

A

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝකිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1983 [දහනුත්වන වෙන්

ආණ්ඩු ප්‍රකාශය: ශ්‍රීමත් වාලිස් හෙන්රි කොලින්ස් මහතා

කළ දිනය]:

වෑන්දඹු පුරුෂ සහ අනන්දු විලාස මාවත පනත් කෙටුම්පත:

(අංක 97-100 (කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු);

පළමුවන වර සියවන ලදී.

අංක 131-134 (කාමිකාර්මික සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ); අංක 175 සහ 176 (ජේෂ් කර්මාන්ත)) කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී

ಭಾರತೀಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು

(ವಿವರಣೆ)

ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರತಿ

(ಮೊತ್ತದ ವಿವರಣೆ)

ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ

ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ
ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ವಿತರಣೆ

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

அனுதாபத் தீர்மானம்: சர் சான்ஸ் ஹென்றி கொலின்ஸ்

வினாக்கள், அனாதைகள் ஓய்வூதியச் சட்டமூலம்:

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983 [ஒதுக்கப்பட்ட பதின்மூன்றாம் நாள்]:

குழுவில் ஆராயப்பட்டது [தலைப்புக்கள் 97-100 (கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவல்கள்); தலைப்புக்கள் 131-134 (கமத் தொழில் அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி); தலைப்புக்கள் 175, 176 (புடவைக் கைத்தொழில்கள்)]

Volume 23
No. 6

Thursday
29th March 1983

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

VOTE OF CONDOLENCE: SIR CHARLES HENRY COLLINS

WIDOWERS AND ORPHANS PENSION BILL:

Read the First time

APPROPRIATION BILL, 1983 (Thirteenth Allotted Day):

Considered in Committee (Heads 97-100 (Industries and Scientific Affairs); Heads 131-134 (Agricultural Development and Research); Heads 175-176 (Textiles))

புள்ளியியல் விவாதங்கள்

(தமிழ்)

சுற்றுலா துறை

(சிறப்பு விருந்தினர்)

பிரதமர் அவர்கள்

தமிழ்நாடு அரசாங்கம், 1983 (தமிழ்நாடு அரசாங்கம்)
பக்கம்: 1

சுற்றுலா துறை (சிறப்பு விருந்தினர்)
பக்கம்: 121-122 (சிறப்பு விருந்தினர்)
சுற்றுலா துறை (சிறப்பு விருந்தினர்)
பக்கம்: 172-173 (சிறப்பு விருந்தினர்)

சுற்றுலா துறை (சிறப்பு விருந்தினர்)
பக்கம்: 121-122 (சிறப்பு விருந்தினர்)
சுற்றுலா துறை (சிறப்பு விருந்தினர்)
பக்கம்: 172-173 (சிறப்பு விருந்தினர்)

Thursday
29th March 1983

Volume 23
No. 8

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Unconnected)

PRINCIPAL CONTENTS

APPROPRIATION BILL, 1983 (Thirteenth Allotted Day)
Considered in Committee (Heads 97-100 (Industry and
Scientific Affairs); Heads 121-122 (Agriculture)
Development and Research); Heads 172-173 (Tourism)

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS
VOTE OF CONDOLENCE: SIR CHARLES HENRY
COLLINS
WIDOWERS AND ORPHANS PENSION BILL
Read the First time

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

The answer to (b) is : " Till the middle of 1981 these three persons were employed in the above estate, and it was reported that they have received about. Rs. 396 per mensem and therefore they were not entitled to receive food stamps ".

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

Why were they not issued food stamps after the middle of 1981 ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

No food stamps can now be issued to them as no food stamps are issued on account of charges in personal income levels that occurred after February 1980.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

Why were they deprived of food stamps from June 1981 ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

The answer is given in (d).

කමානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

I think that answer covers that question.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
 (கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
 (Dr. W. Dahanayake)

That does not cover the question. Why were they deprived of food stamps from June 1981 ? Is it because food stamps were frozen during that period ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

That I do not know.

කමානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

Question No. 2

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Hon. Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries, I ask for time.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී දැයිපෙන් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
 வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
 Question ordered to stand down.

කමානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

Question No. 3.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Hon. Minister of Transport and Minister for Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport I ask for one month's time.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී දැයිපෙන් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
 வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
 Question ordered to stand down.

කමානායකතුමා
 (சபாநாயகர் அவர்கள்)
 (Mr. Speaker)

Question No. 4.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා, මහතා
 (திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Hon. Minister of Agricultural Development and Research I ask for one month's time.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී දැයිපෙන් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
 வினாவை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
 Question ordered to stand down.

ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රකාශය :

ශ්‍රීමත් චාල්ස් හෙන්රි කොලින්ස් මහතා
அனுதாபத் தீர்மானம் : லேர் சார்ள்ஸ் ஹென்றி கொலின்ஸ்
VOTE OF CONDOLENCE: SIR CHARLES HENRY COLLINS

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා, (පාදලිමේන්තු කට යුතු හා ක්‍රීඩා ආමේන්තුවා සහ ආණ්ඩු පාදන්වලේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா—பாசாளுமன்ற அலுவலர்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும)

(Mr. M. Vincent Perera—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

Mr. Speaker, Sir Charles Henry Collins served as a Member of the State Council under the Donoughmore Constitution, as Acting Financial Secretary and as

Acting Chief Secretary during the period 1935 to 1947. Sir Charles arrived in Sri Lanka in 1910 along with another Civil Service cadet, Henry Monck-Mason Moore, who later became the first Governor-General of Sri Lanka. He served Sri Lanka for 38 years, and when he was about to board the P. & O. Liner "Canton" in October 1948 to leave Sri Lanka, the then President of the Senate, Sir Gerard Wijeyekoon, called three cheers for Sir Charles.

Charles Henry Collins obtained his Bachelor of Arts degree from King's College, University of London in 1909. He was appointed a cadet in the Ceylon Civil Service on 12th November 1910. During his long career in the service he held several posts in the judicial and revenue side of the administration, in Kurunegala, Kandy, Puttalam, Ratnapura and Colombo. He rendered valuable service as Government Agent, Sabaragamuwa, from 1928 to 1933.

In 1946 he was appointed advisor to the Government on changes in administration and procedure in connection with the introduction of the new Constitution which granted Independence to Sri Lanka. He also served as Acting Chairman of the Public Service Commission before his retirement from service in 1948.

He was a charming personality who conducted himself with dignity and decorum in the State Council, factors which contributed to his popularity with the legislators and colleagues in the Civil Service. He was a lover of music and art and was keenly interested in historical and archaeological studies. He was for some time President of both the Ceylon Society of Arts and the Ceylon branch of the Royal Asiatic Society. Sir Charles was Sri Lanka's representative on the governing body of the School of African and Oriental Studies of the London University for 15 years.

I should like, Sir, on this occasion to recall a famous remark made by Sir Charles Collins on the eve of his departure from the Island in October 1948. His predecessor, Sir Graeme Tyrell, had described the Sinhalese as a docile people who were easily led and expressed the view that they had been given self-government before they were ready for it. Sir Charles said, "I should like to contradict the statement made by Sir Graeme. The Sinhalese people possess strong character and I do not think that the Constitutional changes came too soon".

Sir Charles, who was born on 10th February 1887, passed away at his home in West Clandon, Surrey, on 8th March 1983. He was 96 years of age at the time of his death.

In recognition of his services to the State he was awarded the C.M.G. in 1941 and knighted in 1947.

Sir Charles, the administrator and legislator, has left his mark on the history of our times. Mr. Speaker, as we pay our tribute to Sir Charles, I wish to say that with the passing away of this illustrious figure Sri Lanka has lost a dear friend.

I should like to request you, Sir, on behalf of this House, to direct that a minute of these proceedings be made and forwarded through His Excellency the British High Commissioner here to the members of Sir Charles Collins' family.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා (පිරුද්ධ පාර්ලිමේන්තු නායක කුමා)

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)

(Mr. A. Amirthalingam—Leader of the Opposition)

Mr. Speaker, on behalf of the Opposition and the Tamil United Liberation Front I would like to associate myself with the tribute paid to the memory of Sir Charles Henry Collins by the Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports.

Sir Charles belonged to the era of colonial government of this country when in the State Council the Board of Ministers consisted of seven elected Ministers and three Secretaries of State, or Officers of State as they were called. For quite a long time during the Donoughmore era Sir Charles was first Financial Secretary and later Chief Secretary, the king-pin of the entire administration and the Public Service during this period. Sir, we are not too enamoured of the colonial days, and we all felt that the sooner the British Raj left this country the better for everyone. But, I should say, among the representatives of the Imperial Government there were a few who understood the cultural heritage of the people of this Island and who respected them for their great traditions and ancient history. Sir Charles Collins was one of these, and even the evils of imperialism were to some extent softened by the genial nature and great personal qualities that endeared people like Sir Charles Collins to the people of this Island. Those were days in the Pre-Independence era when there were agitations for minority rights that were going on in this country under the leadership of the late Mr. G. G. Ponnambalam. Even at that time people like Sir Charles played the role of mediators and umpires as between the two sections of the population.

We mourn the passing away of this great personality, a figure from the colonial era of the history of this country. I would like to place on record the appreciation of the people of the great qualities shown by this genial civil servant who embodied the best in the Civil Service tradition during his tenure of office. We would like a copy of these proceedings to be forwarded through the appropriate channels to the family of the late Sir Charles Collins.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalle)

ගරු කථානායකතුමා, සර් වාල්ස් හෙන්රි කොලින්ස් මහත්මයාගේ අභාවය ගැන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපගේ ලෝකය ප්‍රකාශ කරන මේ අවස්ථාවේදී එහි ඉංග්‍රීසි පරිවර්තනයක් කොලින්ස් මහතාගේ මහතාගේ පවුලේ අයට යවන ලෙස මම ඉල්ලා සිටින්නට කැමතියි.

අපි බොහෝ දෙනෙක් කොලින්ස් මහත්මයා දැක ඇති බවක්වත් කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. නමුත් පොත්පත් කියවන්නාවූ අපි, රාජකීය ආසියාතික සංගමය වාගේ ආයතනවල කටයුතු කළ උදවියට සර් කොලින්ස් මහත්මයාගේ වැඩ කටයුතු ගැන ඉතා ගැඹුරු, හොඳම අවබෝධයක් තිබෙන බව මම කියන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම, එදා සිටි බ්‍රිතාන්‍ය සිවිල් නීලධාරීන් යම් දෙයක් මේ රටේ තබා ගියා නම්, එසේ තබා ගිය දේ අතර විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු කරුණු දෙකක් තිබෙනවා. ඉන් එකක් පරිපාලනය. අපි අවංකව කියතොත්, ඉංග්‍රීසීන් වෙනත් කිසිම ජාතියකට වඩා ශ්‍රේෂ්ටත්වයකින් මේ රටේ පරිපාලනය ගෙන ගිය බව අපි ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

පෘතුගීසීන් මේ රටට ආවා. පරිපාලනය ගැන ඔවුන් එතරම් කියා දුන්නේ නැහැ. ඔවුන්ගේ එක්තරා අරමුණක් තිබුණා. ඒවාගේම, වෙළුන්දන් භාවයට ඔලන්දක්කාරයන් මේ රටට ආවා. ඔවුන් පරිපාලනය සැලකෙන දුරට ගෙන ගියා. නමුත් ප්‍රධාන වුණේ වෙළඳාමය. ඉංග්‍රීසීන් එසේ නොවෙයි. ඔවුන්ගේ පරිපාලනයේ යම් යම් හොඳ දේවල් ඉතිරි කරගෙන තරක දේවල් ඇත්ත කර කටයුතු කරතොත් එයින් මේ රටට හොඳ සේවයක් ලැබෙන බව මම අවංකව කියනවා.

දෙවැනි කාරණය මෙයයි. ඉංග්‍රීසීන් කට්ටමදාවත් මේ රටේ පමණක් නොව ඉන්දියාවේ වුවත් තිබුණු ඓතිහාසික වස්තූන්, නටබුන් කිසිම දෙයක් විනාශ මුඛයට ගෙනගියේ නැහැ. එවැනි දෙයක් කොහේ හෝ තිබුණා නම් කෞතුකාගාර යතාදිය ඇති කොට ඒවා එහි තැන්පත් කර ආරක්ෂා කළා. යම් දෙයක් දැක්කා නම් ඒක පොතක ලිව්වා. ඔවුන් ඇඹූ, දුටු යම් යම් දේවල් පොතක ලිව්වා. ගලක්, මලක්, විලක්, දොළක් දැක්කා නම් ඒවා සම්බන්ධයෙන් ඒ ඒ ගෞරවලින් අලංකාර කළා ලිව්වා. ඒවා පරිවර්තනය කළා. ඒ අතින් ඔවුන් අපේ සාහිත්‍යයට පෝෂණයක් දුන්නා. එය නැහැයි කියන්න ආවත් පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා, ඔවුන්ගේ හොඳ හරිය අපි ගනිමු. යටත් විජිතවාදය ආදී යම් දෙයක් චිත්‍රාන්‍යයන්ගේ තිබෙනවා නම් අපි ඒවා ඇත්ත කරමු.

සර් කොලින්ස් මහතා වැනි උදවිය ලංකාවට පැමිණීම ඓතිහාසික වශයෙන් සැලකෙන දුරට අපට වැදගත් වෙතවා. එවි. ආර් ප්‍රීමන් මහතා වැනි උදවිය මේ රට ඉදිරියට ගෙනයාමට කටයුතු කිරීම ගැන ඒ ශ්‍රේෂ්ඨයන්ට අපගේ හක්නි ප්‍රණාමය හිමි විය යුතු බව කියන අතර

මගේ කලින් ඉල්ලීම අනුව මේ ගෞරවනීය ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඒ පවුලේ අයට යවන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

කථානායකතුමා
(*சபாநாயகர் அவர்கள்*)
(Mr. Speaker)

I wish to associate myself with the sentiments expressed by both sides of Parliament on the death of Sir Charles Henry Collins, Member of the State Council. I shall direct the Secretary-General of Parliament to make a minute of the proceedings of the meeting today and send a copy to the members of the bereaved family.

පහත් කෙටුම්පත් පිළිගැනීම
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்டமூலங்கள்

BILLS PRESENTED

වෘන්දලී පුද්ගල සහ අන්‍යෝදා විශ්‍රාම වැටුප් පනත් කෙටුම්පත

விதூரங்கள், அனாதைகள் ஒய்வுதியச் சட்டமூலம்
WIDOWERS AND ORPHANS PENSION BILL

“to provide for the payment of pensions to Widowers and Orphans of Female Public Officers.”

පිළිගන්නා ලද්දේ රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා සහ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා වෙනුවට එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා විසිනි.

1983 අප්‍රේල් 6 වන බදාදා දෙවන වර කියවිය යුතුයයිද එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයිද නියෝග කරන ලදී.

බොහෝ බලවතුන්ගේ අනුමැතියෙන් මෙම බිලියම ප්‍රකාශයට පත් කළේය. 1983 ආදායම්, පුනර්ජීවන මුද්‍රණයට පත් කළේය. 1983 ආදායම්, පුනර්ජීවන මුද්‍රණයට පත් කළේය. 1983 ආදායම්, පුනර්ජීවන මුද්‍රණයට පත් කළේය.

Presented by MR. VINCENT PERERA, on behalf of the Minister of Public Administration and Plantation Industries; to be read a Second time upon Wednesday, 6th April, 1983 and to be printed.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1983

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983

APPROPRIATION BILL 1983

කාරක සභාවෙහිදී තවදුරටත් සලකා බලන ලදී—(ප්‍රතිපත්ති 25).

[කථානායකතුමා මූලාසනයේ සිට.]

ලැබුණු මෙහෙයුම් ආරාධනා පිටුපස.—[දෙවැනි 25 මාර්.]

[*சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.*]

Considered further in Committee.—

(Progress: 25th March)

(MR. SPEAKER in the Chair.)

97 வது டிபீன்மென்ட்.—காங்கிரஸ் தலைவரின் உரையின் பின்னர்

1 வது உரையின் பின்னர்.—காங்கிரஸ் தலைவரின் உரையின் பின்னர்

தலைப்பு 97.—கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவலர்கள் அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1—பொது நிருவாகமும் பதவியாளர் சேவையும்—மீண்டுவருகின்ற செலவு, ரூபா 35,91,000

HEAD 97.—MINISTER OF INDUSTRIES AND SCIENTIFIC AFFAIRS

Programme 1.—General Administration and Staff Services—

Recurrent Expenditure, Rs. 3,591,000

தலைவர் கீழ்க் கீழ்க்கண்ட உரையை

(கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம்)

(Dr. Neelan Thiruchelvam)

I move,

“That the programme be reduced by Rs. 10.”

Having moved the formal cut I wish to say that the Ministry of Industries and Scientific Affairs is one of the most important Ministries. It is responsible for the policy of industrialization and formulating the policy of science and technology. It over views the activities of 16 Public Corporations, 7 Statutory Boards and 5 Business Undertakings, 4 Limited Liability Companies, according to the very useful documents which have been made available to us by the Secretary, Ministry of Industries, Mr. Justin Dias. From the review of activities of the Ministry of Industries and the growth of the private sector industries since 1977, it is clear that the total capital invested in industrial corporations is about Rs. 2.4 billion ; industrial sales for 1981 was in the region of Rs. 14.5 billion.

Sir, as a mere novice in this House it is with some sense of trepidation that I begin to examine the estimates relating to such a complex and such an important Ministry. In doing so, one can only in very general terms examine the impact of policies of industrialization which have been initiated by this Ministry and somewhat selectively look at the specific performance of some of the more important industrial corporations which come under the Minister's review.

Sir, if you look at it in aggregate terms, in terms of industrial production and output, one must say that the year 1981 has been a disappointing year. The Central Bank Annual Review of 1981 points out that the total output in manufacturing industries in real terms is estimated to have increased by only two per cent in 1981, as compared with an appreciable growth rate of six per cent in 1980. This was the lowest growth rate since 1977. In some respects, it should be noted that 1981 was a difficult year because of power

constraints and other impediments to production during that particular year. But it has been pointed out that the problem that the manufacturing sector faces, in terms of access to liquidity, increasing prices of raw materials, increasing price of energy, market constraints, and in terms of the stress that has been placed on the domestic manufacturing sector, these trends continue to persist in 1982, 1983, and it shall be my submission that the Ministry of Industries has not been clothed with the instruments of policy to come to terms with the magnitude of the difficulties that the manufacturing sector faces in terms of its products. Nor has it been, ironically, provided with sufficient capital. It requires massive injections of capital if you want to alter significantly the composition of the manufacturing sector, and the manufacturing sector to be a lead sector in an export-oriented industrialisation that the government appears to be committed to. If you look at the aggregate figures again, Sir, you will find that the sectors that recorded an increase in production in real terms were the textile, wearing apparel and leather products. They increased by 43 per cent. Paper and paper products increased by 23 per cent, non-metallic mineral products by nine per cent and fabricated metal products by six per cent.

The production of other industrial sectors showed a decline. The output of basic metal products decreased by 15 per cent wood and wood products by 13 per cent, petroleum and chemical products by five per cent. If you look at the composition of the industrial sector you find that the concentration of industrial activity is in the petroleum and chemical products sector which accounted for nearly one half of overall industrial production. It is widely understood that the petroleum and the chemical industries account for more than one half of the total industrial production in this country. The share of the government sector is approximately ten per cent. This reveals a very high concentration of industry and these figures do not really represent any significant progress in regard to diversification of our industrial base in relation to industries. If the Hon. Minister wishes to move towards a more diversified and developed industrial structure, then more meaningful steps would need to be taken in that direction.

Let me also present some more general tables with regard to how the manufacturing sector has moved as a percentage of GNP. If you make a comparative study – I take these figures from the Asian Year Book of the Far Eastern Economic Review – with regard to industry as a percentage of GNP we find that ours is 13.9 per cent, while Pakistan has 23 per cent the Philippines 37.5 per cent, Singapore 22.9 per cent, Thailand 27.89 per cent, Japan 93 per cent, Indonesia 41.2 per cent, India 25 per cent, Hong Kong 36 per cent and China 47 per cent.

[අවම වශයෙන් නිදහස් කිරීමේ මහත]

The only two countries, whose figures are lower than ours are Bangla Desh with 8 per cent and Burma with 9.5 per cent. So that in terms of industry as a percentage of Gross National Product, we get a sense, in relative terms, of how relatively small our industrial sector growth has been. Sir, if you take manufacture as a percentage of exports, then you have a better situation. You have Sri Lanka's figure of manufacture as a percentage of exports as 34.3 per cent, Philippines 53.8 per cent, South Korea 97 per cent, Japan 97 per cent, India 50 per cent, Hong Kong 77 per cent, Bangla Desh 62.8 per cent. But in relative terms, Sir, our performance as a percentage of exports is better than that of China or Pakistan or Thailand.

Sir, I think it is important to formulate some criteria by which the success of our industrialization policy can be measured. One criterion, Sir, as I pointed out, is in terms of output of the industrial sector the others being in terms of percentage utilization of raw materials, percentage contribution of the industrial sector to export earnings, generation of employment. These are some of the criteria which are in fact articulated and measures of these criteria are contained in "The Review of Industries" of the Ministry of Industries.

I thought, Sir, there are two important aspects which we should bring to the notice of the Hon. minister that relates to the impact of the liberalization policy on the local indigenous manufacturing sector. In the newspapers and in the document that have been made available to us, the Minister has indicated that the Government is undertaking a comprehensive review of tariff policy with a view to protecting the local manufacturing sector. But, Sir, my respectful submission would be that the impact of the liberalized import policy on the local manufacturing sector has been very staggering, both in regard to small industrial establishments as well as larger public sector undertakings. Take, for example, the State Hardware Corporation, the State Paper Corporation, the Steel Corporation. You can see that the production problems these corporations are facing today are largely as a result of the policy of liberalization of imports, and the remedial measures that are envisaged by the Minister at this stage, a modification of the tariff policy is like breathing life in to or giving a blood transfusion to a patient who is already in his last spasms of death. Many of these small-scale industries have actually closed down. And the only way in which the Ministry can significantly revitalize the local manufacturing sector is through a policy of selective controls combined with a modification of tariff policy.

My point is that the policy changes that are envisaged by the Ministry are past the too-little, too-late syndrome, and secondly, that they are

inadequate for the purposes of revitalizing the local manufacturing sector.

The Central Bank of Ceylon Report for 1981 has a very interesting paragraph in relation to this problem :-

"A survey of small-scale industrial establishments conducted by the Central Bank revealed that a considerable number of small units were closed down during the past few years due to inefficiency and high costs leading to marketing difficulties in the face of competition from imported substitutes. Their inability to obtain working capital heightened their problems. The most affected industries included those producing handlooms, leather goods, sugarcane, jaggery, soap, hand-made paper, fabricated metal products, pottery and cane products. Concerning the problems of these small entrepreneurs and the advantages flowing from such enterprises through the use of indigenous raw materials and generation of employment, a re-examination of the present tariff structure so as to correctly ascertain the degree of protection afforded to them, particularly in their infancy, merits some consideration".

[Page 47 of the Central Bank of Ceylon-Review of the Economy-1981.]

Sir, this survey gives us a sense of the severe strain that small scale industrial establishments, have to undergo-They use indigenous raw material, they contribute to employment generation and they are an important component of the industrial sector-and the pressures that these industries have been subjected to as a result of the policy of liberalization, and the other difficulties of management that this policy has brought about. Again, Sir, the very survey conducted by the Ministry of industries and Scientific Affairs.- "The Growth of Private Sector Industries Since 1977 and Future Prospects", made available to us, at page 25-reveals that :

"108 industrial units were directly affected and ceased production".

Ceased production

"Out of 745 units classified under the undecided group, more than 35 per cent have temporarily ceased production or not commenced, awaiting better tariff protection".

So, the inflow of import, has had a direct impact even in regard to those projects which have been approved by the Local Investment advisory Committee and the figures are clearly brought out at pages 14 and 16. You find that during the period 1977-1982, almost 55 per cent of the projects approved were not in production or no decision could be taken in respect of production. If you look at the comparative period from 1977 to 1980, only 33 per cent were not in production or no decision could be taken in respect of production. When the Ministry of Industries interviewed these people one of the imported reasons advanced by entrepreneurs, related to the competition from imported products and the inability to formulate a meaningful marketing strategy in respect of these productions.

Sir, I think it will be appropriate for me now to look at some of the major industrial undertakings which come under the review of the Hon. Minister. No doubt,

this can only be a very selective assessment and other Members of the Opposition will probably refer to some of the other major public corporations and some of the problems that they seem to face in implementing the policy of industrialization which has been formulated by the Minister.

There are four important aspects to this policy. Firstly the concept of creating an efficient public sector; secondly extracting mineral resources in areas considered to be of strategic importance; thirdly, providing support to export-oriented industries; and finally, the adopting of strict measures to protect the interests of the domestic consumer. In fact, what is called for is a two-pronged strategy, a strategy, on the one hand, which is directed towards the strengthening of the local indigenous manufacturing sector, and secondly, a strategy of export-oriented industries.

In this regard, in fairness to the Hon. Minister only the Local investment Advisory Committee's proposals are before us. The Foreign Investment Advisory Committee and the Greater Colombo Economic Commission do not come under the purview of this Ministry. So with regard to export industrialization also we have only a partial picture.

Let us take one of the largest industrial investments in this country, the State Fertilizer Manufacturing Corporation. The Capital cost of this project is Rs. 2.819 billion, the largest single capital investment in respect of an industrial project. But in the first year of operation the State Fertilizer Manufacturing Corporation suffered a loss of Rs. 619 million. Sir, an equivalent amount would have been sufficient to finance the entirety of Kankesanthurai development project in regard to the cement factory. Part of it would have been sufficient, to finance many of the industrial development projects which are envisaged by the Ministry. Sir, this is a staggering amount—Rs. 619 million.

Sir, the Urea Fertilizer Project was to be completed in May 1979 but construction was completed only in September 1980.

The Auditor General, in his report, on the State Fertilizer Manufacturing Corporation has made a number of important comments with regard to the inadequacy of controls, with regard to internal audit procedures, discrepancies in balance sheets and the books in the department of Public Debt, and more particularly he has asked why liquidated damages were not recovered from the contractor in relation to this project in view of the fact that there was almost more than a year's delay in the completion of this project.

Now, Sir, I realise the State fertilizer Manufacturing Corporation has had a number of difficulties. It has faced mechanical problems in regard to the performance of the factory. It has had a substantial operational loss, it has faced a marketing situation where the marketing projections with regard to utilization of Aphtha and Nitrogen fertilizer has completely differed from that envisaged by the feasibility report. It was geared to meet the total nitrogenous fertilizer requirements of this country and we would have had substantial surplus for purposes of export. I think if you look at the aggregate figures that are given in the Ministry of Industries' Review of Activities, in the last page on commercial profitability—I refer to one but the last page, you see how the relative good performance and the relative profitability of all the industrial undertakings have been completely eclipsed by the enormous loss that the state Fertilizer Manufacturing Corporation has had to face.

I think, Sir, that the Ministry has to take an early and urgent decision with regard to the future of this fertilizer plant. No doubt it is a very difficult decision, but I do not think that the public coffers can continue to bear the strain of the substantial losses that this corporation faces and the production stoppages that are envisaged in the near future.

May I have your indulgence, Sir, to refer to another corporation which has shown some loss, the State Hardware Corporation. If you look at the figures for 1981, the State Hardware Corporation lost about 50 per cent of its normal production during the year 1981. It is a loss of about Rs. 3 million. There was a drop in production and sales; it faced increased costs on salaries and wages; and what is more alarming is that there has been a significant turnover of skilled management personnel. I am sure the Hon. Minister will appreciate that in many of our industrial undertakings the retention of skilled management and technical personnel is vital to the continuance of these corporations as profitable ventures. I believe that one of the problems is that in the factory at Yakkala the capacity of the plant and machinery is far less than the installed capacity. I also believe that the corporation had to face in the year 1981 certain power cuts and industrial disputes. I think this corporation has problems that will have to be looked into very carefully by the Ministry.

ප්‍ර. ම. 10.45

The other corporation I would like to refer to is Paranthan Chemicals. Here again, Sir, 1981 was a difficult year, as 1982 must have been, because of the industrial relations. It again highlights the extreme importance of having good industrial relations in these

[ආවේණික නිලධාරීන් නිරවදේශවීම මඟින්]

public sector corporations because they have a direct relationship to productivity. The Ministry must take appropriate measures to introduce incentive schemes and strengthen worker participation in these industrial undertakings. Sir, if employees' councils which have been established in some public corporations are viewed in the same way as employees' councils which are affiliated to unions which are favourable to the Government, that only they can meaningfully participate in the management of these enterprises, then there is, as in the case of Paranthan Chemicals, likely to be a deterioration in the industrial relations. This is an aspect which is extremely important and should receive the consideration of the Ministry.

Sir, may I also refer to the State Mining Corporation. I believe that the State Mining Corporation is in the process of finalizing a joint venture with regard to the exploitation of super-phosphate or bi-ammonium plant. I hope that the lessons that we have learnt with regard to the urea fertilizer plant would be kept in view, that some of the disadvantages of the turnkey arrangement that we had in regard to the contract that we had with Kellogg for the urea fertilizer plant would be taken note of in finalizing the details of the collaboration in regard to the fertilizer plant.

Again, Sir, in regard to the State Mining Corporation, I think serious consideration should also be given to the upgrading and modernization of the graphite machine. I think some external assistance has been negotiated for this purpose. Some priority should be given to this aspect.

Sir, let me now go on to the issue of employment in public sector undertakings. In regard to the remuneration that is being received by employees of the State sector corporations, the Central Bank Review points out that there has been a 2 per cent decline. I refer to pages 49 and 50 of that report. Page 50 refers to the wage bill of corporations. It shows that there has been a 2 per cent decline in real terms in 1981 as compared to a 13 per cent decline in wages of industrial sector employees in 1980. So I would like to urge the Hon. Minister that the salary increase that was announced by the Hon. Minister of Finance be automatically made available to all corporation employees because of the fact that there has been a significant decline in real terms in the wages that they have enjoyed during these two years.

As I mentioned earlier, industrial relations must play an important role in any industrialization policy, and I hope appropriate measures will be taken to provide incentive and worker-participation schemes in many of these industrial undertakings.

Then I wish to touch on the whole problem of recruitment in public sector corporations. During the 1981 Budget Debate the Hon. Minister made available to us figures with regard to recruitment in certain selected public sector corporations. We had these figures in response to a question asked by the hon. Member for Kayts. The Hon. Minister gave us figures with regard to recruitment to the Embilipitiya Paper Mills Corporation, Ceylon Plywoods Corporation, Puttalam Cement Works, Eastern Paper Mills Corporation, Kankesan Cement Works and Paranthan Chemicals Corporation.

These figures of recruitment in regard to non-permanent employees and even in regard to permanent employees who receive a monthly salary of less than Rs. 800 show that in the Embilipitiya Paper Mills Corporation, Ceylon Plywoods Corporation and Puttalam Cement Works, Tamil employees have been nil, and in the Embilipitiya Paper Mills Corporation, both non-permanent and permanent, and in the Plywoods Corporation, non-permanent employees, it was less than 2 per cent and in the Plywoods Corporation, permanent employees, it was less than 1 per cent. Similarly, in Puttalam Cement Works, non-permanent employees it was 2 per cent, and permanent employees it was 4 per cent.

Sir, if you compare these figures with the figures of recruitment in the Eastern Paper Mills Corporation, Kankesan Cement Works and Paranthan Chemicals Corporation, you find that in the Eastern Paper Mills Corporation, permanent Sinhala employees, it is about 23 per cent, in the Kankesan Cement Works, permanent Sinhala employees it is more than 10 per cent, and similarly in the Paranthan Chemicals Corporation, permanent Sinhala employees, it is more than 10 per cent.

These figures are no doubt based on only some of the industrial corporation figures made available to us by the Hon. Minister of Industries. The point I want to make is this. As far as the employment situation is concerned, the unemployed Youth in the Northern and Eastern provinces have not in any way participated in the employment generated by the lead projects like the Greater Colombo Economic Commission and other lead projects which exist in the South. They have, as the figures show, no meaningful access to employment in the public sector, in the industrial undertakings outside the North and the East. So at least in those industries, those public corporations, which are located in their districts, I think equity and fairness demand that serious consideration be given to persons who are resident in the locality in which the industry is located in terms of recruitment as skilled labour and unskilled labour, because even the hope of employment taken away will lead to despair.

And these figures reveal a disparity, they reveal a pattern. I have only taken certain selective figures. But these disparities I must strongly bring to the notice of the hon. Minister so that he would ensure that public sector corporations, in terms of recruitment or in regard to the location of industries or in regard to the use of their resources and their facilities, should not become the arenas of ethnic confrontation; they should not become the instruments of ethnic confrontation. There are serious management problems, serious liquidity problems and financial problems that many of these public sector corporations face, and I think their energies are better directed towards coming to terms with those problems.

I wish, finally, to refer to some of the institutions which come under the ambit of the Hon. Minister of Industries in relation to the formulation of science and technology policy—the Ceylon Institute of Scientific and Industrial Research, the National Science Council, which I think has been renamed; I believe the National Science Association is still with the hon. Minister—(Interruption). More recently it has been taken and vested in His Excellency the President. But the formulation of science and technology policy comes within the concern of the hon. Minister, and I would like to refer to two aspects, Sir.

One is in regard to the question of nuclear reactors and importation of nuclear technology. I believe that the National Science Council, at the time the Hon. Minister was in charge of it, received a report prepared by some distinguished scientists with regard to the establishment of nuclear power plants.—(Interruption). It is no longer under your Ministry?

Then, Sir, may I also state in this respect that the Ministry should give some serious consideration to the problems of transferred technology. "In the report which has been made available to us. The Growth of Private sector Industries", there is a discussion of the problems of transferred technology. I think the Ministry must take meaningful steps to review the extent to which technology which has been imported, say, in the paper industry or food and beverages or in glass manufacture, has been properly adopted and assimilated with a view to building the technological capabilities of the industry. So far the question of transferred technology has been approached on a rather *ad hoc* basis. There is no unit which continues to monitor, upgrade and review the technologies that are being utilized both at public sector level and by private sector industries. If a policy of industrialization is to be linked to an upgrading of the technological capabilities in the society, then I would urge the Minister that both in negotiating foreign collaboration agreements and in monitoring foreign collaboration

agreements the Ministry of Industries establishes a cell unit to examine the problems of transferred technology.

ප්‍ර. භා. 11

එම්. ඩී. එල්. ලීලරත්න මහතා (සේරුවිල)
(திரு. எச். டி. எல். லீலரத்ன—சேருவில்)
(Mr. H. D. L. Leelaratna—Seruwila)

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ රටට සැහෙන ආදායමක් ලබා ගන්නට පුළුවන් යකඩ සහ තඹ ඉල්ලුම් සේරුවිල ආසනයේ තිබෙනවා. පසුගිය රජය කාලයේදී ඒ යකඩ සහ තඹ ඉල්ලුම් ගැන සමීක්ෂණයක් කිරීම ආරභ කළා. එසේ සමීක්ෂණයක් කිරීම අරම්භ කළත් ඒ කාලයේදී ඒ වැඩ කටයුතු බොහොම හෙමින්—ඉඩි ගමනින්—කර ගෙන ගියේ. අපේ රජය බලයට පත් වුවාට පසු වර්තමාන ගරු කාර්මාන්ත ඇමතිතුමා විසින් විදේශ කාර්මික සහ යෝග්‍යත්ව ලබා ගෙන වර්ෂ දෙකක් ඇතුළත මුළු ප්‍රදේශයේම සමීක්ෂණ කටයුතු අවසාන කළා. දැන් ඒ සමීක්ෂණයේ වැඩ අවසාන කර වර්ෂ දෙකක් ගත වී තිබෙනවා. සේරුවිල ආසනයේ ප්‍රදේශ වාසීන් බොහෝ ආශාවෙන් ලෙකු උනන්දුවකින් ලබාගෙන ඉන්නවා ප්‍රදේශයේ තිබෙන යකඩ සහ තඹ ලබා ගැනීමේ වැඩ ආරම්භ කිරීමට ප්‍රදේශය තුළ කාර්මාන්ත ශාලාවක් බිහි වේවිය කියා. එසේ කාර්මාන්ත ශාලාවක් බිහි වෙනවා නම් ප්‍රදේශයේ බොහෝ දෙනෙකුට රැකියා ලබා ගැනීමටත් පුළුවන් වෙනවා; ඒ වාගේම යකඩ සහ තඹ වලින් රටට ආදායමක් ලබා ගන්නටත් පුළුවන් වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, දැනට වර්ෂ දෙකකට පුළුමයෙන් රජය පතල් හා බන්ජි සංවර්ධන සංස්ථාව මගින් ගරු කාර්මාන්ත ඇමතිතුමා ලවා ශිලාවක් තබනවා, ගල් වෙඩි කීපයක් පුපුරුවා යකඩ හා තඹ ලබා ගැනීමේ කැණීම් වැඩ ආරම්භ කරන්නට යෙදුණා. වර්ෂ දෙකකට පුළුමයෙන් එසේ ඒ වැඩ ආරම්භ කළේ වී නමුත් ඊට පසු අද දක්වා ඒ ගැන කිසිම වැඩක් කෙරී නැහැ. දැන් ඒ ශිලාව කැලවට යට වී තිබෙනවා. නමුත් අපි බලාපොරොත්තු වුණා එදින කැණීම් කටයුතු ආරම්භ කරන විට ඒ වැඩ දිගින් දිගටම කරගෙන යාමය කියා. ආරම්භ කරන ලද වැඩ තනර වී තිබීම ගැන ප්‍රදේශවාසීන් කණස්සල්ලට පත්ව සිටිනවා. මම බලාපොරොත්තු වෙනවා කාර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු අමාත්‍යාංශය මගින් යකඩ සහ තඹ නිෂ්පාදනය කිරීමේ කාර්මාන්ත ශාලාවක් ඉක්මණින්ම ඒ ප්‍රදේශයේ ඉදි කිරීමට කටයුතු යොදාමය කියලි.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා (කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)
(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவலர்கள் பிரதி அமைச்சர்)
(Mr. N. Denzil Fernando—Deputy Minister of Industries & Scientific Affairs)

මුදල් නැහැ.

එච්. ඩී. එල්. ලීලාරත්න මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ*)

(*Mr. H. D. L. Leelaratna*)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා කියනවා මුදල් නැහැ කියලා මුදල් නොමැති නම් මම අමාත්‍යාංශයේ අවධානය යොමු කරවන්නට සතුටුයි, ඒ සඳහා විදේශාධාර ලබා ගැනීම ගැන.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ*)

(*Mr. N. Denzil Fernando*)

එහෙම කරන්න අදහස් කරනවා.

එච්. ඩී. එල්. ලීලාරත්න මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ*)

(*Mr. H. D. L. Leelaratna*)

බොහොම හොඳයි. විදේශ රටකට පවරා හෝ විදේශ රටකින් මුදල් ලබාගෙන හෝ විදේශ රටකට එවැනි කර්මාන්ත ශාලාවක් ආරම්භ කරන්නට සම්පූර්ණ යෝම අවස්ථාව සලස්වා දී හෝ ඒ ප්‍රදේශයේ කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවන්නට කටයුතු කරනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

බිඹි කර්මාන්ත ගැනත් මම මේ අවස්ථාවේදී කථා කරන්නට කැමතියි. පසුගිය කාලයේ බිඹි කොළ ගෙන්වීමේ ඒකාධිකාරය දුම්කොළ සංස්ථාවට පවරා තිබුණි. දැන් ඒ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කර ලංකාවේ ඕනෑම කෙනෙකුට බිඹි කොළ ගෙන්වීමේ ඉඩකඩ ලබා දී තිබෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් රජයත් බිඹි කර්මාන්ත යෙන් සැහෙන ආදායමක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. නමුත් මගේ කල්පනාවේ හැටියට ලංකාවට බිඹි කොළ ගෙන්වීමට පෞද්ගලික අයට අවසර දීමෙන් රජය බලාපොරොත්තු වන ආදායම නොලැබී යන්නට පුළුවනි. පෞද්ගලික අංශයට බිඹි කොළ ගෙන්වන්නට ඉඩ දීම ගැන මම විරුද්ධ වෙන්නෙ නැහැ. නමුත් මම එක කරුණක් යක් පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. ඕනෑම කෙනෙකුට බිඹි කොළ ගෙන්වීමට ඉඩ දීමෙන් බිඹි නිෂ්පාදකයන්ට ලෙහෙසියෙන් බිඹි කොළ ලබා ගැනීමට පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. නමුත් බිඹි කර්මාන්තයට බිඹි එකුම් කොළ පමණක් නොවෙයි දුම්කොළත් අවශ්‍යයි. ලංකාවේ වැවෙන දුම්කොළ ඕනෑම කෙනෙකුට ලබා ගන්න පුළුවන්. බිඹි එකුම් කොළ පිටරටින් ගෙන්වන්නන්ගෙන් ලබාගෙන, දුම්කොළ ඕනෑ හැටියට අපේ රටින්ම ලබා ගන්නට දැන් තිබෙන විධිවිධාන යටතේ බිඹි නිෂ්පාදකයන්ට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ විධියට මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන දුම්කොළ ලබාගෙන, පිටරටින් ගෙන්වන බිඹි එකුම් කොළ පමණක් ලබාගැනීමෙන් බිඹි කර්මාන්ත යෙන් බලාපොරොත්තු වෙන බී. ටී. ටී. බද්ද-වාහපාර පිරිවැටුම් බද්ද-ලබාගන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ.

ඒ වගේම දැනට දුම්කොළ බද්දෙන් රජයට විශාල ආදායමක් ලැබෙනවා. නමුත් දුම්කොළත් පිටරටින් ගෙන්වූවෙන් දුම්කොළ බද්ද බොහෝ දුරට අඩු වෙන්න ඉඩ තිබෙනවා. ඒ නිසා මගේ අදහසක් හැටියට මා මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි, බිඹි එකුම් කොළ

ගෙන්වන අයට එම කොළවල ප්‍රමාණයට සරිලන දුම්කොළ ප්‍රමාණයක්, දුම්කොළ සංස්ථාවෙන් ලබා ගැනීමට යම්කිසි තීරණයක් පැනවූවෙන්, දුම්කොළ සංස්ථාව පවත්වාගෙන යන්න පුළුවන් වෙයි. එසේ නොකළොත් යථා කාලයේදී දුම්කොළ සංස්ථාවට පාඩු සිදු වීමෙන්—

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ*)

(*Mr. N. Denzil Fernando*)

දැන් කෙමිෂන් සභාවක් පත් කර තිබෙනවා. එම කොමිෂන් සභාව ඉදිරිපිටට ගොස් සාක්ෂි දෙන්න.

එච්. ඩී. එල්. ලීලාරත්න මහතා

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ*)

(*Mr. H. D. L. Leelaratna*)

මම මේ ඔබතුමාට ඉදිරිපත් කරන්නේ මගේ අදහසයි. බිඹි සඳහා අවශ්‍ය සම්පූර්ණ දුම්කොළ ප්‍රමාණය දුම්කොළ සංස්ථාවෙන් පමණක් ලබාගන්නට වැඩපිළිවෙලක් යෙදවුණොත් දුම්කොළ සංස්ථාව පවත්වාගෙන යන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් දුම්කොළ සංස්ථාව වහන්ස නිසි වෙයි.

මේ කරුණු කීපය පමණයි, මම කියන්න බලාපොරොත්තු වෙන්න. මට මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් කතා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ගරු සභාපතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මා නිහඬ වෙනවා.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)

(*ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරජයේ*)

(*Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalle*)

Mr. Chairman, I think the hon. Member for Vaddukkodai (Mr. Neelan Tiruchelvam) made a very studied speech in regard to the prospects that we have, to develop the industrial sector of our country. Going on to that, Sir, just before the Debate we were handed over two or three books, and while I was going through them I was just wondering whether the Hon. Minister spends any time in that Ministry. Of course we know that he as a lot of work. He is one of those Ministers who has extra-curricular activities and has various problems on his hands with regard to literary work that come out in respect of Buddhism, Sinhala, anti-Tamil, anti-Muslim, and also matters with regard to the 'Pragathi Handq'. Jayarajopawanaramaya, the All Ceylon Buddhist Congress, and so on. Therefore, I was wondering whether he had enough time to spend in his Ministry. I know one thing, the Hon. Deputy Minister is there at least looking after the LIAC application. I ask this question because there is a very important statement that is made not by the Hon. Minister but by his Secretary in "The Growth of Private Sector Industries since 1977 and Future Prospects". I shall first take up the private sector.

In page 11 of that he has asked a very pertinent question—

“What should be the aim of industrialization? Differences of opinion prevail in regard to the aim of industrialization. However the policy makers of this country strongly believe that industrialization should be geared to satisfy basic needs, employment generation, a fair distribution of income and social justice”.

That is not only the policy of big people but it should be the policy of the State. But the question that he has asked is very vital,

“What is the policy of industrialization?”

Are you for inter-dependency, are you for self-reliance? What are you for? This is the reason why I am addressing this question directly to him. Because about two months ago the Hon. Minister of Textiles had fearlessly stood up against this whole gang of people and said, “We shall see that not a single yard of cloth is imported into this country”—I congratulate him for that—(Interruption)—Why did you say that?

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(කි.පු. ආණ. දෙපාර්තමේන්තුව)

(Mr. N. Denzil Fernando)

The Hon. Minister will reply at 6 o'clock.

සභාපතිතුමා

(කථිකයා)

(The Chairman)

Order, please!

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(කි.පු. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I am sorry, Sir. Now, it was a very clear cut policy statement, “We shall see”—

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(කි.පු. ආණ. දෙපාර්තමේන්තුව)

(Mr. N. Denzil Fernando)

We are now discussing the Ministry of Industries and not the Ministry of Textiles.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(කි.පු. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Now, I wish to know regarding this industrial policy, whether it is based on self-reliance or inter-dependence. He made a clear statement and I congratulate him. I would like the Hon. Minister also give us a direct policy decision about this matter, whether we are going to have inter-dependency or self-reliance. Now, in this same speech, I like to refer you to a statement made by him at page 15, Sir, which is very vital, and this is a confession that he has made.

“Soon after the liberalisation of the economy there has been a remarkable increase in investment policy. Entrepreneurs rushed to invest in the manufacturing sector to enter into a starved market”. This was in 1977. “However, competition from imported product, financial difficulties etc.”—he did not explain what those etceteras are—“prevented them from implementing these proposals after 1979”.

After 1977. there were a lot of people with lot of money who came into a footing and then suddenly, within one year they came to know what is going to happen to them. They pulled out. And then he gives a performance which is a very very poor performance, Sir there he gives the approvals, a number of approvals but it is not the approval that is most important, it is the production factor. The LISC approvals were given, all the other approvals have been given. But, what about production? The Government must look into the factor of production, Sir, now. Statements have been made. 1977—267 approvals were given: they produced only 146, that is, just over 50 percent—54.68. The 1978 percentage visa-a-vis approval and production was only 23.61; 1979—33.97; 1980—38.27; 1981—40.79; and until June, 59.12. This shows, Sir, very clearly the decline the slowing down of industrial activity in this country. You know what happened to the industrialists. You know what they did. They closed shop. Immediately the liberal economy came they closed shop and quietly went over to the import trade. The Dasas and the Piyadasas, immediately they were taxed in this House—all the Sinhala industrialists all the competent Tamil industrialists, all the local industrialists—they closed shop and they went to the import industry, and what happened? You killed overnight the self-reliance of the industrialists of this country, and they went into tourism. Look into the situation today. They are no more.

And, Sir, of course, we know that this particular Ministry is now only a rubber stamp in industry. It has now gone away from you. You cannot call yourself a Minister of Industries any more, except for certain things. The heavy industries that the SLFP started, you are carrying on. But, I will show you how you are giving them up also. But I am still at the private sector level. MIAC has taken over. Textile Industries have taken over. Rural Development has taken over. GCEC has taken over and LIAC is a very insignificant quantum, Sir, of these small scale units that are here and everywhere. Therefore, Sir, I think it is a small problem. This Ministry is not doing any activity. what did you do of the Industrial Development Board. Sir, there was a World Bank project on small and medium scale industrial activities on this country, and you excluded the IDB is the role of financing which was functioning with the two. IDB was giving finance. World Bank came in and then, suddenly, Sir, they

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]

were excluded. Why? This is where you must look into the factors. Why did they go away? Seventy-five per cent of the units in the building material industries that grew up in this country for tiles, brick-making, metal crushing, they are all in deep trouble. Even small-scale industrialists who manufacture local water-pumps closed shop and started importing. This is how the domestic industry collapsed. Therefore, we must see that there is tariff protection on our side.

What is the West doing today? What is the United States doing today? There are not permitting our manufactured shirt to go over there. They have a thing called protection. Why do we not apply the same thing? This is where, Sir, the policy on industrialization the fiscal policy and the trade policy of the Government must tally. I am very sorry to say that in this country they do not tally. You try to take certain measures, but they contradict with the policies of other Ministries. Therefore, there is no growth. If you go through all these books, you will notice there is so much of contradiction. There is no growth. Also, Sir, because of the high tariff rates all firms manufacturing textiles are collapsing. Can you imagine Cyntex collapsing or being on the verge of collapse? Mr. Minister, do you know that the local industry of Gnanam is in that state? I believe, he got money from I.F.C., he got the money from F.M.O. Holland; he got the money from the M.D.B. Sri Lanka; he got the money from D.F.C.C. Sri Lanka and the Bank of Ceylon. I am telling you how private industries are collapsing. I will tell you how they are going to kill you.

සභාපතිතුමා,

(තலைவர்)

(The Chairman)

Order, please!

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Anyway, the reason for the collapse of local industries is cost escalation, mismanagement and no market. But, the Ministry says that market surveying and finding of new markets are one of their policies.

සභාපතිතුමා,

(தலைவர்)

(The Chairman)

As the Minister has pointed out, you confine yourself to the Ministry concerned.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)

(Mr. Lakshman Jayakody)

This is available in this document and I am still on this document.

සිරිල් මැතිව මහතා

(ශ්‍රී. සිරිල් මැතිව)

(Mr. Cyril Mathew)

Even if it is in that document, I have nothing to do with textiles. That is a Ministry document.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Even Asian Cotton Mills is in trouble.

සිරිල් මැතිව මහතා

(ශ්‍රී. සිරිල් මැතිව)

(Mr. Cyril Mathew)

He is talking of Asian Cotton Mills. I have nothing to do with textiles.

සභාපතිතුමා,

(தலைவர்)

(The Chairman)

Now, be fair by the Minister.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඉයාකොඩි)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I will only read from what is in this document and nothing more. Sir, I feel that this is a good document. Honestly this is a good document. I will not say this is a bad document. This is a good document, to open our eyes and to find what type of industrialization policy we should undertake in the private sector.

Now, I want to come to the public sector. There again, we got a book called the 'Review of Activities' and in this book you will find the type of investments that have been made in the public sector.

I would like to go through each one of them critically. I would like to say that there is a limited liability company called "Semec" Limited, a joint venture by the Mineral Sands Corporation and Intersite N.V. of the Netherlands. The Mineral Sands Corporation has paid it 9.2 million rupees for an on-shore survey to assess the additional mineral resources available. We would like to have a report on that.

I would like to congratulate you on the step you have taken with regard to cement, but its life is going to be very, very short. What happened to our Prima Flour Mill Corporation will happen to it. The Tokyo Cement Corporation of Ceylon Ltd. was established. Why did you allow that to happen? What are they going to do? They are going to bring clinker here, grind, bag and sell the cement here—not to make cement here. This is not for export. You say it is for export. I have looked into this. Laying of the foundation for a prosperous future! You yourself say that it is not for report. You

say : " Though cement had to be imported in the past there will not be any shortfall in local supply of cement in the future. " So, is that for export ? Did you read this when you signed this ? I will read it again. " Though cement had to be imported in the past, there will not be any shortfall in the local supply of cement in the future. "

සිරිල් මැතිව මහතා

(තිரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

That is natural.—With the new cement factory in production in the course of time, there will be no need to import cement.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(තිரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி.)

(Mr. Lakshman Jayakody)

He stands by what I say. You say that it is for export. It is not for export. There is not going to be anything for export. You think the Japanese are coming here with 27 million rupees, Gnanam with 27 million rupees and 54 million rupees from us—

සිරිල් මැතිව මහතා

(තිரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Cement for export. That is for a grinding mill for clinker. The cement is entirely for export. (Interruption).

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(තිரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி.)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Your Cement Corporation extension scheme which I have seen, and I congratulate those people for putting it up. But, here, if you read, step by step,—

සිරිල් මැතිව මහතා

(තිரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

You are a pessimist.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(තිரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி.)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I am not a pessimist.

What happened to the Flour Milling Corporation through Prima will happen to you here.

සිරිල් මැතිව මහතා

(තිரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

In your time you were not able to run the three cement mills and produce enough cement.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(තිரு. என். டென்சிஸ் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

We have produced 75,000 tons.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(තිரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி.)

(Mr. Lakshman Jayakody)

There is the Galle clinker Mill, the Puttalam clinker Mill and the K.K.S. Cement Factory. Will all be gobbled up ?

සිරිල් මැතිව මහතා

(තිரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

In 1977 when I took over, the Galle Mill was closed

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(තිரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி.)

(Mr. Lakshman Jayakody)

The long-term crushing plan—they want to import clinker from outside and then bag it here. Ultimately the price will go up. Do you know what price it is going to be ? What happened to Prima Flour ? When flour was imported what was the price ? Just consider that. When the Flour Milling Corporation was closed and handed over to Prima what was the Price ? And what is the price today

සිරිල් මැතිව මහතා

(තිரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Prima is not within my control. It does not come under my purview.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(තිரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி.)

(Mr. Lakshman Jayakody)

But the Flour Milling Corporation was handed to Prima by you.

සිරිල් මැතිව මහතා

(තිரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

The Flour Milling Corporation is not within my purview—let him talk about something I am responsible for.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(තිரு. லக்ஷமன் ஜயக்கொடி.)

(Mr. Lakshman Jayakody)

This is what is happening. Cement is what he is responsible for, and it is going to cost you at least 175 rupees a bag.

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

Order, please !

Repeatedly the Hon. Minister has requested you to confine yourself to the Vote that come under his Ministry.

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Then, he opened very recently a joint stock project with South Korea to manufacture canvas shoes mainly for foreign market at a cost of seven million. Do you know that it is closed today ?

சிரில் மத்வெய்

(திரு. சிறில் மத்வெய்)

(Mr. Cyril Mathew)

It is going on.

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It is not going on. Closed ! Why ? The reason is it is poor quality stuff—product due to poor machinery. Sales are breaking down. I am giving you the reasons.

சிரில் மத்வெய்

(திரு. சிறில் மத்வெய்)

(Mr. Cyril Mathew)

There was a temporary difficulty about sales. The quality is good. There is nothing wrong with the quality of the shoes, and very soon we will be exporting again.

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

It was open only three months ago with his Excellency the President saying this is a project which will succeed. Where is the viability ? Where is the feasibility ? What has happened to the profitability ?

என். டென்சில் பிரதானி

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

That is a G.C.E.C. industry.

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

This is what is going to happen. But we are involved, because the Leather Corporation is involved. (Interruption) There is no one giving me wrong information. It is quite correct. Your bakery, you closed down. Why did you close it down ?

சிரில் மத்வெய்

(திரு. சிறில் மத்வெய்)

(Mr. Cyril Mathew)

It is not closed down. You can come and see.

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Not you, Sir. It is his bakery.

என். டென்சில் பிரதானி

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

Now he is talking about a bakery. Next time it will be about cookery !

பேரவைத் தலைவர்

(தலைவர்)

(The Chairman)

Leave the baker alone.

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

What is going to happen to the National Paper Corporation ? You will not be able to sell the products if you are not careful. I am warning you, because there is a scheme already. Remember that there are various angles to business. They are unable to sell the products. You have put money into the National Paper Corporation. You must find markets for them.

Then the nitrous oxide plant.

என். டென்சில் பிரதானி

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

What is the page ?

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

This is your document. You are asking for the page from me. It is page 9.

Sir, a project was set up for the nitrous oxide plant at a cost of 8 million by the Ceylon Oxygen Company. Now what happened ? It was set up in 1981. One year has passed. Why did you put it up ? For what ? What happened was this. There was a plan in the G. C. E. C. to put up a Motorola electronic plant. They thought that Motorola Electronics are coming here, and without a feasibility report, without a profitability report, without anything, with no one's knowledge we put up the nitrous oxide plant.

சிரில் மத்வெய்

(திரு. சிறில் மத்வெய்)

(Mr. Cyril Mathew)

He does not know what he is talking about, Sir. We manufacture nitrous oxide entirely for the hospitals. We were importing it from Singapore. Now we do not import any more. you are talking of liquid nitrogen. If you do not know, ask me.

கனீஷ்மன் டீயாகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, when you say, nitrous oxide it is for liquid nitrogen. He does not know his scientific affairs. Did you do science ? Did you do chemistry ?

සභාපතිතුමා,

(தலைவர்)

(The Chairman)

Will the hon. Member start addressing the Chair, and not the Minister? Do not be personal. Please address the Chair.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

I would like, through you, Sir, to get the page of our document he is reading from. I have asked that page. He is not giving us.

ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Page 9.

සභාපතිතුමා,

(தலைவர்)

(The Chairman)

He has already given the page.

ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

There is another one about the steel plant.

සිරිල් මැතිව් මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ)

(Mr. Cyril Mathew)

Nitrous oxide is used for surgical purposes. Liquid nitrogen is what is needed for the electronics industry. You cannot give liquid nitrogen to patients!

ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Yes. I know. The nitrous oxide was not for that. It was for the Motorola organization and for harris organization. We know how it happened. (Interruption) Now, I will come out with the people who are behind it also.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

Come out, will you?

ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I know the entire background to this.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

This Government cannot be intimidated, Sir.

3-A 69621 (83/03)

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

I know, you cannot be intimidated.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. N. Denzil Fernando)

He is threatening. He must come out with it.

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

I have already asked you not to be personal. You have said that once. That is enough. I have asked you to address the Chair.

ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

We would like to know the future of the Steel Corporation. We know the entire world is going through a very hard period. Definitely you're going through a hard period. Ten to 15 steel industries have closed down in the United States, because there is so much of threats. The threat has come from West Germany as well as Japan. We import rolled steel.

දී. හා. 11.30

If rolled steel is imported at the present duty rate of 35 per cent you will have to close down the Steel Corporation. You have either to give a duty rebate to the Steel Corporation or on steel that is imported you will have to raise the duty to at least 70 per cent. If not you will not save the Steel Corporation. Therefore I would most earnestly request you to consider this in order to give some protection. All the foreign countries that import steel have raised duty to give protection. They have a higher import duty rate. That is how they do it. You might think it is foolish to raise the import duty, but in this case you have to raise it in order to save the Steel Corporation.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා, (නියෝජ්‍ය කට්ටේන හා විද්‍යා කටයුතු ඇමතිතුමා)

(திரு. டென்சில் பெர்னாண்டோ—கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. N. Denzil Fernando—Deputy Minister of Industries & Scientific Affairs)

We will not follow your advice.

ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Then, we all know that you need a lot of electricity for steel. If you do not give at least 50 per cent rebate on electricity on steel the Steel Corporation will have to be closed down very soon. Therefore I would like the

[சென்னைப் பட்டினம் மது]

Hon. Minister to look into that matter. In regard to the Eppawala phosphates, the Hon. Member for Vaddukkodai just asked us about it. We would like to know what has happened to it. The Hon. Minister promised us that he would show us the contract on Eppawala phosphates with Agrico. I do not know whether the Hon. Minister has signed the document handing it over, but I know he has negotiated. We must know one thing, There is no Fiacc proposal for that phosphate factory, there is no Finance Ministry approval, and there is no GCEC approval. We would like to know the terms because this is our soil.

பி.சி. மதுரை

(திரு. சிறில் மத்திவ)

(Mr. Cyril Mathew)

You will have to wait till we complete the agreement. We are not going to inform you of the terms until we complete the agreement.

சென்னைப் பட்டினம் மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

There you are ! That is the point.

பி.சி. மதுரை

(திரு. சிறில் மத்திவ)

(Mr. Cyril Mathew)

We are responsible. We have been elected to run this country, not you.

சென்னைப் பட்டினம் மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

But you are doing it without the knowledge of the Finance Ministry, without the knowledge of the GCEC which means the President.

பி.சி. மதுரை

(திரு. சிறில் மத்திவ)

(Mr. Cyril Mathew)

You do not know what you are talking about. This is a GCEC project.

சென்னைப் பட்டினம் மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I know. He thinks I do not know. Let him come out with it. This is the situation in this country.

சென்னைப் பட்டினம் மது

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

This is not the situation in the country.

சென்னைப் பட்டினம் மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Every industrial venture of this country is crashing. Then what has happened to your negotiations with the Americans with regard to the terms and conditions of the Tank Farm ?

பி.சி. மதுரை

(திரு. சிறில் மத்திவ)

(Mr. Cyril Mathew)

What is that ?

சென்னைப் பட்டினம் மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

The Tank Farm. What has happened ? You received seven applications. Then you all brought it down to three. What are the terms and conditions of the Tank Farm ? The people should know. The Minister can hide all these.

என். டென்சில் பூநாத்

(திரு. என். டென்சில் பூநாத்)

(Mr. N. Denzil Fernando)

The hon. Member should be thankful that we are at it still and trying to make millions out of it.

சென்னைப் பட்டினம் மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Oh ! you are. You will be taken for a good million rides all right !

The point is this, We in the Opposition want to know certain things. These are very important matters. The Tank Farm is very important. The phosphate deposits are very important. We want to know the terms and conditions, now it is being given. The other Ministries do not know. It is not fair by this country. Do not act on the majority of his Government. It is a most serious thing to do.

பி.சி. மதுரை

(திரு. சிறில் மத்திவ)

(Mr. Cyril Mathew)

That is democracy. We are not going to consult you to sign an agreement. We will do it. We have been elected by the people, not you. You have been rejected by the people.

சென்னைப் பட்டினம் மது

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

The people should know. They do not know.

மன் த்ரிபிரசேனி

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

What did you do for seven years ?

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

These facts do not come out in the press either. Some of them are asked to hide the facts.

ஶ்ரீ அனூர் பண்டாரநாயக்க மஹா (துவர்ப் பிரேச-மஶ் கெளடீச டேலிவ)

(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க — நுவரெலிய-மஸ்கெலிய இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Anura Bandaranaike—Second Nuwara Eliya-Maskeliya)

Do not talk of the seven years now.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I would like the Hon. Minister to give us a clear picture.—(Interruption).

ஶ்ரீ அனூர் பண்டாரநாயக்க மஹா

(திரு. அனூர் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. Anura Bandaranaike)

What about Premadasa ? Why are you talking about Illangaratne ? Talk about Premadasa.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

As the Member for Seruwila discussed the question of beedies, I do not want to talk about it. Let there be a clear-cut policy on industry. To my mind, there is no policy at all. There is no work going on at all. If not, for the fact that Mr. Justin Dias and those other officials are there, I do not think there would be that Ministry. Of course, I must say that LIAC approvals are being given by the Deputy Minister. At least he is doing something. No other people are working in that Ministry. It was a very powerful Ministry. The entire heavy industry in this country was controlled by this Ministry. It was one of the most dynamic Ministries we had. Now it has been brought down to a pittance ! therefore I want the Hon. Minister to please answer these questions. Please let us have the replies. If not we will ask questions in Parliament. When we ask questions he asks for months and months to answer them. He hides certain things. The indictment that I make is that he is not prepared to come out openly.

சிரில் மத்திவ் மஹா

(திரு. சிரில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

I do not hide anything—

சபாபதிநும

(தலைவர்)

(The Chairman)

Let him finish. You can reply.

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Please reply after me. He is not prepared to come out openly. That is what I am really angry about.

சிரில் மத்திவ் மஹா

(திரு. சிரில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

I am not prepared to disclose anything until the Government—

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

He must disclose to this House.

சபாபதிநும

(தலைவர்)

(The Chairman)

Both of you cannot speak at the same time

லக்ஷ்மன் பீசனோபி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

If it is going to be a hindrance to our national sovereignty, if it is going to be a hindrance to our development, he must disclose it to this House. It may be that he is wrong, but that is a different matter. He must disclose it to this House. He must not succumb to pressures. I know the quarters from where the pressures come ; the World Bank is pressurizing you. We know that ; everyone knows that. Therefore, it is his duty, whatever happens, to come out with the truth in this House to take the Members of this House into confidence. That is why I have always been asking these questions. Please answer these questions.

சபாபதிநும

(தலைவர்)

(The Chairman)

The hon. Leader of the Opposition.

சிரில் மத்திவ் மஹா

(திரு. சிரில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Mr. Speaker, will you please permit me a minute ? know, Sir, that there are no donkeys in this House.

சபாபதிநும

(தலைவர்)

(The Chairman)

That has been withdrawn.

ஃபீலே டீலீலி டீலீலி

(ஃபீலே டீலீலி டீலீலி)

(Mr. Cyril Mathew)

Sir, there are no donkeys in this House, but there are people who do not understand. Therefore I have to tell them, educate them, particularly the hon. Member for Attanagalla. The Business undertaking installed in 1982—I am referring to the Oxygen Company—a high purity nitrogen production plant at a cost of Rs. 55 million. I am saying this now because he will not be here when I reply. The purpose of this plant is to supply high purity nitrogen to the electronic industries to be established in the GCEC area. The Business Undertaking has also established a nitrous oxide plant costing Rs. 8 million in order to supply nitrous oxide to the medical institutions in the island. Earlier the entire requirement of nitrous oxide had been imported from Singapore. Now, at least, he will understand the difference between liquid nitrogen and nitrous oxide.

ஃபீலே டீலீலி டீலீலி (ஃபீலே டீலீலி டீலீலி டீலீலி டீலீலி)

(ஃபீலே டீலீலி டீலீலி டீலீலி—ஃபீலே டீலீலி டீலீலி)

(Mr. A. Amirthalingam—Leader of the Opposition)

I think we all need a lot of nitrous oxide, otherwise known as laughing gas. I think if we take a lot of nitrous oxide we may not be quarrelling here; we can discuss matters.

Mr. Chairman, previous speakers have pointed out that the manufacturing sector, the industrial branch of our economic activity, has gone down considerably. There has been an increase in investment in the tourist industry and in the hotel industry but not in the manufacturing industry. I do not say that the Hon. Minister is responsible for the textile industry or the rural industries which come under different Ministers, but by far the most important sectors of industrial development are controlled by the Hon. Minister of Industries and Scientific Affairs, and therefore he has to answer for quite a lot of them.

At the outset, as the Member for Kankasanturai I must say that I very much appreciate the way the youthful Chairman, Mr. Somaratne, has been conducting the affairs of the Cement Corporation. I think there has been a marked development in the cement industry, and the chairman is there on the spot every week almost and spends days and days there attending to the work. But there are one or two matters that I would like to bring to the notice of the Hon. Minister.

During the last Budget Debate the Hon. Minister said that action would be taken to put an end to the atmospheric pollution. There has been a considerable improvement in the situation—there is no doubt about that—but occasionally the machinery breaks down and the pollution of the atmosphere continues. I think it may take some time.

ஃபீலே டீலீலி டீலீலி

(ஃபீலே டீலீலி டீலீலி)

(Mr. Cyril Mathew)

No pollution from the new factory.

ஃபீலே டீலீலி டீலீலி

(ஃபீலே டீலீலி டீலீலி)

(Mr. A. Amirthalingam)

Not from the new factory. It is from the old factory. I quite concede that. But even that has to be stopped. As the representative of the people of that area, I would like to say that the people in that area are affected, particularly the betel growers and the cultivators. In fact the health of the people is affected quite a lot. I have been told by the MOH of the area that the incidence of lung diseases is pretty high in that area. So the Hon. Minister should spare no pains to put a complete stop to the pollution of the atmosphere.

Then, Sir, as I pointed out during the last Budget Debate, with the third kiln of the cement factory coming up, limestone is being excavated at a very rapid pace. I would like to urge the Hon. Minister that proper studies have to be done. There is fear in the minds of the people, because quarrying for metal is being done in the vicinity of the Keerimalai area, that the springs of the mineral waters, which are a source of attraction, if not to tourists at least to people from the rest of the country, may be affected at the rate quarrying is being carried on. In regard to that a proper survey has to be done, a proper study has to be done, so that the underground water resources are not adversely affected by the increased quarrying that is now going on there.

Then, Sir, there is one complaint that I have to make with regard to the work that has been going on in the cement factory. The cement factory has not been a model employer. They have not looked after the safety of the people working in the factory. Particularly, they had given out on contract to private individuals, to rural development societies and others, the construction of the third stage at the cement factory. A number of people have had fatal falls and died, because no safety measures were taken to see that the minimum of safety was provided to the workers who were employed in the third stage of the construction programme. A number of people have died and a number of people have been injured.

Only last week I went to a village in my electorate, Palaly. A father brought a young man. He had lost one of his arms as a result of an accident in the cement factory. I think in regard to compensation and welfare measures there is complete apathy on the part of the authorities. No attention is paid to the hardships of the workers. I would request that greater attention be paid to these matters. Recently, the Hon. Minister will recall, one of the security guards who had been

imported into KKS, had got drunk and stabbed the Works Engineer, Mr. Rajkumar. Mr. Rajkumar was stabbed to death in his quarters in the cement factory. I had received a petition from the widow of Mr. Rajkumar who was stabbed to death by a security guard who had been brought there, to say that the Corporation authorities only offered to provide for the funeral expenses and other things. I think it is a young family and the widow should be compensated adequately. These are matters which have to be attended to. Merely because this incident happened in Jaffna and the person who died is also from Jaffna, the family should not be allowed to suffer.—(Interruption) To the family of Mr. Rajkumar? Thank you.

Then, Sir, I have another complaint to make in regard to the way the sales agents are appointed for the distribution of cement. We, as Members of Parliament, recommended that the multi-purpose co-operative societies be used for the distribution of cement in Jaffna. Suddenly, Sir, some private individuals—I do not know for what reason—are given cement dealership. They collect the cement from the factory. They have refused to supply in terms of any permit granted by the AGAs, and sometimes they dispose of the cement at the gate of the factory itself and make a profit of Rs. 10 to Rs. 15 on a bag straightaway. I think this system of sales must be brought to a stop. I think those co-operative societies are functioning very efficiently and their work leaves very little to be desired. Therefore, they should be appointed as agents for the distribution of cement at least in those areas.

சிரில் மேதேய

(திரு. சிறில் மதேய)

(Mr. Cyril Mathew)

So do the private people also, but you can never prevent it as long as there is a shortage. I am sure the shortage will be over next month.

ஈ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

What I say is only a small quantity of cement is supplied to the co-operatives and some private individuals are getting large quantities, and the whole distribution system is being abused. I request the Hon. Minister to look into it.

Also, Sir, during the last Budget debate, I brought to the notice of the Hon. Minister about the delivery charges that are added on to the price of cement even to people who live within a mile or two from the factory. I understand that even those people who live within a mile from the factory have to pay Rs. 5 or Rs. 7 per bag for delivery. I am not sure of the exact figure. After I brought it to the Hon. Ministers' notice

during the last Budget debate, he took steps to stop it. But subsequently, after some time, it was reintroduced. This was brought to my notice and I want the hon. Minister to look into it.

Then, Sir, I do not want to remind the Hon. Minister of the tragic deaths that took place in the Paper Factory at Embilipitiya in August, 1981. Mr. Kugathasan and Mr. Ramanathan were brutally killed in the circuit bungalow of the Embilipitiya Paper Factory.

I have in my hand a letter written by the father of Mr. Kugathasan, Mr. B. Navratnarajah, J.P., dated 15.2.1983—written only last month—and he says, up to date compensation has not been paid to the widow of Mr. Kugathasan, and his aged father and mother and his own brothers and sisters were depending in the earnings of Mr. Kugathasan. We all know how he was brutally murdered and the Hon. Minister gave us an assurance that compensation will be paid to Kugathasan and Ramanathan who were murdered in the Paper Factory at Embilipitiya. It may be that there has been a lapse on the part of somebody. I want the Hon. Minister to look into it because I thought, by now, the compensation would have been paid. I have received this letter from the father of Mr. Kugathasan. I thought it my duty to raise this matter again.

Then, Sir, I come to the biggest bone I have to pick with the Hon. Minister. That is, with regard to the Paranthan Chemical Factory during the last Budget debate, in the Committee stage, I referred to the report of the experts who were brought down to report on the expansion of the Paranthan Chemical Factory. They were brought down from Cremer Warner Ltd., England. One of the unfortunate aftermaths of my raising the matter was, the hon. Minister and the Board of Directors suspected that a certain senior technical officer in the managerial grade of the factory, who has 25 years' service, Mr. S. S. Sebaratnam, was the man who has given the information to me and he has been removed. After 25 years of service, Mr. Sebaratnam has been compelled to retire from the factory. He is a person with 25 years' service at the Paranthan Chemical Corporation. He was sent on a Colombo Plan Scholarship to India to study the chemical industries there. He was sent on a UN scholarship to study the chemical industries all over. Even after these experts from Cremer Warner Ltd. were here, he was sent along with them to Japan to further study that industry. Merely because of some vague suspicion, he has been removed. I have yet got with me the two volumes from which I quoted, in order to show that Mr. Sebaratnam never gave them to me. Mr. Thirunawakarasu, the late Member for Vaddukodai, who was the member of the Consultative Committee of the Hon. Minister and who

[**பி. ஸ்ரீலிங்கம்** **மொழி**]
 was in close touch with the Trade Union in the Paranthan Chemicals got these copies from the Trade Unions. I do not know from where those Unions got them, and it was from those copies that I quoted (*Interruption*). No, immediately I finished quoting them here, the Managing Director summoned Mr. Sebaratnam and wanted him to produce his copies. He produced them. Yet, he suspected that it was he who has given this information and treated him in this shabby fashion. I have no time to go through the full letter, but I want to table that letter which Mr. Sebaratnam has written to His Excellency the President on the compulsory and unjust termination of his services. I want to table this, so that it may get into HANSARD. I think a copy of it has been sent to the Hon. Minister, one copy to me, one copy to the Managing Director of the Paranthan Chemical Corporation. I am tabling the copy of it.*

Chairman has put up a notice dated 11th March, 1983, in the Paranthan Chemicals Corporation, three weeks ago, which reads as follows :

NOTICE

To all Employees

With much regret, I have to bring to the notice of all employees that,

- (i) Production levels have come down.
- (ii) Cost of production has gone up, resulting in heavy losses in the manufacturing activities.

The Hon. Minister of Industries & Scientific Affairs and the Board of Directors are highly concerned of this situation and the Hon. Minister of Industries had a discussion with the corporation officials on March 10, 1983. At the discussion the Hon. Minister wished to know the reasons for the low production level, heavy losses and what remedial action should be taken and the period required to rectify this situation.

After much discussion the Hon. Minister instructed that the production levels should be brought up to the achievable levels within the next 2-3 months so that the manufacturing activity could be run without making a loss. The Hon. Minister was very emphatic that failure to achieve this would compel the Government to review the continuation of this industry. In view of the deadline given by the Hon. Minister, I have given necessary instructions to the Senior Staff to achieve the targets by taking appropriate and prompt action on a priority basis on the work given below.

1. Step up number of cells to 105.
2. Commission the Toshiba Rectifier.
3. Operate the Unitech evaporator on a regular basis even at 30% concentration.

I very sincerely hereby request the co-operation of all employees to achieve the above targets.

Thank you.

I am sorry to say that, unlike what I had to say about the Kankesanthurai Cement Works, the Paranthan Chemical Factory is being run down, and it appears to me, run down deliberately with a view to closing it down in the future. I have information that because the Paranthan Chemicals Corporation has no funds to start another factory at Embilipitiya, the National Salt Corporation is being urged to start another factory at Embilipitiya. I do not think anyone would like this situation to continue – to close down a factory which had been functioning for several decades. I think it was started in the 40s and it has been going on now for nearly 35 years. I would like to tell the Hon. Minister, if the present Board of Directors cannot run this factory efficiently, let him dismiss the Board of Directors. They hardly ever visit the Paranthan Factory – not even once in six months. What are they doing? Sitting in their air-conditioned offices in Colombo, without visiting the Factory. Why should they be permitted to draw that princely salary? I understand that there is one working director appointed now, who was given a new car; till the new car was given that gentleman showed a great deal of interest in the factory, but once the new car was given

நியோகக் கமிஷனரின் மொழி

(**பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்**)

(**Mr. Deputy Speaker**)

You are tabling the copy that is sent to you ?

பி. ஸ்ரீலிங்கம் **மொழி**

(**திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்**)

(**Mr. A. Amirthalingam**)

Yes. It is dated 25th July 1982, It has been sent to His Excellency the President with a copy to the Hon. Minister.

நியோகக் கமிஷனரின் மொழி

(**பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்**)

(**Mr. Deputy Speaker**)

You can have it tabled.

சிரில் மெத் **மொழி**

(**திரு. சிறில் மத்திவ**)

(**Mr. Cyril Mathew**)

Regarding this, my information is that Mr. Sebaratnam agreed to accept compensation and retirement.

பி. ஸ்ரீலிங்கம் **மொழி**

(**திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்**)

(**Mr. A. Amirthalingam**)

He was forced to sign the papers before any compensation was made. He was forced to sign saying that he was prepared to go. He is one man who is capable of resuscitating this industry which is on its last legs. I am sorry to say that it has been brought to my notice that the Managing Director or the

* கல்வ எலிமன்ட் படு அர் லு.
 * உணர்வின்மீது தரப்பட்டிருக்கிறது.
 *Produced at end of speech.

to him, he never visits the factory. He is busy running about the country attending to other matters. The Board of Directors in the past, when Dr. Gnanalingam and people like that were in charge of the Paranthan Chemiclas, used to go to Paranthan and meet at least once a month.

சிட்லே மூர்தி மனா

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

That Director has long since been removed.

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

I am glad that the Hon. Minister is aware of the activities of this Working Director, and I am glad to hear that he has been removed.

சபாபதி

(தலைவர்)

(The Chairman)

Does the House agree to go on for a few more minutes?

கேள்விகள்

(அங்கத்தினர்)

(Members)

Aye.

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

In every other country, including the socialist countries, if anyone in charge of a nationalized venture or a corporation is not able to show results the Board is removed and a new Board appointed. In fact, Sir, in his letter to His Excellency, Mr. Sebaratnam had stated that he told this management that if he were placed in charge he would show results, that in six months he would bring the factory back to normal production. Bad industrial relations exist, as the hon. Member for Vaddukkodai (Dr. Neelan Thiruchelvam) said. There are lots of problems in the factory, but this Board is not capable of dealing with those problems they are like absentee landlords, seated cosily in their offices in Colombo, and sometimes even refusing to negotiate with the workers, They have brought this to this position!

சிட்லே மூர்தி மனா

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Are you aware that the machinery and the process is also outdated?

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

But attempts were made to up-date the machinery and certain articles of machinery were imported. Those are rotting. They have not been commissioned.

They are not functioning. I went there and saw it last year in the company of the late Member for Vaddukkodai who was himself an industrialist and who knew some of these things. I went and saw it myself. So that, this Board is not capable of delivering the goods, Hon. Minister. The sooner you get rid of it and entrust it to some people who can run it, and run it efficiently, the better for the country and for the future of the chemical industry. I would urge the Hon. Minister not to be misguided by some of these officials and also not to penalize capable and efficient officers. In fact, Sir the Hon. Minister said on the last occasion, referring to the Cremer & Warner report, that the consultants were misled by certain officials and it is on that basis that they proceeded to punish a capable and innocent officer.

சிட்லே மூர்தி மனா

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

I did not say that. I did not say that it was on that basis that we punished Mr. Sebaratnam.

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

There had been no charges framed against him. There had been no inquiry held.

சிட்லே மூர்தி மனா

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

But, I did not say that.

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

You did not say that. That is the inference I am seeking to draw. In fact, immediately after the Hon. Minister's speech, the late Mr. Thirunavukkarasu wrote to Messrs Cremer & Warner bringing this to their notice and sending them a copy of the Hon. Minister's observations on the matter. He sent to them a copy of HANSARD. This is what he wrote to them on the 25th of January last year.

"I forward herewith a copy of our Parliamentary Debates of 17.12.81 containing the budget discussions, 1982, relating to the Ministry of Industries and Scientific Affairs.

I had the occasion to open this debate and this was followed by the Hon. A. Amirthalingam, M.P., Leader of the Opposition. The Paranthan Chemicals Corporation became an important topic in this discussion and your feasibility study referred to above became a valuable reference for this purpose. These references are indicated at pages 3564-3575 in the HANSARD sent herewith. The Hon. Minister's replies are at pages 3719-3734. In the same HANSARD sent herewith, you will find references made by him also with controversies of your feasibility study. I shall be most thankful for your comments on the various points raised."

[**பி. சீமீர்தலிங்கம்** **கனம்**]

In their reply dated 19th February 1982, Mr. D. J. George, writing on behalf of Cremer & Warner says :

" We are shocked and dismayed at the accusations made by the Hon. Minister against our firm and the conduct of our feasibility studies. We are seeking advice on how we should deal with this matter and will respond to your request for comments in due course."

Then on the 29th of March they sent another letter :

" We are entirely confident that with the exception of one minor and unimportant point we can fully rebut the allegations made as reported in Hansard. However, after much deliberation we have concluded that our interest and reputation could not possibly be served by responding indirectly through your goodself or any other third party. Given the opportunity, we would of course be ready to discuss any points raised by the Government of Sri Lanka or the Board of Paranthan Chemicals Corporation which they raise directly with us."

This is what they wrote. And, further, they have indicated, as the Hon. Minister also pointed out, certain discrepancies in the milage. They said that that was a typographical error, that subsequently that was corrected and that the conclusions were in no way influenced by that error. They also said that they had submitted their explanations and that the Board had paid them over Rs. 2 million as consultant fees. If the report was wrong, if the report was faulty, why should Rs. 2 million have been paid to them ? So that, I think the Hon. Minister has been completely misled on this matter.

பி. சீமீர்தலிங்கம்

(**திரு. சி.நில் மக்திவ்**)

(**Mr. Cyril Mathew**)

Misled ? I was going entirely on their report. You find everything in the *Hansard*. So let them reply to that. I have analysed their report very carefully. I think you were present on that day.

சபாபதி

(**தலைவர்**)

(**The Chairman**)

Now, I think he can wind up.

பி. சீமீர்தலிங்கம்

(**திரு. சி.நில் மக்திவ்**)

(**Mr. Cyril Mathew**)

They can reply to that.

பி. சீமீர்தலிங்கம்

(**திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்**)

(**Mr. A. Amirthalingam**)

They have indicated that the Board of Management had accepted their explanation and paid them the fees that were due to them. Otherwise they would not have paid them, if that was a wrong report.

Now, Sir, what is necessary is that the Hon. Minister should go fully into the injustice done to this officer, Mr. Sebaratnam. He was almost at gun

point—I do not mean literally but metaphorically—made to sign his resignation or retirement, given some compensation and asked to go. It is a loss to the factory, to the industry to lose the services of a man like this. I am saying this because I am interested that this factory at Paranthan should be made a viable concern and the Hon. Minister should make use of the services of people like Mr. Sebaratnam to do that. In fact this gentleman had worked with scientists like Dr. Gnanalingam, Mr. R. K. Naran, Dr. M. L. T. Kannagara and others who were the previous Directors of this Paranthan Chemicals Factory, and they had always found him to be a very good officer and that he was genuinely interested in this factory, and, therefore, the Hon. Minister should do everything possible, even as has been done in the case of the Cement Factory, for the Paranthan Chemicals Factory. If you get the correct people to work with, it can be made a paying concern and it can become a very successful industrial venture, and I would request the Hon. Minister to give his mind to it.

Finally, the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) raised the question about the Oil Tank Farm at Trincomalee. The hon. Member for Trincomalee is not able to be present here. But he and the people in Trincomalee are very concerned with what is going to happen with regard to this Oil Tank Farm. I do not want to pass any judgment.

The Hon. Minister, I understand, has called for tenders, and a number of international firms have tendered.

I understand some American firms have tendered. Even the Soviet Government has tendered. India has tendered. Various concerns have tendered. I would urge the Hon. Minister that in awarding this tender we should be kept free of big powers, particularly, after our President's performances at the Non-Aligned Summit and the request that we made that the Indian Ocean should be kept free of big power activities. In any development of this oil tank firm, the international political background should be kept in mind. Oil is a very inflammable substance. Sir, I will not say, it is explosive, but it is highly inflammable. And particularly, oil in the hands of any one of the big powers, in our harbours, in our country can bring them into the Indian Ocean in a big way and can become a point of conflict or confrontation between the big powers. That is the factor that has to be kept in mind in awarding this contract. If there are Non-Aligned countries which have tendered, it may be in our interest, more in keeping with the foreign policy that the Government is professing to follow, to award that tender to one of the Non-Aligned countries rather than to one of the big powers.

கிரேட் டிபுட்டி இயக்குநர்

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Who are the Non-Aligned out of the 101 supposed Non-Aligned countries ?

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

(Interruption).—I think, India.

அங்கத்தவர் ஒருவர்

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Sri Lanka is one.

கிரேட் டிபுட்டி இயக்குநர்

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Yes, that is the only one.

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

India is Non-Aligned. Sri Lanka is Non-Aligned.

கிரேட் டிபுட்டி இயக்குநர்

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

So, these two can keep together.

பி. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Therefore, Sir, that is a matter which I would urge, with all seriousness, for the Hon. Minister's consideration.

சபாநாயகர் ஒருவர்

சபாநாயகர் ஒருவர் வைக்கப்பட்ட ஆவணம் :

Document tabled

4, Ballahenmulla Lane,

Colombo 6.

25th July, 1982.

Hon. J. R. Jayawardene,

President,

Presidential Secretariat,

Colombo 1.

Your Excellency,

COMPULSORY LEAVE - UNJUST TERMINATION OF SERVICES

I was a Senior Technical Officer in the Managerial Grade of Paranthan Chemical Corporation. I have been sent on Compulsory Leave from 22nd December, 1981 with no justification whatsoever. As a State Employee I wish to bring to your notice this grave injustice to seek your intervention in the cause of Justice.

I was selected by the Public Service Commission of Sri Lanka in 1955 for Colombo Plan Scholarship training in India-in Caustic Soda/Chlorine/DDT manufacture. On completion of the training I was posted to Paranthan Chemicals Corporation and I have been

working there since then until now for continuous period of twenty five years. On 31st May 1982 my Services with the Corporation was abruptly terminated by the Board of Management without giving me a charge sheet thus depriving me of a chance to know why I was being sent on compulsory leave. There was no inquiry of any sort held either in writing or orally nor was I given an opportunity to meet the Board to clarify any misconception they might have had.

Subsequent to sending me on compulsory leave the Chairman & the General Manager informed me on the 19th March, 1982 after 3 months of silence that the Board of Directors have decided to sent me on compulsory retirement with three years salary as compensation giving no specific reason for their action except to say that it was due to loss of confidence in me.

I submitted an appeal dated 25th March 1982, against this decision ; with the permission of the Chairman to the Hon. Minister of Industries & Scientific Affairs. He had written about this matter to the Chairman in his letter dated 19th May, 1982. I was then called and told that the Board had now decided to offer me four years instead of the three years as compensation with three options being opened to me.

(1) I should accept the four years salary and tender my resignation from the Corporation, or

(2) The Corporation would retire me by a letter with a payment of four years salary as compensation. This would be made on my written undertaking that I have no further claim on the Corporation, or

(3) To be compulsorily retired on 31st May, 1982 and that I should go to the Court of Law to claim compensation for the loss career (eight years) and the other benefits I was entitled to (increments, bonus, gratuity etc.)

I am a familyed man with two school going children ; even though I was anxious to avoid a bad reputation that invariably ensue a person whose service had been terminated suddenly however wrong it might be on the part of the employer and the humiliation that would befall on my family I was compelled finally to submit to the least onerous of the above alternatives (No. 2) with the terms retirement being altered to termination by the management. I did so on 1st June, 1982 and my services were terminated by this unfair exercise of the employer-power. The cheque was handed over to me only after I had signed a letter prepared by the Board, containing the undertaking that I have no further claim from the Corporation. To protest all this, I sent yet another appeal to the Hon. Minister by a letter dated 7th June, 1982 with a copy to the Chairman/Managing Director, Paranthan Chemicals Corporation. I have had no response.

This compensation was hardly adequate for the balance eight years of service and did not mention any payments that I would be entitled to lawfully such as increments, bonuses, gratuity : the pain of mind by the near defamatory conditions attending to the abrupt termination of my services after being sent on compulsory leave immediately following a scathing and contemptuous attack which indirectly referred to me in Parliament by the Hon. Minister of Industries & Scientific Affairs, pardon me, which was without due justification.

Your Excellency :

It is unjust to have terminated the career of a Senior Technical Staff Officer :-

(a) who has served the Corporation from its inception for the last twenty five years under various Boards of Management ; without any charges being framed or an inquiry being held

(b) who has carried out all work entrusted to him diligently and have never been found wanting in his endeavour to satisfy his superiors and none of his increments or promotions were withheld

(c) who has never received a single warning letter during his entire service in the Corporation

(d) who has never participated in any manner of Anti-Govt. activities

(e) nor a member of a trade union to get his rights fought

(f) having successfully completed the Colombo Plan Scholarship for one and half years I was on bond to serve the Corporation. Thereafter as Production Manager and head of the Factory in 1971. I was sent on a UNIDO Fellowship for Caustic Soda/Chlorine manufacture training in U.S.A., Germany, Italy for which I was again bonded. Thereafter in 1979 the Corporation sent me to Japan to study with the Consultants for the second project. Due to my being continuously bonded for work, I have served only this institution for the last twenty five years—the best years of my life. My work and experience has been confined to Caustic/Chlorine Industry and similar avenues are not open in Sri Lanka for me to seek alternative employment for the rest of my life. When legal obligations were completed at the end of the bonded periods; at a much younger age as Technical Officer I had opportunities to take up other lucrative offers of employment locally as well as abroad and yet I decided to serve Paranthan Chemicals Corporation and my country.

(g) I had the opportunity to work closely with Scientists like Dr. S. Gnanalingam, Mr. R. K. Narang, Dr. M. L. T. Kannagara in pioneering the institution in its early stages. They would vouchsafe for the contribution I had made to the Corporation.

(h) It is my proud achievement that consequent to my appointment as Production Manager of the Corporation in 1971 this Institution which was running at a manufacturing loss till then began showing profit and continued to do so until recently.

(i) Having spent my entire career with this institution from its inception and having always acted in the best interests, in June 1981 when the Corporation was operating below rated capacity and after discussions with the Chairman as required by him, I put up a proposal by my letter dated 8th July, 1981. In that I have mentioned that I would improve the performance at Paranthan Factory within a period of six months and if in that attempt, production drops to the level lower than what it was, I offered to submit my resignation. I did so in the best interests of the only Chemical Industry in our Country which we have pioneered and was then on a downward trend.

(j) I am now 52 years old and I have another eight years service as per my letter of appointment. I do not like to lose my employment with all its fringe benefits as I have to support a family with two teenage sons who are studying. This summary dismissal would jeopardise their life too.

(k) Being sent on Compulsory Leave from 22nd December, 1981 could be as a result of a Parliamentary debate on 18th December, 1981 on the discussions of the Votes of the Hon. Minister of Industries & Scientific Affairs. The Hon. Leader of the Opposition had discussed the question of the second Caustic Soda Plant based on the Consultants Report submitted in 1979. On pages 3720 and 3730 of the Hansard, Vol. 18—No. 14 the editor reporting on the proceedings, has reported that the Hon. Minister of Industries had accused the Officer from the Corporation for misleading the Foreign Consultants who had made the study. It is a well known fact that I was the officer who was sent on this mission of accompanying the Consultants. The Hon. Minister must have been clearly been

misinformed to say No. The Statement made by the Hon. Minister stating that incorrect data has been provided to the Consultants regarding mileage is not correct as these factors had been subsequently clarified as required by the Board and explained by the Consultants. These documents are known to the Board and are available in the Office. In addition, the day following the Parliamentary debate I was asked by the Chairman/Managing Director of the Corporation and a Director to submit immediately to them my copy of the consultants report which I did. My being sent on compulsory leave followed thereafter.

By the present action, for no fault of mine, I have been humiliated and caused pain of mind, and lost of eight years of career with just four years of compensation, and it being done with no charge sheet or inquiry being conducted.

Your Excellency, I look up to you to intervene and cause justice and ease the difficulties that I have to undergo for losing by eight years of service and a stigma at the end of my long and faithful service with the Corporation. I have made an appeal to the Hon. Minister on 7th June, 1982 and have had no response. I would be grateful if I am given reliefs which I would in all justice be surely entitled to please.

Thanking you,

Yours faithfully,

(S. S. SEBARATNAM)

c.c. The Hon. Minister of Industries & Scientific Affairs
The Hon. Leader of the Opposition
The Chairman/Managing Director & the Board of Directors of Paranthan Chemicals Corporation

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

Order, please! The sitting is suspended till 2 p.m.

உள் விடல் 2 மணிக்குள் சபை கூடலை நிறுத்தி 2 மணிக்குள் மீண்டும் தொடங்கப்படும்.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2.00 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்ட மீண்டும் ஆரம்பமாகியிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m. and then resumed.

பிரேட் மැத்யூ மெது (கட்சிமேளம்) க்கு வினாக்கள் க்கு வினாக்கள்

(திரு. சிறில் மத்திவ்—கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவலர்கள் அமைச்சர்)

(Mr. Cyril Mathew—Minister of Industries & Scientific Affairs)

Mr. Chairman, most of the Members who raised questions are not here. I have to speak to empty Benches. The hon. Member of Vaddukkodai (Dr. Neelan Tiruchelvam) raised certain matters regarding the corporations which are under my purview. One such matter was the penalty due from the contractor who put up the urea factory. The penalty due from the contractor for the delay in completion of the urea factory is being recovered. The amount involved is Rs. 30 million.

The hon. Member or Vaddukkodai also raised a matter regarding the accounts of the SFMC. He said that the Auditor-General has raised certain queries

regarding the accounts of the SFMC. All those queries were answered satisfactorily, and the answers were tabled in Parliament last year at the request of the hon. Member for Attanagalla. The hon. Member for Vaddukkoddai raised the same matter. The answers were tabled last year.

Certain matters were raised by the hon. Member for Attanagalla. I will come to them when the hon. Member is present in this House.

Then, Sir, certain matters were raised by the hon. Leader of the Opposition in his Budget Speech. The hon. Leader of the Opposition was finding fault with my Ministry for the set back in industries. He said that the Fertilizer Manufacturing Corporation had incurred a loss of some Rs. 600 million. In dealing with public sector industries, the hon. Leader of the Opposition, in the process of winding up the Debate, stated that, with the exception of the Cement Corporation, which has been growing and growing according to him and that too, he says with private participation, most of the other private sector ventures are in the doldrum and that there has been no industrial development in the public sector.

That is not in accordance with the facts. He has obviously read one part of the Report of the Central Bank and conveniently left the other parts out. That is not fair by the Government—to take one section of that report and criticize the Government and say that there is no industrial development in the public sector except in the Cement Corporation. We are happy that at least now the hon. Leader of the Opposition agrees that there is advanced development in the cement industry. His good Friend the Member for Kayts, I remember, last year said that we will one day leave a gaping hole after we have exploited all the limestone. Then the other day he said the whole area was covered with cement dust. Even that is not quite correct, because we have made adjustments. There were about 110 tons coming out of the chimneys per day. Now we have reduced it to almost 5 tons, and we hope to eliminate it altogether. I am sure the hon. Leader of the Opposition would agree that in the new cement factory there is absolutely no dust at all. We hope to bring the old cement factory also to that stage in a couple of months. He must be aware that we have reduced from 110 tons to 5 tons per day. Approximately 110 tons of dust was being thrown out into the atmosphere from the cement factory at Kankasanturai. Now we have been able to reduce it to 5 to 6 tons a day, and in the course of time we will eliminate it completely just like in the new factory that is functioning today. Unfortunately we have not been able to carry out these changes in the Puttalam factory. We are in the course of doing it and hope to complete it very soon.

The hon. Leader of the Opposition did not publicly acknowledge the development of the cement factory—he did not do so until today; at least upto the date of the Budget Debate this month. Even now he has not spoken of the harbour we have built. But he was complaining about the harbour for 10 to 15 years. From 1960 they were complaining that we were not building the harbour in Kankasanturai. I hope the hon. Member for Kayts will not say that we have left a big hole in the sea. I am happy that at least now he is aware of the development that is taking place in his own constituency. I would like to remind him that the development of the Kankasanturai Cement Factory involved also the development of the harbour, and that the new port is being constructed and it would accelerate the development of commerce and trade in the Northern Province.

The hon. Leader of the Opposition made a complaint that when the development is being done with the private sector he does not like it. That is the policy of this Government. We want to encourage the public sector. We want to encourage the private sector. And we encourage both these sectors to come together into new ventures. That, unfortunately, we cannot change because that is the policy of the Government. We want to broadbase industries so that the workers and the people will contribute to them and take an active part in them. So the Government invites the private sector to participate in public sector undertakings. We have done that in the cement factory, in the Korean shoe factory, in the new undertaking we hope to organize very soon in the phosphates development project. In all those ventures we invite the public, the workers and the people of Sri Lanka to contribute.

Listening to the hon. Leader of the Opposition, I was reminded, Sir, of Pope's Essay on Man.

"A little learning is a dangerous thing".

As he knows,

"There shallow draughts intoxicate the brain,
And drinking largely sobers us again".

After having read the Central Bank Report, as I said earlier, he conveniently leaves out many lines, and these I would like to bring to his notice. I would refer him to pages 59 to 60 of the Review of the Economy and I would quote to him the extracts relevant to the corporations under my Ministry. What he said in his Budget Speech was: "With the exception of the cement of factory which has been growing and growing, and that too with private participation in third stage, most of the public sector ventures are in the doldrums", and as an example he mentioned the Fertilizer Manufacturing Corporation, which according to this report at page 60, he says, suffered a

[සිවිල් මැතිව මහතා]

loss of Rs. 679 million in the first year of its operation. I think even that figure is wrong although it is contained in the Central Bank Report.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர் தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Where else can we go for the figures ?

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மதகிவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Why, you have the annual report. You read my annual report. That says the loss is Rs. 517,960,274.99. It is not Rs. 679 million, as mentioned in the Central Bank Report and as quoted by the hon. Leader of the Opposition. Then read page 59 of this report, one but the last paragraph. I quote :

"The leather Corporation became the first corporation to collaborate in the setting up of a factory in the Investment Promotion Zone. The corporation in collaboration with two south Korean firms established an industry for the manufacture and export of canvas shoes in the Katunayake Investment Promotion Zone. The total cost of the project was Rs. 64 million of which the Corporation contributed Rs. 7 million. The factory which came into commercial production in late 1981 has a maximum capacity of 6,000 pairs of shoes per annum and will employ up to 750 persons. Work on the Moulded Footwear Project and the expansion and modernization of the existing shoe factory was also underway in 1981".

Now, is that not development? Is not that developmet outside the Cement Corporation? (*Interruption.*)—This is what you quoted. I am quoting you. I am dealing with your speech in the Budget Debate. You said with the exception of the Cement Corporation, which has been growing and growing, and that too with private participation in the third stage, and that most of the public sector ventures are in the doldrums. So I am giving the instances of those that are not in the doldrums".

Then at page 59, further down, the last paragraph on that page :

"The refractory project of the Ceramics Corporation was commissioned in 1981 and a tableware factory involving a capital investment of Rs. 158 million is expected to be commissioned in 1982, to cater mainly to the export market".

Then we are coming to the Ceylon Oxygen Company Limited.

"The nitrous oxide plant of the Ceylon Oxygen Company Limited wa also commissioned August 1981 at a total cost of Rs. 8 million of which Rs. 6 million was financed by a term loan from the National Development Bank—NDB. An air separation plant with a capital expenditure of Rs. 54 million is expected to become operaional in 1982".

That is where my friend the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) got mixed up with liquid nitrogen and nitrous oxide. I am sorry he is

not here to learn a lesson from me. As we all know, there are no donkeys in this House. But at times some Members of parliament do bray. But at least we expect the hon. Members of the Opposition to get their facts correct — at least to know that nitrous oxide is not used in the electronic field. It is liquid nitrogen that is used.

The hon. Leader of the Opposition said that nitrous oxide is also called laughing gas, and it is used to put people to sleep so that doctors could operate on them. Now, this nitrous oxide was being imported right along from Singapore. We had to bring it from Singapore. It was I who directed the authorities concerned to have a plant where we could produce the nitrous oxide ourselves instead of having to go to Singapore. Therefore we invested the money and we are now producing all the nitrous oxide that is required for the hospitals in Sri Lanka.

I think my friend the hon. Member for Attanagalla was smarting under a political defeat and he was trying to aim a shot below the belt at a relative of the person who defeated him in Attanagalla. He is not here now. There is no point in proceeding. I knew he will not be here. That is why I said that he will not be here when I answer.

Then Sir, coming back to the remarks made by the hon. Leader of the Opposition that the public sector ventures are in the doldrums, I continue from page 59 :

"The Stage II of the Iron and Steel project of the Steel Corporation involving a total capital investment of Rs. 207 million will be commissioned in 1982".

Stage II is now in commission.

"The plant which will produce billets by melting scrap metal in an arc furnace will provide the entire requirements of the rolling mill".

Is that a public sector venture that is in the doldrums ?

Then, Sir, the Tyre Corporation, which is at page 60, paragraph 1.

"The Tyre Corporation as a result of its technical collaboration with B. F. Goodrich Ltd., will start manufacturing a more diversified range of tyres in 1982 including radial tyres".

I am reading from the report which you overlooked.

"In addition, it has entered into an agreement with Bearcat Co., (USA) for the manufacture of solid tyres for export".

Is that not stepping out of the doldrums ?

Then, Sir, Mining & Mineral Development Corporation, which is in paragraph 2 of page 60.

"The Asian Development Bank has granted a loan of Rs. 382 million to the Mining & Mineral Development Corporation for the rehabilitation of existing mines. Work on this project will

commence in 1982. The corporation also proposes to enlist foreign collaboration for the production and export of super phosphate fertilizer."

In the Mining & Mineral Development Corporation also we have made some headway, and that proves that most of the public sector corporations and ventures are not in the doldrums. We are going forward.

Then I come to the Mineral Sands Corporation which is also at page 60, paragraph 2.

"Work on the wet gravity upgrading plant of the Mineral Sands Corporation will start in 1982".

I am reading from the report which you failed to notice.

"This project with an estimated capital cost of Rs. 116 million is expected to be operational in 1983".

Then we come to the Paranthan Chemicals Corporation which is also at page 60, paragraph 2.

"The future development plans of the Paranthan Chemicals Corporation include the construction of a second caustic soda factory on a joint venture basis".

The hon. Leader of the Opposition was trying to make out that we are trying the second venture with the help of the Salt Corporation. That is quite so. The Salt Corporation will find this money and they will provide the raw material for the production of caustic soda and chlorine. So it would be most natural for us to invite the Salt Corporation, the Paranthan Chemicals Corporation, the public and also the Paper Corporation to contribute to this new venture.

The hon. Leader of the Opposition also referred to Cremer & Warner and said that they had replied to the Corporation to what I had said in this House. We have not received a reply. We are unaware of such a thing. I made certain comments. I made a detailed study of their report and made certain comments, but they have not replied to us.

Now I come to the Plywood Corporation. That is also at page 60, paragraph 2.

"The Plywood Corporation is also considering the construction of a second chipboard factory."

We are not standing still, hon. Leader of the Opposition, we are going forward, and we are not in the doldrums. I would advise the Leader of the Opposition that if he reads the Review of the Central Bank of 1981, page 7, he should, at least read it fully. At least give us the credit for what we have done. At least if he was in touch with the newspapers, if he read the newspapers, he would have found all these improvements and advances that we have made.

Then, Sir other than what is contained in the Central Bank Report – I must say, it does not contain all the new ventures we have started – there are many others. All these were reported through the mass media – the signing of these agreements by the State Mining and Mineral Development Corporation for a joint venture with Agrico Overseas Development. That was relayed on the radio, on television, and reported in the newspapers. The State Mining and Mineral Development Corporation is about to enter into a joint venture project with the Agrico Overseas Development Corporation of Cayman Islands, British West Indies, for the manufacture, primarily for export, of phosphate fertiliser out of rock phosphate deposits at Eppawela. Now, Sir, this has been lying in the earth, maybe for millions of years. I have been trying from 1977, from the time this Government came into power to encourage any Government, any foreign Government to help us to exploit this because we do not have the technology. Nor do we have the finances and after a long time we were able to get two Companies interested. One was, I think, Lillas and other was Agrico. They did not give us a complete offer. They wanted to make some product midway and take it to India, and then produce the phosphate. We refused to accept the proposal and the Agrico Company are the only people who put forward the proposal to make the final product and export it and that is being considered now. The capital cost of this project is estimated at US \$ 324 million. Next to Mahaweli, this will be the largest single project in Sri Lanka. The infra-structure for this project includes, housing schemes, construction of railway lines, roads, and also a jetty in Trincomalee capable of berthing ships up to 40,000 metric tons capacity. This is not being in the doldrums. These are the words you used – "public ventures are in the doldrums".

Then the next one is United Motors. United Motors has a subsidiary called Lanka Leyland. This Company was floated many years ago and we could not get off the ground and now we are almost on the point of getting off the ground. This new undertaking was recently highlighted in the mass media – a joint venture, Lanka Leyland of Sri Lanka and Ashok Leyland of India – for the assembly and manufacture of motor vehicles including buses and trucks and the components all made in Sri Lanka. That is the most important thing. We do not intend merely to bring them in a knocked down condition and just put them together. We must progressively increase the number of components that will be manufactured in Sri Lanka. The new joint venture named Lanka Ashok Leyland Limited was incorporated on 31st December, 1982. So we have stepped out of the doldrums.

This new company recently submitted a tender to the Sri Lanka Central Transport Board for the supply of 200 built-up buses. Other tenderers were international motor

[සිවිල් මැතිව මෙහෙය]

manufacturing companies such as Mercedes Benz, Isuzu, Fiat, Tata and Volvo. I am happy to state that when the tenders were opened it was found that the tender submitted by Lanka Ashok Leyland Limited was very competitive, and I think they will get the tender.

So then, there is another improvement. Of course, these are not in the Central Bank Report. If you had kept your ears, opened, listened to the radio, watched television and read the newspapers, you certainly would have found these things.

The third new undertaking is the project for export of tobacco and cultivation of tobacco for export. The Sri Lanka Tobacco Industries Corporation has entered into a joint venture agreement with Intabex Limited of Belgium for expanding tobacco cultivation and setting up a redrying plant and exporting the processed tobacco. This company has already made arrangements to export its first consignment of 500 tons of air-cured tobacco.

I have not yet come to the end to what you have not heard, hon. Leader.

Then we come to the Mining and Mineral Development Corporation. The Mining and Mineral Development Corporation entered into a joint venture agreement with Intersite N.V. of the Netherlands and formed a limited liability company under the name "Semec" Limited for the purpose of undertaking marine, geo-technical and geo-physical exploration, water resources investigations and engineering geology.

We have the State Hardware Corporation which came in for criticism by the hon. Member for Vaddukkodai (Dr. Neelan Thiruchelvam). The State Hardware Corporation according to the complaint of hon. Member for Vaddukkodai is losing money. Yes, I must say, we have. But what is the history of the State Hardware Corporation? It first began in 1966-67. From there up to 1979, for a full term of 13 years, every year, it was a loss. We took over the Government in 1977. That year we were in power for three months. We had a loss of Rs. 9 million. In 1978 we brought it down to Rs. 1.3 million. In 1979 after 2½ years, we brought it down to Rs. 500,000. In 1980 we made a profit of Rs. 2 million. Of course, again we have slipped back; in 1981, we incurred a loss. We hope to make money in this field.

The State Hardware Corporation has already made arrangements to instal a new mammoth plant in order to meet the entire local demand for mammothies. The existing mammoth plant which has a capacity for production of 300,000 mammothies a year is very, very old and breaks down frequently. The country's requirement for a year is 800,000 mammothies. The new plant will help to fill the gap.

It would be seen from the above facts that the public sector industries are really making progress and that we have embarked on a number of development projects, which unfortunately the hon. Leader of the Opposition (Mr. A. Amirthaligam) refused to hear and see. I do not know which!

The Hon. Leader of the Opposition also referred to the loss of Rs. 679 million, as stated in the Review of the Central Bank, having been incurred by the State Fertilizer Manufacturing Corporation in 1981, that is in the first year of operation. I have with me the Statement of Accounts of the State Fertilizer Manufacturing Corporation for the year ended 31st December 1981. According to these accounts the loss, as I said earlier, in 1981 was not Rs. 679 million—you have been misled by the Central Bank Report—but Rs. 517,960,279. How the Central Bank got this figure beats my comprehension. The originally estimated cost of this project, that is the Fertilizer project, in 1970 was Rs. 346 million. That was in 1970 when it was first mooted. This estimate had gone up to Rs. 1,168 million when Cabinet approved the project in 1976. That is during the S.L.F.P. Government. On completion the cost had escalated to Rs. 2,890 million. Depreciation alone, in respect of the capital assets on the escalated costs amounted to Rs. 158,680,000 in 1981. The loss due to difference in exchange amounted to Rs. 132 million. 1981 being the first year of operation there had been teething troubles, as in any new factory, with this new urea plant. The plant had to be shut down for essential repairs during June and July 1981. These contributed to the loss. Again, the plant had to be shut down, commencing from 1st October till the end of December 1981 owing to accumulation of stocks and lack of working capital. All the above factors had contributed to the loss of Rs. 517,960,275 in the year 1981. The loss for 1982 has been reduced to Rs. 125 million. During the period July to October 1982 the State Fertilizer Manufacturing Corporation exported 49,500 tons of urea to Burma.

The Leader of the Opposition, having said that the Government should subsidize and encourage the public sector, like the State Fertilizer Manufacturing Corporation, also went on to say, and very unkindly too, that inefficiency should not be fostered and that inefficiency is due to placing the wrong men, for political reasons, in charge of those corporations. In so far as the chairman of corporations under my Ministry are concerned, I must say that, I have not yet found a chairman who is dishonest or inefficient. If anyone has that information, please do give it to me and I shall take the corrective steps. But, it is not fair for Members of the Opposition to come and make general statements on the Floor of this House that the chairmen are inefficient, they are dishonest and as a result of that the corporations are losing money!

Now, if we take the State Fertilizer Manufacturing Corporation, no Chairman could have set those things right. After all, the raw material is naphtha and is very

expensive commodity today. The product is urea. The price of urea is dropping in the world market. So those are the factors which no corporation chairman could overcome. Therefore, for those reasons, the Fertilizer Manufacturing Corporation is losing money now. It lost money in the first year. It is losing money even now.

Another matter raised by the hon. Member for Vaddukkodai (Mr. Neelan Thiruchelvam) was regarding the composition of workers in public corporations. The staff at the Paranthan Chemicals Corporation on ethnic grouping is as follows:

Executive (permanent) staff: in all 39; Sinhalese 4, Tamils 35 and Muslims nil. Technical and Supervisory grades (permanent): in all 35; Sinhales 5, Tamils 30, and Muslims nil. Clerical and Allied grades (permanent): in all 73; Sinhalese 25, Tamils 47 and Muslims 1. Manual and operative grades (permanent); In all 292; Sinhalese 26, Tamils 263 and Muslims 3. Casual staff: In all 100; Sinhalese 14, Tamils 84 and Muslims 2.

The hon. Leader of the Opposition raised another matter regarding safety methods employed at the Cement Corporation to prevent accidents.

All employees are being provided with safety belts and other necessary safety equipment for their protection in addition to common equipment such as safety nets.

It has been found that all these accidents had taken place due to the workers disregarding the use of safety equipment which had been provided for them.

A few weeks ago, when a concrete cylinder was being taken on a trailer to the harbour site, a worker had travelled on it without any reason or authority. Later the cylinder had toppled and he had got crushed to death. This is one of the clear instances where the Cement Corporation was totally helpless to prevent it. Specially, it becomes a very difficult task when around 3,000 people are working on the construction job. If each and every incident of an accident is examined, it would become clear that these deaths were not due to any fault of the Cement Corporation.

In fact the Members of the District Development Council, Jaffna, recently visited the factory and were satisfied that adequate safety measures are being taken to prevent accidents. It has also to be mentioned that no discrimination is shown where the safety of the workers is concerned, whether they are from the Cement Corporation or a rural labour society. In view of the fact that the compensation recommended by the Compensation Act is felt to be inadequate, the corporation intends to launch a scheme for employees who work in areas of high risk to be insured.

Cement delivery prices is another matter that the hon. leader of the Opposition raised. The ex-factory price of cement is Rs. 74.40 per bag for anyone who buys cement from the factory. But some people want it to be delivered. Therefore we say that within a certain mileage, whether it is one mile or two miles or more, you have to pay Rs. 5 for a bag of cement. We cannot reduce it accordingly.

ஃ. ஃதீர்தலிங்கம் ஃதல

(தரு. ஃ. ஃமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Home delivery is compulsory. That is the complaint.

ஃரீல் ஃதலி ஃதல

(தரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

It may be that they cannot sell one or two bags.

ஃ. ஃதீர்தலிங்கம் ஃதல

(தரு. ஃ. ஃமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

No, not one or two bags.

ஃரீல் ஃதலி ஃதல

(தரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

It is impossible to deliver one or two bags.

ஃ. ஃதீர்தலிங்கம் ஃதல

(தரு. ஃ. ஃமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

No, not one or two bags. For a man who is building a house, if he wants 100 bags and gets a permit from the AGA, he should be able to take a lorry and remove it.

ஃரீல் ஃதலி ஃதல

(தரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

He should be able to do that.

ஃ. ஃதீர்தலிங்கம் ஃதல

(தரு. ஃ. ஃமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

No. It cannot be done. That is the complaint I have received. I want the Hon. Minister to go into that.

ஃரீல் ஃதலி ஃதல

(தரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

I will look into that aspect. As far as I am aware, they issue permits to MPCSS. People who have building permits from the AGA are also issued adequate quantities. I think they can come to the factory and remove the cement.

ஃ. ஃதீர்தலிங்கம் ஃதல

(தரு. ஃ. ஃமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

No, they cannot.

ஃரீல் ஃதலி ஃதல

(தரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

I will look into that. As far as I am aware they can. You will agree that it is impossible to send two or three bags from the factory, but people can have permits for a lorry-load. It is about 200 bags for a lorry-load.

[சிரிஸ் மூலி மொழி]

People who have permits for a lorry-load can certainly come and collect it at the factory. I will look into the matter. Now regarding the unfortunate death of Mr. Rajakumar, I was not aware of the facts when I replied to the hon. Leader of the Opposition at that time. I am informed that he died outside the factory premises while he was not on duty. He was stabbed to death on account of a private brawl that arose during a party in his house. Therefore, there is no provision of law on which compensation can be paid.

பு. அமிர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

It was within the factory premises in his own quarters. What had happened was this. There was a farewell function to some other officer. That was over, and this officer has returned to his quarters. These two security guards had gone there, picked up a quarrel with him, and he was stabbed to death in his quarters in the factory premises.

சிரிஸ் மூலி மொழி

(திரு. சிறில் மத்திவ)
(Mr. Cyril Mathew)

The information I have been given is that the party was in his house and this stabbing took place as a result of a brawl while the party was on in his house.

பு. அமிர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

No, the party was over by that time. Those are the facts I have. I went to the scene immediately after that and got the information from the police officers themselves. I want the Hon. Minister to look into that.

சிரிஸ் மூலி மொழி

(திரு. சிறில் மத்திவ)
(Mr. Cyril Mathew)

I will look into that. But this is the information that has been given to me— that it was in his house ; that the party took place in his house, and the brawl also was in his house. Whether it was during the party or after the party I am not quite certain.

Then, Sir, the hon. Leader of the Opposition also raised the matter of the death of Mr. Kugathan at the Embilipitiya factory. I think he raised this matter last year too. I am informed that he has been paid Rs. 7,080 on 23rd April 1982. Under the standing orders this sum was payable for death in service, whether due to accident or natural causes. The cheque was posted to his father, Mr. Navaratnarajah and the cheque has been realized. The National Paper Corporation had taken a personal accident cover for all officers for payment of compensation in case of accidents or deaths.

Under this scheme he was paid Rs. 17,500 on 25th August 1982. This cheque was also sent in favour of his father, Mr. R. Navaratnarajah. There was another name mentioned by the hon. Leader, one Mr. Ramanathan.

பு. அமிர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)
Ramanathan who died—

சிரிஸ் மூலி மொழி

(திரு. சிறில் மத்திவ)
(Mr. Cyril Mathew)

No, no. Mr. Ramanathan is alive, unless someone wants to kill him now.

பு. அமிர்தலிங்கம் மொழி

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

I may have made a mistake with regard to the name. There were two officers who died at the same time in that circuit bungalow. Besides Kugathan, there was another person who was killed in the circuit bungalow in August 1981.

சிரிஸ் மூலி மொழி

(திரு. சிறில் மத்திவ)
(Mr. Cyril Mathew)

I can remember I said there were two who were killed, but you mentioned Ramanathan. Ramanathan is alive.

Then, Sir, regarding Mr. S. S. Sebaratnam of Paranthan Chemicals Corporation, he was the production manager at the factory in 1976. There is a long story about him. During this period an unmarried stenographer who worked at the factory became pregnant, and this incident created an unpleasant atmosphere for Mr. Sebaratnam as the manager in charge, and therefore the then chairman Mr. Wickremasinghe, and the board of directors decided to transfer Mr. Sebaratnam to the Colombo office in 1976 and make him the stores manager. So he was not at the factory at the time we took over. He was transferred to Colombo for some reason or other and he was made the stores manager. So he was not operating the factory when we took over. From 1976 Mr. Sebaratnam has been in-charge of stores and sales. At this time there seems to have been various allegations against him of loss of caustic soda and other things but they could not be proved. In 1981 a Canadian expert was obtained by the corporation. I do not think this is very pleasant reading. Whatever it is, for certain reasons when we took over in 1977 Sebaratnam was not in charge of the factory. He was not the factory manager. For certain reasons he had been transferred in 1976 by the previous chairman,

Mr. Wickremasinghe, to Colombo and he was in charge of stores. Then, Sir, my information is that he resigned on his own, but the hon. Leader of the Opposition says that he was forced to resign.

ஃ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Particularly after I raised certain matters on the Floor of this House, within two days he was called up and asked to resign. They saw some connection between my raising the matter and Mr. Sebaratnam and that is why he was treated in that way.

சிரில் மேதேவ்

(திரு. சிரில் மேதேவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Anyway, I will read what the board has to say about it. I think that would clear most of your doubts also. I will read what the board has got to say :

"The Leader of the Opposition Mr. Amirthalingam had read out certain passages from an original copy of the report submitted by consultants, M/s Cremer and Warner of U.K. with regard to the setting up of a second Caustic Soda/Chlorine Factory. Hon. Minister in his reply has made specific references to an officer of the corporation who had been closely associated with the agents of the consultants in connection with the collection of all the information. . . . On the following day the Chairman and Professor Ariyaratna had called Mr. Sebaratnam and asked him to return all copies of the Cremer and Warner Report that were with him. He stated to them immediately that he only had volumes A and B of the report and that he did not possess volumes C, D and E. the Chairman, however directed that all copies of the Cremer and Warner report with Mr. Sebaratnam should be submitted to him before 10 a.m. on that day, Mr. Sebaratnam went down to his room and brought volumes A and B to the Chairman. However, the Chairman and Director requested him to use the Corporation vehicle and search his house for the other three volumes and if available to hand over reports to them. Mr. Sebaratnam went to his house and after some time brought volumes C, D and E and handed them over to the Chairman. In fact the Chairman checked from the AA Driver the places visited by Mr. Sebaratnam on the trip and the driver informed that he had gone to his home and the CISIR. The three reports were immediately perused by both the Chairman and the Director and they found that some portions underlined in these reports pertained to what Mr. Amirthalingam had read out in the Parliament. The Board was deeply concerned by the manner in which Mr. Sebaratnam had handled these important documents, which apparently had been removed to unauthorised places. The Board was also concerned by the variability of his statements regarding the reports.

We also examined his personal file and found that his past record had not been satisfactory, in that :

(a) his behaviour as a superior officer had been wanting ;

(b) he had shown a lethargic attitude towards his work. Further there had been allegations about his misbehaviour with his stenographer. On account of these allegations he had been transferred to the Head Office, though he was a trained Technical Officer ;

(c) the way and the manner in which he had handled the sales of Caustic Soda had contributed, particularly at the time the stocks of Caustic Soda (Solid) were running low, to the creation of a black-market for this item ;

(d) there had also been allegations that he had been instrumental in building up an agitation by a section of the employees against the Second Caustic Soda/Chlorine Project and also to some extent indirectly responsible for the present strike at the Factory at Paranthan."

ஃ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

If the Hon. Minister is satisfied, if there are any grounds, let them hold a full inquiry. Frame charges against this man, hold an inquiry and punish him. Let not a vague allegation be made against a man, particularly when we are short of technically trained personnel. Let not a man be punished on vague allegations.

I want to tell the Hon. Minister that the two copies of volumes D and E which I used are yet with me. They were given to me by the late Member for Vaddukkodai. I have them with me yet. So there is no question of Mr. Sebaratnam's copies coming into my hands.

சிரில் மேதேவ்

(திரு. சிரில் மேதேவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Although the hon. Leader of the Opposition says that he was a Technical Officer, at the time we took over, I want to repeat again that he was not doing a technical job. The previous administration had removed him from this technical job and put him to do the office work. He was really in charge of stores.

Unfortunately the hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) has not yet come. I told him I am replying at 3 o' clock, and now it is 3 o' clock.

I like to say something about the Ceylon Oxygen Factory. The business undertaking of Ceylon Oxygen Limited was vested with the Government in 1976. This undertaking produced 40 million cubic feet of oxygen in 1982 compared with 36 million cubic feet in 1981, 34.5 million cubic feet in 1980, 34.4 million cubic feet in 1979, 32.3 million cubic feet in 1978 and 26 million cubic feet in 1977. You would see, Sir, that from 1977 the production has gradually increased to 40 million cubic feet of oxygen in 1982.

In respect of acetylene, the production was 9.4 million cubic feet in 1982 compared with 8.8 million in 1981, 8.4 million in 1980, 8.2 million in 1979, 7.8 million in 1978 and 6.4 million cubic feet in 1977. There too in acetylene the production has gradually increased between 1977 and 1982.

The undertaking also produced 1.1 million pounds of welding rods in 1982 compared with 1.4 million in 1981, 1.1 million in 1980, 1.1 million in 1979 and 776,000 in 1978. There too the production has been gradually increasing.

[සිරිල් මැතිව මහතා]

The production of low quality nitrogen was 1.9 million cubic feet in 1982 compared with 2.2 million in 1981, 2.2 million cubic feet in 1980, 1.6 million cubic feet in 1979, 1.3 million cubic feet in 1978. This low quality nitrogen is used for cleaning of pipelines of oil refinery and tankers, for milk food packaging and for the bulb industry.

Again, I would like to repeat for the benefit of the hon. Member for Attanagalla that the business undertaking installed in 1982 a high purity nitrogen production plant at a cost of Rs. 55 million. This is for electronic manufacture and there already is a company that is putting up their civil works - I think it is called Harrisons - in the Free Trade Zone. We will be supplying them with the liquid nitrogen that they require for the electronics industry. The purpose of this plant is to supply high purity nitrogen to the electronics industry to be established in the GCEC. The Business Undertaking has established a nitrous oxide plant - laughing gas as the hon. Leader of the Opposition described - costing Rs. 8 million in order to supply nitrous oxide to medical institutions in the Island. Earlier, the entire requirement of nitrous oxide had been imported from Singapore.

Sir, I have also with me the detailed figures of comparative statements of the manufacturing corporations by way of profit and loss, by way of production from the year 1977 to 1982. Perusing this list, I find that the profit has gradually increased from 1977 to 1982. It is not that we made a profit in all corporations; we suffered losses in some corporations in 1982. We suffered losses in the Tobacco Industries, Hardware Corporation, Steel Corporation, Paper Corporation and the Petroleum Corporation, Petroleum of course, was due to the political price at which we were compelled to sell until very recently when the prices were increased. All the other corporations had made profits in 1982.

Finally, Sir, before I wind up, I must say a few words to my good Friend in the Tamil United Liberation Front. They have always been saying that in the way of employment, they have been overlooked and that they do not get equal chances of employment as much as the Sinhala people. I read to then the employment figures in the Paranthan Chemicals Corporation. I do not have with me, at the moment, the employment figures relating to the other corporations. But we must remind the hon. Members of the Tamil United Liberation Front that there are two sides to this.

When we look at the Jaffna Peninsula, I would say that before the year 1977 there were 20,000 Sinhala people residing there and carrying on with their work

or business or their official functions. But today I do not think that there are even 200 Sinhala people living there.

ඒ. අමර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Not at all. I think that is wrong. You look at the latest census figures.

කේ තුරායිරත්නම් මහතා

(திரு. கே. துரைரத்தினம்)

(Mr. K. Thurairatnam)

Look at the Jaffna Sinhala Maha Vidyalaya which has more than 300 children.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

I know, Sir, that there was a university in Jaffna, and still there is. Four hundred Sinhala students were studying there, but today not even one - (Interruption) You drove them out. You pulled out the testicles of one boy and he is still disabled. He is unable to walk. He has to use a wheel-chair. This is happening everyday. A Sinhala boy cannot go to Jaffna to visit his parents, he is set upon. One is almost dying and one escaped. These things they always forget, they overlook - just as they overlook the progress in my Corporations.

ඒ. අමර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

How many Tamils were killed under terrorism ?

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

How many policemen have the terrorists killed ? How many soldiers have they killed ? These are things that they forget conveniently.

ඒ. අමර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

The majority of the policemen are also Tamils.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Yes. They may be Sinhalese or Tamils. We do not deny that. We say your terrorists are killing them. That is what we say. And that is why we say do not talk-

සහායක

(தலைவர்)

(The Chairman)

Order, please ! We will get back to industries—

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

This is also an industry in Jaffna today. Terrorism is an industry.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Terrorism is the industry that he is fostering.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

That is what you foster. It is you who said that.

නේ තුරේසිරත්නම් මහතා

(திரு. கே. துரைரத்தினம்)

(Mr. K. Thurairatnam—Point Pedro)

I thought that you are fostering the terrorist industry.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

It is they who encouraged young men in terrorism.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

You enticed young men to kill people at Jaffna.

සහායක

(தலைவர்)

(The Chairman)

Order, please !

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

First attempt was made on the life of Mr. Kumarasuriyar.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

You are the man who did that.

සහායක

(தலைவர்)

(The Chairman)

This diversion I think is not very healthy.

නේ තුරේසිරත්නම් මහතා

(திரு. கே. துரைரத்தினம்)

(Mr. K. Thurairatnam)

You threatened to kill Wijetilleke.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

The hon. Member for Nallur, they called Mr. Kumarasuriyar a traitor. On the way back, terrorists laid bombs under a culvert point. That was the first attempt on the life of Mr. Kumarasuriyar. Before that there was an attempt on the Deputy Minister of Cultural Affairs. It was they who started this.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

Let him come back to the subject.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Now they are shedding crocodile tears !

නේ තුරේසිරත්නම් මහතා

(திரு. கே. துரைரத்தினம்)

(Mr. K. Thurairatnam)

Let him come back to his industry—his fascist industry.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

You have not answered my question on the Oil Tank Farm.

Let him answer that question without going into his killing industry.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

You are the people who indulge in the skinning industry. You are not selling the skins ? What is the question you asked me on the Oil Tank Farm ?

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

We are expecting a statement from you as to what the present position is.

සිරිල් මැතිව මහතා

(திரு. சிறில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

What is the present position ? We have called for tenders. Three or four people have answered—seven people. We have discarded many. There are three or

[சிறித் தெரிவிக்கிறேன்]

four left, and we are going into those cases and we will take the best offers and give it to them. Now I hope you are satisfied. What are the other questions I have not answered? Any other thing that I have not answered?

கேள்வியுரை

(திரு. கே. துரைராத்தினம்)
(Mr. K. Thurairatnam)

Non-alignment?

பதிலளிப்பவர்

(திரு. சிறித் தெரிவிக்கிறேன்)
(Mr. Cyril Mathew)

What is the non-alignment you are talking of? What is the country that is non-aligned? You are fighting over the non-aligned conference. Are they non-aligned? What are you talking of non-alignment. There is no non-alignment.

பு. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

If the Hon. Minister wants to have a debate on the killing of policemen, we will also have a debate on the killing of people at Ratnapura, at Embilipitiya, in his own factory, in his own area—we will have a debate on that.

மாண்புமிகு

(தலைவர்)
(The Chairman)

But this Debate?

பு. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

We will discuss it at some other time. When the vote for killing comes we will have the debate. Let him finish his subject and confine himself to that—

பதிலளிப்பவர்

(திரு. சிறித் தெரிவிக்கிறேன்)
(Mr. Cyril Mathew)

I am only answering what he said—the remarks that he made in his Budget speech regarding employment. There is hardly anyone employed, any Sinhala man employed in Jaffna today. There is hardly anyone staying there,

பு. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

At the cement factory alone there are hundreds of houses.

பதிலளிப்பவர்

(திரு. சிறித் தெரிவிக்கிறேன்)
(Mr. Cyril Mathew)

But there are thousands residing in Wellawatte, Ratmalana, Kotahena. They are all being protected. But let me see one Sinhala family that is being protected in Jaffna by them. No one is there today.

பு. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)
(Mr. A. Amirthalingam)

It is with yarns like these that you urge the people to—

கேள்வியுரை

(திரு. கே. துரைராத்தினம்)
(Mr. K. Thurairatnam)

Do you think that the people are fools?

பதிலளிப்பவர்

(திரு. சிறித் தெரிவிக்கிறேன்)
(Mr. Cyril Mathew)

There was also a Sinhala Officer, a Manager of a Bank. He was chased out in a few days by a terrorist call. There was a doctor in the Jaffna Hospital, a Sinhalese doctor. He was also chased out by a terrorist call. You do not know? You pretend not to know these things. But these are facts.

பு. சிவசிதம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்)
(Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)

These are all imaginary things not to be believed.

பதிலளிப்பவர்

(திரு. சிறித் தெரிவிக்கிறேன்)
(Mr. Cyril Mathew)

These are facts, these are things that have happened. There are any number of Tamil doctors who work in Colombo Hospitals. They make all their money here. All the Tamil lawyers make their money in Colombo. Lawyers, doctors—a whole lot of them. Look at the number of Tamil Government servants who are in this part of the country. These are facts. People should realise that. They try to hide those things. You only talk of your own things.

பு. சிவசிதம்பரம்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)
(Mr. M. Sivasithamparam)

This is to justify your discrimination.

பதிலளிப்பவர்

(திரு. சிறித் தெரிவிக்கிறேன்)
(Mr. Cyril Mathew)

What is the discrimination? What about the discrimination in Jaffna? No man can go there. No man can get a room in Jaffna. No Government servant can rent out

உ. சிவசிதம்பரம் உரை

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I will give my room to anyone.

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

You will give the room, and you will see that he is bumped off the following day.

உ. சிவசிதம்பரம் உரை

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I will give my room to anyone.

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

How many of them are there? Government servants?

அ. அமிர்தலிங்கம் உரை

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

There are hundreds of Sinhalese in the Cement Factory itself.

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

There are not hundreds of Sinhalese—there are—

அ. அமிர்தலிங்கம் உரை

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

There is a new Vihara which has been built in my own electorate. Nobody interferes in that.

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

How many Government servants are there in Jaffna? Any Sinhala Government servants? How many work in the Bank?

அ. அமிர்தலிங்கம் உரை

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

You tell me, how many in the Cement Factory alone?

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

You have driven the whole lot of them out.

How many doctors are there in the hospital of Jaffna?

என் துரைசித்திரன் உரை

(திரு. கே. துரைசித்திரன்)

(Mr. K. Thurairatnam)

The most popular government servant in the whole of Jaffna is one Mr. Senaratne—(Interruption).

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

How many doctors? How many managers of banks are there in Jaffna?

அ. அமிர்தலிங்கம் உரை

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Why do you not send them?

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

Do you want to kill them?—(Interruption).

சபாபதி

(தலைவர்)

(The Chairman)

Now, I think this subject has been sufficiently discussed.

சிரில் மேதேவ் உரை

(திரு. சிநில் மத்திவ்)

(Mr. Cyril Mathew)

I was only answering some of the final remarks he made in his Budget Speech. I did not get a chance of replying to them.

Finally, Sir, I must thank all the Members for their comments, for their criticism, whether good or bad, including the Leader of the Opposition who overlooked our good points and marked out the bad points that he found in the Central Bank Report.

I must also thank the officers of my Ministry for having compiled all these figures and prepared all the replies to the Members of the Opposition, as well as the Deputy Minister for all the work he has done and the help he has extended in providing the answers to this debate.

“97 வன செலவுகள் 1 வன வடிவ செலவு, புகள்கட்டுமான செலவு செலவு ரூ. 35,91,000 க் குடிசை உட்கட்டுமான செலவுகள் கட்டு செலவு” என புகள்கட்டுமான செலவு ரீதியில், சபா சபா செலவு.

97 வன செலவுகள் 1 வன வடிவ செலவு, புகள்கட்டுமான செலவு செலவு ரூ. 35,91,000 க் குடிசை உட்கட்டுமான செலவுகள் கட்டு செலவு ரீதியில், சபா சபா செலவு.

“தலைப்பு 97, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 35,91,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 97, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டவணியிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 3,591,000, for Head 97, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 97, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

99 வன ஈர்ச்சியை—உப்புத் திணைக்களம்

1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை.—உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 5,000

தலைப்பு 99—உப்புத் திணைக்களம்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 5,000

HEAD 99.—SALT DEPARTMENT

Programme 1.—Administration of the Salt Ordinance—Recurrent Expenditure, Rs. 5,000

“99 வன ஈர்ச்சியை 1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை, உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 5,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

99 வன ஈர்ச்சியை 1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை, உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 5,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“தலைப்பு 99, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 5,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 99, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 5,000, for Head 99, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 99, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

100 வன ஈர்ச்சியை.—காலநிலை விடயம் தேய்வாய்வுத் திணைக்களம்

1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை.—காலநிலை விடயம் தேய்வாய்வுத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 76,81,000

தலைப்பு 100—வளி மண்டலவியல் திணைக்களம்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—காலநிலை விடயம் தேய்வாய்வுத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 76,81,000

HEAD 100.—DEPARTMENT OF METEOROLOGY

Programme 1.—Weather, Astronomical, Time, Magnetic, Seismological and Agro-Meteorological Service—Recurrent Expenditure, Rs. 7,681,000

“100 வன ஈர்ச்சியை 1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை, உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 76,81,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

100 வன ஈர்ச்சியை 1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை, உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 76,81,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“தலைப்பு 100, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 76,81,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 100, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 7,681,000, for Head 100, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 100, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை.—காலநிலை விடயம் தேய்வாய்வுத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 10,50,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—காலநிலை விடயம் தேய்வாய்வுத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 10,50,000

Programme 1.—Weather, Astronomical, Time, Magnetic, Seismological and Agro-Meteorological Service—Capital Expenditure, Rs. 1,050,000

“100 வன ஈர்ச்சியை 1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை, உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 10,50,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

100 வன ஈர்ச்சியை 1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை, உப்புத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 10,50,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“தலைப்பு 100, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான ரூபா 10,50,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 100, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,050,000, for Head 100, Programme 1, Capital Expenditure, be inserted in the Schedule”, put and agreed to.

Head 100, Programme 1, Capital Expenditure, ordered to stand part of the schedule.

ஊழியர் திணைக்களம்

(தலைவர்)

(The Chairman)

Agricultural Development and Research is scheduled to be taken up at 4.30 p.m. The Minister is not present. The hon. Member can move the cut although the Minister is not present.

லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மஹா

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Let him move the cut and we can adjourn for tea and come back at 4.30. There is no Minister.

ஊழியர் திணைக்களம்

(தலைவர்)

(The Chairman)

I think another Minister can take note of what is said and bring it to the notice of the Minister of Agricultural Development and Research.

131 வன ஈர்ச்சியை—காலநிலை விடயம் தேய்வாய்வுத் திணைக்களம்

1 வன வடிவ ஈர்ச்சியை.—காலநிலை விடயம் தேய்வாய்வுத் திணைக்களம் கட்டணச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 7,89,52,000

தலைப்பு 131.—விவசாய அபிவிருத்தி ஆராய்ச்சி அமைச்சு நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகமும் பணியாளர் சேவைகளும்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 7,89,52,000

HEAD 131.—MINISTER OF AGRICULTURAL DEVELOPMENT AND RESEARCH

Programme 1.—General Administration—Recurrent Expenditure, Rs. 78,952,000

கே. துரைராத்தினம்

(திரு. கே. துரைராத்தினம்)

(Mr. K. Thurairatnam)

I move,

“That the Programme be reduced by Rs. 10”

[සේ. කුරෙහිගම මහතා]

In fact, Sir, there are one or two matters that I would like to take up. It has been said in this House and outside that due to various forces outside our control the future or the immediate future of this country is at stake. Firstly, Sir, there is a drop in tourism, and secondly, our earning capacity will come down with petrol prices going down. In the Arab countries there is going to be a shortfall or discontinuation of our workers there. So, our income is going to diminish. In the context of these events, the exports have not picked up in the way they ought to have picked up. So, it becomes very, very necessary that we depend on agriculture for our subsistence. Unless these things are done on time we will be in very serious difficulties. Actually, though the production of paddy has gone up, in the use of fertilizer there is a drop. You know it is curving down—our production is going up, but our production is not growing as it ought to, due to the vagaries of the weather.

So, it is our two main products that we are importing. One is, rice—our imports have gone down. But, for every rupee we spend on a bushel of paddy, I am told, -/68 cents goes due out of the country on the import of fertilizer, pesticides, tractor and various other things. The other is wheat. I must compliment the Department of Agriculture for the great break-through in the cultivation of wheat. In fact, I myself, did a trial plot and it was a fair success. In Jaffna it has come up very well. The range in the yield is between 1,250 pounds to 2,000 pounds per acre. Perhaps, it can be improved. You do not need much water for irrigation. It is a major break-through. We may be able to substitute wheat or to cut down the import of wheat. We have taken full responsibility for the feeding of the Prima mill. That is one of the mills that is round our neck. That is a separate question altogether. We are exporting the wheat germ and bran, the most nutritious things, and we eat only the starch. But we will be able to substitute our own wheat perhaps in the years to come, with some more experimentation. That is one aspect of the question.

The petrol price, although it has come down in the rest of the world, it has gone up in our country. Because of the de facto devaluation of the dollar, petrol price here has gone up. With the rise in price of kerosene, the Jaffna farmers are very greatly affected. Jaffna consumes nearly eight hundred thousand gallons or more of kerosene for irrigation purposes. So the cost of production in Jaffna and in other places where highland cultivation is done—where lift irrigation is done—has gone up. The cost of production of onions and chillies has gone up nearly 30 to 40 per cent with the increase in fertilizer and fuel prices, but the floor price offered has been too low. Apart from that substitutes like Bombay onions have at times been imported to this country. All I would say here is that we cannot afford this luxury and more. So, cut down on such imports BP and save the local farmers.

In the 1981 Annual Report of the Central Bank they say, 'Except for chillies' in others there had been progress. Chilli production has gone down because the cost of production has gone up. People are leaving out chilli cultivation in our part of the country. Chilli cultivation has become uneconomical. Those days they used to have chilli plants for a period of seven or eight months. Now, when the peak season over, they pull out the plants at the end of five or six months because they cannot compete. The cost of production has gone up and the profitability is too low.

Take, for instance, *ulundu*, Sir. The Wannai district has produced *ulundu*. There is no fixed agricultural policy for this Government. Whenever production goes up, the price tumbles and it becomes very uneconomical to grow *ulundu*. So, also for groundnuts which are being produced in large quantities in the Districts of Wannai, Batticaloa and Ampara. The farmers are unable to sell their crops because there is no floor price as such. These products will have to form part of some industry or other. Our import substitution of rice, wheat and milk foods should also form part of it. I personally feel that these should not have been separated from the Department of Agriculture because the farmer needs these. The farmer needs cattle to fertilize his land, his paddy lands. In fact, I have said very often that the ancient Sinhala and Tamil people used the buffalo and the bull to cultivate their fields. Large acreages were cultivated. Today, our people have eaten our buffaloes and all the cattle that were available!—(Interruption.)—I do not want to get involved with an elderly person like the Hon. Minister of Industries. He ought to behave like an elderly gentleman and show the way to younger people like me and the new Members who come.

What I was trying to say is that we will not need spare parts. We have been importing more than Rs. 3 million worth of tractors and spares for repairs and various things. Spare parts, fuel and various other things are items of recurrent expenditure. This need not be so. That is why I say, let us use the bull, and the buffalo, as much as we can. There is no way out. We will have to use bull-power and buffalo-power in agriculture.

Sir, apart from this, I find that a two-year course in agriculture is being conducted only at the Kundasale Farm School in the Tamil medium. I would emphasize that the Kilinochchi Farm or the Karadiyanaru Farm should have facilities to conduct this two-year course. Then, we will be able to educate our own people in the Tamil medium. Facilities have been cut down, according to the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) at the Thirunelvely Farm School, which is the only girls training school there. This school should be enlarged and not diminished.

Then, Sir, a person called Arasaratnam from Thampuluvil has forwarded an application in Tamil for a post of KVS to the Agricultural Department, but the reply he received was in Sinhala—in reply to a Tamil letter—violating all the laws of this country. This letter did not even have a translation. Now that the Hon. Minister has come, I want to repeat that this is an application by a boy called Arasaratnam. I am sorry, Sir, I have made a mistake. A boy named Kalanesan has applied for a post of KVS in Tamil to the Agricultural Department and he has received a reply in Sinhala. I kindly request the Hon. Minister to look into this and see that things like this do not recur.

There is a little break through in the cultivation of wheat, and we are happy about it. In fact, I myself had a trial plot and the achievement had been fair. In Jaffna they have had yields up to 2,000 pounds per 200 square feet.

We must also have a farm for citrus cultivation in our area, Dr. Mindal, the citrus expert who came and advised Sri Lanka, said that the best belt was the reddish brown earth running from Puttalam to Kilinochchi then eastwards and then to Mullaitivu. That area is the best area with deep reddish brown earth. Therefore I would request the Hon. Minister to start a pilot project in one of these areas for the cultivation of citrus.

I would also request the Hon. Minister to have higher fixed prices or guaranteed prices for chillies, onions, ulundu, ground-nuts, etc., so that the people would produce more. Apart from that, there must also be a buying organization.—(Interruption.) A higher price because the labour rates have gone up; all the inputs have gone up. So we want a higher price. Also, in the Batticaloa and Amparai Districts there is a glut of ground-nuts because the cultivators are unable to sell them.

I earnestly request the Hon. Minister to look into this because after all we will have to fall back on agriculture within the next few months. Whatever may be said about industries, they are capital intensive, and when the storm hits us, with the economic cyclone that is breaking in the West, we will be in great difficulty. Therefore we will have to produce whatever we can to eat and to subsist before we do anything else.

கேள்விகள் (அறிவுரைகள்)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அந்தனகல்ல)

(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

Mr. Chairman, I did not come prepared to speak, but mainly because this is an Opposition Debate I thought I should say a few words. I am very happy that the hon. Minister is here. This is a very vast field, and if one comes prepared one will need about three or four hours to make a speech.

I have a knowledge of the working of the Department of Agriculture from 1942. Sometimes I find that there is a slowing down of agricultural propaganda, the agricultural necessities of the people of this country, the necessities of the farmers of this country. Therefore I would suggest to the Hon. Minister to start a grow-more-food campaign. We find that with all the money that we have today or that we get from the international community we are unfortunately having propaganda advertising on all fields but no one dares to get up and say "grow more food". I have yet to see a press statement or press propaganda about growing food. I have not seen any of the mass media using such a slogan. Therefore what happens is that the people of this country, especially the youth whom we are trying to divert towards agriculture are quietly moving away from agriculture because they see nothing attractive in that field. The Hon. Minister of Mahaweli Development is here. Apart from the campaign that he has carried on, that the future of this country lies in the Mahaweli zone therefore the people must get accustomed to coming to the Mahaweli zone arid making their future there, apart from that advertising or that type of propaganda nothing else has been done. The Agricultural Department for the last three or four years has been sleeping. Now, this has caused a very, very grave situation in the county.

During the time of Mr. D. S. Senanayake I had the pleasure as a little boy of going to the opening of Minneriya with some of the people from my area who went there. One of them is still living there, I am very happy to say, a person by the name of Davith Appuhamy. He was one of the original settlers. From that day he found that people from our area, the wet zone, where two-thirds of the country's population live, were going to the area where two-third's of the country's land area is with one-third of the population. Now, that was the policy that was adopted. But further urbanization has taken place now, and people are more attracted to Colombo and the urban areas where more and more houses have been built.

The Hon. Minister of Local Government who is also the Minister of Housing, who wants to build a million houses. Now, these million houses must come up in the Mahaweli area, because our future is in the Mahaweli area. The future that we are aiming at—the present Government as well as our Government's aim—is the development of that area. Therefore, rather than concentrate in Colombo and in the urbanized areas, if we are going to take the people to that area, the houses must come up there and they must have their own farmsteads there. They must have their own agricultural plots. Specific agricultural methods should be adopted in order to take the people there and settle them. This is a massive plan. You cannot work this overnight. But I am very sorry to say that we are not thinking in those terms.

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]

I can remember, long ago, during the time of Mr. D. S. Senanayake, there was a Central Board of Agriculture. The Central Board of Agriculture has now quietly changed into various, other formats. They used to have, I can remember agricultural exhibitions in various areas. It used to be a grand fete once every three years. In fact, I can remember, in Mirigama area they wanted to have it once a year. Then one gentleman said "No, have it once in three years". That is because if you have it every year it becomes stale. You have it once in three years and then assess its impact. The rest of the time let the officers work. have tamashas only once in three years, get the officers to work for three years and then see the results.

Therefore, Sir, the massive development that is going on now, where all the money of the country is being invested, is agriculture. The biggest investments are for agricultural purposes. Though we are putting up a dam here, and a dam there it is for agriculture. The final end result would be agriculture. It may be a dam in Kotmale. We may generate that water quietly to Plogolla. From Pologolla it is diverted to the Northern areas, and that is for agriculture. Therefore, Sir, I think the agricultural education policy must be geared to achieving this right from rock bottom to the very top. I would like the Hon. Minister to consider this. He has at the moment a number of organizations. One of them is the Agricultural Development Authority. Last year, I said that the ADA has not enough teeth. That is true. When you consider its functions and objectives, you find that the ADA has not got enough teeth, enough working ability. Of course, I dare say, the ADA has some powers but at the same time it comes under certain laws and regulations of other Ministries also. Anyway, I have found that they have not got enough power now. I will give you one example.

A threat was held on by the ADA to all the land owners who owned 50 acres of land that if certain standards of cultivation were not achieved, if proper draining was not done, if fertilizer was not properly applied, or if certain agricultural methods were not followed, the land would be taken over. It was a laudable suggestion. I, as a land owner, would like to do it. I do not like anyone not cultivating his land. But how far have you enforced it? Have you enforced your threat? It is useless threatening. Once you threaten you must enforce it. When you threaten and do not enforce it, they treat you as a joke. The ADA is a very useful organization. Do not turn it into a joke. I have studied it fairly well, and I find that it is an extremely competent organization. The people controlling it also seem to be competent men in the field. Therefore, I would request that the ADA be given more powers, executive powers. There are so many authorities that

have executive powers. Take the Ports Authority. They have executive powers. Take the Aviation Authority. They have executive powers. Take the UDA. They have executive powers. Why are you not giving the agricultural sector that executive power? That is what I cannot understand. When it comes to agriculture, when it comes to the small farmer, when it comes to the man who tills the ground, when it comes to the person who really sweats, even where span cloths are concerned you find this blockage.

We have, though not young, a fresh Minister of Agriculture. I know his age, but he is very young at heart and he is competent. Therefore I would like the Hon. Minister to look into that matter.

Thirdly, now we are concentrating on a Dambala Institute. I had *dambala* for lunch at home. I found that the *Dambala* had been brought from my Divulapitiya home, from the back garden. Now for *Dambala* they are going to have an institute and we are spending a lot of money. Press notices are being published, various forms of advertisements, and lot of money injected from international forum. We have put in so much of money into it, and Seminars and conferences have been conducted. We think that this "dambala" is a God sent crop which is going to save our country. Please utilize that money for other crops that we are used to. Have you done this for chillies, onions lemon and other smaller crops that we are used to? Why are you not thinking of that? This is where the money goes - robbed in this country. You can utilize the money to increase crops like what which we import. We do not import "dambala". Wheat is something that we import. We can be without "dambala". But we know we have to get down wheat, and sugar. There is a Research Institute for sugar, but it is comparatively small and when I think in terms of Sevenagala, Palewatte, Moneragalle and the acreage cultivation of the sugar that is going to come up, I think the Research Station we have started is just nothing. But we are spending money on "dambala". Not only are we spending on it, but are bringing all the brains into this "dambala" thing. There is Dr. Herat, who is a very competent gentleman. He should have been used for something else, but he has been brought into this "dambala" thing. His job is to come from Colombo to Kandy and meet people who come from abroad, and then they go back again. This type of thing will not work. Therefore, I would like the hon. Minister to see that all the institutions which are under his wing are used in an economical manner geared to production of this country. It should not be a service organization. The agricultural Department, the Minor Crop Department and all other departments, perhaps, the Paddy Marketing Board and the Sugar Corporation are not service departments. These are organizations that should be run on a basis of research cum

production. And it is mainly on production that you can win your fight against the massive inflation that is coming into this country. I would, therefore, like the hon. Minister to look into this institution.

Thirdly, Sir, about the minor crop subsidy scheme. I calculated the subsidy given to minor crops, and I am very very soory to say that when you compare this subsidy with subsidies given on a similar basis to other crops I think there is a disparity. I found, Sir, that in the Contour Training of minor crops and the contour training of the Coconut Cultivation Board, there is a disparity in the subsidy. This is something one has to study very carefully. You find contour training being done in various fields. It may be for sugar cane planting, it may be for coconut planting, or it may be for tea planting. There must be some sort of uniformity. Therefore, I would like the Hon. Minister to look into this aspect where these minor crops are concerned, especially in respect of subsidies that are being given. For example, cinnamon is a minor crop, citronella is a minor crop - cardamoms, cinchona, ginger, coffee, cocoa, cloves, ground nuts, oil palm - I do not know whether you are going to treat palm oil as a minor crop. Or is it a tree crop? You have to classify these things properly.

You have started a new scheme, I know, in the Nakiyadeniya area in the planting of oil palms. I think it is not a minor crop. In Sri Lanka it may be a minor crop. It will be a small crop. When you compare it with the totality of the world oil production it is not a minor crop. It is a major crop. It is a bigger crop than even the coconut crop. If you take the entire Malaysian region you find that it is this particular variety called oil palm. Therefore, real minor export crops are manioc, kitul, arecanuts, pyrethrum, nutmeg, lemon grass, etc. I do not know whether you have any minor crop subsidy for all. For some you may be having, but for some, I am sure do not have. I do not know whether you have a subsidy for arecanut, kitul and manioc. I do not think so. Therefore, I think the Hon. Minister should look into this matter because there seems to be some misunderstanding of what a minor crop is.

Then with regard to these lands that come under Land Reform, some have gone to the JEDB, some have gone to the SPC and some have been kept under liquidation under the Janawasama and the others are still under Land Reform. I do not want to go into any individual lands; how they have been divided up and whether these things have been given to original owners. That information, I think, we can get with one question in Parliament. But that is not the point. There is a deeper factor than that. We have the first stage of land reform when lands are taken over by the State. The last government had a policy in Janawasama, where I think Mr. Wilhelm Bogstra, who was the

subsequent Chairman under your government, had made a strong plea with regard to what could be done in those lands and how it should be done. To tell you frankly, this is a matter that requires deep study. Land reform does not mean taking over land and distributing it. No, it does not mean that. It is quite a different concept. Taking over is one thing, being State-owned is one thing, but using is another. That is where the organization called NADSA that you created failed. I was wondering why NADSA failed. I do not know the reasons actually. (*Interruption*) Yes, it was created by the previous government. That is what I say. I am coming to that. It was done by the previous government, but why did it fail? There was a policy laid down under the previous government. Then, when the change of government took place the Minister said it was an excellent idea. The idea was really excellent. It was accepted by the last government as well as by this government and Minister Senanayake carried on with NADSA. But suddenly it collapsed and crashed! The hon. Member for Gampola (Mr. W. P. B. Dissanayake) knows very much more about this. Why did it fail? Let us be very frank about it. How did it fail, and why did it fail? There is a very good answer, namely, interference, I would say, political interference. It may be by your side or by my side. This is the cause of the failure of NADSA. It is very unfortunate.

I am very happy that it does not take place in certain areas in the crop field of this Government. Take for example, the Coconut Authority. I know very well. Sir, in the Coconut Board, the Coconut Authority there is no political interference at all. They have veered away. But NADSA failed merely because of political interference. I would like the Hon. Minister to look into that aspect and see that the future of this country depends in land reform on those areas.

I do not want to go into how a coconut land, a rubber land or a tea land could be cultivated. It is not my forte. Anyway, Sir, I think, it is useful and it is high time to have a Commission, a full Commission, to go into this question because for seven years the Sri Lanka Freedom Party had been adopting an agricultural system, and now we have for six years, the United National Party, carrying on with almost the same system. When you took over, I do not think even the names of the ministries changed. I mean, you all did it correctly, and we like to know what the final achievements are. It does not matter which government. Let us know what the results are, and from there, let us go forward and get the maximum out of the land.

I must say that with all the efforts that you have been making so far—I feel very sorry to say—that, especially when it comes to the case of the

marked out by the new programme. The Mahaweli development programme is mainly for the development of agriculture. Even before the Mahaweli development came into full swing this country was almost reaching self-sufficiency in paddy production.

I have always hoped for the day when rice also will be a foreign exchange earning export crop in this country. It is with this idea I think that the predecessor to the Hon. Minister has established six large complexes in different electorates. I am fully aware of it, because one such complex exists in my electorate, and soon the Hon. Minister will open it—I think in about a month's time. We are to produce rice fit for export. The complex has all the new devices whereby the rice could be cleaned and made ready for export. Like the Prima Mill, this is another complex.

Although my Friend the hon. Member for Attanagalla is not here, I agree with him that in the vast search for employment today the educated youth are only thinking of white-collar jobs. But there is a vast resource for distribution of employment in the agricultural sector, and we should teach them, make them know the amount of money, that they can make out of agriculture.

In fact, I began my speech by saying that I was provoked by the statement of the Member for Point Pedro saying that he must go back to the buffalo. Perhaps, he can do it in Jaffna. But it cannot be done in our areas, because we are having large tracts of land and the problem of the buffalo can never be solved today, because the area of cultivation is large and there are no marked grazing grounds for cattle. At present they are a menace in every area where paddy cultivation is being done. Today, barbed wire is very scarce and expensive and even if you take the trouble to fix the barbed wire, you cannot watch it overnight to prevent rogues from stealing it. So, today, there are no fences and in that context to have buffaloes means suicide to paddy cultivators in our areas.

We have gone forward with the mechanization of agriculture. The Government thought of mechanization; it was the policy of the Government. In fact, when the Massey-Ferguson tractor was imported as a Government-sponsored project, I remember there were areas where Massey-Ferguson came and opened up branches, and the co-operative sector was brought into it. In my area there is an institution called the Tractor Station which was established those days as an agent of Massey-Ferguson, and they are now doing a service with regard to the tractor, Sir. So that, to go back to the buffalo is not a thing that is possible. Perhaps, in Jaffna where they have small plots of land, it is possible. And in doing so, the question of grazing grounds has to be decided. I

think one of the proposals under the Mahaweli Development Scheme is to set up grazing grounds for cattle, not only for buffaloes, a source of concern, but also for meat cattle, for greater milk production.

I must say one word with regard to the cost of production of paddy. I am a person who always produced paddy because it had been done by my grandfather and great-grandfather. So, I am also continuing to do that. But the cost is terribly high. There is not only the cost of fuel, but also the cost of ploughing and of various other things like fertilizer, insecticides and herbicides. I must say that the new seed is excellent, and I must pay a compliment to the Agriculture Department, especially, the extension areas and the farms for having evolved and developed the seed, which is 100 per cent satisfactory. The cost of the production is offset by the good seed. Without any hesitation we can buy the seed, and 99 per cent germination is guaranteed. But at the same time, it is sophisticated, it is subject to a lot of diseases. It is like a child, a modern child, which at every stage has to be given injections. You have to supply insecticides to prevent the disease getting spread to the whole area. And I will tell you, Sir, my experts prescribed no less than five kinds of insecticides and everyone has to be sprayed as otherwise the crop would have been completely destroyed. The cost of insecticide is very high and the cost of production also goes high.

I think it is a political question to raise the price further. Despite all the difficulties, because of the excellent and certified seed and other improved methods, the Agricultural Department has taught the farmers that they are able to produce a sure crop of 85 per cent, a very high yield. I must congratulate the Minister of Agriculture for the extensive research done, which is now a boom to paddy cultivators. Apart from this I have nothing further to say on this subject.

One word with regard to subsidiary foods. I think my Friend stressed on a price for onions. Those days Jaffna was privileged. Jaffna produced onions and various other subsidiary crops, but today onions are being produced everywhere. Even in my area after the cyclone, betel growers stopped growing betel and they are producing onions and various other crops produced by the Jaffna man. Therefore, the competition is very high. Even when I go through Melsiripura, I notice that there too they grow onions. You can see onions for sale in every little place where produce is for sale. Everywhere people have learnt to grow subsidiary foodstuffs. Therefore, there is competition for the Jaffna vegetable grower. To increase the price is not the remedy. The remedy is to examine the floor price in order to see whether it is in keeping with the expense incurred today by the producer. It will be a good thing if the Minister can examine that position both in regard to paddy as well as other subsidiary food crops. Apart from

[සේ. බලිලි. දේවනාශම් මහතා]

that I have nothing further to say, and I thank you for giving me this opportunity to speak a few words on this Vote.

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා, (ගම්පහ)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க—கம்பஹ)

(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

Mr. Chairman, first of all we have to thank the new Minister of Agriculture because immediately he took over he has brought peace, and understanding and co-operation. He has opened the door of his Ministry to his officers and he listens to all of them and gets their co-operation for the work that he is expected to perform. So, we have to congratulate the Hon. Minister for this.

Sir, Sri Lanka has to be proud of its scientists, who have developed the new B.G. varieties of rice. They are disease resistant, high yielding and suitable for the diverse climatic and environmental conditions prevailing in the various parts of our country. The research and development work done in our country by this team is second to none anywhere in the world. These new improved varieties of rice have enabled us to achieve magnificent increases in rice production during the last four years. I think in this respect we are proud that we have scientists of such high calibre in our Department of Agriculture.

Mr. Chairman, the other matter that I wish to comment on is the cultivation of Pyrethrum in this country. This plant belongs to the Chrysanthemum family. The cultivation of Pyrethrum was started in 1981 on the instructions of the then Minister of Agriculture. Pyrethrus is extracted from dried flowers. It is non-toxic to human beings as an insecticide. It is grown in Kenya and gives employment to 100,000 families. In Kenya it has become one of the chief foreign exchange earners. It is growing well in Sri Lanka's soil in certain up-country regions, in the hill country. In this respect it is important to note that this plant helps to prevent soil erosion, unlike tea. The Department of Agriculture has commenced its propagation. Pyrethrum, incidentally, Mr. Chairman, was used in Sri Lanka quite successfully to eradicate mosquitoes before DDT was used. The world's growing concern over the ecological repercussions of using chemical insecticides that leave harmful and often long-lasting residues, once again has focussed attention on Pyrethrum, one of the world's oldest and safest bug-killers. This can be the answer, Mr. Chairman, in my opinion, to the mosquito menace that Sri Lanka is facing all over the country today. That is one matter that I would submit to the Hon. Minister for consideration.

The other matter is wheat cultivation. We have to congratulate the Agricultural Department on research done on the cultivation of wheat. Wheat has been successfully cultivated in the up-country intermediate zone, Badulla District, and in the mid-country wet zone, Kegalle and

Kandy Districts, during the *maha* season. 500,000 to 600,000 tons of wheat is imported annually at a cost of over one and half billion rupees. Sir, this is a crop that the Agricultural Department can concentrate on developing, and the Ministry is also doing research on the cultivation of masoor dhal and collecting material on the food and medicinal values of local yams. This is another avenue that the Department of Agriculture can deal with because local yams are fast becoming extinct, and a research farm may be established in this respect, Sir.

Then there are the indigenous red varieties of paddy that are fast becoming more and more scarce—the *kalu heenati*, *sudu heenati*, *murungakayam* and *kokaliyau*—varieties of that nature. The last two varieties are grown in saline areas, and I would suggest that some of these varieties of indigenous paddy be grown in Sri Lanka for export. It can be exported to countries like Japan and America, and probably for double the price—the guaranteed price—we get at the moment.

Mr. Chairman, I have to mention in this House that there is one Professor Jerry Moles who is conducting some very interesting research work in this country. He come from the United States and is doing research with a team of students from the US on the question of traditional agriculture. After the research he has done here he expects to set up a university of traditional agriculture in Sri Lanka. It is very interesting experiment. However, he finds that it is becoming more and more expensive to farm today, with all the inputs one is expected to pay for. Therefore, they are going back to the methods of traditional agriculture.

In this respect, I want to make a suggestion to the Hon. Minister about Muthurajawela. Muthurajawela is a vast area of land which has been neglected for the last so many centuries. If some authority like the Agricultural Development Authority could be established for the development of Muthurajawela, I think it will be a feasible scheme. If the Hon. Minister can get an efficient person like the Chairman of the Agricultural Development Authority to handle such an organization, it would be a successful scheme.

I saw in the papers today that the Chairman of the Agricultural Development Authority is organizing a scheme to redeem the lands of farmers in desperate financial straits who have mortgaged their allotments. I would like the chairman, Mr. Ranjan Wijeratne, to extend this scheme to all farmers in the country because it is necessary that the farmers should not be tied to the various mudalalis in the villages. They must be free to develop the country.

Finally, Sir, I would like to thank the former Minister as well as the present Minister who have been responsible for reinstating Mr. Norman Goonetillake, Officer-in-Charge of Research, who has been doing useful work in potato cultivation and specializing in work of that nature.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්මය සම්බන්ධයෙන් විශාල වැඩ කොටසක් මේ රජයට කරන්න සිදු වී තිබෙන බව අවසාන වශයෙන් මා ප්‍රකාශ කර සිටිනවා. ඒ කියන්නේ, අද ආර්ථික පරිහානිය ලෝකය පුරාම ඇති වී තිබෙනවා. සමහරවිට මේ අවුරුද්ද අවසාන වන විට, ලබන අවුරුද්ද වන විට විශාල වශයෙන් ලෝක ආහාර හිඟයක් බලාපොරොත්තු විය යුතු අවධියක් හැටියට අනාවැකි පළ වෙනවා. මා අයවැය විවාදයේදී කීව්වා, වාගේ අපේ රට දුප්පත් රටක් නොවෙයි. අපේ රට පොහොසත් රටක්. අපේ රටේ කන්න දෙකක්, තුනක් වගා කරන්න පුළුවන්. ඒ සඳහා වුව මනා ආකාරයට වර්ෂාව, අවිච්චි තියෙනවා.

බටහිර ලෝකයේ රටවල අවුරුද්දකට හය මාසයක් හිම තියෙනවා. එම නිසා ඒ රටවල කිසි දෙයක් වගා කරන්න බැහැ. (බාධා කිරීමක්) ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන්, රට වෙනුවෙන් ඊයේ පෙරේදා එංගලන්තයට ගිනිත් ආව තමන්තාන්සේලාගේ ඒ රටේ තවමත් හිම තිබෙන බව දැන් පෞද්ගලිකව අප සමග කථා කරමින් කියා සිටියා. අපේ රටේ තෙල් නැති වුණොත් අපේ රට පොහොසත් රටක්. ආර්ථික පරිහානියක් මතු වී තිබෙන මේ අවධියේ, ගම්වල සිටින රුකිරක්ෂා නොමැති තරුණයන් සංවිධානය කර, සෑම බිම් අඟලක්ම වගා කරන්න අපි සූදනම් වුණොත් අපේ රට පොහොසත් රටක් කරන්න අපට පුළුවන් වෙයි. මේ වැනි වැඩපිළිවෙලක් අණවුවෙන් ආරම්භ කරන්නාම් අපේ සම්පූර්ණ සහාය අපි දෙන්න ලැස්තියි. පක්ෂ හෙද වලින් තොරව සම්පූර්ණ සහාය ඒ සඳහා දෙන්න අපි ලැස්තියි. එවැනි පියවරවල් ගන්න රජයට සහාය දෙන්න ලැස්තියි.

අපේ රට කෘෂිකාර්මික රටක්. අපේ රට පොහොසත් රටක්. අපට ගොවිරාළලා ඉන්නවා, දක්ෂ විශේෂඥයෝ ඉන්නවා. අපේ කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ මා පෙන්නුම් කළ ආකාරයට ලෝකයේ අනිත් රටවල වාගේම දක්ෂ විශේෂඥයෝ ඉන්නවා. අපේ රටේ බොහොමයක් දෙපාර්තමේන්තුවල සේවය කරන විශේෂඥයන්ට මේ රටේ තැනක් නැති නිසා ඒ අය අපේ රට හැර වෙනත් රටවලට යනවා. නමුත් අපි ලැස්තී වෙන් කළා ඒ පිරවවල සිටින අපේ විශේෂඥයෝත් නැවත අපේ රටට ගෙන්වා ගෙන අපේ රට පොහොසත් කරන්න. එය කරන්න පුළුවන් වන්නේ විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්මයට මූලිකත්වයක් දී කටයුතු කිරීමෙන් පමණයි. එයට මූල කෘෂිකර්මයයි. මහවැලිය තුළින් කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්න අප දැනට පියවර ගෙන තිබෙනවා. මේ අතර කෘෂිකාර්මික කටයුතු නවීකරණය කරන්නටත් අපට සිදු වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(பிரதிச் தலைவர்)
(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please ! How long will you take ?

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා
(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க)
(Mr. S. D. Bandaranayake)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කථාව මීට වඩා මා දීර්ඝ කරන්නේ නැහැ. අවසාන වශයෙන්, අපේ කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාටත්, උප ඇමතිතුමාටත්, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවටත් දක්ෂ ලෙස මේ වැඩ කොටස ගෙන යාම සම්බන්ධයෙන් අපේ ප්‍රශංසාව දක්වන්න ඕනෑ.

චන්ද්‍රා කරුණාරත්න මහතා (නියෝජ්‍ය රාජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(திரு. சந்திரா கருணாரத்ன—இராசாங்கப் பிரதி அமைச்சர்)
(Mr. Chandra Karunaratne—Deputy Minister of State)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධව වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන ඔබතුමාට මා විශේෂයෙන්ම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහතා) කීව්වා වාගේ මා ගිනන්නේ පසුගිය අවුරුද්දේ සිට විශාල වැඩ කොටසක් අළුත් ඇමතිතුමා විසින් කරගෙන යනවා. අපේ නව ඇමතිතුමා දැන් සැලැස්මක් ඇතිව, විද්‍යානුකූලව මේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කර තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. විශේෂයෙන්ම අපි දන්නවා, පළමුවෙන්ම මේ රජය පිහිටවූ අවස්ථාවේදී අපේ කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා සෞඛ්‍ය ඇමති වශයෙන්, වැඩිය පත් තරවල වැටෙන්නේ නැතිව, ටෙලිවිෂන්වල වැටෙන්නේ නැතිව නිශ්ශබ්දව යම්කිසි වැඩපිළිවෙලක් ඇති කළ නිසා තමයි, අපේ ආරෝග්‍යශාලාවල තිබුණු තත්ත්වය අද තිබෙන තත්ත්වයට පරිවර්තනය වී තිබෙන්නේ කියා මා මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

මේ රටේ අනෙකුත් කොතරම් ආදායම් මාර්ග ඇති කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙන්න, මේ රට දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ, මේ රටේ ජීවනාලිය වන කෘෂිකර්මයෙන් බව අප කවුරුත් දන්නවා. අප කවුරුත් එය පිළිගත යුතුයි. එම නිසා, මේ ගරු ඇමතිතුමා කර ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල ගැන—යම් විධියකට විද්‍යානුකූලව මේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කිරීම ගැන—අප සන්තෝෂ වෙනවා.

අ. හා. 5

මා මේ අවස්ථාවේදී කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව ගැන වැඩි යමක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. කලින් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීපය්දී ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන—නොයෙකුත් පර්යේෂණාගාර වල සේවය කරන—මහත්වරු බොහොම හොදින් වැඩ කරන නිසා, අද වී ගොවිතැන ඉතාම උසස් තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා.

මගේ ප්‍රදේශයේ—මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ—පසුගිය කාලය තුළදී විශාල ලෙස පාඩු සිදු වුණු ආයතනයක් ගැන මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙම ආයතනයට කියන්නේ ජාතික කෘෂිකාර්මික විවිධාගකරණ හා ජනාවාස අධිකාරිය කියලයි. විශේෂයෙන් වැවිලි කර්මාන්තය ගැන දැනීමක් ඇති මට,

[වත්දා කරුණරත්න මහතා]

මෙම අධිකාරිය පවත් ගත් දා සිට ඇතැම් අය බොරු කරගෙන යන බව පෙනී ගියා. මෙම අධිකාරියට කියන්නේ “නඩිසා” කියලයි. මේ නඩිසා ව්‍යාපාරයෙන් එසේ නැතහොත්, ජාතික කෘෂිකාර්මික විවිධාංගීකරණ හා ජනා වාස අධිකාරිය මගින් පසුගිය කාලය තුළ දී කෙසි තරම් විනාශයක් කළාද යන්න අප කවුරුත් දන්නවා. මේ සම්බන්ධයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු පමණක් නොවෙයි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ කියා තිබෙනවා.

මේ ගැන යම්කිසි විභාගයක් කර, මේ මුදල්වලට වුණු දේ ගැන දැනගන්නට ඕනෑ යයි අපේ පළාත්වල ජනතාවගේ ඉල්ලීමක් තිබෙනවා. හොරු අල්ලන්නට නොවෙයි, මේ ගැන යම්කිසි විභාගයක් කරන්නටය කියා මා හැකි හැම අවස්ථාවකදීම එවකට සිටි ඇමති වරයාගෙන් අලුත් ඇමතිවරයාගෙන් ඉල්ලා සිටියේ ඒ තිසයි. මේ සම්බන්ධව ඇමතිවරයා විරුද්ධවෙත් නොවෙයි. ඇමතිවරයා එන්නට ඉස්සර මෙය පවත් ගත්තේ. කෙසේ නමුත් විශාල විනාශයක් සිදු වී තිබෙනවා. මේ සඳහා උඩරට වතු කීපයක්—අක්කර 15,204 ක්—ගත් බව තමුත්තාන්සේට මතක් කරන්නට ඕනෑ. මෙය විශේෂයෙන්, ගම්පොළ ඡන්ද කොට්ඨාශයට, හේවාහැට ඡන්ද කොට්ඨාශයට, නාවල සිටිය ඡන්ද කොට්ඨාශයට, යටියන්තොට ඡන්ද කොට්ඨාශයට හා අරනායක ඡන්ද කොට්ඨාශයට බලපානවා. අක්කර පහළොස් දහසක් තේ වවා තිබුණා. සමහර වතුවල රබර් වවා තිබුණා. සේවකයන් දහ දහසකට කිවිටු සංඛ්‍යාවක් සේවයේ යෙදී සිටියා. මේ සියල්ලම අද එහි නැහැ. විශාල ආදායමක් ලැබුණු මේ වතු අද කැලෑ බවට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. ඒවාට තවමත් හරියාකාර වැඩපිළිවෙළක් යොදා නැහැ. මේ ජාතික කෘෂිකාර්මික විවිධාංගීකරණ හා ජනවාස අධිකාරිය මගින් නාවලපිටියේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ගෙවල් 75 ක් හදා තිබෙන බව මා විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතුයි. එහෙත් ඒවා සියල්ලම දන්කඩ වැටිලා. ගෙවල් 120 ක් බාගෙට හදලා තිබෙනවා. තවත් ගෙවල් 117 ක් සඳහා ගම්නම් අත්තිවාරම් පමණක් දමා තිබෙනවා. ඒ වතුවල මේ විධියේ විශාල විනාශයක් කර තිබෙන අතර ස්ටෝරුවල, ලයින්වල තිබුණු ද්‍රව්‍ය සියල්ලක්ම හොරු අරගෙන යන තත්වයක් තිබෙනවා. විශේෂයෙන් පළාතේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට, අපට ඒ පළාතේ ගම්වල ජනතාව නිතරම මේ ගැන තමන්ගේ අප්‍රසාදය පළ කරනවා.

ජාතික කෘෂිකාර්මික විවිධාංගීකරණ හා ජනවාස අධිකාරිය නැත්නම් ‘නඩිසා’ ආයතනය මගින් පාලනය වන වත්තක් කිවිටුවට මම ඊයේ—පෙරේදා ගියා. එහිදී මිනිස්සු 100 දෙනෙක් පමණ මා ඉදිරියට පැමිණ එහි සිටු වන අක්‍රමිකතා ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ මගින් මට දැනගන්න ලැබී තිබෙනවා, ඉඩම් කවිචේරි පවත්වා මේ ඉඩම් බෙදා දෙන්නට යනවාය කියා. අපි කවුරුත් ඒ ගැන සතුටු වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. මට දැනගන්න ලැබී තිබෙනවා, මේ ඉඩම් කවිචේරි පවත්වා මේවා බෙදා දෙන්නට යන්නේ වතුවල ඉන්න අයට පමණයි කියලා. නමුත් මේ වතුවල සිටි දහස් ගණන් කම්කරුවෝ දැන් ඒ පළාත් අත්හැර ගිහින් ; ඒ කම්කරුවෝ දැන් මේ

වතුවල නැහැ. එම නිසා, ඉඩම් කවිචේරි පවත්වන විට මේ වතුවල ඉන්න අයට දෙන්න පුළුවන් ඉඩම් ප්‍රමාණය බෙදා දී, දෙකට බෙදන්නේ නැතුව, එකවරම අවට ගම්වල ඉන්න අයටත් හිස් ඉඩම් ලබා දෙන්න කටයුතු කරන්නය කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙහිදී විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ, 1978 දී රු. 26,33,531.37 ක් වියදම් කර තිබෙන බව. 1979 දී රු. 81,70,321.90 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. 1980 දී රු. 38,10,907.93 ක් වියදම් කර තිබෙන අතර 1981 දී රු. 66,05,823.88 ක් වියදම් කර තිබෙනවා. මේ අන්දමට විශාල මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා. මේවා සම්බන්ධයෙන් වියදම් කළ සල්ලි ඔක්කොම නාස්ති වූ බවත් යම් යම් අයගේ අතට ගිහින් තිබෙන බවත් හුඟ දෙනෙක් දන්නවා, වැඩ කරන අය දන්නවා, අලුත් මණ්ඩලය දන්නවා. එම නිසා කීසියම් පරීක්ෂණයක් පවත්වා, මේ සල්ලිවලට සිදු වුණේ මොකක්ද කියන කාරණය පමණක් ඉදිරිපත් කළොත්, මම හිතන හැටියට මේ ප්‍රශ්නයේ දී රජයට නිදෙස් වෙන්න අවස්ථාවක් සැලසෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ කෘෂිකාර්මික සම්බන්ධයෙන් වැඩ කරගෙන යන පිළිවෙළ ගැන අපේ ඇමතිතුමාට නැවත වරක් ස්තූති කරන්න කමතියි. ඒ අතර විශාල ලෙස බලපා ඇති ප්‍රශ්නය වන ‘නඩිසා’ ප්‍රශ්නය ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස ඉල්ලමින්, මා සඳහන් කළ අන්දමට ඉතා ඉක්මණින් ඉඩම් බෙදා දී ඒ අයට ඉඩම්වලින් ප්‍රයෝජනයක් ලබාගන්න අවස්ථාව සලසන ලෙස ඉල්ලා සිටිමින් මගේ චිත්ත ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

ආමණි ජයසූරිය මහතා (කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ පිළිබඳ ඇමතිතුමා)
(*ශ්‍රී. ආරාම ඉයාලාය—බිචාරාය අධිකරුණි, ආරාමචාරි අනුමාප්තී*)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Minister of Agricultural Development & Research)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැනටමත් මන්ත්‍රීවරුන් දෙපළක් “නඩිසා” ව්‍යාපාරය ගැන අදහස් කීපයක් පළ කළා. ඒ කියන කාරණා හැම දෙයක්ම සත්‍ය කරුණු. ඒ බව රටේ කවුරුත් දන්නවා. ඒ නිසා තමයි, අත්තලේලේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට එතුමාගේ කතාවේදී, මේ සම්බන්ධයෙන් විවේචනයක් කරන්න ඕනෑ නිසා, ඒ විවේචනය කරන්න පටන් ගත් චේලාවේදීම ප්‍රකාශ කළේ මේ ආණ්ඩුවටත් නැතිනම් පසුගිය ආණ්ඩුවටත් දොස් කියන්නේ නැත කියා. එපමණක් නොවෙයි. දැන් බලන්න තියෙන්නේ මේකට හේතුව නොවෙයි, මේ නාස්තිය තවත්වන්න පියවර ගැනීමේ කියාත් එතුමා කීව්වා. මේ ගැන කල්පනා කරන ඕනෑම කෙනෙකුට තේරුම් ගන්න පුළුවනි, ඒ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළ නිසා, ඒ ආණ්ඩුව කාලයේදීම තමයි මේ නාස්තිය පටන් ගත්තේ කියන කාරණය අවාසනාවකට වාගේ මේ ප්‍රශ්නය ඉතාමත් බැරෑරුම් ප්‍රශ්නයක් වී තිබුණු නිසා, මම වැඩ හාර ගත් අවස්ථාවේම මම මේ ගැන සොයා බැලුවා. මට පෙනී ගියා, මේ ගැන හැකි තරම්

ඉක්මනින් කීසියම් පියවරක් ගත යුතු බව. එම නිසා එක්තරා විධියකට විභාගයක් පවත්වා කාරණා සොයා බලාගෙන වික දුරක් යන විට මට ගැහි ගියා, ඒ තිබුණු මණ්ඩලයේ වැඩ නවත්වන්න ඕනෑ බව. ඒ අනුව මම ඒ මණ්ඩලයේ වැඩ නැවැත්වුවා. එසේ නවත්වා අලුත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්නට අවශ්‍ය පියවර කීපයක්ම අරගෙන තිබෙනවා.—කොමිටියක්—දැනට අලුත් මණ්ඩලයක් පිහිටුවා මේ “නඩියා” ව්‍යාපාරයේ කටයුතු කරගෙන යනවා. දැන් අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නියෝජ්‍ය රාජ්‍ය ඇමති තුමා ප්‍රකාශ කළ අන්දමට මේ ඉඩම් බෙදා දෙන්නටයි. මේ කොමිටිය සාකච්ඡා කර, වෘත්තීය සමිති ආදියෙහි පිරිස් සමගත් සාකච්ඡා කර, තුන් ආකාරයකට මේවා බෙදා දෙන්නට තීරණයකට බැස්සා. මේ වතු වල පදිංචි වී සිටගෙන එක්තරා පිරිසක් ඒවායේ සේවය කළා. ඒ කියන්නේ ඒවායේ ලැබීයේ කැමරවල ඉදගෙන තේවාසිකව සේවය කළ පිරිසක් සිටියා. ඒ නිසා මේ කොමිටිය අදහස් කළා ඒ ඉඩම ඕනෑ යයි කියන එවැනි පිරිස් නවත් ඉතිරිව සිටිනවා නම් ඒ අයට ඉඩම් ටිකක් දෙන්නට ඕනෑ කියා. එමෙන්ම ලැබීයේ කැමරවල පදිංචි වී නොසිටියත් පිට සිට පැමිණ වැඩ කළ නවත් කොටසක් සිටිනවා. මේ ඉඩම් බෙදා දෙන්නට යනවා නම් අත් න ඒ පිරිසටත් රක්ෂාවල නැති වී යන නිසා ඔවුන්ටත් ඉඩම් දෙන්නට අදහස් කර තිබෙනවා. තුන් වන කොටස තමයි ගමේ සිටින පිරිස. ඒ කියන්නේ ඒ ප්‍රදේශයේ ගම් වල ජීවත් වන පිරිස. කවුරුත් දන්නා දෙයක් තමයි නාවලපිටිය ගම්පොළ ආදී උඩරට ප්‍රදේශවල අද ඉඩම් ගැන විශාල තදබදයක් තිබෙනවා කියන එක. ඒ ගම්වල සිටින පුරාණ උදවියට යන්නට තැනක් නැහැ. අත් න ඒ නිසා ඒ පිරිසටත් ඉඩම් දෙන්නට ඕනෑ කියා අපි තීරණය කළා. මේ තුන් කොටසටම යම්කිසි සහනයක් දෙන්නට නම් එක්කෙනෙකුට අක්කරයක පමණ ඉඩම් ප්‍රමාණයක් බෙදා දුන්නොත් එය කරන්නට පුළුවන් වෙයි කියා අපි තීරණය කළා.

දැනට මෙවැනි වතු 24 ක් තිබෙනවා. අක්කර ප්‍රමාණය 15,204 යි. ගම්පොළ ඡන්ද කොට්ඨාශයේත් නාවලපිටිය ඡන්ද කොට්ඨාශයේත් යටියන්තොට හා අරනායකත් මේ ඉඩම් තිබෙන්නේ. මේ ඉඩම් අක්කරය බැගින් බෙදා දෙන අතරම ඒවායේ පදිංචි වන්නට යන අයට ගෙයක් හදා ගන්නට මුදලින් ආධාරයක් දෙනවා. ඒ සඳහා රු. 5000 ක ආධාරයක් දෙනවා. යම් දෙයක් වඩා ගන්නටත් උපකාර කරනවා. ඒ කියන්නේ, කෝපි එන්සාල් වැනි සුළු බෝග වර්ග වගාකර ගන්නට. ඒකත් එක්කම රු. 300 ක එලවත්ස් එකක් දෙනවා, මේ අවුරුද්දේ අත්තීම දක්වා. අර මා සඳහන් කළ ආකාර යට ඉඩම් බෙදා දීම සඳහා සුදුස්සන් තෝරා ගැනීමට ඉඩම් කම්පේරි පවත්වනවා දැනටම නාවලපිටිය ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ඉඩම් කම්පේරි පවත්වා සම්පූර්ණයි. මැදගොඩ, කෙලියර්, මොස්විල්, පෙත්සලන් කියන වතු වල ඉඩම් කම්පේරි පැවැත්වීම නිසා මා කලින් සඳහන් කළ අන්දමට ඒවායේ පදිංචිව සිටි පිරිසයි පිරිත් පැමිණ වැඩ කළ පිරිසයි ගම්වාසිනුයි විශාල පිරිසකට මේ ඉඩම් ලබා ගන්නට පුළුවන් වී තිබෙනවා. අප්‍රේල් මාසයේ ගම් පොළ ඡන්ද කොට්ඨාශයේත් ඊට පසුව අරනායක ඡන්ද කොට්ඨාශයේත් මේ අන්දමට පිරිස් පදිංචි කරවන්නට ඉඩම් ලබා දීමට වැට කටයුතු සකස් කරගෙන යනවා.

වුවමනා නැති, කැඩී බිඳී ගොස් පාවිච්චියට ගන්නට බැරි, උපකරණ රාශියක් තිබෙනවා. ඒවා, වෙක්දේසියේ දමා යම්කිසි ආදායමක් ලබා ගන්නට අපි බලා පොරොත්තු වෙනවා. විශාල තාක්ෂණික සිදු වෙගෙන ආවා කියන එක ගැන මම සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ වෙනවා.

මා මෙම අමාත්‍යාංශයේ වැඩ බාරගෙන තවම අවුරුද් දක්වත් ගත වී නැති බව තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. වැඩ බාරගෙන මාස දෙක තුනක් ගත වුණා, මේ කරුණු දැනගන්නට. ඒවා ගැන දැනගන්නත් යමක් කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ, ඒ ගැන සොයා බලන්නේ නැතිව. ඒ නිසා ඒවා ගැන සොයා බලන්නටත් තවත් මාස තුන හතරක් ගත වුණා. ඒවා ගැන සොයා බලා දැනගත් තත් මට හිතුවක්කාර අන්දමට මේ කටයුතු කරන්නට බැහැ. ඒ නිසා අපි අදහස් කරනදේ අපේ රජය නාත්තම් කැබිනට් මණ්ඩලය ඉදිරිපිට තබන්නට ඕනෑ. ඒ අනුව ඒ ස්ථානයටත් ගොස් එතනින් අනුමැතිය ලබා ගෙන— දැන් මාස 9 ක් පමණ ගත වී තිබෙනවා. මම වැඩ බාර ගෙන— ඒ කටයුතු දැන් කෙටිගෙන යනවා. මම විශ්වාස කරනවා මේ අපරාධය මෙතනින් නවතියි කියා ස්තූතියි

අ. හා. 5.15

පී. එස්. සුසායිදසන් මහතා (මන්නාරම):
 (ශ්‍රී. පී. ජො. ඉයාසායාසා—මන්නාරම)
 (Mr. P. S. Soosaithasan—Mannar)

Mr. Deputy Chairman, I am very grateful to you for giving me an opportunity to speak a few words on this very important Vote. Actually, I get a lot of encouragement when you are in the Chair. During the main Debate on the Budget I had the privilege of following the Hon. Minister of Agriculture. I wanted to make a direct request to him, but unfortunately he was not there. Now, when I got up to speak he got up, and I thought I would be deprived of my time. Fortunately, you were good enough to allow me to speak. Thank you very much, Sir.

I should congratulate the Ministry of Agriculture, because this Ministry is actually doing very well—I should say, especially, the former Minister of Agriculture, Hon. Mr. E. L. Senanayake, and the present Minister. They are doing good work. Ours is an agricultural country and we have gone very far in agriculture, especially in the production of paddy. I am glad that they have raised the price of paddy by Rs. 5, but still I think that is not sufficient. Considering the cost of living today, the farmers cost of production has gone up; in view of that, Rs. 5 is not sufficient. So, I would like to make a request to the Hon. Minister of Agriculture to give at least another Rs. 5 which is not a big sum for a bushel of paddy. Actually, I wanted to ask for Rs. 10, but since the economic condition is not all that good I request that it be increase by Rs. 5. You can consider a big increase next year. This money is not money that is going out. This money will go to our

[ස. එස්. සුසෙසිලසේන මහතා]

own farmers who are the backbone of this country; they are your supporters, my supporters and SLFP supporters, and I am sure everybody will be very happy if these farmers are given another Rs. 5 increase. The fertilizer price, fuel price, insecticide price and everything has gone up. Therefore, this Rs. 5 must be given to the ordinary farmers; please agitate at Cabinet level and submit a paper without any further delay, so that they can get this extra Rs. 5.

The Paddy Marketing Board is doing very well. The Chairman is a very energetic person. They are doing very well and I should like to thank the Chairman of the A.D.A., Mr. Ranjan Wijeratne, for giving us three extra stores, of something like 200,000 bushel capacity. They are purchasing a lot of paddy. And if you give another extra Rs. 5, I think you will be purchasing all the paddy that is produced in this country. That is another way of making your organization, the Paddy Marketing Board, purchase the paddy produced in this country.

The main purpose of my speech actually is to make a plea for Mahaweli waters to my electorate, Mannar. You may be wondering why I make this plea. It is a possibility. We are getting Mahaweli waters from Anuradhapura; that is, drainage water. You are spending billions on the Mahaweli waters. Without spending even one red cent, you can send the Mahaweli waters to Mannar. Last August you gave us Mahaweli water for 15 days when the Hon. Prime Minister came there. We want the issues twice a year; that is some time in October; you have plenty of water in the hill country and there will be no shortage of water—and again, before we start Yala. When you have a lot of water, when there is plenty of rain in the hill country, just open the channels, and we will have water flowing right down our channels into our Giant's Tank in Mannar. We will have enough water to prepare our fields in Mannar without spending a red cent if you will give us the water first in October, and then again, during the tail-end, by the end of January or beginning of February, to save the crop, that is, the Maha crop. We are not asking for the two seasons, for Maha and Yala. In fact, we find it extremely difficult to save one crop, the Maha crop. Unfortunately, I come not from the Dry Zone, but from the Arid Zone where water is our main constraint. We want you to kindly have a heart and we want you to just give us two issues of water, one in October and one at the end of January or beginning of February. You have plenty of water at that time. There should be no limitations for you if you have the heart. I know that Mahaweli is political water, but if you want, you can always give without any expenditure.

You are spending a lot of money on tube wells and on various projects. You also have Japanese aid and tube well machines. A rig is about 2 million rupees.

You have imported a lot of rigs. We want one for Mannar—for the Dry Zone. If you can kindly give us a rig we can have our own rig for the district. This will help save the crop during the tail end of the season. It is the last turn of water which is really letting us down. Otherwise you will have to pay something like 2 to 2 1/2 million rupees every month as drought relief. I think if you calculate it carefully you can save a lot of money by giving a tube well or Mahaweli water to us. If you are really interested in the national welfare you will give us this.

The next one is the prices of insecticides and pesticides. The Government is exercising no control whatsoever over the production of these chemicals. They are going up in price all the time. Whenever the price of something goes up, these chemicals go up in price. You should undertake this research and supply these chemicals at a cheaper rate. All the firms are supplying these chemicals at fantastically high prices. There is not much of research to be done. You have the necessary staff, the necessary qualified people in the Department of Agriculture and they can do some research and produce some of these chemicals. That will be a great help. I want you to instruct your departmental people to do some investigations and research and come out with some solution to this problem which causes great inconvenience and expense to the ordinary farmer. These firms are really taking them for a ride. Actually sometimes they pay a very high price for coloured water. Sometimes it is like distilled water. It is very expensive for the ordinary man. They spend about Rs. 105 to Rs. 250 for nothing. And these chemicals are not effective at all. So, kindly look into this problem.

Then I come to the most important thing, fertilizer. The prices of fertilizer go up. You give subsidies up to 80 per cent and 100 per cent. But most of these subsidies are eaten up not by the farmers but by the Fertilizer Manufacturing Corporation and the Fertilizer Corporation whose expenses are far above their required overheads. The overheads of these two corporations are very high, and they are eating up these subsidies. If you calculate this very carefully or analyse it very carefully you will see that they are eating up these subsidies and that the subsidies do not reach the farmers. Today the most essential element of modern agriculture is fertilizer. So I want you kindly to look into this question. If fertilizer is supplied at a lower rate, surely the farmers will be satisfied with the prices offered for paddy. But I—(Interruption.)—But as the Minister of Agriculture, you have to take some step although it does not come under you. Agriculture comes under you and paddy farming is agriculture. You are our spokesman. Therefore, you have to take it up.

The Agriculture Department should not confine itself to research in paddy alone. With regard to paddy, I should say, you have done wonderfully well. Varieties like BG 11, 276-5, 401, 380-2, are very very good. They have done extremely well. But the Department is not very concerned with other plants. It must concentrate on other plants too. The Agricultural Department must take an interest in other plants too. That is a must.

Another problem, Sir, is labour. Today it is a very difficult problem. When the fields are ready for harvesting, we have to pay as much as Rs. 500 to Rs. 550 per acre for harvesting. I understand that you have got a new harvester and thresher combined machine which is very cheap. But, we have not seen the colour of it. So, we want a couple of these for demonstration. We want to look at it and see whether it is cheap, how much it would cost for an acre for an hour or two acres for an hour. That may be good enough. This is the type of technology that should be developed by the Department of Agriculture; they must go into such technology as is useful for the country, which is good for the country. This is the type of engineering and technology our people should go in for because it is fundamental for the development of the country. I am sure you will encourage them to do such things. I am looking forward for this type of combined harvester and thresher in the near future.

Sir, it is not only a question of paddy but also of chillies, onions and other various crops. I think my colleagues from Jaffna would have spoken on them. We speak year after year, about the importation of onions and chillies although you say that it comes under the Ministry of Trade. As far as the cultivation is concerned, you are the patron of the farmers. We produce enough chillies, onions, potatoes and beetroot; we can beat the hill-country people on beetroot production. Take a bet with us, even in Mannar, where there is such a dry climate, we are producing potatoes and beetroot and we can compete or give a fight to anybody in the production of these. My good Friend, the Deputy Minister is here, but whether it is from Welimada or Nuwara Eliya, I am sure we can give a fight in the matter of producing beetroot and potatoes. So, what we want is a sort of guaranteed price and marketing facilities for these products. We do not want these to be imported. You have a controlled price or selling price for potatoes and things like that and you have stopped importation of those items but with regard to chillies and onions, you import them at the time when they are ready here for marketing. That must be stopped. You are our spokesman. We want you to take up the matter at the Cabinet when other Ministers put forward the proposal that they want to import these.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*ශ්‍රේෂ්ඨ උප தலைவர்*)
(The Deputy Chairman of Committees)
How long more will you take ?

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා
(*ශ්‍රී. පී. ජො. ඉසායාසාන්*)
(Mr. P. S. Soosaihasan)
Just about two to three minutes.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*ශ්‍රේෂ්ඨ උප தலைவர்*)
(The Deputy Chairman of Committees)
You can have two minutes.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා
(*ශ්‍රී. පී. ජො. ඉසායාසාන්*)
(Mr. P. S. Soosaihasan)

So, Sir, once again we wish to thank you and I hope you will take up the matter of Mahaweli waters for the Mannar people who are really hard-pressed for it. It is the problem of the Mannar people.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*ශ්‍රේෂ්ඨ උප தலைவர்*)
(The Deputy Chairman of Committees)
That did not take two minutes !
The Deputy Minister for Education.

අ. භා. 5.30

විරවන්ති සමරවීර මහතා (නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන ඇමති තුමා)
(*ශ්‍රී. චීරවන්නි සමරවීර—කල්බට් පීරඩි ආයතන සභාපති*)
(Mr. Weerawanni Samaraweera—Deputy Minister of Education)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ගරු ඇමතිතුමාගේත්, අමාත්‍යාංශයේත් අවධානය යොමු කරවන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නේ, තරුණ 3 ක් සම්බන්ධයෙන් පමණයි. පළමුවන කරුණ මෙයයි: සී. බී. මුල්ලෙගම මහතා නුවර-එළියේ, කඳපොල පෝර ගබඩාවේ ගබඩාකරුවකු හැටියට සේවය කරමින් හිටියා. පෝර අඩුවක් නිසාය කියා 1976 දී ඔහුගේ වැඩ තහනම් කළා. නමුත් වැඩ තහනම් කර අවුරුදු 6 ක් පමණ යන තුරු ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට පුවත්තමක් ලැබුණේ නැහැ, ඔහුට විරුද්ධව චෝදනා පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කරන්න. මට මතක හැටියට, 1981 දී මේ කාරණය මම ඉදිරිපත් කළාට පස්සේයි. ඔහුට විරුද්ධව චෝදනා පත්‍රයක් පවා ඉදිරිපත් කළේ. ඒ චෝදනා පත්‍රය ඉදිරිපත් කරලත් දැනට අවුරුදු 1 1/2 ක් පමණ ගත වී ඇතත් තවම විභාගයක් කෙරී නැහැ. එම නිසා ඒ පුද්ගලයා පුදුම විධියේ මානසික වේදනාවකට පත් වී සිටිනවා. සේවය පිළිබඳ කිසියම් අඩුපාඩුවක් තිබෙනවාය කියා ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දැනුම් දී ඔහුගේ වැඩ තහනම් කර දන් අවුරුදු 7 ක පමණ කාලයක් ගත වී තිබෙනවා. ඔහුට මේ වන තුරු පසින් නැහැ. අවුරුදු ගණනාවක් ගිහිත් කන්නලවු කරලයි, චෝදනා පත්‍රයක් ලබා ගත්තේ. නමුත් ඒ චෝදනා

[විවෘතව සඳහා]

පත්‍රය පිළිබඳවත් තවම විභාගයක් පවත්වා නැහැ. මේ තත්ත්වය යටතේ සමාජයෙන් ඇති වුණු අපකීර්තිය නිසා මේ පුද්ගලයා මොන තරම් මානසික වේදනාවකට පත් වී සිටිනවාද? මේ නිසා ඔහුගේ පවුලේ ආර්ථික තත්ත්වය කොයි තරම් ප්‍රසාහයකට වැටී තිබෙනවාද? දැන් ඔහු විශ්‍රාම යන වයසට ළඟා වෙමින් සිටිනවා. මේ කාරණය පිළිබඳ කටයුතු ඉදිරියටත් කෙරෙන්නේ මේ විධියටම නම්, ඊළඟ දවසේ අපට සාකච්ඡා කරන්න සිදු වන්නේ, 'දැන් ඒ පුද්ගලයා මිය ගිහිත්'; එම නිසා දැන් මොනවාද කරන්නේ?' කියන ප්‍රශ්නයයි.

ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ වගකිවයුත්තකට මෙවැනි තත්ත්වයකට මුහුණ පාන්න සිදු වුණා නම්, වැඩ තහනම් කර විභාගයක් නැතිව මේ විධියට අවුරුදු ගණනාවක් ඉන්න සිදු වුණා නම් ඔහුත්, ඔහුගේ අලු-දරුවනුත් කොයි තරම් වේදනාවකට පත් වෙනවාද? මේ කාරණය ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කරවන්න, මම කලින් අදහස් කළේ නැහැ. මුළු මහත් රටේ එක් කෝටියකට වැඩි ජනතාවකගේ ආහාරය සැපයීමේ භාර දුර කාර්යය භාර වී තිබෙන්නේ, එතුමාටයි. එම නිසා විවේකයක් තැනි ඇමතිතුමාට එක් පුද්ගලයකු පිළිබඳ මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කිරීම සුදුසුය කියා මම කලින් කල්පනා කළේ නැහැ. නමුත් බැරීම තැනයි, මම මෙය එතුමාට ඉදිරිපත් කරන්න අදහස් කළේ. එම නිසා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මේ කාරණය ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අවධානයට යොමු කරවන්න කියා. ඒ උදව්‍යයට කියන්න, මිනිසුන් මේ විධියට මානසික වේදනාවලට පත් කරන්න එපාය කියා. මෙයින් අපකීර්තියට, අප්‍රසාදයට පත් වන්නේ, මේ ඇමතිතුමා සහ එතුමාගේ අමාත්‍යාංශයයි: අපේ රජයයි; ප්‍රදේශයේ මත්ත්‍රී වැරැදි, වැඩ තහනමට ලක් වී සිටින පුද්ගලයා වරදක් කර තැත්නම්, ඔහුගේ වැඩ තහනම් කර තිබෙන්නේ වැරදි වැටහීමක්, වැරදි අවබෝධයක් උඩ නම්, ආත්ම ගරුත්වයක් ඇති පුද්ගලයකු හැටියට ඔහු නැවත සේවයේ පිහිටුවන්න කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරියේ වර්තමාන සහාපතිතුමා ආදර්ශවත් අන්දමින් සේවය කරන බව ස්තුති පූර්වකව සඳහන් කරන්න කැමැතියි. ඔහුම දුෂ්කර මැතිවරණ කොට්ඨාශයකට, ඔහුම අමරු තැනකට—සාමාන්‍යයෙන් රජයේ සේවකයන් පයගහන්න අකැමැති තැන්වලට පවා—පයින්ම හෝ නිහින් ගොවි ජනතාව හමු වී ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳීමට එතුමා දක්වන උනන්දුව ගැන එතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙනවා.

මගේ කොට්ඨාශයේ තැන්නේ පංගුව ප්‍රදේශයේ කෘෂි සේවා මධ්‍යස්ථාන ගොඩනැගිල්ල බාගෙට හදා තිබියදී, එය තැනීම සඳහා දී තිබුණු කොන්ත්‍රාත්තුව පසුගිය ආණ්ඩුව විසින් දේශපාලන හේතූන් මත අවලංගු කර තිබුණු නිසා එය ජරාවාස වී තිබුණා. මම මේ කාරණය ඒ අධිකාරියේ සහාපතිතුමාට ඉදිරිපත් කළාම එතුමා සම්පූර්ණයෙන්ම පිළිගන්නා, 'ඒ ගොවි ජනතාවට නගරයට එන්න අප හසුයි, දුෂ්කර ගම්මානයක් මැද තිබෙන එම කෘෂි සේවා මධ්‍යස්ථාන ගොඩනැගිල්ල අතිවාර්යයෙන්ම සකස් කරන්න ඕනැය' කියා. ඒ බව එතුමාගේ වාර්තාවේත් සඳහන් වෙනවා. ඒ අනුව ගොවිජන සේවා දෙපාර්ත

මේන්තුවට දැනුම් දී තිබෙනවා, අවශ්‍ය කටයුතු කරන්න කියා. බදුල්ලේ ගොවිජන සේවා කාර්යාලයෙන් පසුගිය අවුරුද්ද අවසානයේදී ඒ පිළිබඳ ඇස්තමේන්තූන් සකස් කෙරුණා. ඒ අනුව මේ කටයුත්ත භාර ගන්න කියා මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන සමුපකාර සමිතියට දැනුම් දුන්නා. මගේ මතකයේ හැටියට, ඒ සඳහා රු. 98,000 කට කිට්ට මුදලක් ඇස්තමේන්තු කර තිබුණා. නමුත් අවශ්‍යතාවකට හදිසියේ ම වාගේ එය ටෙන්ඩර් වුණා. එම නිසා මම මේ අවුරුද්දේත් ඒ මුදල් අ.පසු ඉල්ලුවා. ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව වාර්තා කර තිබුණා, මෙය තිබෙන්නේ දුෂ්කර ප්‍රදේශයක් මැදය කියා. ඒ තීන්දුව අනුව, මෙය ගම්මානය මැදට-ගෙන යා යුතු යයි තීරණය කළා. මුදල් හම්බ වුණේ නැහැයි දැන් කියනවා. මම යෝජනා කළාලු, මේක වෙනත් තැනකට ගෙන යන්න. එහෙම යෝජනා වක් කර නැහැ. කෘෂි සේවා සංවර්ධන අධිකාරියේ සහාපතිතුමා—රත්ජන් විජේරත්න මහතා—මේ ගැන සාක්ෂි දරනවා ඇති. දැන් විමධ්‍යගත අයවැයෙන් මුදල් ඉල්ලනවා. අවුරුද්දේ වැඩ කටයුතු බෙදා අවසානයයි. මේ අවුරුද්ද අවසානයේදීත් ඒ ගොඩනැගිල්ල ලැබෙදෝයි සැකයක් තිබෙනවා, ගරු ඇමතිතුමනි. ඉතාමත් දුෂ්කර මැතිවරණ කොට්ඨාශයක්. ඒ නිසා මේ ගැන අවධානය යොමු කරන්න කියා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අනෙක් කාරණය මෙයයි. මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ සුළු වාරිමාර්ග වෙනුවෙන් ජනවාරි මාසයේදී තිබුණ විමධ්‍යගත අයවැය සාකච්ඡාවේදී තීන්දු කළා, කොන්ත්‍රාත් දීම පිළිබඳව පිකක් විමසීමෙන් වෙන්නය, හදිසි වෙන්න එපාය, කොන්ත්‍රාත් කිරීම පිළිබඳව යම් යම් චෝදනා පැන නගින්න ඉඩ තිබෙනවාය කියා. පෙබර වාරි මාසයේදී බදුල්ලේ සහකාර කොමසාරිස් තුමාටත් මේක දැනුම් දුන්නා. පසුගිය අවුරුද්දේදී කෘෂි සේවා සංවර්ධන අධිකාරියේ සහාපතිතුමාටත් දැනුම් දී, රුපියල් අනුඅට දාහක් මම වෙන් කළා, යළිම කොට්ඨාශයේ අලුතෙන් අක්කර පනහක් අස්වැද්දීම සඳහා ඇළකට පස් කැපීමට. මේ අවුරුද්දේ විමධ්‍යගත අයවැය සාකච්ඡාවේදී හෙළි වුණා, එක අක්කර කාලකටවත් වතුර ගෙනයන්න දෙන්න බැරිය, මුදල් ඔක්කොම අවසානය, පරණ ඇළේ අලුත් වැඩියාවලට මුදල් වෙන් කළාය කියා. නමුත් විමධ්‍යගත අය වැයෙන් මුදල් වෙන් කළේ පරණ වැඩ කරන්න නොවෙයි. ඒ විධියේ අස්ත මේන්තුවක් හරිහස්සා නැහැ. ඇළ මාර්ගය කපන්නයි පස් වැඩ වෙනස් කළේ.

මේ අනුමිකතා නිසා මම මාස එකහමාරකට ඉස්සෙල්ලා දැනුම් දුන්නා, කොන්ත්‍රාත් සඳහා ටෙන්ඩර් කැඳවන්න එපාය, රුපියල් විසි තිස් දාහකට පහළින් මුදල් අනුමත වී තිබෙන වැඩ ඔක්කොම ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති මට්ටමෙන් කරගන්නට පුළුවන් කියා, මම මාර්තු 18 වැනිදා ලේකම්තුමාට ලියුමක් ලිව්වා, කරුණාකර මේ පිළිබඳව අවශ්‍ය තියෙග දෙන්න කියා. ගොවිජන සේවා කොමසාරිස්තුමාටත් දැනුම් දුන්නා. මම එතුමාට දුර කථනයෙන් කථා කළා. නමුත් තවමත් වැඩය අවසානයක් වෙලා නැහැ. ටෙන්ඩර් කැඳවා තිබෙනවා. රුපියල් විසිනව දාහකට ටෙන්ඩර් කැඳවූ එක රුපියල් විසි හත් දාහට ඉල්ලූ තැනට දුන්නෙ නැහැ. බදුල්ලේ ගොවිජන

සේවා කාර්යාලයෙන් ඊට වඩා වැඩි මුදලකට දී නිලේ නවා. මේ දත්තේ නැහැ, මේවා කරන්නේ කවුද කියලා.

කාර්යයුර අන්දමට වැඩ කරන වැදගත් මහත්වරුන් රාශියක් සිටින අමාත්‍යාංශයක එක්කෙනෙකුගේ දෙන් නෙකුගේ වැඩ නිසා මම කැමති නැහැ ඒවා ඔක්කොම එළි කරන්න. මම දවස් තුනක් මහන්සි ගන්නා දුර කපනසේත් ලේකම්තුමා හමුවෙන්න. අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු නිසා මට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. පුළුවන් වුණා නම් එතුමාගේ දෙපා ලඟට යන්න වුණත් මම සුදනම්. කරුණාකර මේ ටෙන්ඩර් කැඳවීම නතර කරන්න. බදුල්ලේ ගොවිජන සේවා කාර්යාලයේ වැඩ කටයුතු ගැන විමසිලිමත් වෙන්න, සැලකිලිමත් වෙන්න කියා මම ප්‍රකාශ කරනවා.

මෙය භාරදුර වැඩ කටයුතු තිබෙන අමාත්‍යාංශයක් නිසා මේ හැම දෙයක්ම ගරු ඇමතිතුමාට දැනුම් දෙන් තැහැ. නමුත් ගරු ඇමතිතුමනි, රටක් වෙනුවෙන් ආහාර සැපයීම සඳහා වෙහෙසෙන ඔබතුමාටත් ඔබතුමාගේ නියෝජ්‍ය ඇමති ධුරය භාරගත් අලුත් නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් සුඛ පහමින්, ආශීර්වාද කරමින්, මේ අඩුවාඩුකම් සපුරා දෙන්න කියා අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරී මහත්වරුන්ට මම කරුණාවෙන් මතක් කරනවා.

පර්සි සමරවීර මහතා (නියෝජ්‍ය ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා)

(திரு. பேர்ஸி சமரவீர—உள்நாட்டாளுவல்வர் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Percy Samaraweera—Deputy Minister of Home Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අනෙක් හැම කෙනෙක් ම වාගේ මමත් තමුත්තාත්සේට ස්තූතිවන්ත සුවභවා, මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන. කෘෂිකර්ම හා පර්යේෂණ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා වැඩ කටයුතු භාරගෙන එතරම් කාලයක් නැහැ. නමුත් එතුමා වැඩ භාරගෙන මාස පහකට පමණ පසු, බදුල්ලේ සංචාරයක යෙදී කෘෂිකර්ම හා කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ කටයුතු පිළිබඳව සාකච්ඡා වාරයක් පැවැත්වීමට එතුමාට පුළුවන් වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී මම පුදුම වුණා, මේ තරම් ඉක්මණට මේ වැඩ කටයුතු ගැන එතුමා මේ තරම් අවබෝධයක් ඇති කරගෙන තිබීම ගැන. හිටපු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා වාගේම දක්ෂ විධියට කටයුතු කරන්නට දැනටමත් මෙතුමාත් මේ අමාත්‍යාංශය තුළ අධිතාල මක්, පදනමක් දමා තිබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා.

සහෝදර නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ඒ තනතුරට පත්වුණු බව මට දැනගන්නට ලැබුණේ අද මම පාර්ලිමේන්තුවට ආවාට පසුවයි. එතුමාත් මේ වාගේම වැදගත් තනතුරක සිටියා. මේ රටේ ඉතා වැදගත් කොටසක් වන ධීවරයන් සමග කටයුතු කලා මෙතෙක් කල්. එතුමා උඩරට මත්තී වරයෙක්. එතුමාට දැන් අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා උඩරට ප්‍රදේශයේ ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් වාගේම රටේම ගොවි ජනතාව වෙනුවෙන් කටයුතු කරන්නට. එතුමාටත් ඒ දක්ෂතාවය සහ ධෛර්යය ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපට හිටියා ඉතාම දක්ෂ දිසාපතිවරයෙක්. ඒ දිසාපතිතුමා අපෙන් නිදහස් වී යන කොට අපි බොහොම කණගාටු වුණා. නමුත් එතුමා ගියේ කෘෂිකර්මක සංවර්ධන හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් ධුරය භාර ගන්නයි. එතුමා ඉතා පුදුම විධියට මෙම අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු අවබෝධ කරගෙන දැනුමකින් යුතුව වැඩ කරගෙන යන බව අපට පෙනෙනවා. ඉදිරි කාලයේදී පසුගිය අවුරුදු පහටත් වැඩියෙන් මේ රටේ කෘෂිකර්මක සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳව අපට මීට වඩා පියවරවල් ගන්නට අවකාශයක් ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂතුමා අද මෙතැන නොසිටියත් නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරු නොසිටියත් මම නම් වෘත්තීය සමිති මට්ටමෙනුත් ඒවාගේම කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ කටයුතු ගැන සාකච්ඡා කරන අවස්ථා වලදීත් මේ සියලු දෙනාම මාස තුනකට වතාවක්වත් මුණ ගැහෙන කෙනෙක්. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ විවිධ නිලධාරී මහත්වරුන් දැන් අමුතු පිබිදීමකින් කටයුතු කරන බව අපට පෙනෙනවා. දැන් ඒ අයට අවශ්‍ය වී තිබෙන්නේ යම් යම් වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේත් රජයේත් ප්‍රතිපත්තිමය තීරණ මොනවාදැයි දැන ගැනීමටයි. එසේ දැනගන්නට පසු ඒවා ඒ ඒ අවස්ථාවන් අනුව අකුරටම ක්‍රියාත්මක කරනවාට කිසිම සැකයක් නැති බව මට මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට පුළුවනි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම අද තීරණය කලා කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය අලුතෙන් පටන් ගත් වගාවක් ගැන කථා කරන්නට. මේ රටේ මීට කලින් තිරිඟු වගාව කළේ නැහැ. හිටපු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගේ අවසාන කාල සීමාවේදී මේ රටේ තිරිඟු වගාව ව්‍යාප්ත කළයුතුය, එය ඉතා සරුවට කළයුතුය කියා සැහෙන වැඩ කොටසක් ආරම්භ කලා. ඒ සම්බන්ධව පුළුල් ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන්නට අදහස් කලා. ඒ අවස්ථාවේදී කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාත් ඒවාගේම කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂතුමා ප්‍රබුධ කොටගෙන සිටින ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහත්වරුන් මා නියෝජ්‍යය කරන වැලිමඩ කොට්ඨාශයේ රහංගල ගොවි පොළේ කරන ලද තිරිඟු වගාවේ අස් වැන්න නෙලා ගන්නට පැමිණියා. ඒ අවස්ථාවේදී වී ගොවිතැනටත් වැඩිය තිරිඟු වගාව ආර්ථික වශයෙන් යහපත් බව අපේ ගොවි ජනතාවට පෙනී ගියා යයි කිව්වොත් වැරදි නැහැ. තිරිඟු අස්වැන්න නෙලපු දවසේ ඒ කරණය අපට ඔප්පු වුණා, තිරිඟු වගාවේ ව්‍යාප්තිය සඳහා ඒ අවස්ථාවේදී ඉතා උනන්දු වෙන් කටයුතු කරගෙන ගියත් පසුගිය අවුරුදු දෙක තුන ඇතුළත අපි බලාපොරොත්තු වූ තරමට ඒ වගාව ව්‍යාප්ත වී නැහැ. ඒ සම්බන්ධව අරගෙන තිබෙන පියවර කුමක්ද කියා මා කීප වතාවකදීම අධ්‍යක්ෂතුමාගෙන් ඇසුවාම තිරිඟු වගාව වෙනම අධ්‍යක්ෂවරයකු යටතේ ව්‍යාප්ත කිරීමට සුදනම් කරනවාය කියා එතුමා මට දන්නුවා. වැලිමඩ වැනි ප්‍රදේශවල—උඩරට ප්‍රදේශවල—තිරිඟු වගාව බොහොම සරුවට කළ හැකි බව මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ. අර බලාපොරොත්තු වුණා ඔබගේ මෙම විෂය වෙනම නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂ

[පර්ස සිරිමර් මහතා]

වරයෙකු යටතට පත් කර මේ රටේ නිරිඟු වගම ක්‍රමානුකූලව ව්‍යාප්ත කිරීමට කටයුතු සලස්වන මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ යම් යම් ස්ථානවල පවත්වාගෙන යන "වර්ක් ෂොප්" කියන ඒවා ගැන, කර්මාන්ත ගලා ගැන මම සැහෙන ප්‍රමාණයකින් පෙනීමක් කළා. ගත් තොරුවේ එවැනි කර්මාන්ත ශාලාවක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම සිතුවලියෙන් ඒ කර්මාන්ත ශාලාවක් තිබෙනවා. මම හිතන හැටියට මේ "වර්ක් ෂොප්" කියන ඒවා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට ලොකු හිස රදයක් වී තිබෙනවා. මේ "වර්ක් ෂොප්" කියන ඒවා නැත්නම් කර්මාන්ත ශාලා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව තුළ පමණක් නොවෙයි වෙනත් තැන්වලත් බොහොම පාඩු වටසි තබන්නා කරගෙන යන්නේ. ඒකට හේතුව තිබෙනවා. මම දැන් මාස දෙකකට පමණ ඉහතදී කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂතුමාත් නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයකුත් මේ "වර්ක් ෂොප්" හාරව කටයුතු කරන නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයන් සමග සාකච්ඡාවක් කළා, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ ගොවි පොළවල්වල මේ කර්මාන්ත ශාලා පලදායී අන්දමින් පවත්වාගෙන යන්නට කටයුතු කළ හැක්කේ මොන විධියටද කියල.

අද විශාල වශයෙන් පාඩු සිදු වන තැන්, පාඩු නොලබන, මීට වඩා ගොවි ජනතාවට ඵලදායී ස්ථාන බවට පත් කරන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ නිසාම මම ජාතික සේවක සංගමය තුළින් සෝජනාවක් කළා, මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡාවක් පවත්වන්න අපට අවස්ථාවක් සලසා දෙන්නය කියා. අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් මහත්මයාගෙන් අපි ඉල්ලීමක් කළා. මේ සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට ඉහළ පෙළේ සාකච්ඡාවක් පවත්වන්නට අවස්ථාවක් සලසා දෙන්නය කියා. ඒ සාකච්ඡාව අවසන් වූ පසුව ගරු ඇමතිතුමාට අපි ඒ සම්බන්ධ වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. මේ කර්මාන්ත ශාලා වසා දමන්නේ නැතිව මීට වඩා ඵලදායී අන්දමින් කරගෙන යාම සඳහා වැඩපිළිවෙලක් සකස් කිරීම පිරිස මබතුමාගේ දැනගැනීම සඳහා අපි වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. ඒ සඳහා සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීමට අවස්ථාවක් සලසා දෙන්නය කියා මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තවත් කාරණයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට ව්‍යාප්ත සේවකයන් බඳවා ගැනීම පිණිස මේ ලහදී ඉල්ලුම්පත් කැඳවා තිබුණා. මා හිතන හැටියට කෘෂිකර්මයට සම්මාන සාමාර්ථයක් සහිතව අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර සාමාන්‍ය පෙළ සමත්ව සිටීම ව්‍යාප්ත සේවකයකු හැටියට දෙපාර්තමේන්තුවට බඳවා ගැනීමට අවශ්‍ය එක් සුදුසුකමක් නමුත් මේ සම්බන්ධයෙන් ඉල්ලුම්පතක් යැවූ කෙනෙකුට ලැබී තිබුණ උත්තරයක් මම මේ ඊයේ පෙරේදා දැක්කා. ඉල්ලුම් පත්‍රය ලැබුණු බවත් නමුත් අර ඉල්ලුම් පත්‍ර තැඳවීම සම්බන්ධව තිකුත් කරන ලද ගැසට් නිවේදනයේ සඳහන් ප්‍රායෝගික පුහුණුව නැති නිසා සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවිය නොහැකි බවත් එහි සඳහන් වී තිබුණා. ගරු ඇමතිතුමා

මේ ගැසට් නිවේදනය දැක්කාද කියා මම දන්නෙ නැහැ. ප්‍රායෝගික පුහුණුවක් අවශ්‍ය වුවත්, කෘෂිකර්මයට සම්මානයක් සහිතව අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය සමත් වී සිටින අපේක්ෂකයෙක් හෝ අපේක්ෂිතාවක් සැහෙන තරමකින් කෘෂිකර්මය හදාරා තිබෙනවා. දැනට සමහර තැන්වල වැඩ කරන කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ත සේවක මහත්වරුන් කෘෂිකර්මය සම්බන්ධයෙන් ඒ තරම් පුළුල් අවබෝධයක් ඇතිව කටයුතු කරනවාය කියා සිතන්න බැහැ. ප්‍රායෝගික පුහුණුවක් අවශ්‍ය බව මම පිළිගන්නවා. නමුත් ප්‍රායෝගික පුහුණුවක් ලබා නොතිබීම සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට නොකැඳවීමට හේතුවක් හැටියට ගැනීම සුදුසු කියා මම හිතන්නෙ නැහැ. ප්‍රායෝගික පුහුණුව වැඩි සුදුසුකමක් හැටියට සලකා සම්මුඛ පරීක්ෂණයේදී වැඩිපුර ලකුණු ගණනක් දෙන්න පුළුවන්. නමුත් ප්‍රායෝගික පුහුණුවක් නැති නිසා සම්මුඛ පරීක්ෂණයට නොකැඳවීම සුදුසු නැහැ. ඒ නිසා ඒ ගැන කල්පනා කර බලන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඉල්ලුම් පත්‍ර එවූ සියලු දෙනාම නෙව, කෘෂිකර්මයට සම්මාන ආදිය ලබා ගෙන තිබෙන අය පමණක් කැඳවා යම්කිසි තීරණයක් ගන්නවා නම් හොඳයි කියා මා කල්පනා කරනවා.

අ. හ. 5.45

ඊළඟට ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කීප වරක්ම කරන ලද ඉල්ලීමක් ගැන සඳහන් කරන්න ඕනා. වැලිමඩ, රහංගල කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ පර්යේෂණ අංශයක් තිබුණා, ඒ ස්ථානයේ පර්යේෂණ නිලධාරීන් හතර දෙනෙක් වැඩ කළා. නමුත් පසුගිය ආණ්ඩුවෙන් මොකද කළේ? මේ පර්යේෂණ අංශයෙන් කොටසක් බණ්ඩාරවෙලට ගෙන ගියා. දැන් අපි පර්යේෂණ කටයුත්තක් සඳහා වැලිමඩ සිට බණ්ඩාරවෙලට යන්න ඕනා. එතැනින් ඒ තරම් සාර්ථක අන්දමින් මේ පර්යේෂණ කටයුතු කෙරෙනවා ඇතැයි සිතන්න බැහැ. මමත් එතැනට ගොස් තිබෙනවා. අධ්‍යක්ෂතුමාත් පර්යේෂණ සම්බන්ධව කටයුතු කළ කෙනෙක් නිසා මා එතුමාත් සමග මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කළා. මේ පර්යේෂණ කටයුතුවලින් අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ ගොවි ජනතාවට යම්කිසි සේවයක්, සහනයක් සැලසීමයි. එහෙත නම් ඒ පර්යේෂණ කටයුතුවල ප්‍රතිඵල, පර්යේෂණ කටයුතුවලින් සොයා ගන්නා ලද කරුණු කරදරයක් නැතිව ගොවි ජනතාවට ලබා ගැනීමට අවකාශයක් තිබෙන්න ඕනා. වැලිමඩ, රහංගල පර්යේෂණ ආයතනය ඉතාම දියුණු මට්ටමකින් තිබුණා. ඒ විද්‍යාගාරයට අවශ්‍ය උපකරණ සියල්ලම අදාත් තිබෙනවා. බණ්ඩාරවෙල පර්යේෂණයතනය වහන්නටයි මා කියන්නේ නැහැ. පුළුවන් තරම් ඉක්මණින් පර්යේෂණ කටයුතු කරන්නට නිලධාරියෙක් පත් කොට, රහන්ගල ගොවිපොළේ තිබෙන පර්යේෂණයතනයය නැවත ආරම්භ කරන්නය කියා, මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලීමක් කරනවා. සභාපතිතුමනි, මට කපාකරන්න තව කාරණා තුනයි තිබෙන්නේ. වැදගත් දේවල් ඒවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழு உப தலைவர்)
(The Deputy Chairman of Committees)
ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාට කොපමණ වේලා ඕනාද?

පර්සි සමරවීර මහතා
 (කී.ප්‍ර. පෝර්නි පරාමරා)
 (Mr. Percy Samaraweera)
 තව විනාඩි 5 ක්.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
 (ප්‍ර.ප්‍ර. උප පරීක්ෂක)
 (The Deputy Chairman of Committees)
 හොඳයි ගන්නට පුළුවන්.

පර්සි සමරවීර මහතා
 (කී.ප්‍ර. පෝර්නි පරාමරා)
 (Mr. Percy Samaraweera)

මා එක කරණයක් නිදර්ශනයක් වශයෙන් කියන්නම්. මගේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ, වැලිමඩ, අද ගොවි පැමිණිල්ලක් විභාග කරන්නට, අද ගොවි ප්‍රශ්නයක් විසඳන්නට, අවුරුදු 14 ක් ගත වී තිබෙනවා. උසාවියේදී ඒ නඩුව පැරදුණු ඉඩම් හිමියා දැන් පැමිණිල්ලක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මට එවා ඇති පිළිතුර පමණයි. මේ නඩුවේ ඇපල කොහේ ඉදිරිපත් කර තිබෙනවාද, මේ නඩුව කවුරු අනවදාද, කවදා අනවදාද, කියා අපට ඇති අවබෝධයක් නැහැ. මේ විධියට මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට ගියහොත් ගොවිජන සේවා පනත හුඟක් දුරට අඩපණ වේ යයි මා හිතනවා. මා හිතන විදියට බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ ඒ සඳහා පිරිසක් දැන් පත් කර සිටිනවා. නඩුව අහන්නේ දියතලාවේයි. මාගේ දැනීමේ හැටියට උනත් තැන්න කියලා මහත්මයෙක් ඒ නඩුව අහන්නේ. ඒ නඩුව මොන අකාරයෙන් විසඳන්නේ අද ගොවි ප්‍රශ්න බොහෝ කාලයක් මේ විදියට ඇදෙමින් පවතින්න ගිය හොත් අද ගොවියට එයින් ලැබෙන සහනය හෝ ඉඩම් හිමියාට එයින් ලැබෙන සහනය අවශ්‍ය කාලයට වුවමනා තත්වයෙන් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා අඩු වශයෙන් අද ගොවි ප්‍රශ්න අවුරුද්දක් ඇතුළතදී වත් විසඳා අවසාන කරන්නට යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් සකස් කර ගත යුතුයි.

ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ නීති අංශයක් තිබෙනවා. රටේම තිබෙන අද ගොවි ප්‍රශ්න පුළුවන් තරම් ඉක්මණට විසඳා අද ගොවීන්ට, ඉඩම් හිමියන්ට, ඉඩම් හිමියන්ට සහනයක් ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන්න ඒ අයට පුළුවන්. ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අද ගොවි ප්‍රශ්න, නඩු, බොහොම ගොඩ ගැසී තිබෙනවා. ඒවා ඉක්මනින් විසඳාගන්නට ඕනෑ. ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන ක්‍රියා මාර්ගයක් ගනිවිය යුතු බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඊළඟට මන්නාරම ගරු මන්ත්‍රීතුමා, (පී. එස් සුසෙයි දාසන් මහතා) මතක් කළ විදියට, බිජ හා කෘමි නාශක බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය ගැන සඳහන් කළ යුතුයි. මේ කෙටිස් දෙක බෙදා හැරීම සම්බන්ධයෙන් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව දැන් බොහොම කලබලක පී තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. පිටරටින් එළවළු ඇට ආදී දේ ගෙන් වන පෞද්ගලික වෙළඳුන් කීප දෙනෙක් ඉන්නේ. ඒ අයට ගෙන්වීමට ලැබෙන්නේ සීමිත ප්‍රමාණයයි. අනෙක් ප්‍රමාණය කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලබා ගත යුතුයි. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ බිජ එළවළු ඇට

සිතා එලියෙන් අරගෙන ඒවා කඩවල තබා විකිණීමේ තේරුමක් නැහැ. අප තරග වෙළඳාමක් ඇති කළහොත් පමණයි ගොවි ජනතාවට මෙයින් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ කියලයි මා නම් කලක ඉදලාම, ඊ. එල්. සේනානායක ඇමතිතුමාගේ කාලයේ ඉදලාම කල්පනා කළේ. දෙපාර්තමේන්තුව ගෙන්වන බිජ ඇට වර්ග, අවශ්‍ය කරන දේ අවශ්‍ය කරන ජාතිය, කලට වේලාවට ගොවීන්ට ලැබුණේ නැත්නම්, ගොවීන්ට පාඩු විදින්නටයි සිදු වන්නේ.

අපේ ප්‍රදේශයේ කැරවි වගා කරන ගොවීන් ගැම අවස්ථාවේ බලාපොරොත්තු වන්නේ 'කෝප් මාකට්' ඇට වගා කිරීමටයි. කෝප් මාකට් කැරවි ඇට ගෙන් වූයේ නැත්නම් වගාව ඒ කන්නයේදී සම්පූර්ණයෙන්ම පලක් නැති වෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බිජ ඇට ගෙන්වනවාට කමක් නැහැ. ඒ අයට සිදුවී තිබෙන්නේ බිජ ඇට නිෂ්පාදනය කරන රටවල් වලින් වෙන්වී කැඳවා අඩුම වෙන්වරයෙන් අවශ්‍ය දේ අරගෙන දෙන්නටයි. එම නිසා, හොඳ දේ, නොලැබෙනවා පමණක් නොවෙයි, අවශ්‍ය කාලයටත් නොලැබෙන නිසා සමහර අවස්ථාවල ගොවි ජනතාව අමාරුවේ වැටෙනවා. ඒ ගැනත් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙලක් සොයන්නට පුළුවන් නම් හොඳයි කියන එක මේ අවස්ථාවේ මතක් කළ යුතුයි.

අවසාන වශයෙන්, ගරු සභාපතිතුමනි, මා හැමදාම කපා කරන දෙයක් වන මේ අර්තාපල් වගාව ගැනත් සඳහන් කළ යුතුයි. යම් යම් හේතු නිසා අර්තාපල් වගාව සම්බන්ධයෙන් පසුගිය කන්න කීපය තුළ යම් යම් දේ සිද්ධ වුණා. නමුත් මම මතක් කරන්න ඕනෑ, අර්තාපල් වගා ව්‍යාප්ති කටයුතු අද හුඟක් දුරට දියුණු වී තිබෙනවා කියා. අපේ රටට අවශ්‍ය අර්තාපල් ප්‍රමාණය නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා අක්කර 8500 ක පමණ වගා ප්‍රමාණයක් අපට අවශ්‍යයි.

අපි සැමදාම පිටරටින් බිජ අල ගෙන්වීම ගැන කපා කරනවා. මම දන්නවා 1978-79 වර්ෂයේ පිටරටින් බිජ අල ගෙන්වීම සඳහා රුපියල් දශලක්ෂ 64 ක් පමණ වියදම් කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙන බව. මේක හැමදාම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කළ යුතු දෙයක් හෝ කළ හැකි දෙයක් හෝ නොවෙයි. ඒ නිසා අපේ රටට අවශ්‍ය බිජ අල ප්‍රමාණය අපි මේ රටේම නිපදවාගන්න වැඩපිළිවෙලක් ඇති කරන්නෙ නැත්තො ඇයි?

අපේ ගොවීන් නම් කැමතියි පිටරට බිජ අලටලට. "ඉම්පෝට්" අල කිය කියා ඒකමයි ඉල්ලන්නේ. නමුත් 'ඉම්පෝට්' අල වගේම හොඳ බිජ අල අපේ රටේම නිෂ්පාදනය කරගන්න පුළුවනි අපේ ගොවීන්ට යම් සහනදැයි වැඩපිළිවෙලක් සකස් කර දෙනවා නම්. හැබැයි එසේ නිෂ්පාදනය කරනු ලබන බිජ අල සැහෙන මිලකට දෙපාර්තමේන්තුව ගන්න ඕනෑ. එතකොට පමණයි අපේ ගොවීන් උනන්දු වෙන්නෙ බිජ අල නිෂ්පාදනය කරන්න.

මේ බිජ අල නිෂ්පාදනය සඳහා ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයට අයත් උඩරට වතුකරයේ අක්කර ගණනාවක් සොයාගන්න පුළුවන්. ඒ ඒ වතු පාලකයන්ට

[පර්ස ස්වර්ණ මහත]

හාර දුන්නම දෙපාර්තමේන්තුවේ උපදෙස් පරිදි ඒ බිජු අල නිෂ්පාදනය කිරීම ඔවුන්ට කරන්න පුළුවන්. උඩ පලාතේ මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපි අවුරුදු පතාම මුහුණ දෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි බිජු අල ප්‍රමාණවත් නොවීම. ඒ නිසා ඒ ඒ සම්බන්ධයෙන් අපේ මේ දෙවෙනි කාල සීමාව තුළදීම යම් පිළියමක් යෙදීමට සැලැස්සුවොත් එය සංවර්ධනය අතින් ඉතාමත් අහනා පියවරක් බව මම මතක් කරන්න කැමතියි.

මගේ යුතුකමක් ඉටු කලා වෙන්නේ නැහැ මම ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණ කොමිෂන් සභාව ගැනත් කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරිය ගැනත් වචනයක් ප්‍රකාශ කෙළේ නැත්නම්. විශේෂයෙන් කෘෂිකර්ම සංවර්ධන අධිකාරිය අපේ අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කලා වාගේ ඉතා මත් ප්‍රචල් සැලැස්මක් ඇතිව සැලසුම් කරන දේ අකුර වම ක්‍රියාත්මක කරන පරිදි වැඩ පිළිවෙලක් කරගෙන යනවා. ඊට හේතු වී තිබෙන්නේ එතුමා, මතක් කලා වාගේම කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරියේ සභාපතිතුමා, ඒ නිලධාරීන් පසු පස එළවා ඒ වැඩ කටයුතු නියම ආකාරයෙන් කරවා ගැනීමයි.

සමහර තැන්වල නම් ඒක ඒ විධියට කෙරෙන්නේ නැතුව ඇති. ඒ ඉතින් ඒ ගෝල්ලන්ගේ යම් යම් දුර්වලකම් නිසා වෙන්න ඇති. නමුත් අපේ අසනවල නම් කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරිය කෘෂිකර්ම අංශයට අදාළ කටයුතු පමණක් නොව ඒ අයම මුදල් විශදම් කර සුළු වැරිමැදි අවශ්‍යතා පවා අපට කර දෙන අවස්ථා තිබේ නවා. ඒවා බොහොම වැදගත්. බොහොම අගය කර සලකන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන් ගොවිතැන් කරන අය සියයට 98 ක් පමණ සිටින ආසන්නයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට මම ඒ වැඩපිළිවෙල බොහොම අගය කොට සලකනවා.

ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණ කොමිෂන් සභාවේ වැඩ කටයුතු ගැනත් ඒ ආකාරයෙන්මයි කියන්න තිබෙන්නේ. ඒ සියල්ලෙන්ම අපට ප්‍රයෝජනවත් වූ සැහෙන තාප්තිය කට පත් විය හැකි වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක වී ඇති බව අවසාන වශයෙන් මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

Once the price of kerosene started to go up, Sir, from year to year, the question was brought up in Parliament to give electricity, and as far as possible we did give electrical connections to agricultural areas, to wells and so on. The fare that is being charged for the consumption of electricity is as high for agricultural purposes as for industrial purposes. The Jaffna farmer has to pay almost three times the fare that he paid two years ago for the consumption of electricity. A farmer cannot use kerosene because the price has gone up. He cannot use electricity because the fare is as high as for an industry. I am sure that the Government will appreciate that you cannot charge the same electricity fare for agriculture as for an industry. But I do ask the Hon. Minister that this is one matter he must take up with his Colleagues in the Cabinet and see that for agricultural purposes the electrical tariff is reduced.

Similarly, Sir, the Hon. Minister is aware that BTT has been levied or increased on certain agricultural instruments and certain inputs into agriculture things like mammoties. I am aware the Hon. Minister had raised this matter in the Cabinet and did not want the BTT on some of these items. But unfortunately, for some reason or another the BTT on a number of items which vitally affect agriculture has been increased. Therefore, I do say, now it is time to review this question. I mean, you cannot ask the farmer to go on increasing production in agriculture if this is not removed. You want to be self-sufficient in agriculture. But how are you going to do this if this is the method that the Government is adopting to see that agriculture is developed? These are the two matters that I want the Hon. Minister of Agriculture to raise with his Cabinet Colleagues and give some relief to the farmers.

Sir, at this time, there is a glut of onions in Jaffna. Some bright person has said that onions can be exported, and some person came from one of these agencies and said that in the Middle East there is a wide market for onions and these onions can be exported. The Jaffna farmer, believing this, had cultivated much more onions this year than the last year or the year before, hoping that there will be an export market, but the gentlemen from the agency who said that you can export onions to the Middle East came and said, "No, no, these onions are not what the Middle East man wants, he wants the bigger onions." One cannot increase the size of onions as you increase the size of your budget. One has to wait for a few months or till the next cultivation to increase the size of onions. So that, with the result there is a glut of onions in Jaffna, and the farmers are unable to sell the onions. They do not know what to do with the onions. I know that this is not a matter entirely within the purview of the Hon. Minister, that this is also a matter

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා (නල්ලූර්)
(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்)
(Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)

Sir, some of the matters that we raised in connection with this Ministry may not be peculiarly applicable to this Ministry alone. But the hon. Member will agree, Sir, that these matters vitally affect agriculture and, therefore, that is why we raise them on this Vote hoping that what we say on the Floor of this House will certainly carry some weight with the Cabinet, so that, certain decisions can be made.

As far as the Peninsula is concerned, lift irrigation is the only way of following agricultural pursuits on the Peninsula. For many years, Sir, pumps operated with kerosene were used for lift irrigation in the Peninsula.

that affects the Hon. Minister of Trade. But I do say that something must be done, because, otherwise the result will be that next year they will not cultivate onions – this year there is a glut, but next year there will be a scarcity of onions. So, I do ask the Hon. Minister that something must be done about the glut of onions one finds today in the Jaffna peninsula.

Sir, the Agricultural School in Kundasale takes in a few students in the Tamil medium also. But it is becoming increasingly difficult for the two media to be in one school. There are lots of difficulties, such as the appointment of teachers and as to how many students can be taken from either media. Over and over the years we have been asking that a school in the Tamil medium be started either in Karadiyanaru or in Kilinochchi. I think the Karadiyanaru school, which the hon. Deputy Minister knows, is almost ready for occupation and the school can be started; or, if that is not possible, the one at Kilinochchi can be started. So I do ask the Hon. Minister to see whether an agricultural School cannot be started in the Tamil medium either in Karadiyanaru or in Kilinochchi.

The other matter is, I am told that there is a drastic cut in the money allocated for the different farms. In the Thirunelvely Farm in Jaffna, which also happens to be in my Electorate, there has been a drastic cut, and a number of labourers who were employed there have been asked to lay by. Then have told them, “If there is work we will send for you. Otherwise, we will not be able to give you work”.

Thirunelveli Farm, as the Hon. Minister knows, is of the only farm that caters to the peculiarities of agricultural planning in Jaffna. At the farm a fair amount of research work is done as regards type of seed, type of plants and so on, and also it is the only school for girls in the Jaffna peninsula. So I do ask whether the Hon. Minister will not be in a position to increase the amount of money that is being given to the Thirunelvely Farm.

I agree with the hon. Deputy Minister of Home Affairs about seed potatoes. Today the trouble is, because you are importing some seed potato and growing local seed potato, the farmer thinks that there is some magic in the imported seed potato and he does not want the local seed potato. Whether it is in Nuwara Eliya, or in Welimada, or in Jaffna everybody wants the imported seed potato and not the local seed potato. I do not know whether there is much difference between the imported seed potato and the local seed potato. But certainly because you are importing seed potato, they think that is the most suitable. So I think, as the hon. Deputy Minister said, if you can produce all the seed potatoes that you need in this country,

there will be no difficulty at all and people will not ask for the imported seed potato instead of the local seed potato. So I too join the hon. Deputy Minister in asking that something be done.

The Hon. Minister knows that a number of KVS were either not confirmed or dismissed after many years of service because they had not gained proficiency in the official language. They are people who work exclusively in the Northern and Eastern Provinces. Well, why are you insisting that they should have a knowledge of the official language when their work does not require such knowledge, and when the people have dealings with them they are all in the Northern and Eastern provinces. I once asked a question on the Floor of this House as to whether something could not be done to reinstate some of them who were affected. The Government has radically changed its policy on this question of the official language and government servants. So I do ask the Hon. Minister to look into this question.

The question of onions is a very important one, because there is a glut. I have known a number of farmers who have said, “This is the last time we are going to cultivate onions”. Therefore, I do ask the Hon. Minister either to increase the floor price or to purchase the onions in some form and to relieve the farmers of their plight.

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

Hon. District Minister you have to be brief because the Hon. Minister has to wind-up the Debate.

එම්. ඒ.අබ්දුල් මජීඩ් මහතා (මධනලභව දිසා ඇමති
තුමා සහ නියෝජ්‍ය නැගැල් හා විදුලි සංදේශ ඇමති
තුමා)

(இனாப் எம். ஏ. அப்துல் மஜீத்—மட்டக்களப்பு மாவட்ட
அமைச்சரும், நபால், தந்திப் போக்குவரத்துப் பிரதி அமைச்ச
ரும்)

(Mr. M. A. Abdul Majeed—District Minister for
Batticaloa and Deputy Minister of Posts and Tele-
communications)

Thank you Sir, giving me the opportunity to say a few words under this Ministry—I was Deputy Minister of Agriculture and Lands, and I represent an electorate where almost 100 per cent of the population is engaged in paddy and sugar cultivation. Ampara District produces more than 1/10th of the total production of paddy in this country. I am happy and confident that the new Minister, a senior Member of our Party, who did a very good, silent and steady job at the Health Ministry, will deliver the goods. He knows what agriculture is. He has a good team too. I like to take this opportunity to pay a tribute to the silent arm of the Agricultural Ministry, the research workers and the scientists, who have done a very good job of work. Thanks

[එම්. ඒ. අබ්දුල් මජීඩ් මහතා]

to their effort too we have been able to achieve a lot in the paddy sector today. It is largely due to their good, silent work.

I want to pinpoint a few problems in the Ampara District. We have a sugar farm at Ingurana, on the right bank of the Gal Oya. There are two problems in that area. The Sugar Corporation has 10,000 acres up-stream on the right bank; and below the sugar farm of 10,000 acres are 20,000 acres of paddy fields of colonized small farmers. The method of irrigation is day-time irrigation of sugar and night-time irrigation of paddy. By and large I am not blaming anybody. In fact the present residential Manager i is very understanding, but at the lower ranks, what happens is that in the night when the gates should be opened for the water to be let down-stream to the farms, sometimes the overseers and the watchers do not do it. Because of that there is friction; between them and the farmers, or else the farmers have to oil the palms of some of the watchers or other minions of the place or give them bottles of arrack and what not to ensure a supply of water.

With regard to the left bank, we are rehabilitating the left bank channel system with U.S. Aid. The right bank channel system, was not planned to cater to this extent but to a smaller extent. Both sugar and paddy are cultivated in bigger extent. I suggest that the Hon. Minister take it up with the Minister of Lands and Land Development, because I believe the U.S. Aid machinery that has come for the rehabilitation of the left bank will be left with us. If we can use that to rehabilitate the right bank channel system, we can ensure that the vital sectors of sugar and paddy can be supplied with irrigation water without one trying to cut the other's throat. Sugar is up-stream. You cannot help it. It is after that that you pass it down to the lower stream people. The Residential Manager comes to the D.A.C and complains that their quota has not been given and, sometimes the farmers and the Irrigation Department people say that they are using more than their quota. Some system of monitory device should be done. This water issue should be monitored so that every section gets its share of water.

There is another problem which has now come to very serious proportion. That is, the discharge of effluence of the Sri Lanka Sugar Corporation factory into the Gal Oya river. The Sugar Factory is situated almost twelve miles above the estuary of the Gal Oya in one of the main tributaries of the main Gal Oya river and all the old 'purane' settlements are below the sugar factory, therefore, the water is thoroughly polluted. The fish population below the factory has died completely, and worse than that is this water is used for domestic purposes by all the people who live along the banks, from Warapatanchenai to Samanturai. In fact, the Water Supply and Drainage Board wanted me to take this matter up with the Ministry, because for my Samanturai Water Supply Scheme the source of water

supply is from this river. Every factory in this country is now trying to treat their effluence before they let them in. In the North, the cement factory is trying to lighten its dust. We have got in the Eastern Province, the Paper Mills at Valaichenai. They were also discharging their raw effluence to the lagoon. Now they are also taking corrective action. I do appeal to the Sri Lanka Sugar Corporation to ensure that this discharge of effluence into the river be taken very serious note of and that the effluence is treated before release so that the domestic supply of water to people who live below this factory is not affected.

Sir, I know the personnel of this Ministry well, almost personally. As I told you earlier, I had been Deputy Minister of Agriculture and Lands. The Hon. Minister has, by and large, a very good team, whether it is the Head of the Department of Agriculture or the Agrarian Services or the Paddy Marketing Board or the ADA. Certainly, I think I will be failing in my duty if I do not express my thanks to the Head of the ADA, Mr. Ranjan Wijeratne, who was some time back the Secretary to this Ministry. I believe he was the one Secretary of a Ministry who not merely visited Districts—normally people visit Districts and have *sakachchawa* at the District Kachcheri—but every nook and corner. Believe me. I have been a Member of Parliament for 23 years, but even in my electorate I went to certain places because of this gentleman. I wish that other Heads of Departments could emulate him, because you see the problem and meet the people at the remotest village level and there is no more to talk. We can cut down much paper work and red tape. You see for yourself what is being done. I am very happy that he does it that way. I am not holding pandam to anybody. It is not my line, but I wish most other officers emulate this gentleman. Then we can do a much better job and the people themselves will know that those at the top are concerned about them.

Anyway, Sir, you wanted me to be very brief. I have been as brief as a bikini, I believe. Mr. Chairman, I thank you.

අ. නා. 6.15

එම්. එම්. ඒ. ලොකුබන්දා මහතා (ගල්ගමුව)

(*திரு. எம். எம். ஏ. லொக்குபண்டார—கல்கட்டுவ*)

(Mr. H. M. A. Lokubanda—Galgamuwa)

ගැල නිකේජය සහායකවීමකි, මම හුඟක් සන්තෝෂ වෙනවා, මට මේ අමාත්‍යාංශය ගැන කතා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන. අතින් ගැල මන්ත්‍රීතුමන්ලා ප්‍රකාශ කළා වාගේ, මමත් එක වැදගත් කරුණක් කියන්නට කැමතියි. මේ අමාත්‍යාංශයට සම්බන්ධ හැම නිලධාරි මහත්මයෙක්ම—ඉතාම සුළු නිලධාරි මහත් මයාගේ පවත් ලොකුම නිලධාරි මහත්මයා දක්වා ගැම කෙනෙක්ම—මේ රටේ ගැම ජනතාවට සම්බන්ධ අමාත්‍යාංශයකි වශයෙන් සලකා ගම්බද ජනතාවගේ ආර්ථික තත්ත්වය ගොඩනැංවීමට දරන උත්සාහය පිළිබදව අපි ඒ ගැම දෙතොටම ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනෑ. නම් ඔහුගේත් එක් එක්කෙනා ගැන වෙන වෙනම සදහන් කරන්නට අවශ්‍ය නැහැ.

රටේ බහුතර ජනතාවගෙන් වැඩි කොටසක් නියෝජනය වන අමාත්‍යාංශයක් වශයෙන් කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය ගැන අප කාලයක් තිස්සේ කතා කර තිබෙන එක් ප්‍රශ්නයක් නම් ගොවීන්ට විශ්‍රාම වැටුප් ලබා දීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයයි. මෙය මෙපමණ කාලයක් තිස්සේ කතාවට පමණක් සීමා වී තිබුණු දෙයක් බව, නමුත් නාන්ද්‍යයෙන් මාර්ගයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කරන්නට මම කැමතියි. එම නිසා, වි බුහලක සහතික මිල රුපියල් පහකින් වැඩි කරන කොට වැඩි කළ ඒ මුදල ගොවියාගේ නමින් බැංකු ගිණුමක හෝ තැන්පත් කර මොන යම් ක්‍රමයක් හෝ යොදා මේ ගොවීන් දැන් වැටී සිටින දෙවන පන්තියෙන් පළමුවන පන්තියට ගෙන එන්නටය කියා අප ආයාචනයක් කරන්නට ඕනෑ.

ඇත්ත වශයෙන්ම මම ගොවි ජනතාවගේ නියෝජිතයෙක්. මමත් මගේ ජීවිතය ගත කර තිබෙන්නේ ගොවියකු වශයෙනි. ඒ නිසා මා ලබා ඇති අත්දැකීම් අනුව ගොවීන් ඉතාමත් කණගාටුදායක අත්දැමට, එහෙම තැනිතම් ඉතාම දුක්බිත තත්ත්වයට පත් වන අවස්ථා ගැන මම දන්නවා. සර්පයන් දෂ්ට කිරීම නිසා ගොවීන් මිය යන අවස්ථා තිබෙනවා. එසේ වුණු අවස්ථා වලදී, ඒ ගොවියා සතු ඉඩකඩම් උකස් කර හෝ විකුණා හෝ මුදල් ලබා ගන්නට එම පවුලේ උදවියට සිදු වන නිසා මුළු පවුලම මහපාපේ හිඟ කන තත්ත්වයට පත් වෙනවා. ඒ වගේම වයසට ගියාම ගොවියා හරියට කරන්නෙත් ලිහ, වයසට ගිය හරකකුගේ තත්ත්වයට පත් වෙනවා. කිසිම සාධාරණ අයිතිවාසිකමක් ඔහුට ලැබෙන්නේ නැහැ. වයස්ගත වුණම තමන්ගේ දරුවන්ගෙන්වත් හවුහරණයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා ගොවියාට විශ්‍රාම වැටුපක් ලබා දීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය තදින්ම යොමු කරන්නට ඕනෑ.

දැනට සුළු වාරිමාර්ග පිළිබඳව අවධානය යොමු කර නවා අඩුයි. තවමත් බලන්නේ මහ ඇළටල් හරවා විශාල වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කර, රටේ ගස් කොළන් පෙරලා විශාල කුඹුරු අස්වැද්දීමටයි. සුළු වාරි මාර්ග වලින් අද තවමත් නිසි ප්‍රයෝජන ගැනීමට බලා පොරොත්තුවක් නැහැ. සමහර පළාත්වල මහ වාරිමාර්ග වලට වැඩියෙන් සුළු වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම තිබෙනවා. ඒ යෝජනා ක්‍රමවලින් නිසි ප්‍රයෝජන ගැනීමට රජයේ අවධානය යොමු වී නැහැ. එම නිසා රජයේ විපේරාත්‍ය මහත්මයා යන්නා වශයෙන් සුළු වාරිමාර්ග වලට ගිනිත්—වාරිමාර්ග සොයා ගිනිත්—ඒ වාරිමාර්ග දියුණු කරන්නට ඕනෑ; අවශ්‍යතාවත් අනුව ඒ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඕනෑ.

යල් කන්නයේ ශෂ්‍ය මාරු ක්‍රමයට වගා කරන ගොවීන් මාස් කන්නයේදී කෙළින්ම කැකුලන් ගොවි තැන් කරනවා. ඒ වගේ ඒවාට ආධාර කරන්නට පුළු වනි. ඒ නිසා ඒ ගැන තදින් අවධානය යොමු කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව දැන් විශාල වශයෙන් අස්වැන්න ලැබෙන වී වර්ග නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. නමුත් මේවායින් වැඩි හරියක් මිල ගොවිතැනට

පමණක් ඔබින ඒවායි; එහෙම නැතිනම් වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රමයකින් ජලය ලබාගෙන වගා කළ යුතු වී වර්ගයි. අපි තවමත් කල්පනා කර නැහැ, උස් බිම්වල වගා කරන වී වර්ග ගැන. ඒ කියන්නේ මඩ කුඹුරුවලට පමණක් නොවෙයි, ගොඩ කුඹුරු වලටත් ඔබින—හේන් වලත් වළුරන්තට පුළුවන්—මාස තුනකින් විතර අස්වැන්න ලබාගත හැකි වී වර්ග නිෂ්පාදනය කිරීමේ අවශ්‍යතාව ගැන අපේ අවධානය තදින් යොමු වෙන්නට ඕනෑ. එවි 4 වගේ වී වර්ග වළුරු අස්වැන්න ලැබීමට ගතවන කාලය වැඩියි, වළුරු මාස හතරක්-හතර හමාරක් විතර ගත වෙනවා. අස්වැන්න නෙලා ගන්න. එමනිසා මඩ කුඹුරුවලට වගේම ගොඩ ඉඩම්වල—හේන් වල—ගොවිතැන් කිරීමට හුදුසු වී වර්ග නිෂ්පාදනය කිරීම ගැනත් දෙපාර්තමේන්තුවේ අවධානය තදින් යොමු වෙන්න ඕනෑ.

ර්ලෙටට, පසුගිය අවුරුද්දේ ප්‍රථමයෙන්ම මිරිස් පිටරට යැවීමේ අපේ ආසනයෙන් බව මා තමුත්තාත්සේලාට මතක් කරන්න ඕනෑ. ‘මිරිස් නැතිව හොඳි කනවා’ කියපු යුගයක් අපි පසු කලා. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ සහයෝගීත්වයෙන් දියා ඇමතිතුමාත් මහත්සි වි අපේ රාජාංගන ගොවීන් නිෂ්පාදනය කළ මිරිස් ගිය අවුරුද්දේ අපි පිටරට යැවීම. ගොවීන්ට රජයෙන් සැපයූ ඉන්ධන නවත්වා තිබියදීත්, අපේ ගොවීන් ඉතාමත් අසීරුකම් මධ්‍යයෙහි ධෛර්ය සම්පන්නව කටයුතු කොට තමන්ගේ මුදල් පවා වැය කර ඉන්ධන මිලයට ගෙනයි, මේ මිරිස් වගා කොට ඉතිහාසයේ පළමු වරට පිටරට යැවීම සිදු කළේ.

රාජාංගන වැවේ වතුර හැම දාම, යල් කන්නයෙන්, මාස් කන්නයෙන්, පහල කුඹුරු වලට ගලා ගෙන යනවා. මාසයක් චුවත් බොහොම අමාරුවෙනුයි, අපි රාජාංගන ගොවීන්ගේ වේලි සුද්ද කිරීමටමත් හොරොච්චෙන් යන වතුර නවත්වන්නේ. එම නිසා මෙම ප්‍රදේශයේ සුළු විදුලි බලාගාර ඇති කිරීම ඉතාම පහසුයි. චීනයේ මෙම ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වී තිබෙනවා. එමනිසා හැමදාම හොරොච්චෙන් ජලය ගලාගෙන යන නිසා මේ ක්‍රමය අපේ රටේ ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතාම පහසුයි. ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා සමග මේ සම්බන්ධයෙන් අපි සාකච්ඡා කලා.

ඒවාගේම ගෞරවයෙන් මා ගරු ඇමතිතුමන්ලාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, ගොවීන් දෙවැනි පන්තියෙන් පළමු වැනි පන්තියට ගන්න යෝජනා කරන්න” කියායි. එය විශාල වැඩක්. මේ ගොවි කම්කරු ජනතාව ගැන කපා කරන්නේ ඡන්ද කාලයට පමණයි. ගොවීන් වාගේ නොවෙයි, වරප්‍රසාද තිබෙන, මොනවා හරි හෙල්ලීමක් කරන්න පුළුවන් ලිපිකරුවන් වැනි රජයේ සේවකයන්. ඔවුන් රජයට සුළු විධියේ රිදවීමක් හරි කර තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් ලබා ගන්නවා. නමුත් අපේ ගොවීන්ට කරන්න පුළුවන් ඡන්දය දවසට කතිරය ගසා මේ වෙනස කරන එක පමණයි. එමනිසා ගොවීන් දෙවැනි පන්තියෙන් පළමුවෙනි පන්තියට මුදවා ගන්න. ඒ ගොවීන්ට විශ්‍රාම වැටුපක් ලබා දීම පිළිබඳව තදින් අවධානය යොමු කරන්න. එසේ කළොත් එය මේ රටේ ඒකීය ප්‍රශ්නයට හොඳ පිලියමක් වෙනවා. නමුත් තැන්පත් දන්නවා, අධ්‍යාපනයක් ලැබූ අය මේ ගොවි

[එච්. එම්. ඒ. ලොකුබණ්ඩා මහතා]

කටයුතු වල නිරත වෙන්න ඉතා මැලිකමක් දක්වන බව. එමනිසා ගොවියාට සමාජයේ හිමි තැන ලබා දුන් විට මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන් වෙනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂය)

(The Deputy Chairman of Committees)

Hon. Minister, there are two or three hon. Members who wish to express their views. They would need about fifteen to twenty minutes. The Deputy Minister of Textile Industries can commence his speech now and he will be followed by the hon. Member for Agalawatta.

ආච්. එම්. ධර්මදාස බණ්ඩා මහතා (නියෝජ්‍ය පේෂ කාර්ම ඇමතිතුමා)

(ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂය - පුද්ගලික නායකයන්ගේ කණ්ඩායම)

(Mr. R. M. Dharmadasa Banda—Deputy Minister of Textile Industries)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කපා කරන්න විනාඩි කිහිපයක් ලබා දීම ගැන මා නමුත් නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. 1979 අංක 58 දරණ ගොවිජන සේවා පනතින් ගොවීන්ට දී තිබෙන යම් යම් වරප්‍රසාද ඔවුන් කෙරෙහි අයුක්ති සහගත ලෙස බලපාන හැටියට ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යන බව මා ප්‍රථමයෙන්ම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න සිතූ. අසාධාරණ ලෙස ගොවීන්ට නඩු දමා තිබෙන බවට මට පැමිණිලි ලැබී තිබෙනවා. සමහර විට මෙය ඇමති තුමාට අළුත් ආරංචියක් වෙන්න පුළුවන්. මේ ගැන ඉක්මන් පියවරක් ගන්නය කියා මා ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ගොවි ජන සේවා පනතේ 5 වැනි වගන්තියේ II වැනි ඡේදයේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා.

"යම් අමුදා ප්‍රමාණයකට ඇතුළු වී බුක්ති විදිල පිළිබඳව අද ගොවියා සතු අයිතිවසිකම් අයිතිකරණයක තීන්දු ප්‍රකාශයක් හෝ ආඥාවක් පරිදි තහනම් කිරීම, අල්ලා ගැනීම හෝ විකිණීම නොකළ යුතුය."

ගොවිජන සේවා කොමසාරිස් තුමා මේ පිළිබඳව දන්නවාද කියන්න මා දන්නේ නැහැ. අපේ ආසනයේ සිටින සමහර ගොවීන් උසාවියට අරගෙන ගොස්, ඔවුන්ට ගොවිතැන් කර තිබෙන කුඹුරුවලට යාම පවා තහනම් කර තිබෙනවා. නමුත් මෙම පනතේ වගන්තියක තිබෙමින්, එසේ උසාවියකින්වත් තහනම් කරන්න බැහැ කියා. අද ගොවීන් කුඹුරු වැඩ කරගෙන එද්දී උසාවියෙන් තහනම් නියෝග එවනවා. ඉන්පසු ගොවීන්ට ඒ කුඹුරුවලට පොහොර ගහන්න යන්න බැහැ; බෙහෙත් ගහන්න යන්න බැහැ; වතුර බදින්න යන්න බැහැ. මේවැනි තත්ත්වයකට මුහුණ දුන් එක්තරා ගොවියෙක් එය බලා ගෙන ඉන්න බැරිව කුඹුරට ගියාය කියා. එම ගොවියාගේ ඔහුගේ පවුලේ සිටි තවත් පස් දෙනෙකුත් රිමාන්ඩ් භාරයේ තබාගෙන සිටියා. දවස් එකොළහකට පසුවයි, ඔවුන් ආපසු රිමාන්ඩ් භාරයෙන් මිදී ආවේ. මේ අයට උසාවියකින්වත් තහනම් නියෝග කරන්න බැහැ කියා පනතේ නිබන්දිත උසාවිවලින් ඒ වගේ තහනම් නියෝග කරන විට මොකක්ද ඇතිවන තත්ත්වය? මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, කරුණාකර අඩුම වශයෙන් ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන්

වටහා මේ ගැන දන්වා අවශ්‍ය කටයුතු කරන හැටියට. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල නීතිඥ මහත්වරුන් ඉන්නවා. ඒ අයට පුළුවනි, උසාවිවලට පෙන්වා දෙන්න, මෙහෙම ඡේදයක් මේ පනතේ තිබෙනවාය කියා. ගොවීන්ට එවැනි තහනම් නියෝග නිකුත් කරන්න බැරි බව උසාවියට පෙන්වා දෙන්න පුළුවන්. නමුත් තමාට එහෙම කිසි දෙයක් සිදුවෙලා නැහැ. මේ අහිංසක අද ගොවීන් මේවා ගැන කිසි දෙයක් දන්නේ නැහැ. ඒ අයට බැහැ, ඉහළ උසාවියකට ගිහිත් නඩු කියන්න. ඒ නිසා ඒ අය ලොකු අසරණ භාවයකට පත්වී ඉන්නවා. ඔවුන් වැඩ කරගත් කුඹුරුවල ප්‍රයෝජනයවත් ගන්න බැරි විධියට තහනම් නියෝග නිකුත් කර තිබෙනවා, උසාවිවලින්. ඒ නිසා කරුණාකර මේ ගැන ක්‍රියා කරන්න කියා මම නැවත වරක් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ පනත යටතේම සිදුවන තවත් එක අසාධාරණයක් තිබෙනවා. මේ පනතේම 47 වැනි වගන්තියේ පළමුවන ඡේදය යටතේ තිබෙනවා, අක්කර බද්දක් අය කරන්න පුළුවන්ය කියා. එය තිබෙන්නේ මෙහෙමයි:

"ගොවිජන සේවා කාරක සභාවක් විසින්, එම සභාවට අක්කර බද්ද ගෙවිය යුතු කෘෂිකර්මක ඉඩමක සෑම අයිතිකරුවකුට හෝ භුක්ති කරුවකුට, ලිඛිතව කරන දැන්වීමක් මගින් එම දන්වීමෙහි සඳහන් කරනු ලැබිය යුතු යම් කාලසීමාව තුළදී එම බද්ද ගෙවන ලෙස නියෝග කරනු ලැබිය හැකිය."

එහෙම නියෝග කර තිබෙනවා. නමුත් අවාසනාවකට වගේ මෙම නියෝග ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන්නේ, කෘෂිකර්මක ඉඩම් සඳහා පමණක් නොවෙයි. මම සොයා බැලුවා, මේ 'කෘෂිකර්මක ඉඩම්' යන්නෙහි අර්ථ නිරූපනය ගැන. මෙම නියෝග දී තිබෙන්නේ ඉන් පිටස්තරවයි. මේ බදු පනවා තිබෙන්නේ, කෘෂිකර්මක ඉඩම්වලට පමණක් නොවෙයි. සාමාන්‍ය අහිංසක, දුප්පත් මිනිස්සු පොඩි ගෙයක්, පැල්පතක් හදාගෙන අක්කර කාලක පදිංචිවෙලා සිටිනවා නම් ඒක වත් බදු අය කරනවා. හැම ගොඩ ඉඩමකටම බදු අය කරන්නය කියා දැන්වීම් යවා තිබෙනවා, යම් යම් ලේඛන මාර්ගයෙන් මෙම දැන්වීම් කර තිබෙන්නේ ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස් තුමායි. මම ඒවා විස්තර කරන්න යන්නේ නැහැ. අංක 85 දරන වකු ලේඛයේ 4 වැනි අංකය යටතේ දන්වා තිබෙනවා, අක්කර බදු ගැන. ඒවාගේම අංක 72 දරන ගොවිජන සේවා කොමසාරිස් තුමා නිකුත් කළ වකු ලේඛයෙන් යදහන් කර තිබෙනවා, මේ අක්කර බදු අය කරන්නේ කොහොමද කියා. අළුත්ම එක තමයි, අංක 134 දරන වකුලේඛය, එයින් කියා තිබෙන්නේ, අක්කර බදු අයකර ගැනීම ගැනයි.

මෙම වකුලේඛය මගින් දී ඇති යම් යම් විස්තර වැරදි විධියට ගොවි කාරක සභා මගින් පිළිපැදීම නිසායි, සෑම ඉඩමකින්ම අක්කර බදු අය කරන්න යන්නේ. ගොවි ජන සේවා කොමසාරිස් තුමා කියා තිබෙනවා, මේ බදු ඉක්මණට අය කරන්නය, ගෙවන්නේ නැති අයට නඩු දමන්නය කියා. ඇත්තෙන්ම මේ අක්කර බදු කුඹුරු වලින් පමණක් අය කරනවා නම් කිසිම අසාධාරණයක් නැහැ. ඒවාගේම ගොඩ ගොවිතැන් හැටියට සුළු හෝග වන කරන අයගෙන් අක්කර බදු ගන්නාටත් අපි තරහක් නැහැ. නමුත් කිසිම දෙයක් වගා කරන්නේ

නැති ගෙවීනැන් නොකරන සාමාන්‍ය ගොඩ ඉඩම්වලින් අක්කර බදු අය කරන්න යනවා. අක්කරයකට රුපියල් හය බැගින් අය කරන්න නියෝග කර තිබෙනවා. ඒ සල්ලි නොගෙවුවොත් උසාවියට ඉදිරිපත් කර දඩයකුත් සමග ඒ මුදල අයකර ගන්න කටයුතු කරන්නය කියා දන්වා තිබෙනවා. මේ නිසා ගොවීන්ට විශාල අසාධාරණයක් වෙනවා. එම නිසා මා ඔබතුමා ගෙන් ඉතාමත්ම කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, මෙය නවත්වා දමන්න කියා දැනටමත් ඇතැම් අයට නඩු දමන්න සූදානම් වෙලා ඉන්නවා.

ඒ අතරම අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු ක්‍රමානුකූලව විධිමත්ව කරගෙන යාම ගැන මම ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙනවා. මට පෙර කපා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක් සඳහන් කළා, කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරිය ගැන. ඒ අය එහි කටයුතු ගැන ප්‍රශංසා කළා. මගේ හැඟීමත් එහෙමමයි. ඉතාම හොඳින් හොඳ වැඩපිළිවෙලක් යටතේ සංවිධානාත්මකව එහි කටයුතු කරන නිසා අපට දැන් මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපේ කොට්ඨාශවල කටයුතු කිරීම පහසුවී තිබෙනවා. ඕනෑම තනක ගොවි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම් ඉතා ඉක්මණින් ඒක අපට දැන ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ වගේ සංවිධානයක් තිබෙනවා. එවැනි සංවිධානයක් ඇති කිරීම ගැනත් මම ස්තූති වන්න වෙනවා.

විශේෂයෙන් අත්තනලේලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) විරුද්ධ පක්ෂයේ අතිකුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ වැඩ පිළිවෙල ගැන සන්තෝෂය ප්‍රකාශ කළා. මේ රජය 1977 දී බලයට පත් වූවාට පසුව, අළුත් මතයක් අනුව, අළුත් ආකල්පයක් මත, මේ ඇති කළ කෘෂි සංවර්ධන අධිකාරියෙන් මේසා විශාල සේවයක් වීම ගැන අපිත් සනතෝෂ වෙනවා. ඒවාගේම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට මම යොමු කරන්න කැමතියි, අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ—මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ ඉතාම සාර්ථකව කෙරෙන උක් වගාව ගැන. 1060 සිට 1977 දක්වාම මේ රටේ තිබුණේ සිහි කර්මාන්ත ශාලා දෙකයි. හිතුරුනේත්, කත්තලේත් එම කර්මාන්තශාලා පිහිටා තිබෙනවා. 1977 සිට අද වන තෙක් මේ රජයට පුළුවන් වී තිබෙනවා, තවත් උක් කර්මාන්ත ශාලා 3 ක් ආරම්භ කරන්නට. ඒ සම්බන්ධව ගරු ඇමතිතුමාටත් අමාත්‍යාංශයටත් හිටපු ඇමතිතුමාටත් මා ස්තූතිවන්න වෙනවා.

1981 දී රජයෙන් පමණක් ආනයනය කළ සීනි සඳහා අපේ රටේ සල්ලි රුපියල් දශ ලක්ෂ 2077 ක් අපි වියදම් කර තිබෙනවා. 1982 වියදම් කළ ප්‍රමාණය ගණන් ගත්තට බැහැ, පෞද්ගලික අංශයන් සීනි ආනයනය කළ නිසා. තව තවත් උක් කර්මාන්ත ශාලා ඇති කරනවා නම් මේ මුදල් අපට මෙහි ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන්.

අලුතින් ඇති කළ උක් කර්මාන්ත ශාලා තුනම ඉදිවන්නේ මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයේයි. ඒ ගැන අමාත්‍යාංශයටත් රජයටත් මා ස්තූතිවන්න වෙනවා. එමෙන්ම එහි තවත් ඉඩම් තිබෙනවා. එහි පසන් හොඳයි. ගොවිනුන් කැමතියි උක් වගා කරන්නට. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. තමුත්තාන්සේගේ මේ අලුත් කාල පරිච්ඡේදයේදී තවත් කර්මාන්ත ශාලා කීපයක් එහි ඇති කරන්නට කටයුතු කරන්න කියා.

ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ ඉතා හොඳින් කපු වවන්නට පුළුවන්. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව හා එම අමාත්‍යාංශයයි, ඒ ගැන කටයුතු කරන්නේ. කපු ආනයනය සඳහා අපි අවුරුද්දකට විශාල මුදලක් වියදම් කරනවා. 1981 වර්ෂයේදී අපි වියදම් කර තිබෙනවා රුපියල් දශ ලක්ෂ 267 ක්. 1982 දී වියදම් කර තිබෙනවා රුපියල් දශ ලක්ෂ 256 ක්. කපු මෙහි වගා කරන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ඒ සඳහා වෙනම අංශයක් පිහිටුවා කපු වගා කිරීමට වෙනම නිලධාරීන් පිරිසක් යොදවා එයත් ව්‍යාප්ත කරන්න කියා.

කිසිම සැකයක් නැතිව අපි වි වලින් ස්වයම්පෝෂණය ලබන කාලය වැඩි ඇත නැහැ. එසේම මා කලින් සඳහන් කළ අතික් වර්ගවලින් ස්වයම්පෝෂණය ලැබීමට කටයුතු කිරීමට ගරු ඇමතිතුමාට ශක්තියත් ධෛර්යයත් ලැබේවැයි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(*ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ*)
(The Deputy Chairman of Committees)

Hon. Member for Agalawatta, I will give you three minutes and the hon. Member for Kotmale will follow. I think I can allow him about five minutes.

අ. හා. 6.30

මෙරිල් කාරියවසම් මහතා (අගලවත්ත)
(*திரு. மெரில் காரியவசம்—அகலவத்த*)
(Mr. Merrill Kariyawasam—Agalawatta)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා තමුත්තාන්සේට ස්තූතිවන්න වෙනවා, වචන කීපයක් කපා කිරීමට සුළු වශයෙන් හෝ මට මේ අවස්ථාව ලබාදීම ගැන. මම මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්නට කැමතියි, කළුතර දිස්ත්‍රික්කය කෘෂිකර්මය අතින් විශාල අස්වැන්නක් ලබන ප්‍රදේශයක් නොවන බව. ප්‍රදේශයේ දේශගුණය අනුව එවැනි තත්ත්වයක් පවතිනවා. විශේෂයෙන්ම මගේ ආසනය ගත්තොත් අගලවත්ත වැනි ප්‍රදේශවල අපි ඉතා සුළු අස්වැන්නක් තමයි, ලබන්නේ. 1977 වන තුරු අපි ලැබුවේ අක්කරයකින් වී බුසල් 23 ක පමණ ප්‍රමාණයක්. නමුත් අපි අද ඉතා සන්තෝෂයෙන් මතක් කරනවා, අක්කරයකින් වී බුසල් 23 ක් පමණ වූ එම අස්වැන්න ප්‍රමාණය මේ පසුගිය අවුරුදු පහේ කාලය තුළ අක්කරයකින් වී බුසල් 55 දක්වා වැඩි කර ගෙන තිබෙනවා කියා. ලංකාවේ වෙනත් ප්‍රදේශ හා සංසන්දනය කරන විට මේ ප්‍රමාණය මදි වෙන් න පුළුවන්. එහෙත් අපේ ප්‍රදේශ නිතරම වැහි අඳුර තිබෙන ප්‍රදේශ නිසා මෙය ඉතා හොඳ තත්ත්වයක් හැටියට සඳහන් කරන්න පුළුවනි. මෙවැනි දියුණුවක් ලබන්නට, අස්වැන්න දෙගුණයකට වැඩියෙන් වැඩි කර ගන්නට, පුළුවන් වූයේ මොකද කියා අපි කල්පනා කර බලනවා නම් ප්‍රධාන වශයෙන් කියන්න පුළුවන් පසුගිය අවුරුදු පහ තුළදී ඇති වූ නව සංවර්ධනය නිසයි මේ තත්ත්වය ඇති වූයේ කියා. එමෙන්ම අපේ වගා නිලධාරී මහත්වරුන් මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂයෙන් උනන්දු වීම මෙයට හේතුවක් වූණා කියා මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ මගින් ගම්බදව අපේ සංවිධාන ඇති කර ගත්

[මෙහිලි කාර්යයන්හි වෙනම]

නව අවස්ථාව සැලසීමෙන් හිටපු කෘෂිකර්ම ඇමති ඒ. එල්. සේනානායක මැතිතුමා අපට විශිෂ්ඨ උදව්වක් කළා.

පරණ වෙල් විදානේ ක්‍රමය වෙනුවට වගා නිලධාරීන් ඇති කර දැන් අවුරුදු 3 ක් සම්පූර්ණයි. ඔවුන් ස්ථිර කරන මේ අවස්ථාවේදී අපි දකිනවා, ඉතා විශිෂ්ඨ සේවාවක් ඔවුන්ගෙන් සි දුටු බව. මේ අවස්ථාවේදී ඒ බව මතක් කරමින් ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, මෙය එදා ගත් හොඳ පියවරක් නිසා කරුණාකර අපේ ප්‍රදේශවලට තවත් වැඩියෙන් වගා නිලධාරීන් පත් කරන්නාය කියා. ඉතා විශාල අපේ ආසනවල—නගරබදව නොවෙයි, ගම්බදව—සමහර විට අක්කර 1,000 කටත් වැඩි ප්‍රමාණයක් භාරව සිටින්නේ එක් නිලධාරියෙක් පමණයි. ඒ නිසා වගා නිලධාරීන් සංඛ්‍යාව වැඩි කරන හැටියට මම ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම මෙසේ අස්වැන්න වැඩිවීමට තවත් හේතු වක් මම කියන්නට කැමතියි. මේ කවුරුත් කිව්වා වගේ ඒ අපේ කෘෂිකර්ම සංවර්ධන අධිකාරියේ සේවයයි. ඒ අතර රංජන් විජේරත්න මහතා ගැනත් වචනයක් නොකිව්වොත් මගේ කථාව සම්පූර්ණ වන්නේ නැහැ. කුහකන්වයෙන් තොරව කථා කරනවා නම් අපි එය කියන්නට ඕනෑ. මොකද, එය අපේ ඇස් ඉදිරිපිට දකින සේවයක්. ඉස්සර නිලධාරීන් වගේ නොවෙයි, අපේ ආසනවලට ඇවිදිත්, මඩ විකක් පාගන්නට පුළුවන්, නියරක ඇවිදින්නට පුළුවන්, ගොම විකක් දැක්කාම පිළිකුල් හිතන්නේ නැති නිලධාරී මහත්මයකු එක්ක අපේ ආසනවල ඇවිදින්නට ලැබීම අපට සතුටකක්. අපේ ගොවි මහත්වරුන් ගම්බවෙලා, ලජ්ජා හය නැතිව “මේ කෘෂිකර්මය සම්බන්ධව සිටින නිලධාරී මහත්මයෙක්” කියා එතුමාව හඳුන්වා දෙන්න අපට පුළුවන්. එපමණක් නොවෙයි, එතුමාගේ සංචාරයකින් පසුව යම් කිසි දෙයක් කරන්න ඕනෑය කියා හිතා ගන්නා නම් ඊට පසුව ඒ දෙය කරන්න පුළුවන් විධියේ follow up action එකකුත් එහෙම නැත්නම් ඒක ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් ක්‍රියාමාර්ගයකුත් එතුමා සකස් කරන බව අපි දන්නවා. අපි ඒ අන්දමින් කථා කරන්නේ ඒ අංශයෙන් අපට පැහැදිලිවම සේවයක් ලැබෙන නිසයි.

ගරු ඇමතිතුමාට මේ අවස්ථාවේදී නැවතත් මේ කාරණය මතක් කරන්නට කැමතියි. අලලවන්න ආසනයේ ඉන්නපාන කියා ප්‍රදේශයක් තිබෙනවා. එය මුහුදු මට්ටමට වඩා පහත් වූ බිම් ප්‍රදේශයක්. 1967-68 කාලයේදී ලෝක බැංකුවේ ආධාර ඇතිව මේ ප්‍රදේශයට කරදිය ඒම වලක්වන්න කරදිය වෙල්ල කියා විශාල ව්‍යාපාරයක් ඇති කර තිබෙනවා. 1970 න් පසුව, වැරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ සංවිධානයේ ඇති වූණු වෙනස්කම් නිසා මේ කරදිය වෙල්ල නඩත්තු කිරීමේ කාර්ය වෙනත් ආයතනයකට ගියා. අද ඒ කරදිය වෙල්ල මුලින් සැලසුම් කළ හැටියට ක්‍රියාත්මක නොවී අඩපණට තිබෙනවා. රංජන් විජේරත්න මහත්මයා පසුගිය වතාවේ මගේ ආසනයේ සංචාරයකට පැමිණි වෙලාවේ මම ඒ මහත්මයා ඒ පැත්තට එක්කරගෙන ගියා. අපි දැන් එය

පරීක්ෂා කර බලා, ඒ පිළිබදව කරක සභාවක් පත් කර එය ඉදිරියට ගෙන යන්නට වෙනත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරගෙන යනවා.

කරදිය වෙල්ල පිළිබද පරණ වැඩ සටහනට 1970 න් පසුව මොකද වූණේ කියා කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. ඒ පිළිබදව සොයා බලන ලෙස: මම මේ අවස්ථාවේදී ගරු ඇමතිතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. පසුගිය දවස්වල නානායක්කාර කියා නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයකු මට හමු වුණු අවස්ථාවේදී ඒ මහත්මයා මේ පිළිබදව මට හුඟක් විස්තර කළා. මේකෙන් මීට වඩා දෙයක් කරන්නට තිබුණා. ලෝක බැංකුවෙන් ආධාර මුදලකුත් ලබාගෙන, ණය මදලකුත් ලබාගෙන කළ ඒ වැඩය 1970 සිදු වූ වෙනස නිසා අඩපණ වූ බව ඒ මහතා ප්‍රකාශ කළා. ඒ ගැන මම විශේෂයෙන්ම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා.

තමුත්තාත්සේ ඉතා සුළු කාලයක් මට දුන් නිසා තව එක කාරණයක් පමණක් මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ කෘෂිකර්ම විනිශ්චය සභා—ඇග්‍රිකල්චරල් ට්‍රිබුනි යුනල්ස්—සම්බන්ධවයි. එහෙම නැත්නම්, අපේ අද ගොවි පැමිණිලි පිළිබද සහකාර කොමසාරිස්ගේ විභාග කිරීම් සම්බන්ධවයි. ඒ විභාගයක් පටන්වා තීන්දුවක් දුන්නට පස්සේ ඒ තීන්දුව ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන්කමක් අද නැහැ. වෙනත් දිස්ත්‍රික්කවල එහෙම කෙරෙනවාද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. පහත අනුව, සහකාර කොමසාරිස්තුමා තීන්දුවක් දුන්නට පසුව ඒ තීන්දුව ක්‍රියාත්මක කරන්න ඒ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් වෙනත් නිලධාරී මහත්මයෙක් එය මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියට ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑ. නමුත් කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ එවැන් නක් ක්‍රියාත්මක කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා නිලධාරී මහත්මයෙක් පත් කර නැතිවාද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. මොකක් හරි හේතුවක් නිසා එවැනි තත්වයක් අද එහි තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඉඩම්වලින් අලුත දොවට දමන අද ගොවින් සම්බන්ධ විභාග කිරීමත් යම් කිසි හේතුවක් නිසා නවත්වා තිබෙනවා. 1980 ට පෙර පවරන ලද නඩු පමණයි, විභාගයට ගන්නේ. මම හිතන්නේ ගොවියෙකුට ක්ෂණිකව සහනයක් ලබා ගන්නට බැරි නම් එයින් විශාල පාඩුවක් සිදු වෙනවා. කියා සාමාන්‍ය ව්‍යවහාරයක් තිබෙනවා. අද ගොවියෙක් කුඹුරකින් ඉවත් කළාට පසුව ක්ෂණිකව පියවරක් ගන්නට බාධාවක් ඇති වී තිබෙන නිසා ඒ සම්බන්ධවත් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවමින් මා සමුගන්නවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க—கொத்தமலை)
(Mr. Ananda Dassanayake—Kotmale)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කෘෂිකර්ම සංවර්ධන සා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ කටයුතු ගැන විග්‍රහයක් කරන්නට නම් දවසකින් අමාරුයි. පසුගිය වතාවේ නම් අපට ඒ සඳහා සැහෙන් කාලයක් තිබුණා. නමුත් මේ වතාවේ එහෙම ලැබී නැහැ. කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන් තිබෙන ප්‍රධාන පෙළේ අතිකුත් වෝදනා රැස්වීම කල් තබන අවස්ථාවේ. අසන ප්‍රශ්න හැටියට එකින් එක අසන්නට මම බලා පොරොත්තු වෙනවා.

කෘෂිකර්මයේ දියුණුව සඳහා සෑහෙන දුරට වැඩ කළේ නැත කියා කිසිම ආණ්ඩුවකට විරුද්ධව චෝදනා කරන්න අපට පුළුවන් කමක් නැහැ. කෘෂිකර්මයේ දියුණුවට, විශේෂයෙන් වි නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට හැම ආණ්ඩුවක්ම උත්සාහ දැරුවා.

පසුගිය කාලයේදී ගොවීන් පිට පැවැත්වූ ලොකුම බර හැටියට අපට සලකාකන්න පුළුවනි, පෝර මිල ඉහළ යෑම. ගොවීන්ට තැනක් දෙනවා නම්, සහනයක් සලසනවා නම් කළ යුතු ප්‍රධානතම දේ තමයි. ඔවුන්ට පෝර සඳහා සෑහෙන සහනාධාරයක් ලබා දීම. ඒ විධියට සෑහෙන අන්දමට පොහොර සහනාධාරයක් දෙන්නේ නැත්නම් ඇමතිතුමාත්, පොදුවේ රජයත් බලාපොරොත්තු වන විධියට අඩු වියදමකින් වි නිෂ්පාදනය කරන්න, වි නිෂ්පාදනය වැඩි කර ගන්න පුළුවන් කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

විශේෂයෙන් අධික පෝර මිලත්, උදල ආදී උප කරණවල මිලත්, සී සෑමට හා ගොයම් කැපීමට යන වියදමත් ගැන කල්පනා කර බැලුවාම වි බුසලක් සඳහා රු. 82 ක පමණ වියදමක් දරන්න ගොවීන්ට සිදු වෙනවා. නමුත් වි බුසලත් සඳහා ඔහුට ලැබෙන්නේ රු. 55 ක් පමණයි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(අඟුණකන්ත ඉරුවාර)
(A Member)

දැන් රු. 62.50 ක් ලැබෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ඉන්ද්‍රජයාපති)
(Mr. Ananda Dassanayake)

රු. 62.50 ක් ලැබුණත් වියදම යනවා. රු. 80 ක් පමණ. ඒ විධියට බැලුවාම ඔහුට ලාභයක් ලැබෙන්නේ නැත් නම්—

අ/ප්. පී. විජේසිරි මහතා (හැරිස්පත්තුව දෙවන)
(ශ්‍රී ලං. ඉ. පී. විජයසිරි—ඉතිහාසප්‍රකාශන මධ්‍යස්ථානයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්)
(Mr. R. P. Wijesiri—Second Harispattuwa)

අස්වැන්න බුසල් කියක් හැටියට අරගෙනද, ඔය විධියට ගන්න බැලුවේ?

ආනන්ද දසනායක මහතා
(ශ්‍රී ලංකා ඉන්ද්‍රජයාපති)
(Mr. Ananda Dassanayake)

බුසලට බුසල් 30 ක් නැත්නම් 40 ක් හැටියට ගනිමු. සාමාන්‍ය ගණන නැත්නම් 'ඇවරේජ්' එක බුසලට බුසල් 35 ක් හැටියට ගනිමු.

ඒ. ඩී. බී. ඒකනායක මහතා (මැදිරිගිරිය)
(ශ්‍රී ලං. ඉ. ඩී. ඒකනායක—මෙඩිරිගිරිය)
(Mr. A. D. B. Ekanayake—Medirigiriya)

පොළොන්නරු දිස්ත්‍රික්කයේ අක්කරයකට වි බුසල් 90 කට වැඩිය ලැබෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(ශ්‍රී ලං. ඉන්ද්‍රජයාපති)
(Mr. Ananda Dassanayake)

සහතික මිල රුපියල් පහකින් වැඩි කිරීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙතවා. නමුත් වි බුසලක නිෂ්පාදන වියදම රුපියල් අසූවක් අසූ දෙකක් පමණ වෙනවා. ඒ විධියට නිෂ්පාදන වියදම වැඩි වී තිබෙන්නේ වෙන කිසිම හේතුවක් නිසා නොවෙයි, පෝර මිල වැඩි වී තිබීම නිසයි. කෘත්‍රීම පෝර භාවිතයට හුරු වුණු අපේ ගොවීන් ඒ පෝර මිල වැඩි වෙනවාත් සමගම දැන් පුරුදු වී තිබෙනවා, කුඹුරුවලට දමන පෝර ප්‍රමාණය අඩු කරන්න. එම නිසා අස්වැන්න අඩු වී තිබෙනවා. ගොම පෝර වගේ නොවෙයි, පස කෘත්‍රීම පෝරවලට පුරුදු වුණට පස්සේ ඒ දමන පෝර ප්‍රමාණය අඩු වුණාම අස්වැන්න හුඟක් අඩු වෙනවා, එම නිසයි, මම පුත පුතා කියන්නේ පෝර සහනාධාරය වැඩි කරන්න කියා.

ඇමතිතුමාටත්, අපටත්, පොදුවේ හැම ලාංකිකයකුට මත් වුවමනා වී තිබෙන්නේ අපේ රට, සහල්වලින් ස්වයංපෝෂණය කර ගන්නයි. ඒ සඳහා ගොවියාට නියම විධියට සලකන්න ඕනා; උදවු පදවු දෙන්න ඕනා; ඔහුගේ නිෂ්පාදන වියදම අඩු වන තැනට කටයුතු සලස්වන්න ඕනා. ඒ වගේම සහතික වී මිලත් සෑහෙන ප්‍රමාණයට ඉහළ නංවන්න ඕනා.

අද ගොවියා මුහුණ පා තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? අස්වැන්න කපාගෙන වැඩි කල් යන්න කලින්—ඊළඟ අස්වැන්න කපා ගන්න මාස පහ හයක් තිබේද්දී—ගොවියා ණය වෙනවා, කඩේ මුදලාලිට. අස්වැන්න කපා ගෙන මුදලාලිට ණය ගෙවුවාම එහුට ඉතිරි වන දෙයක් නැති තරම්. ඇත්ත තත්ත්වය, ඒකයි. මේකට යොදන්න පුළුවන් ලොකුම පිළියම තමයි, ගොවියාට සෑහෙන තරමේ පෝර සහනාධාරයක් ලබා දීම. ඒ සඳහා කටයුතු කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මම නිහඬ වෙනවා, මීට වඩා කපා කරන්න මට අවස්ථාව නොදෙන කිසි.

ගෘහ විද්‍යා මහතා (කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ පිළිබඳ ඇමතිතුමා)
(ශ්‍රී ලං. කාමර් ඉයුසුරියා—බොහෝමා අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්, ඉතිහාසප්‍රකාශන මධ්‍යස්ථානයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්)
(Mr. Gamani Jayasuriya—Minister of Agricultural Development & Research)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද මේ ගරු සභාවේදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ මෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත් ගරු මන්ත්‍රී වරුන් තමන් කල්පනා කරන ආකාරයට ඇත්ත තත්ත්වය ප්‍රකාශ කිරීම ගැන එතුමන්ලාට මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා, මම කෘෂිකර්ම ඇමති හැටියට වැඩ හැර ගෙන තවම අවුරුද්දක් සම්පූර්ණ වුණේ නැහැ. නමුත් මේ කාලය තුළ කෘෂිකර්මය පිළිබඳ, විශේෂයෙන් වි ගොවි නැත පිළිබඳ හොඳ දියුණුවක් ඇති වී තිබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙතවා. එම නිසා, ලබා ගත් ඒ දියුණුව ආරක්ෂා කරන්නත්, එය තවදුරටත් ඉදිරියට භේනා යන්නත් මට සහයෝගය දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

මට කලින් සිටි සෑම කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයෙක්මත් කෘෂිකර්මයේ දියුණුව සඳහා විශේෂ ප්‍රයත්නයක්, සැලකිල්ලක්, මහත් සියකින් කටයුතු කර තිබෙනවා.

[ගෞරව්‍ය ජයසූරිය මහතා]

මා ඉන්න දේශපාලන පක්ෂය, එනම්, එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආරම්භ වූ දා සිටම ඒ පක්ෂයේ නායකවරු— ප්‍රධාන නායක සී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා, ඩබ්ලිව් සේනානායක මැතිතුමා, අද ජනාධිපතිතුමා වශයෙන් සිටින ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා, එම්. සී. බණ්ඩා මැතිතුමා, අන්තිමට කෘෂිකර්ම ඇමති ධුරය දැරූ ඊ. එල් සේනානායක මැතිතුමා ආදී කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමන්ට— මේ රටේ වී ගොවිතැන දියුණු කිරීම සඳහා වශයෙන් මහත් සියයක් දැරීම නිසා අද අපේ රට සහලින් ස්වයංපෝෂිත භාවයට ළඟා වන තත්ත්වයට පත් වී තිබෙනවා. එවැනි අමාත්‍යාංශයක වැඩ කරන්නට මටද වාසනාවක් ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වන අතර, මට පෙර ඒ කටයුතු කළ ඇමතිවරුන්ට මගේ ස්තූතිය මේ අවස්ථාවේදී පුද කරනවා.

වී ගොවිතැන සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය පවත්වාගෙන ආ ඒ තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගන්නට, එය වැඩි දියුණු කරගන්නට මේ සුළු කාලය තුළ මට සුළු වෙන් හෝ පුළුන්කමක් ඇති වී තිබෙන බව සන්තෝෂයෙන් මතක් කරනවා. මට එසේ පුළුන්කම ඇති වුණේ, මගේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් මහතාගේ සිට නිලධාරී මහත්වරුන් සහ අනෙක් සුළු සේවකයන් දක්වා ගැමි දෙනාමත්, සංස්ථාවල නිලධාරී මහත්වරුන් ඇතුළු සියළුම සේවක මහත්වරුන්, මගේ වැඩකටයුතු වලදී මට සම්පූර්ණ සහයෝගය දුන් නිසයි. අපි එක පවුලක් හැටියටයි, කටයුතු කරගෙන යන්නේ. අපි ඕනෑකමකින් ආශාවකින් වැඩ කරන්නේ. ගොවිතැන ගැන ආශාවක් ලැදියාවක් නැත්නම් කවදාවත් එය දියුණු කරන්නට බැහැ. මට ලැබී තිබෙන්නේ එවැනි පිරිසක් සමඟ වැඩ කරන්නටයි. පසුගිය අවුරුදු කීපය තුළ ඉතාමත් හොඳ වී අස්වැන්නක් අපට ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණු බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා ඇති. දැන් අම්පාරේ දිස්ත්‍රික්කයෙන් අක්කරයකට වී බ්‍රසල් 120-150 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් කම ලැබී තිබෙනවා. අද මේ රටේ වී ගොවිතැන කරන ගොවි පිරිස, පොහොර හොඳට පාවිච්චි කරනවා. මේ විධියට ගොවියන් පොහොර පාවිච්චි කරන්නේ නැත්නම්, අද භාවිතා කරන වී බීජ ඇට වලින් පමණක් කවදාවත් මේ ආකාරයට අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ බීජවලට පොහොර ප්‍රමාණයක් අවශ්‍යයි. ඒ පොහොර හොඳට පාවිච්චි කිරීමට අද ගොවිජනතාව පුරුදු වී සිටිනවා.

අ. හා. 6.45

කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) අද කී කාරණය මෙයට පෙර අවස්ථාවකදී ද කියන්නට යෙදුණා. මා ඒ අවස්ථාවේදී නැඟිට කිව්වා, ලැබීලා තිබෙන ආරංචිය වැරදි බව. ඇත්ත වශයෙන්ම, වී ගොවිතැන් කරන ගොවි මහත්වරුන්ගේ පොහොර පාවිච්චිය අඩු වෙලා නැහැ. පොහොරවල මිල වැඩි වී තිබෙන එක ඇත්තයි. නමුත් ගොවි ජනතාවට පහසුවක් සැලසීම සඳහා රජය පොහොර සහනාධාර හැටියට—සබ්සිඩි එකක් හැටියට—රුපියල් දශ ලක්ෂ 1000 ක් වියදම් කරනවා. කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමාගෙන් අහන්නට ලැබෙන ආරංචි වැරදියි. එතුමා ප්‍රකාශකර තිබෙන දේ වැරදියි. [බාධාකීර්මී] තමුන් නාන්සේගේ කොට්ඨාශයේ සිටින ජනතාව තමුන් නාන්සේ කියන දේ පිළිගන්නේ

නැතිව ඇති. මහේ කථා කරනවා; කථා කරනවා. සම්පූර්ණ වැරදි අවබෝධයක් දෙනවා. මහොම කියන්න ගියාම තමුන් නාන්සේගේ ජන්දදායකයින් තමුන් නානාසේ කියන දේ පිළිගන්නේ නැහැ. සෑම දෙනාම වාගේ මේ ගැන සන්තෝෂයෙන් සිටින අවස්ථාවකදී සෑමදෙනාම මෙහි වැදගත්කම පිළිගෙන තිබෙන අවස්ථාවකදී මේ විධියට ක්‍රියා කිරීම හරි නැහැ. හොඳ කිරී මුට්ටියකට ගොම දාන්නට මහන්සි ගැනීම හරි නැහැ.

ගැම මන්ත්‍රීවරයකුටම කතා කරන්න අවස්ථාව දුන් නිසා බොහෝම සුළු කාලයයි මට ලැබී තිබෙන්නේ. අද වී ගොවිතැන අතින් ඒ විධියේ දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒවාගේම, අනෙක් ගොවිතැන් ගැනත් ලාංකිකයන් වශයෙන් අපට ආවමිබර වන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ළඟා වී තිබෙනවා.

අර්තාපල් ගැන සමහර මන්ත්‍රීවරුන් කතා කළා. අපි අද ආහාරයක් හැටියට මේ රටට අර්තාපල් පිටින් ගෙන්වන්නේ නැහැ. අපි පාවිච්චි කරන්නේ මේ රටේම කීපද වන අලයි. නමුත් බීජ අර්තාපල් ගෙන්වීම සඳහා දස ලක්ෂ විසි හතක් විදේශ විනිමය වියදම් කරන්න සිදු වෙනවා. ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (පර්සි සමරවීර මහතා) මතක් කරන්න කැමතියි—අපි ලොකු විශ්වාසයක්, බලාපොරොත්තුවක් ඇතුළු ඉන්නේ, සියයට සියයක්ම හරියයිද දන්නේ නැහැ, මම ශ්‍රීතනවා හරි යයි කියලා—මේ අවුරුද්ද අන්තිම වුණාට පසු බීජ අර්තාපල් අපි මේ රටට පිටරිටින් ගෙන්වන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැති බව. එතුමා මතක් කළ විධියට බීජ අර්තාපල් මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරන්නට, අපේ පර්යේෂණාගාර වල නිලධාරී මහත්වරුන්ගේ දක්ෂකම උඩ, උනන්දුව උඩ, අපට පුළුවන්කමක් ඇති වෙගෙන යනවා.

ලුණු ගැන කොයෙක් මන්ත්‍රීවරුන් කතා කළා. ලුණු සැහෙන ප්‍රමාණයක් දැන් මේ රටේ වටන්තට පුළු වන් වී තිබෙනවා. කොඩිතරම්ද කියනොත්, උතුරු පළාතේ මන්ත්‍රීවරුන් කියා සිටියා—වැරදි ගැමීමක් උඩ, වැරදි ආරංචියක් උඩ කිව්වද මම දන්නේ නැහැ—වයා කළ ලුණු විකුණා ගන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවයි කියලා. ඒ තරම් ප්‍රමාණයක් දැන් තියෙනවා. මේ වගේ දේවල් ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, කොඩි රටවලත් සිදු වෙනවා. අමෙරිකාව ආදී රටවල වැඩිපුර නිපදවෙන දේවල් මුදට විසි කරනවලු! මම දන්නෙ නැහැ ඇත්තද බොරුද කියලා. ඉදහිටලා පොත්පත්වල කියවන්න තිබෙනවා.

මේ ද්‍රව්‍ය සමහර විට ටිකක් අඩු වුණු හැටියේ, හරියට කන්න නැතුව හාමතේ මැරෙන්න යනව වගේ ඔක්කෝම කැහැනවා, ලුණු ටිකක් නෑ, මිරිස් ටිකක් නෑ කියලා. වැඩිම උනොත් මාසයක් දෙකක් යන කොට අවශ්‍ය දේවල් අපට මේ රටේ ලබා ගන්න පුළුවන්කම ඇති වෙනවා. ලුණු ගැන කතා කරන විට මට ලැබී තිබෙන වාර්තාවක් කියවන්න සතුටුයි.

The development of the regasol land area in Sri Lanka is engaging our attention. At the moment the land area under regasol—these soils are particularly in the sandy belts—is estimated at 150,000 to 200,000 acres within the districts of Trincomalee, Batticaloa, Mullaitivu, Mannar and

the Kalpitiya area of the Puttalam District as well as a small extent in the Ampara District. Initial research in this type of soil has indicated that crops such as potatoes and onions can be successfully grown during the off season. So, I think, if we are successful in that, there will be no shortage of onions during the off season.

Another thing that we are trying to improve is horticulture. We are trying to grow fruits. A fruit subsidy is being given and we are encouraging farmers to grow fruits and vegetables. This year, we hope to bring nearly 2,000 acres under fruit, and the subsidy we hope to give is about Rs. 10 million.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(குழு உப தலைவர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please!

Hon. Mr. Speaker will now take the Chair.

**අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාශ්‍රයෙන් අවන
මුද්‍රණ කටයුතු [අල් හාජ්. එම්. අබ්දුල් බාකීර් මාර්කර්
මූලාශ්‍රයෙන් සිට.**

அதன் பிறகு, பிரதிக் குழுத் தலைவர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி
ஸின்று அகலவே, சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் எம். அப்துல்
பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left
the Chair, and MR. SPEAKER (AL HAJ M. ABDUL BAKEER
MARKAR) took the chair.

Mr. Chairman, there were certain Members of Parliament who spoke about wheat. We have initiated experimentation with wheat. It is so promising. Particularly the late Maha crop, where supplementary irrigation was needed, has been very promising. Very good crops were seen in Jaffna, Vavuniya and the Kegalle Districts during the last Maha season. We hope to try and increase the acreage under wheat in this country and, thereby, gradually we may be in a position to reduce the foreign exchange that we spend on getting down wheat from outside.

There is another important aspect that we are trying very much to promote, through our Ministry and the Department. It is the home garden programme. During the last year the home garden programme was intensified by the Department of Agriculture. The objective of the programme is to grow some of the vegetables and spices in home gardens in order to provide a balanced diet, raise the nutritive status and reduce expenditure on the purchase of vegetables. The programme covers the entire island. However, emphasis is given to the wet zone districts and the urban and sub-urban areas.

There is a special programme to cater to urban flat dwellers. The extension staff of the Department of Agriculture is utilized to popularize the programme. In addition, the officers of the Agrarian Services Department, volunteer organizations and the FAO assist the programme.

6-A 69621 (83/03)

Soya bean is another department where we are trying to encourage our people to use soya bean. Soya bean was a new crop in Sri Lanka when it was introduced in the seventies. However, today, it is extremely popular among the farmers and in 1982 the acreage shot up to 20,205 acres, an increase of 217 per cent over the previous years' acreage of 5,466 acres. There is also now an increasing demand for soya bean products among Sri Lankan consumers. At present a programme of home level training is being carried out to encourage soya bean consumption. By this measure, the other nutritional programmes in Sri Lanka will be supplemented.

The hon. Member for Attanagalla (Mr. Lakshman Jayakody) mentioned that we are trying to grow Dambala and we are wasting money. I fully disagree with him, Sir. Dambala or winged bean is as nutritious a food as soya bean. Soya bean took about 20 odd years or even more for the people to get used to it. As far as Dambala or winged bean is concerned, it is a very nutritious food and we in Sri Lanka are spending hardly any money in trying to develop it. International concerns are giving money. They are sending their experts here. All that we have done is, to have given them some land to experiment on this. It is very good.

Often we hear in the House hon. Members of our Opposition talking about nutrition. There is malnutrition in the country. Now to overcome such things it is very necessary that we introduce to our people nutritious food and that is what we are trying to do. Subsidiary food-crops are being given higher priority in the Department's programme. Increase in acreages in green gram, ground nuts, chillies gingelly oil and coarse grains such as maize have been recorded. The acreage of maize has been increased by over 50 per cent. This has a tremendous impact in providing adequate sources of maize for the livestock feeding industry.

I shall read a bit fast, because I have hardly any time, and I do not know whether I will be able to finish what I want to say.

පී. එස්. සුසිதසන් මහතා (මන්නාරම)

(திரு. பி. சோ. சூசைதாசன்—மன்னார்)

(Mr. P. S. Soosithasan—Mannar)

The Hon. Minister will be pleased to mention about paddy price increase before he finishes?

ශාමනී ජයසූරිය මහතා

(திரு. காமனி ஜயசூரிய)

(Mr. Gamani Jayasuriya)

Paddy price increase? I would like to do that. I do not think there is anyone in Sri Lanka who would say "Do not increase the paddy price". But we are talking after the Budget debate. I think the hon. Member would remember we were asked to cut our coat according to the cloth. We have got to think of all those things. Otherwise it is very nice, and we will all become very popular if we go on

[සමහි ජයසූරිය මහතා]

increasing not only the paddy price—we have got floor prices for onions, maize, cocoa—but also the price of all of them. I would like to increase the prices. As a matter of fact we are looking into all those matters keeping an eye on that, and every three, four months we look into the matter and try to see if we could increase the price of onions, chillies, etc. So we are not averse to increasing prices. But we have also got to find the money to pay for these things. To do all that it is very important that we improve our storage and marketing. That I have found is one of our weak points in our Department or in our Ministry, or whatever we may call it. That is one of the weak points in our Department or in our Ministry, or whatever we may call it. That is one of the weak links in our agricultural network.

Now we are in our own way trying to find ways and means of how we could improve that. And it was mentioned earlier, we got wonderful scientists who have produced wonderful seed paddy, and I am sure our other scientists would be able, before long, to try and evolve some system whereby we could improve our storage and our marketing. We are trying to find markets for rice, because very soon, if not this year, if not next year, the year after that we will have to export rice, and it is time now for us to address our minds to that and find varieties that would be suitable for those markets and so on.

I think the hon. Member for Gampaha was mentioning about our red rice. We hear people talk that red rice and that it is more nutritious than other rice, and so on. But our people have got used to eating some glutinous rice or white rice or polished rice.

Polished rice was brought into this country, I think, by a foreign people who used rice to make puddings and so forth. And it looks nice. So may be—I am not saying so—may be the richer folk, the well-to-do folk started using polished rice and that became a fashion, and now the more nutritious rice is not being fancied.

It is time now for us to consider getting our people used to better ways of living and better food. Of course, this cannot be done overnight. We need lots of patience and it will take time. But they are not ideas that should be just dropped. With patience and perseverance we are sure to succeed. If we decide that those are better things for our people, I would wish to have the support of all hon. Members to try and improve such services.

I will try to answer a few questions raised by the hon. Members. To the question raised by the hon. Member for Mannar I wish to say that the Department of Agriculture has already taken action under the Pest Control Act to monitor the use of pesticides. A formulary committee has been appointed. They have started working in this area about two months back.

Talking of pesticides, Pyrethrum was mentioned. That is a flowering plant which they say is less injurious to the human being than pesticides like DDT and Malathion that are now being used for mosquitoes and other pests. They say this grows in the hill country. So experiments have been carried out in Nuwara Eliya, and they found that it was growing very well. But I have to think a little more on that. The Nuwara Eliya farmers are making good money in potatoes. We must see if there is enough land to grow all these things, what would be the better thing, and what will give a better income. If we start on Pyrethrum to control mosquitoes, what may happen to our potatoes? I think all those things we have to weigh and decide. We need not be hasty. We have to work to a set plan.

The hon. Member for Welimada mentioned the import of seed, especially vegetable seed, by the private sector. We have already decided to get the services of the private sector for the import of vegetable seed. So I think the problem that the hon. Member for Welimada envisages will be overcome. He also mentioned the question of seed potatoes. There again, as I said earlier, we hope that by next year we will not be importing any seed potatoes.

The hon. Deputy Minister of Education—he is not here—spoke about a storekeeper. I would like to tell him that we are sorry for the delay. I will look into that and see that justice is done.

Regarding the Agrarian Service Centre, I will provide funds this year.

The hon. Deputy Minister of Textile Industries referred to the unjust manner in which the Agrarian Service Committee levies the acreage tax. His request for exemption of small blocks of high land, particularly the homesteads, from acreage tax can be considered. I will look into it and give instructions to see whether anything could be done to get the Assistant Commissioners to exempt the small blocks of agricultural land.

The other important thing the Government is paying special attention to is sugar, so that as soon as possible—when I say “as soon as possible” it may be 10 years, 12 years, 15 years—we may be self-sufficient in sugar. We are happy that we are almost self-sufficient in rice today. We have done quite well regarding chillies and onions. We are exporting some vegetables. We are not importing any potatoes. We are hoping that we will not import any seed potatoes. The next item on which we spend a lot of foreign exchange is sugar. Regarding sugar I would like to mention this. The Sri Lanka Sugar Corporation presently produces sugar in two places, Hingurana and Kantalai. The annual production at both these places is in the region of 25,000 tons.

In addition to this, the Sri Lanka Sugar Corporation has commenced operations in a new project at Sevanagala. The Sevanagala Project area covers 25,636 acres, out of which 11,560 acres are cane land, 1,490 acres paddy land, 686 acres homestead gardens. The balance comprises road reservations and factory buildings. A rainfed area of 7,163 acres will be cultivated by the Sri Lanka Sugar Corporation as a nucleus estate, and the balance 4,397 acres of irrigated land will be cultivated by smallholder farmers in units of 2.7 acres.

The factory is expected to process 1,250 tons of cane per day with provision for expansion of up to 2,000 tons of cane per day. At full capacity the factory will produce 27,000 metric tons of sugar annually. The total cost of development is estimated at US \$ 52.2 million (foreign exchange investment US \$ 33.9 million and local investment US \$18.3 million).

Progress of the Sevanagala Project is as follows. For factory construction, tender has been awarded. The contractor, K. C. P. Ltd., has just commenced work. The land development contract has been given to the RVDB and work is in progress. For irrigation layout, the contract has been given to the Mahaweli Development Board, the work is in progress. For building construction, the contractors; has been given to private contractors; work progress is satisfactory. In regard to settlement, there was a total encroacher population of 3,437 in the project area. Out of this 2,503 have been selected and settled as cane farmers. 855 selected settlements are outside the project area, 59 have been selected for settlement in the commercial area, and 20 have been selected as animal husbandry farmers. In regard to sugar cane cultivation, nursery propagation is in progress.

Then, Sir, there is another project, the Pelwatte Sugar Co. Ltd. This is a joint venture between the Government of Sri Lanka and Bookers International Agricultural Company of London. The total cultivable area is 18,770 acres. The factory capacity is 2,500 tons of cane per day. The production target is 47,330 tons by 1990. The total cost of the project is Rs. 1,134 million. The present position is this. Work on the nursery plantation is in progress. Negotiations are going on with the prospective investors. Tenders have been called for the construction of the factory. Then there is the pet question of the hon. Member for Attanagalla; so I wish to mention this again. The master agreement has been initialled but negotiations are still going on regarding financing. Once it is finalised, I will be able to table the agreement, if it is necessary for you to look at it.

The Moneragla Sugar Co. Ltd., is more or less in the same situation.

There is another new private company called Nakkala Sugar Co. Ltd. This is a joint venture

between the Government of Sri Lanka and HVA, a firm in Holland. The total cultivable area is 6,000 acres. The factory capacity is 600 tons of cane per day. Cabinet approval is sought for the project.

That is as far as sugar is concerned. I mentioned sugar Sir, as this is another item to which the Government is giving special attention and priority.

As a matter of fact, the hon. Member for Bibile and Deputy Minister of Textile Industries mentioned that there is more land available. We are aware of that. If he knows of anyone who would like to install a sugar cane factory we would like to discuss the matter with him. There is room for a sugar cane factory.

There is much to say, but as time is running out I would like to add a few words more. I would like to express my gratitude and appreciation to the Chariman of the Minor Export Crops, Department. They have done extremely well. We have been able to export our crops and earn a considerable amount of foreign exchange. Therefore I would like to pay a tribute to him and his staff because I have found that they are performing a very good job.

Many hon. Members have expressed their thanks to the Chairman of the Agricultural Development Authority and his staff. They too have done an extremely good job and I take this opportunity to thank them.

As time has already run out, Sir, I would like to tell hon. Members that within six weeks they should receive replies to the questions they have raised in the House. If any hon. Member does not receive a reply, please be kind enough to bring it to my notice and I will see that something is done about it.

Finally, Sir, I would thank my Secretary, the Additional Secretaries, the staff and all those in my Ministry and the Department of Agriculture. A very special word of thanks goes to the research workers. They have brought fame to Sri Lanka. Thank you very much, Sir.

“131 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, සුනඳුවර්තන වියදම් සඳහා රු. 7,89,52,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභා සම්මත විය.

131 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, සුනඳුවර්තන වියදම් උපලේඛනයෙහි ජනාධිපති භූමියට නිකිය යුතුයයි නිවේදන කරන ලදී.

“තේසවු 131, නිකුත් කිරීමට අදාළ 1, මිණිවෙලුන් සෙවණකාර උපා 7, 89, 52,000 අදාළ වැයෙහි ජනාධිපති භූමියට අදාළ වියදම් සඳහා රු. 7,89,52,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට ඉඩ හැරීමට සලස්වා ගැනීමට අනුමැතිය ලබා දෙනු ලැබීය.

තේසවු 131, නිකුත් කිරීමට අදාළ 1, මිණිවෙලුන් සෙවණකාර උපා 7, 89, 52,000 අදාළ වැයෙහි ජනාධිපති භූමියට අදාළ වියදම් සඳහා රු. 7,89,52,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට ඉඩ හැරීමට සලස්වා ගැනීමට අනුමැතිය ලබා දෙනු ලැබීය.

Question, “That the sum of Rs. 78,952,000, for Head 131, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 131, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன வடிகட்டல்.—காங்கிரஸ் திட்டம் கீழ்க் கட்டப்படும் வடிகட்டல் மொத்தம் ரூ. 10,14,00,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2.—கமநல முகாமையும் கமத்தொழில் உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கான சேவைகளும்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 10,14,00,000

Programme 2.—Agrarian Management and Services for Increased Agricultural Production—Recurrent Expenditure Rs. 101,400,000

‘134 வன செலவு 2 வன வடிகட்டல், மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூ. 10,14,00,000 க் கட்ட வேண்டும் என்று கேள்வி கேட்டால், அதற்கு இடம் கொடுக்கப்படும்.

131 வன செலவு 2 வன வடிகட்டல், மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூ. 10,14,00,000 க் கட்ட வேண்டும் என்று கேள்வி கேட்டால், அதற்கு இடம் கொடுக்கப்படும்.

“தலைப்பு 134, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 10,14,00,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினாக்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 134, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 101,400,000, for Head 134, Programme 2, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 134, Programme 2, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

175 வன செலவு.—சேஷ கர்மத்தின் ஸ்தலம்

1 வன வடிகட்டல்.—சேஷ கர்மத்தின் ஸ்தலம் கட்டப்படும் வடிகட்டல் மொத்தம் ரூ. 25,06,000

தலைப்பு 175.—புடைவைக் கைத்தொழில் அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—புடைவைக் கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்தியும் மேம்பாடும்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 25,06,000

HEAD 175.—MINISTER OF TEXTILE INDUSTRIES

Programme 1.—Promotion and Development of Textile Industries—Recurrent Expenditure, Rs. 2,506,000

டி. லா. 7.15

லக்ஷ்மன் ஜயகோடி மொழி

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

I move,

“That the Programme be reduced by Rs. 10”

I am happy that the Hon. Minister of Trade is here because he is also concerned with the question of textiles. According to our culture, after food comes clothing, and next in the list is shelter. I do not want to say why clothing is number two, but it is obvious that it is number two. If not, as the Hon. Minister of Trade says, everyone will be like Lady Godiva.

There has been during the last month a big furore over a statement supposed to have been made by the Hon. Minister of Textile Industries that he would not import any more textiles into this country as from

January or so. Sir, to be very frank, when I read that I was the happiest man. I would like to congratulate you because you have taken the correct step, you have taken a step that no other Minister took.

One reason is that that is the only way in which we can be self-sufficient in this commodity. There is no other way of attaining self-sufficiency. That does not mean that the system of inter-dependence that the Minister of Trade is following is wrong. I do not say so. Where he is concerned, trade is a two-way traffic. But when it comes to the case of the consumer, the manufacturer and the trader, when all these three are combined so far as textiles are concerned, I think the Minister of Textile Industries is correct.

Therefore, Sir, I would like to ask him once again whether what he said was factually correct, whether he is going to enforce it. He can say so, I know. There are no two words about it. I know he is truthful in that. Yet, I want to know how he is going to enforce that, because I have yet to see in what way he can do so as he is not a person who is permitted to import textiles into this country. He is a person who can export textiles from this country. He has a stake in the export of textiles. He has a stake in the export of ready-made garments, because he has control or part control of the quota system which had been originally given by the Minister of Trade who goes for these negotiations normally with GATT with the EEC and with America. He has the power to export, but I do not know how he is getting the power to import. I do not know how he can control it. This is where the Minister of Textiles is rather weak in what he has said. We would like to give him the strength he needs for that—my full support in order to see that he can control—and we would like to know from him how he is going to follow the path of protectionism. As far as protectionism is concerned in textiles it is a must. If not, I do not think we can resurrect again the hand-loom, the power looms as well as some of the big production centres as the one at Pugoda, which is now in the hands of foreign management. I do not know how he can bring it back. However, I wish him well on what he is trying to do, and it is a laudable step that he has taken.

Coming to the quota of garments. There is a large enough quota available now. The Minister of Trade is responsible for getting it. He fought for it and is getting a quote of 7 per cent extra annually from the American end and thereby protecting our industry. Of the quota that the Sri Lankans have obtained, these foreign people who come to this country through the G.C.E.C. have robbed half. Here the Minister of Trade goes and meets all officials in the E.E.C. and also goes to America and other areas and he gets the quota. Once he comes back 50 per cent of the quota is snatched by the G.C.E.C. The G.C.E.C. has no right

whatsoever to take a single quota because when they came here they were not promised a quota from any country. It is supposed to be a separate country. But what do they do? Take away 50 per cent of our quota, and that is the reason that Mayura fought a big battle when seven thousand workers had to go on the road. I do not want to mention the names of others who are fighting this battle including Cyntex now and all other companies that went to the wall during this period. One reason was that the G.C.E.C. took away 50 per cent of the quota.

What is happening to the G.C.E.C. today? It is also trying to close down. I know that about five factories of the G.C.E.C. have already closed down and the workers are thrown in the street: I do not want to give out the names, but if the Minister wants I can give the names to him. It is not fair. There are five factories in the G.C.E.C.—well known factories—controlled very well by some of the competent men. But they cannot sell their textile, that is, because I think their quota is exhausted.

In giving the quota I must say that the Minister of Textiles did very well. He did not favour anyone. I congratulate him. I must congratulate the Secretary Mr. Panditha and the Director of Textiles who had full control. I do not know his name, I believe it is Mr. Tennekoon. They did a fine job. I know that there is enough of the quota available, but you cannot sell the shirts or similar categories. It is not a difficult period now. You have passed the difficult period—during that period you have done well.

But I would like you to kindly see that you do not sell your right—the right of the country when it has got the quota—and give it over to outside groupings who have come. You are giving LMK. Originally it was LMK—Browns. Browns pulled out, and today it is a one hundred per cent foreign-owned organization. Do you know that we are giving that one hundred per cent foreign-owned organization from Hong Kong a quota from Sri Lanka? Therefore, Sir, I would like the Hon. Minister to look into that matter. See that you do not give these quotas to these foreigners. If at all you give a quota to the GCEC you can give it on a proportionate basis calculated on how much money they have brought with them. If, for instance, they have put in 50 per cent and we Sri Lankans have put in 50 per cent, then give 50 per cent of the quota that is due. If they have put in 25 per cent and we have put 75 per cent, give 25 per cent of the quota that is due. Work out something like that. I think it will be safe.

Now, coming to handlooms, I hope the people of this country will be helped and supported, especially the handloom manufacturer to manufacture handlooms again. In 1977 when the liberalised economy came in, I

am very sorry to say, all handlooms had to close down. I think the Hon. Minister accepts that position. I do not want to hark back to it in this place because it might hurt your systems and you might think that it did not take place. It did take place. We had to close down. But, now, after the Minister's word people are bringing out all their old shackles, all these handlooms that are broken, they are trying to sort of put it up again. It is true that we need a little money. In Divulapitiya, I know out of one lakh eleven thousand handlooms that were registered, there were eleven thousand handlooms. I have not collected the figures for Attanagalla. It must be quite a lot. I would like the Hon. Minister to let us know what would be your plan to resurrect the handloom industry, because that is one of the most important items where a person is concerned. Now you find some of the workers thrown out from the GCEC coming back again to the villages in search of the handloom industry. It is coming up. I know it is going to come up. I know by next year we will have no other alternative but to go for handloom industries and to go for Khadar. By the way it is not foreign. It is an Indian name. That is a local handloom. I can remember, some time ago we had the Batticaloa sarong and the Batticaloa saree. The Deputy Minister might know. It had a particular type of dye. I do not know whether a particular type of dye was used or whether it was a particular type of yarn that was used, but I know very well that it was very popular. In 1970 when I went to Batticaloa, it was full of this. I suppose the Muslim community prefers that particular type of sarong, but today it is dead. I think he should help that Batticaloa organization, because it was very good for us.

Lastly, Sir, I wish to raise this matter with regard to Veyangoda, Pugoda and other places. Now you are making money. I wanted in this House the management and marketing agreements of all these four companies—Bombay Dye and those other companies, Lakshimis and some of these companies, but you refused. Sir, I have a copy. I have a copy and when I got that copy and read it, I felt very sorry for you. I feel very sorry for the Government, Sir. I feel very sorry for the hon. Minister especially because knowing very well that during this period when he can find competent and efficient people in his Ministry, who could have managed that place very much better, I would say, at a lower expenditure. You are paying Rs. 60,000 to one person, you are paying Rs. 40,000 to another person, the Mill Manager is also paid another Rs. 60,000 a month. And we know they show a big profit by reducing staff and making certain changes. I know that they can show a profit. And they are also having a monopoly up to a point and with that monopolistic position they are able to show a profit. If those same conditions are available to the Sri Lankans, I am sure they would have also shown profits, I think

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]

the amount that you are giving out is rather high. The amount of the gross turn over - I do not want to come out with that amount here, because you do not come out with these figures here - and therefore - (Interruption).

Someone beeped, Sir.

සභාපතිතුමා

(தலைவர்)

(The Chairman)

Do not worry. Right time to stop I think.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

You are giving me an indication that I should stop.

We would like to have a detailed account of the workings of all these companies and also I would like to know when they are ending up their contracts.

Then you can go on with the establishment of your new training centre, where you are asking for Rs. 13 million. For the first time they are giving some money out of all the foreign aid that we are going to get only Rs. 13 million is to be given for the textile industry. How many millions of foreign aid? Rs. 29,000 million. And they are getting only Rs. 13 million. I think they are being treated badly.

Finally, I hope the Minister would take back those companies and run them as Sri Lankan companies, because if India can go Indian and buy Indian, Sri Lanka too must learn now, with all these hints that we are getting from the World Bank, to go Sri Lankan and buy Sri Lankan.

කේ. ඩබ්ලිව්. ආර්. එම්. ඒකනායක මහතා, (මාතලේ දිසා ඇමතිතුමා)

(திரு. கே. டபிள்யூ. ஆர். எம் ஏக்கநாயக்க—மாதலே மாவட்ட அமைச்சர்)

(Mr. K. W. R. M. Ekanayake—District Minister, Matale)

ගරු සභාපතිතුමනි, ජ්‍යෙෂ්ඨ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කීටීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතවා.

ඉතාමත් දක්ෂ ඇමතිවරයෙක් හා නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයෙක් සිටින මෙම අමාත්‍යාංශයේ ඒ දෙපොළටම කරන්නට තිබෙන වැඩ කොටස ඉතාමත් ස්වල්පයයි. අද ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා, පිටරටින් රෙදි ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කරන්න යනවාය කියා. ඒ ගැන පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වරුන් වන අපි පමණක් නොව, මේ රටේ ජනතාවත් ප්‍රශංසා කරනවා ඇති. නමුත් ඉතාම කනගාටුවෙන් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා—මෙහිදී සෑම මන්ත්‍රීවර

යෙක්ම මා සලක එකක වෙනවා ඇති—අපේ ප්‍රදේශවල ආරම්භ කර තිබුණ ජ්‍යෙෂ්ඨ මධ්‍යස්ථාන සියල්ලම අද වැසී තිබෙන බව. එහි සේවය කළ අපේ ගම්බද නංගිලා අද රක්ෂාව නැතිව ගෙදරට වී සිටිනවා. සමහර අය මේ මධ්‍යස්ථාන වැසෙන විට ණයට ලබාගත් යන්ත්‍ර ගෙදර අරගෙන ගියේ ගෙදර ඉදහෙත රෙදි විවීමේ අදහසිනුයි. අමාත්‍යාංශය නැත්නම් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කර ගෙන ගිය සමහර මධ්‍යස්ථාන සම්ප්‍රකාර සමීනි බිහි කර, වියන්නන්ගෙන් සංගම් බිහි කර සම්ප්‍රකාර පදනම මත කරගෙන යාමට පටන් ගත්තා. ඒවාට පත්වුණ නිලධාරීන් ඒ මුදල් ගසාකාලා, විනාශ කරලා. දැන් ඒවා වැහිලා මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් අපි නිතර නිතර මේ කාරණය සම්ප්‍රකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ අවධානයට යොමු කළා. නමුත් සාර්ථක පරීක්ෂණයක් පවත්වා ඒ ගසා කා මුදල්, අයුතු ලෙස ලබා ගත් මුදල් ආපසු අය කර ගැනීමට මේ වන තුරුම කටයුතු කර නැහැ. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. සම්ප්‍රකාර වියන්නන්ගේ සංගම් මගින් පාලනය කරගෙන ගිය ඒ මධ්‍යස්ථාන සියල්ලම නැවත දෙපාර්තමේන්තුවට භාර ගන්නය කියා. දැනට තමුන් නාත්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පාලනය වන ස්ථාන කිපයක් හොඳින් පාලනය වෙනවා. සම්ප්‍රකාර සංගමයටත්, ඔබතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුවටත් වෙන් වශයෙන් මේවා පැටරී තිබීම නිසා කරදරයට පත්ව සිටින්නේ ගම්බදව ජීවත්වන අහිංසක ජනතාවයි.

ඒ වගේම මා මතක් කරන්න කැමතියි, පිටරටින් රෙදි ගෙන්වීම නැවත්වීමෙන් මේ රටේ රෙදි නිෂ්පාදනය වැඩි වෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා අදහස් කරන පරිදි පිටරටින් ගෙන්වන රෙදි ප්‍රමාණය මේ රටේම නිෂ්පාදනය කරන්නත් පුළුවනි. ඒ මගින් රුකියා විරහිත අහිංසක තරුණියන්ට ඉාමිය මට්ටමින් රුකියා ලැබෙනවා. සමහර විට නගරබදව නම් එසේ නොවන්නට පුළුවන්. නගර බද එසේ නොවුණත් ඉාමිය මට්ටමින් විශාල සේවයක් වන බව ඉතා ඕනෑකමින් මතක් කරන්න ඕනා. ඒ වගේම අපවත් රුකියා ලබා දීමේ ප්‍රශ්නය තරමක් දුරට විසදා ගන්න පුළුවන් වෙනවා.

අනික් කාරණය නම් මේ රෙදි විවීමේ මධ්‍යස්ථානවල වැඩ කරන බොහෝ දෙනෙක් අපොස සාමාන්‍ය පෙළ හෝ උසස් පෙළ සමත් අය නොවෙයි. 5, 6, 7, 8 වැනි ශ්‍රේණි සමත් අයයි. මේ අයගේ රුකියා ප්‍රශ්නය මේ රටේ සැඟවී තිබුණ ප්‍රශ්නයක්. අපි නිතරම රුකියා විරහිත අය ගැන කතා කරන විට කරන්නේ අපොස සාමාන්‍ය පෙළ හා උසස් පෙළ නැත්නම් උපාධිය සමත්වී සිටිය අය ගැනයි. එවැනි විභාග සමත් අයගේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට යම් යම් මාර්ග ගන්නා අතර මේ වගේ සැඟවී සිටින කොටසකගේ ප්‍රශ්නය විසදීමට තිබෙන ඒයායන මාර්ගය තමයි. ඉාමිය මට්ටමින් ආරම්භ කර තිබෙන මෙවැනි සුළු සුළු කාර්මාන්ත. මට මතකයි, අපේ ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා වශයෙන් කටයුතු කරන කාලයේදී ලංකාව පුරාම රෙදි විවීමේ මධ්‍යස්ථාන 1000 ක් විවෘත කළා. මම හිතන විධියට එයින් තුනෙන් එකක්වත් අද ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ.

අ. හා. 7.30

ගරු සහායනිකුමනි, අද සුළු කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තු වූ මගින් මේ විධියේ මධ්‍යස්ථාන පවත්වාගෙන යනවා. නමුත් ඒවාට කියන්නේ කලාත්මක රෙදි විවිධ මධ්‍යස්ථාන කියයි. ඒවා බොහෝම සාර්ථක අත්දැකීම් කෙරීගෙන යනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තු වූ මගින් ඒවා කලාත්මක රෙදි විවිධ මධ්‍යස්ථාන කීපයක් පවත්වාගෙන යනවා. අපේ කොට්ඨාශයේත් ඒවා ඉතාමත් හොඳින් කරගෙන යනවා. ඒවායේ නිෂ්පාදනවලට හොඳ අලෙවියක් තිබෙනවා. එහෙම නම් දැනට වසා දමා තිබෙන පේෂකම් මධ්‍යස්ථාන, පේෂකම් මධ්‍යස්ථාන හැටියට පවත්වා ගෙන යන්නට බැරි නම් ඔබ දෙපාර්තමේන්තු වූ මගින් පවත්වාගෙන යන කලාත්මක රෙදි විවිධ මධ්‍යස්ථාන බවට ඒවාත් පත් කරන්න. ඒවායේ නිෂ්පාදනය කරන රෙදි අලෙවි කරන්න පුළුවන් කමේ තිබෙන නිසා ඒවා ඒ තත්ත්වයට පත් කරන්න ය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා.

රජයට මා මතක් කරන්න ඔහු, රජයේ මුදල් තිරපරාදේ වියදම් කරමින් පරිපාලනයේ වරදක් නිසා හෝ වෙනත් හේතුවක් නිසා හෝ පාඩුවට පත්වන ගෙන ගිය බලවේග පේෂකම් මධ්‍යස්ථාන සියල්ලම දැන් පෞද්ගලික අංශයට පාවරි තිබෙන බව. එය එක් අතකින් හොඳයි. රජයේ මුදල් තිරපරාදේ වැය නොකර වැය කරන මුදල්වලින් යම් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යත්වයට කටයුතු කිරීම සතුටට කාරණයක්. නමුත් මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ ලන්ගල, දඹුල්ල, රත්නොටු, මාතලේ යන මැතිවරණ කොට්ඨාශවල බලවේග පේෂකම් මධ්‍යස්ථාන හතරම පොලිකොට් කියන ආයතනය තමයි ලබාගෙන තිබෙන්නේ.

1982 දෙසැම්බර් මාසේ 22 වෙනිදා පවත්වන ලද ජන මත විචාරණයෙන් පසුව යම්කිසි පිරිසකගෙන් පොලිකොට් ආයතනයේ කාර්යයන්ට වූ හානියක් නිසාත් ඒ හානිය ගැන පොලිසියට දන් වූ අවස්ථාවේ ඒ පිළිබඳව විභාගයක් නොකළ නිසාත් ඇති විය යුතු සිතිය ගැනි ද්වේෂ සහගත සිත හේතු කොට ඒ පාලකයා මේ මධ්‍යස්ථානය දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම වසා දමා තිබෙනවා. එහි වැඩ කළ ළමයින් දැන් රැකියාව නැතිව ගෙදර ඉන්නවා. මේ ගැන කටයුතු කරන්නට කියා නිතර සාකච්ඡා කලත්, ඒ අයට දන්වා තිබුණත් තවම වැඩ කරන්නේ නැතුව වසා දමා තිබෙනවා. ඒ නිසා කරුණාකර තමුත්තාන්සේගේ අවධානය ඒ කෙරෙහි යොමු කරන ලෙසත් ඔහු හෝ ඒක පාලනය කරන වෙනත් කෙනකු හෝ සිටිනවා නම් තමුත්තාන්සේ ඒ තැනැත්තා අමාත්‍යාංශයට ගෙන්වා ඊට හේතු සාධක සොයා බලා නැවතත් එහි ක්‍රියාකාරීත්වය ඇති කරන ලෙස මම තමුත්තාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපට පුළුවන් හැටියට අපි ඒ නිලධාරි මහතාට උදව් කලා පරීක්ෂණ පවත්වන්න. නිසි බලධාරීන් ලෙට යන්න අපි නිර්දේශ කර ලියුම් යැව්වා. පෞද්ගලිකව සාකච්ඡා කලා. දැනට පුමාන දෙකකට කලින් ගෙන්වා කපා කළ වෙලාවේ කිව්වා "අපට යාන්ස් නැහැ, ලබන සුමානෙ පමණ ඒවා ගෙන්වූ හැටියේ පවත් ගන්නවා" කියා, කෙසේ වෙතත් මේක කඩාකප්පල් අදහසකින්

කරගන යන්නක්ද, එහෙම තැත්නම් ඔහු කළ පැමිණිල්ල ගැන ඒ නිසි බලධාරීන් ඒ අවස්ථාවේම කටයුතු නොකළ නිසා කරන දෙයක්ද කියන්න අමාරුයි. ඔහු එහෙම පැහැදිලිව ප්‍රකාශයක් කර නැහැ.

අවසාන වශයෙන් තවත් එක් කාරණයක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. බලවේග පේෂකම් මධ්‍යස්ථාන සියල්ලක්ම දැන් පෞද්ගලික අංශයට පවරා තිබෙන නිසා දැනට ඔබතුමන්ගේ දෙපාර්තමේන්තු වේ ඉතුරු වී තිබෙන්නේ හැන්ඩ්ලුම් නැත්නම් විවි. මධ්‍යස්ථාන පමණයි. මේ අවුරුද්දේ කරන්නට නොහැකි නම් දැනට විවෘත කර තිබෙන ඒ විවි. මධ්‍යස්ථාන ස්වල්පය සමුපකාර පදනමක් හෝ වෙනත් පදනමක් යටතේ තිබුණත් යළි එය ඔබ අමාත්‍යාංශයට, දෙපාර්තමේන්තුවට පවරා ගෙන එහි ක්‍රියාකාරීත්වය මැනවින් ගෙන යමින් ඊට අවශ්‍ය රෙදිපිළි ප්‍රමාණය නිෂ්පාදනය කරමින් රැකියා නැති අයගේ රැකියා පුනර්ගතය විසඳා ගැනීමට අවස්ථාවක් සලසා දෙමින් ලබන අවුරුද්ද වන විට සෑම මැතිවරණ කොට්ඨාශයකම තව තවත් මේ වාගේ මධ්‍යස්ථාන විවෘත කර ඒ මගින් තමුත්තාන්සේලා අදහස් කරන පිටරටින් රෙදි ගෙන්වීම අත් සිටුවීමේ අදහස ඉටු කර ගැනීමට මෙය රැකුලක් වේවායි කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මම නිහඩ වෙනවා.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා (මැද කොළඹ තුන්වන)
 (இறுப்பு எம். ஹலீம் இஷாக்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)
 (Mr. M. Haleem Ishak—Third Colombo Central)

Mr. Chairman, I wish to speak a few words on the Votes of the Ministry of Textile Industries. A worker who was dismissed by the National Textile Corporation five years ago has been to all the tribunals, the Labour Tribunal, the Magistrate's Court and the Appeal Court, but unfortunately the award that was given has not been executed and this man has not been given what is due to him. The person concerned is one Mr. U. E. Perera. The Labour Tribunal ordered - case No. L.1/14832/77 - that compensation be paid to him in a sum of Rs. 40,000. The Corporation appealed against this order. The Appeal Court - case No. S.C. 361/78 also held with the Labour Tribunal Order. This was on 20.6.80. The management did not pay this money. He again appealed to the Labour Department. A case was filed in the Colombo Magistrate's Court - case No. 11541/4/82. The Magistrate's Court order was given on 15.9.82 holding that the Corporation is guilty under the provisions of the Industrial Disputes Act and under the Finance Act No. 38 of 1971. The Magistrate ordered the Liquidator who argued the case for the Corporation to deposit the compensation due to him on or before 27th October 1982. The Liquidator as well as the Corporation had failed to do so.

In the meantime, he made an appeal to His Excellency the President and he has forwarded it to the Hon. Minister. The Minister informed him that he has

[එම්. හැරිම ඉසාක් මහතා]

called for a report from the Competent Authority of the National Textile Corporation and also from the Liquidator. On 7th March 1983, the Liquidator, Mr. Y. R. de Silva, informed the person dismissed, that an appeal has been submitted on 22.9.78 against the order of the Magistrate's Court because the decision of the case will affect other cases pending in court. Now, for the last five years this man has been going to various tribunals, the Labour Tribunal, Magistrate's Court and the Appeal Court. He went to the Magistrate's Court again, before appealing to his Excellency the President, appealing that the sum of Rs. 40,000 that was due to him has not been paid. Very many other Corporations and Boards which had similar cases decided by the Labour Tribunals, the Supreme Court and various other Tribunals have paid compensation. I appeal to the Hon. Minister of Textile Industries to consider this matter sympathetically. This is the case of a man who lost his job over five years ago. The Labour Tribunal, the Magistrate's Court and the Appeal Court have held with the arguments put forward and awarded him a sum of Rs. 40,000, but unfortunately, due to wrong advice, I suppose by certain official of the Ministry, this man has not been paid. I think, it is unfair. I kindly appeal to the Hon. Minister - I am also tabling an appeal* , made by Mr. U. E. Perera to the Hon. Minister to be included in the HANSARD - to order the Department concerned to pay the compensation that was awarded by the legally constituted Labour Tribunal, upheld by the Magistrate's Court and by the Appeal Court, be paid to Mr. U. E. Perera.

Then the general impression created in the country is that after the handing over of the textile industry or the manufacture of textiles, the Corporation or these organizations have been very successfully run. The "Island" paper of 17th March 1983 has a very interesting news item - I am only reading the headline - where it says -

"Rs. 36.2 m. still due on textile plants leased".

If the general impression that is being created in the country is that these factories are doing extremely well, I do not understand why these lessees, the private sector organizations, are unable to pay the lease money to the State." Also in its news item says -

"It has now been referred to the Attorney-General to find out what effective action should be taken to recover the monies due."

Sir, I think, this is a very serious matter. The Hon. Minister, I think will have to take immediate steps for the recovery of the monies due. If these organizations

* කපාව අවසානයේ පළ කර ඇත.

உரை யினி யறு தியில் தரப்பட்டுள்ளது.

* Produced at end of Speech.

are unable to pay their lease monies for the machinery leased out to them, I do not think they are running this business in a profitable way.

Finally I appeal to the Hon. Minister to reconsider reinstating people who were sent out of employment in 1980. There are quite a number of people. In fact I appealed to the Hon. Minister and he was good enough to refer the matter to the National Textile Corporation at Veyangoda. But I do not think the present employers are agreeable to take back these people. Quite a number of these workers who have been thrown out of employment had been employed for very many years. They are starving today; for years they have been without employment. I kindly appeal to the Hon. Minister to consider the strikers' question sympathetically.

Thank you.

සහමෙයය මත තහන ලද ලියවිල්ල :

சபாபிடத்து வைக்கப்பட்ட ஆவணம் :

Documents tabled :

72, ය. ඒ. පෙරේරා මාවත,
රාජගිරිය.
1983. 03. 10.

ගරු විජයපාල මැන්දිස් මැතිතුමා,
පේෂකර්ම ඇමති,
පේෂකර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය,
කොළඹ 07.

ගරු ඇමතිතුමනි,

ජාතික පේෂකර්ම සංස්ථාව හා වන්දි මුදල් ගෙවීම.

උක්ත කාරණය සම්බන්ධව මෙහිින් 83. 01. 17 දින මඟතුමා වෙත එවන ලද ලිපියට මඟතුමා වෙනුවෙන් ආර්. ඒ. ඒ. ප්‍රනාන්දු මහතා විසින් ඔහුගේ ලිපි අංක වී. ඇස්./ජා. පේ. හා 83. 01. 21 දින ලිපියෙන් මා වෙත දැනුම් දී ඇත්තේ පේෂකර්ම සංස්ථාවේ අදාළ වැඩ බලන බලධරන් නිලධාරී මහතා ගෙන් හා සම්බන්ධ කාරණ නිලධාරී මහතා ගෙන් ඉක්මණින් උරුමාත්කම් ඉල්ලා ඇති බවත්ය.

දැනට මාස 2 ක් පමණ කාලය ගෙවී ගිය බව ඉහතින් සඳහන් කර ඇති ලිපි වලින් පෙනී යන බැවින් එම චාරිතාව මඟතුමාට ඉදිරිපත් කර ඇතැයි විශ්වාස කරන අතර කරුණාකර නැවත වරක් කොළඹ මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයෙන් 1982 සැප්තැම්බර් මස 15 දින දී ඇති තීන්දුව අනුව මට ගෙවිය යුතු මුදල් ගෙවීමට මඟතුමාගේ අනුමැතිය ඇවරුවන වයි. ආර්. ද සිල්වා මහතාට දෙන ලෙස උදක්ම ඉල්ලා සිටිමි.

උරුම මගින් එයාර් ලංකා සේවකයින්ට සේවා අහිමි කිරීම සම්බන්ධයෙන් වන්දි ගෙවීමට කැබිනට් මණ්ඩලය අනුමත කර ඇති බව ඉවත්පත් චාරිතා පළ වී ඇත. ඒ පිළිබඳව එම සේවකයන්ට ඒ තරමින් හෝ වන්දියක් ගෙවීමට ඉදිරිපත් වීම ශත වරින්ම සකසා ගත හැකි බව මගේ කැපවීම වශයෙන් මගේ කාරුණිකව පළ කරමි.

මට ගෙවිය යුතු වන්දි මුදල ගෙවීම සඳහා කම්කරු විනිශ්චය සභාවන්, අභියාචන උසාවියන්, කොළඹ මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයන් නියෝග කර තිබියදීත් නැවත වරක් අභියාචනයක් කිරීමට කටයුතු කර ඇතැයි ජාතික පේෂකර්ම සංස්ථාවට ඇවරුණු වන වයි. ආර්. ද සිල්වා මහතා ලිඛිතව 1983. 03. 07 දින මා වෙත එවා ඇති ලිපියක ජායා පිටපතක් ඔබගේ දැනගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කරමි.

ඇමතිතුමනි,

උසාවි තුනකින් දී ඇති තීරණයකට නැවත වරක් අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීම ආදර්ශමත් සේවා යෝජනයකුගේ ක්‍රියාදාමයක් නොවන බව ඉතා කණගාටුවෙන් මඛතුමා වෙත පෙන්වා දෙන අතර මට ගෙවිය යුතු වන්දි මුදලට 1980 ජූනි මස 20 දින සිට (එනම් අභියාචන උසාවියේ නීන්ද්‍ර අනුව) නොගෙවීම නිසා බැංකු පොලී යන් සමග මට හිමිවිය යුතු බව මඛතුමා ද පිළිගන්නවා ඇතැයි විශ්වාස කරමි. තවද, රජයේ ධර්මිෂ්ඨ පිළිවෙතක් නොවේද?

ඉක්මණින් මෙම මුදල් ගෙවීමට මඛතුමා ක්‍රියා කරනු ඇතැයි විශ්වාස කරමි.

මෙයට - හිතවත්,
ශ්‍රී. ඒ. පෙරේරා.

වන්දි රණතුංග මහතා (මාවනැල්ල)

(*திரு. சந்திர ரணதுங்க—மாவனல்ல*)

(Mr. Chandra Ranatunga—Mawanella)

Mr. Chairman, while we are discussing the Vote under the Ministry of Textile Industries, I would like to mention a few words with regard to the handloom industry, regarding which the Hon. District Minister and the hon. Member for Dambulla also has spoken.

With regard to this handloom industry I should say that there are a large number of young ladies who are engaged in this industry in most of our areas. And also due to the reason that these handloom centres are not being able to get the necessary yarn, quite a number of these centres are now closed down. As a result, what has happened is, these young ladies who are engaged in this industry are now without a job. And as a result, I should say the unemployment problem in this country is becoming more and more grave.

I must thank the Hon. Minister and the hon. Deputy Minister for appointing three Handloom instructresses to my area after a long time.

As the hon. Deputy Minister will remember, I had the occasion to go to the Ministry a number of times with regard to this matter and the hon. Deputy Minister was good enough to call a number of people from my Electorate for interviews, and three persons have been selected and they are being given appointments. I must thank the Hon. Minister and the hon. Deputy Minister for this act because there are a number of centres in my Electorate which are without these instructresses

I would say that the Handloom Centres have almost closed down due to two reasons: one reason is that they are unable to get the necessary yarn, and the second reason is that they are unable to market the finished product. The difficulty in marketing, I believe, is that the finished product made at these Handloom Centres are not so attractive to the eye, not that the quality of the textiles produced at these Handloom Centres are bad. I should say the textiles produced at these Handloom Centres are in fact even

stronger than the textiles which are being produced in powerlooms, and even the synthetic textiles. But unfortunately the appearance and the finish of the product is not so good, as a result the marketing of these products has become difficult.

Therefore, I would suggest that the Hon. Minister makes an attempt to get some technical know-how as to improve the finish of these handloom textiles.

We know in India the handloom textile industry is one of the most prosperous industries. India produces some of the most beautiful textiles in the world and they are very attractive and there is absolutely no difficulty if we could get that type of handloom textiles produced for the marketing of it.

Therefore, I would suggest that some type of training be given to these persons who are engaged in this handloom textile industry.

Therefore, I suggest that some form of training be given to these people who are engaged in handloom textile industries in our villages so that there would be very good finished products which could be easily sold.

The supply of yarn to these handloom centres is now done by the handloom textile weavers' co-operative societies. I should say that these textile weavers' co-operative societies are not managed properly. The co-operative movement is a people's movement. It may be that the people who are in the movement sometimes are not really interested in it and are merely carrying it on as a place of employment. They are not taking that amount of interest which they should take in a people's movement. That is why the people who take shares in co-operative societies are not paid any dividends. These textile weavers' co-operatives sometimes run at a loss, and as a result they cannot supply the yarn.

Therefore I suggest that the Ministry opens up some centres to provide yarn. It does not matter if the co-operatives also supply yarn, but together with the co-operatives if the Ministry can have some centres for the distribution of yarn, I think the people who are engaged in handloom industries will be able to get the yarn and carry on with their work.

Therefore, I would earnestly request that the handloom industry be given a fillip, for two reasons. Firstly, the number of people who are engaged in it, especially in the village electorates, will be able to carry on with their jobs and thereby find a living. Secondly, the handloom industry as such should be given encouragement because we would be saving large sums of money which we are sending out to buy foreign textiles.

අ. හා. 7.45

ඩී. වින්සන්ට් ඩයස් මහතා (බදුල්ල)
(ශ්‍රී ලං. ම. බිණිසන්ට් ටයාස්—ප. ආණ්ඩු)
(Mr. D. Vincent Dias—Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ වැදගත් අමාත්‍යාංශයක් වන පේෂකර්ම අමාත්‍යාංශයට අදාළ වැය ශීර්ෂය සාකච්ඡා වන මේ අවස්ථාවේදී මටත් කතා කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙතවා. විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය මට්ටමෙන් පවත්වා ගෙන යන අත් යන්ත්‍ර පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථාන සම්බන්ධයෙන් කාරණා කීපයක් සඳහන් කරන්නට මා අදහස් කළා. මාතලේ දිසා ඇමතිතුමාත්, මාවතැල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාත් (වන්ද රණතුංග මහතා) ඒ ගැන සඳහන් කළා. අත් යන්ත්‍ර පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථාන නිසා ගමේ අහිංසක දරුවන්ට සරමක් හෝ ඇද ඇතිරිල්ලක් හෝ තුවායක් හෝ වියා යම් ආදායමක් උපයා ගන්න පුළුවන් වුණා. සමහර අවස්ථාවලදී එසේ වියන රෙදි මධ්‍යස්ථානය අසලදීම වෙන්දේසි කර හෝ අලෙවි කර ලැබෙන යම් ආදායමක් තිබුණා නම් ඒක බෙදා ගත්තා. නමුත් දැන් එම අත් යන්ත්‍ර පේෂකර්මාන්තශාලා සම්පූර්ණයෙන්ම වැසී යාමට මාර්ගය පැදී තිබෙන නිසා, එම සේවයේ යෙදී සිටි ගමේ ඒ අහිංසක දරුවන්ට තිබුණු අවස්ථාව නැති වී ගිහින් තිබෙනවා. එම නිසා, ඇමතිතුමාගේ ආකල්පය ගැන මම බොහෝම සන්තෝෂ වෙතවා. විදේශීය රෙදි ආනයනය හැකි ඉක්මනින් නවත්වන බවට එතුමා කර ඇති ප්‍රකාශය ගැන සතුටු වන අතර එතුමාට සුභ ප්‍රාර්ථනා කරනවා. අපේ දේශීය කර්මාන්තය නගා සිටුවීමට එතුමා ගත් විශිෂ්ට පියවර මේ වසරේදීම ක්‍රියාත්මක කරන්නට එතුමාට හැකිවේවායි කියා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ග්‍රාමීය පෙහෙකම්හල් වසා දැමීමට නැතිනම් හුඟක් දුරට අඩු පණ වීමට හේතුව කුමක්ද කියා අපට දැන් පෙනී යනවා. මූලික හේතුව වී තිබෙන්නේ මාවතැල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වාට්ගේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය තුළින් මේ පෙහෙකම්හල්වල පලනය ගෙන යාමයි. සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැන කතා කරන්නට ගියාම පැය ගණනක් නොවෙයි. දවස් ගණනක් නොවෙයි, මාස ගණනක් වුණත් කතා කරන්න පුළුවනි. ඒ තරමටම බොහෝම දුර්වල, අදක්ෂ පාලනයක් පවතින්නේ. ඇත්තවශයෙන්ම මේවා ගැන වෝදනා මුඛයෙන් කතා කරන්න මම කැමති නැහැ. මේවායේ දුර්වලකම් ගැන විස්තර කරන්න කැමති නැහැ. ඇමතිතුමාත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත්, අමාත්‍යාංශයත්, දෙපාර්තමේන්තුවත් මේවා ගැන දන්නවා ඇති.

මේ අවස්ථාවේදී ගරු ඇමතිතුමාට මම යෝජනා කරනවා, සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවට පවරා තිබෙන අපේ ග්‍රාමීය පේෂකර්මාන්තශාලා නැතිනම් 'විවිචින් සෙත්වරිය' නැවතත් දෙපාර්තමේන්තුවට, නැතිනම් අධිකාරියට ගන්න කියා. ඒවා භාර දෙන්න දෙපාර්තමේන්තුවට, දෙපාර්තමේන්තුවේ අධීක්ෂණය යටතේ. නැතිනම් අධිකාරියට ගන්න. බලය ලත් නිලධාරියෙක් පත් කරන්න ආසන මට්ටමෙන්, දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන්, මේ ගැන සුපරීක්ෂාකාරී වෙන්නට. මේකේ උප අධ්‍යක්ෂ කෙනෙකු හැටියට කොහේ හරි ඉන්න උප දිසාපති කෙනෙක් පත් කර ගන්නවා, එයා කවිචේරියෙ තියෙන

කාර්යාලයට අනුයුක්ත කරනවා. මේක සම්ප්‍රදායයක්ද කියා මම අහන්න කැමතියි. ඔහු පේෂකර්ම මධ්‍යස්ථාන ගැන නැතිනම් පේෂකර්මාන්තය ගැන කිසිම දෙයක් දන්නේ නැහැ. අත් යන්ත්‍ර සේවිකාවෝ, උපදේශකයෝ ඇවිත් එයාලගේ අමාරුකම් ගැන කියනවා. ඒවා මොන වද කියාලවත් ඒ මනුෂ්‍යය දන්නේ නැහැ; එයා දන්නේ කවිචේරියෙදී කළ වැඩ ගැන විතරයි. මෙය සම්ප්‍රදායයක් හැටියටයි කර ගෙන එන්නේ. මෙවැනි පුද්ගලයන් තෝරා ගෙන තියෙන්නේ. මේ ගැන පළ පුරුද්දක් ඇති, නිපුණත්වයක් ඇති නිලධාරියෙක්, උප දේශකයෙක් ඒ ස්ථානයට පත් නොකරන්නේ ඇයි?

සම්බන්ධීකරණය කරන්නට පමණක් නිලධාරියකු පත් කරනවා නම් අපට එයින් සැහීමට පත් වෙන්න බැහැ. මූලික වශයෙන්ම, මේ ග්‍රාමීය මට්ටමේ පේෂකර්ම ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම අද අඩුපණ වී තිබෙන්නේ. කඩාකප්පල් වී තිබෙන්නේ. මේ විධියට නොදන්නා මිනිසුන්, මේ කාර්යය පිළිබඳ හැඟීමක් නැති පිරිස්. ඒ ස්ථානවලට පත් කර තිබීම නිසයි. එම නිසා ස්ථානවලට, කෙළින්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් හෝ කෙළින්ම අධි අධිකාරියෙන් හෝ කෙළින්ම සංස්ථාවෙන්, බලය ලත් නිලධාරියෙක්, ඒ පිළිබඳව නිපුණතාවක් ඇති නිලධාරියෙක් ආසන මට්ටමෙන්, දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් පත් කර යවන්න. අධ්‍යක්ෂවරයා හැටියට, එහෙම පත් කරන නිලධාරීන් යවන්න ඉන්දියාවට. යවන්න චීනයට. ගිහින් පුහුණුවක් ලබා ගෙන එන්න කියන්න. ජපන් රටට ගිහින් පුහුණුව ලබන නිලධාරීන් ඉන්නවා. ඒ සමහර අය සංස්ථාවේ සේවයට කැමති නැහැ, වැටුප් තලය මදි නිසා. අපි මේ කාරණය ගැන චිකක් කල්පනා කර බලන්නට ඕනා. ග්‍රාමීය මට්ටමෙන් අපේ ග්‍රාමීය ආර්ථිකයට නියම තැනක් ලැබෙන්නේ පේෂ කර්මාන්තය දියුණු තත්ත්වක තිබුනු නිසයි. එමනිසා ග්‍රාමීය මට්ටමෙන් මේ කර්මාන්තය දියුණු කිරීම සඳහා මේ කර්මාන්තය පිළිබඳ නිපුණත්වයක් දක්ෂතාවයක් ඇති නිලධාරීන් දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් පත් කර යැදීමට කටයුතු සලස්වන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමා ඉල්ලීමක් කරනවා.

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා (පොල්ගහවෙල)
(ශ්‍රී ලං. අභිබ් රාජුසන් ඉයාජකොඩි—පොල්ගහවෙල)
(Mr. Sunil Ranjan Jayakody—Polgahawela)

ගරු සභාපතිතුමනි, කාල වේලාවේ හැටියට මට අවස්ථාවක් දීම ගැන මා තමන්ගාත්සේට ස්තූතියක් වෙතවා. තුල්හිරිය පෙහෙකම්හල සම්බන්ධයෙන් කරුණ දෙක තුනක් ගැන ගරු පේෂකර්ම ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නට ඕනා. තුල්හිරිය පෙහෙකම්හල මගින් ඒ අවට ආසනවල තරුණ තරුණියන්ගේ රැකිරීම් ප්‍රශ්නය විසඳන්නට තමුන්තනාත්සෙ වරින් වර අවස්ථාව දෙන විට යාබද අසනයක් වූ පොල්ගහවෙල ආසනයේ තරුණ තරුණියන්ට මේ දක්වා දී තිබෙන රැකිරීම් ගැන කල්පනා කරන විට ඇත්ත වශයෙන්ම ඇමතිතුමන්ලා අතරින් මේ වාගේ මන්ත්‍රී වරුන්ගේ ඉල්ලීම් අනුව රැකියා බෙදා හැරීමේදී ගරු පේෂකම් ඇමතිතුමා, ක්‍රියා කර තිබෙන ආකාරය ගැන මා විශේෂයෙන්ම එතුමාට ස්තූතියක් විය යුතුයි. එතුමා ගැන මම ආඩම්බර වෙතවා.

ඒ සමගම, මේ බඳවා ගන්නා කමකරුවන් පිළිබඳව මට කරුණු දෙක තුනක් කියන්නට තිබෙනවා. තුල් හීරිය පෙහෙකම්හල අවට ආසනවලින් තරුණ තරුණියන් එසේ බඳවා ගන්නා ඔවුන් සේවයට පැමිණ මාස නවයක් කිවිටු වන විට පෙහෙකම්හලේ මිලි මැනෝජර් ඔවුන්ට වැඩ නොදී සේවා කඩනවා. ඒක ඉතාම වැරදියි. ගම්බද ප්‍රදේශවලින් එතැන සේවයට පැමිණි ඉතා දක්ෂ තරුණයින්ගේ සේවය පවා ඒ විධියට මාස නවයෙන් තතර කර තිබෙනවා. මම හිතන භූමියට මෙසේ සේවය කඩන්නේ ඔවුන්ට අර්ථසාධක අරමුදල, සම්පූර්ණ නිවාඩු වැනි සේවක වරප්‍රසාද අහිමි කරන්නටයි. නමුත් තමුන්නාන්සේට අඟවන්නේ ඔවුන් නිෂ්පාදන ධාරිතාව වැඩි කිරීමෙන් ලාභ ලබන ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන බවදී. මිලි මැනෝජර් ශ්‍රී නිවාසන් මහත්මයා කොළඹ හතේ ඉදහන රුපියල් 75,000 ක පඩියක් ගන්නවා. ඒවා අඩු කර මේ දුප්පත් තරුණ තරුණියන්ට සහනයක් දෙන්නට බැරිද කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. ශ්‍රී නිවාසන් මහත්මයා—මේ ඉන්දීයානු දුඩ්ඩ මහත්මයා—සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි කර ගතයුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. ඔහු කමකරුවන්ගේ ශ්‍රමය සූරා කන මිනීමරුවෙක් වගෙයි. අපේ ගම්බද තරුණයින් ඉන්දියාවේ දුඩ්ඩ තරුණයින් වගේ නොවන බව අපි ඔහුට කියන්නට ඕනෑ. අපේ තරුණයෝ දක්ෂයි. ඔවුන්ගෙන් වහළුන්ගෙන් මෙන් වැඩ අරගෙන මේ විධියට මාස නවයෙන් ගෙදර යැවීමට ඊළඟට ඔවුන් අප ළඟට එනවා. දැන් මගේ ආසනයේත් අවට ආසනවලත් හුඟක් තරුණයින් මට කියනවා. ගිහින් මිලි මැනෝජර් හමු වෙන්නය කියල. ශ්‍රී නිවාසන් මහත්මයා හමු වුණොත් මට 'මුහුදේ පොල් පෙන්නන්න' වෙනවා. එමනිසා මම යන්න නැහැ. එහෙම යන්නේ මේ ක්‍රමය හරි නැති නිසයි. ශ්‍රී නිවාසන් මහත්මයා මේ කමකරුවන්ගේ ශ්‍රමය සූරා කන මිනීමරුවෙක් වගෙයි. කල්පනා කර බලන්න මේ තරුණයින් ගැන. මාස නවයකින් පසු දක්ෂ අයට අවස්ථාව දී අදක්ෂ අය ගෙදර යවනවා නම් ඒක වෙන දෙයක්. දැන් බලන්න, ලහදී භාරසිය ගණනක් ගෙදර යවා තිබෙනවා, වරක් තිස් ගණනකට අවස්ථාව තිබෙනවාය කිව්වම මගේ ආසනයෙන් යැවූ විසිහය දෙනෙකුගෙන් දහසය දෙනකු බඳවා ගන්නා. හරි. දැන් එහෙම අරගෙන මාස නවයක් කිවිටු වන ඒ මිනිස්සු ගෙදර යවනවා. ගරු ඇමතිතුමාත් ඒ තත්වය දන්නවා.

ඒ සමගම, තවත් කාරණයක් කියන්නට ඕනෑ. මිලි මැනෝජර් මහත්මයා මෙහෙම එකකුත් කරනවා. මන්ත්‍රී වරුන්ට මිනිසුන් යවන්න තමුන්නාන්සේ අවස්ථාව ලබා දුන්නට කොහොම හරි මන්ත්‍රීවරයකුගෙන් ලියු මක් ඩැහැගත් උදවියගෙනුත් පහාවක් ගැනීමේ ක්‍රමයක් තිබෙනවා. සමහර තරුණ කාන්තාවන්ගේ පතිවත ඩැහැගෙන රක්ෂා දුන් අප්‍රා නිබෙනවා. තමුන්නාන්සේ දන්නේ නැහැ. මේවා. මම දන්නවා. තව හොඳ හොඳ දේවල් තිබෙනවා. මේ වාගේ වැඩ ගැන තමුන්නාන්සේට කියන්නට හොඳම අවස්ථාව තමයි මේ. එමනිසා මේ තුල්හීරිය පෙහෙකම්හල ගැන විශේෂ අවධානය යොමු කරන මෙන් මා තමුන්නාන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට මත්තේගම පේෂ කර්මාන්ත ආයතනයේ 150 ක් පමණ සේවකයින් සත්‍යග්‍රහයක් කළා. ඒ අයගේ වැඩ තහනම් කරලත් නැහැ. ඒ අය අස්කරලත් නැහැ, සේවයට කැඳවලත් නැහැ. මේ අය එක්සත් ජාතික පක්ෂයට වැඩ කළ, රජයේ ප්‍රබල අය. මගේ ආසනයේ නොවෙයි, කුරුණෑගල දිසාවේ ආසන 6 ක 150 දෙනකුගෙ කණ්ඩායමක් ඇවිත් මාව හමු වුණා. ඒ නිසා ඒ අය වෙනුවෙන්, පක්ෂයේ අය වෙනුවෙන්, තරුණ අය වෙනුවෙන්, ගම්බද අපේ හිතවත් අය වෙනුවෙන් මම මේ කතා කරන්නෙ. ඒ 150 දෙනා වැරද් දක් කර තිබෙනවා නම් පළමුවරට සමාවක් දීලා ඒ 150 දෙනාට සේවය ලබා දෙන්න. සිංහල අවුරුද්ද කිවිටු වෙලා කොහොමද ඒ අය ජීවත් වෙන්නෙ? මා හිතනවා තමුන්නාන්සේට දිසා ඇමතිතුමන් කියන්න ඇති. මේ කාරණාව කොහොම හරි ඉටු කරන්න කියා මම ඉල්ලනවා.

තව එක කරණවයි මට කියන්න තිබෙන්නෙ.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
Order, please!

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. சுனில் ரஞ்சன் ஜயகோடிய*)
(Mr. Sunil Ranjan Jayakody)
තමුන්නාන්සේ කුරුණාකරලා තව එක විනාඩියක් මට දෙන්න. කිවයුතුම කාරණාවක් මේ. බලවේග පේෂ කර්මය ගැන කතා කරද්දී—

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
මීට පස්සේ නම් කතා කරන්න අවස්ථාවක් නොලැබෙන හැඩයි පේන්නෙ.

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
(*திரு. சுனில் ரஞ்ஜன் ஜயகோடிய*)
(Mr. Sunil Ranjan Jayakody)
තව එක විනාඩියක් දෙන්න.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
Order, please!

ආර්. එම්. ධර්මදාස ධර්මා මහතා (නියෝජ්‍ය පේෂ කර්ම ඇමතිතුමා)
(*திரு. ஆர். எம். தர்மதாச பண்டா—புதுடைவைக் கைத் தொழில் பிரதி அமைச்சர்*)
(Mr. R. M. Dharmadasa Banda—Deputy Minister of Textile Industries)

ගරු සභාපතිතුමනි, අද පේෂ කර්ම අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ බොහොම වැදගත් අදහස් දැක්වූ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවා. පළමු වෙන්ම අත්තනලේලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන්

[ආර්. ඇම්. ධර්මය බණ්ඩා මහතා]

ජයකොඩි මහතා) කරුණු දක්වමින් අපේ ගරු ඇමති තුමා කළ ප්‍රකාශයක් ගැන එතුමාගේ ස්තුතිය හා පක්ෂපාතීත්වය දැක්වුවා. මම හිතන හැටියට අපේ ගරු ඇමතිතුමා දැක්වූ අදහස එතරම් අමුණු එකක්වත්, එතරම් ආන්දෝලනයක් ඇතිකර ගන්න වුවමනා එකක්වත් නොවෙයි.

1977 දී අපි බලයට එනවිට රෙදිවල විශාල හිඟයක් තිබුණා. ඒක ඇත්ත. කවුරුත් පිළිගන්නවා. ඒ හිඟය මකා ජනතාවට අවශ්‍ය රෙදි ප්‍රමාණය ලබා දෙන්න ඕනෑ නිසා රෙදි ආනයනය කරන්න අපට සිදුලුණා. වෙළඳ අමාත්‍යාංශයත් පේෂ කාර්ම අමාත්‍යාංශයත් එකට එකතුවෙලයි ඒ තීරණ ගත්තේ. ඒ අනුව 1979 වර්ෂයේදී අපි ආනයනය කළා රෙදි මිටර් දශ ලක්ෂ 91 ක්. 1980 වන විට අපට පුළුවන්කම ලැබුණා ඒ ප්‍රමාණය මිටර් දශ ලක්ෂ 21 ට බස්සන්න. 1981 දී අපි ඒ ගණන මිටර් දශ ලක්ෂ 10 ට බස්සුවා. ඒ මිටර් දශ ලක්ෂ දහය 1981 දී ආනයනය කළාට පසුව, අද වනතුරු එක මිටරයක්වත් මේ රටට ගෙන්වන්නට අවසර දී නැහැ. [බාධා කීපීමක්] මම හිතන හැටියට අත්තන ගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) මේ පිළිබඳව නොදන්නවා. ඇති. කවදාවත් වෙළඳ ඇමති තුමා තනි තීරණයකට බැහැලා රෙදි ආනයනය කරන්න අවසර දෙන්නේ නැහැ. අපි බැඳීමක් තිබෙනවා. ඒ අනුව පේෂ කාර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය සමග සාකච්ඡා කරලයි තීරණයකට බසින්නේ. මේ මිටර් දශ ලක්ෂ ගණන් ආනයනය කරන්න ඉඩ දෙන්නේ ඒ අමාත්‍යාංශ දෙකම එකට එකතුවෙලා සාකච්ඡා කරලයි. 1981 න් පස්සේ තවම මිටරයක්වත් ආනයනය කරන්න ඉඩ දී නැහැ. යම්කිසි විධියකින් අවස්ථාවක් එනවා නම් පිටරටින් රෙදි ගෙන්වීමට, එවිට මේ අමාත්‍යාංශ දෙක එකට එකතුවෙලා තීරණය කරනවා කොපමණ රෙදි ප්‍රමාණයක් ගෙන්වීමට ඉඩ දිය යුතුද කියා.

අ. හා 8

1977 ආණ්ඩු බලය ලබාගත් හැටියේ අපට පෙනුනා මේ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය රෙදි ප්‍රමාණයේ අඩුවක් තිබෙන බව. මම අමතුවෙන් කියන්න වුවමනා නැහැ, කොයිතරම් පෝලිමිල ගියාද, කොයි තරම් කුපන් වලට රෙදි දුන්නාද කියා. ඒ හේතුව නිසා තමයි 1979 දී අපට දශ ලක්ෂ 91 ක් ගෙන්වන්නට සිදු වූවුණේ. ඒ එක්කම අපට අපේ නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්න පුළුවන් වුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි 1981 දී මිටර් දශ ලක්ෂයක් ගෙන්වුවාට පසුව තවම එක මිටරයක්වත් ගෙන්වා නැත්තේ. අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැරදි ආකල්පයක් තියාගෙන ඉන්නවා අපේ අනුමතියක් නැතිව රෙදි ගෙන්වීමට බලපත්‍ර දෙන්න වෙළඳ අමාත්‍යාංශයට පුළුවන් කියා. එහෙම පුළුවන් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් අපි ඊස්ට් සාමහික වගකීමක් දරන අය. එනනිසා අමාත්‍යාංශ දෙක එකට එකතුවෙලයි තීරණයක් ගන්නේ. 1981 දී රෙදි මිටර් දශ ලක්ෂ 10 ක් ගෙන්වුවාට පසුව 1982 වර්ෂයට රෙදි මිටරයක්වත් ගෙන්වා නැහැ. 1983 න් මේ දක්වා ගෙන්වල නැහැ. මා හිතන හැටියට ප්‍රකාශයක් නොක

ලත් පිටරටින් රෙදි ආනයනය කිරීම තිකන්ම නැවතියා. එතුමා ප්‍රකාශ කළේ ඒකයි. සමහර උදවිය මෙය ලොකුවට අරගෙන ආන්දෝලනයක් ඇති කර තිබෙනවා. තමුත්තාත්තේ කියන විධියට, මන්ත්‍රීවරු ප්‍රකාශ කළ අන්දමට, වාමාංශික ව්‍යාපාර බලාපොරොත්තු වන වැඩවර්ජන, 'ගෝ ස්ලෝ' ආදී දේවල් නිසා යම් දවසක අපේ කර්මාන්තාංශ වැහෙන තත්ත්වයක් ඇති වුවහොත්—මා දන්නේ නැහැ. එහෙම තත්ත්වයක් ඇති වෙයිද කියා—සමහර විට අපට සිදු වෙනවා. මහජනතාවට වුවමනා කරන රෙදි පිටරටින් ගෙන්වන්න. නමුත් අද එවැනි වුවමනාවක් නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළේ එයයි. මා හිතන්නේ එය ගරු මන්ත්‍රීතුමා බලාපොරොත්තු වන විධියට විශාල වශයෙන් ගණන් ගත යුතු දෙයක් නොවෙයි. ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙන්නේ අපේ බලාපොරොත්තුවයි එනම් දේශීය නිෂ්පාදනය වැඩි කර ආනයනය සම්පූර්ණයෙන් නවත්වන්න කියන එකයි. 1981 න් පසුව එය නිරායාසයෙන්ම නැවතී තිබෙනවා.

මා හිතන්නේ, 1981 න් පසුව අපි රෙදි ගෙන්වන්නේ නැති එක ගැන ගරු අත්තනගල්ල මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) ප්‍රශංසා කළ යුතුයි. නමුත් මේ රටේ විදේශීය රෙදි තිබෙන බවත්, ඒවා මිනුම්කිත් ගන්න පුළුවන් බවත් බවත් ගරු අත්තනගල්ල මන්ත්‍රීතුමා අමතක නොකළ යුතුයි. මේ රටේ මිනුම්කිත් විදේශීය රෙදි තිබෙන එක ඇත්ත. අද විදේශීය රටවල රැකියා කරන අය ඉන්නවා. මැද පෙරදිග රැකියාවල කරන අපේ රටේ පිරිස කොයි තරම් ඉන්න වද කියා මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා ඇති. ඒ අය තමන්ගේ දරුවන්ගේ උපන් දිනවලට නැගී වශයෙන් රෙදි එවන්න පුළුවන්. තමන්ගේ මව්ට, පියාට, නෑදෑමව්ට, මාමාට, සහෝදරයින්ට—ඒ සියල්ලන්ටම— අය නැගී එවනවා. ඒ පුද්ගලයන් අවුරුද්දකට වතාවක් මෙහාට එනවා. ඒ අයට වුවමනා තරම් රෙදි ගෙන්වන්නට දෙන්නේ නැහැ, අපි ඒවා සීමා කර තිබෙනවා.

මා හිතන්නේ අද ලක්ෂ එකහමාරක් පමණ දෙනා විදේශීය ආයතනවල රැකියාවල කරනවා. බලන්න, එක පුද්ගලයෙක් තමන්ගේ දරුවන් තුන් දෙනාටයි, බිරිඳටයි, තමන්ගේ දෙමව්පියන්ටයි, බිරිඳගේ දෙමව්පියන්ටයි එක එක අවස්ථාවකදී නැගී එවන්න පටන් ගත්තොත් රෙදි මිටර් කී ලක්ෂයක් ලංකාවට එනවද කියා? සමහර විට ඒවා විදේශීය රෙදි වෙන්නට පුළුවන්. ඒවා ගෙන්වීම අපට නවත්වන්න පුළුවන්. නමුත් සම්පූර්ණයෙන්ම නැවැත්වීම සාධාරණ නැහැ. දැන් තර්කයක් ඉදිරිපත් කරයි වෙළඳපළේ පිටරට රෙදි තිබෙනවා කියා. මා හිතන්නේ ඒ පිටරට රෙදි වෙළඳපොළේ තිබෙන්නේ මා කියූ ආකාරයන් කියා, අපි ඒවත් මිනූ තරම් ගෙන්වන්න දෙන්නේ නැහැ, ඒවාට තහංචි දමා තිබෙනවා. ඊ ළඟට, ගරු අත්තනගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා —

සභාපතිතුමා
(The Chairman)

Does the House wish to go on beyond 8 p.m.?

[විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා]

සයෝනි ම අත්තනාලේලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ මන් ජයකොඩි මහතා) විශේෂ කරුණක්, දෙකක් සඳහන් කළා. එයින් එක කරුණකට මගේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා පිළිතුරු දුන්නා. ඒ ආනයනය කළ රෙදිපිළි සම්බන්ධයෙන් කළ ප්‍රකාශයක් අනුවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා: සඳහන් කළ අන්දමට 1981 සිට මේ දක්වා අපි රෙදි ආනයනය කළේ නැහැ. රෙදි ගෙන්වන්නේ සඵසල මගින්. එය තිබෙන්නේ වෙළඳ අමාත්‍යාංශය යටතේ. එතකොට වෙළඳ ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන සඵසල මගින් රෙදි ගෙන්වනවා නම් ඒ සෑම අවස්ථාවකදීම ජේෂ්කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයන් සමග සාක්ෂිප්ත කරලයි ආනයනය කළ යුත්තේ. 1981 සිට අද වන තුරු රෙදි ආනයනයට ඔවුන්ට අපි ඉඩ දීලත් නැහැ; ඒ අය ගෙන්නලත් නැහැ.

ලක්ෂමන් ජයකොඩි මහතා
(කි.ඊ. ලක්ෂ්මන් ඉයජ්කොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)
සඵසල?

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
(කි.ඊ. විජයපාල මෙන්ඩිස්)
(Mr. Wijayapala Mendis)
ඔව්! සඵසල.

ඉතින්, අපි මේ ප්‍රකාශය කළේ මේ අවුරුද්දේ—1983—අන්තිම වන තුරු සැහෙන තරම් රෙදි දැන් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කර තිබෙන නිසයි. 1983 අන්තිම වන තුරු සැහෙන්න රෙදි දැන් මේ රටේ තිබෙනවා. 1983 අන්ති මේදී අපි නැවතත් රෙදි ගෙන්වීම අවශ්‍යද නැද්ද කියා කල්පනා කර බලනවා. ඔකයි අපි කළ ප්‍රකාශය.

1981 සිට අද දක්වා සඵසලින් රෙදි ගෙන්වා නැහැ. අන්න ඒකයි තත්ත්වය. නොයෙකුත් උදවිය මේක එහාට මෙහාට පෙරළන්න හදනවා. එක එක් කෙනාගේ අයිතිවාසිකම් ගැන සමහර අය—නිලධාරී මහත්වරු පවා—නිහඬව සිටිනවා. මේ නියෝගය ගැන පත්තරේ ලියවිලි දමන්නටත් සිදු වුණා. මම හෙමින් සැරේ ගෙන ගිය ක්‍රියා මාර්ගය අවබෝධයක් ඇතිව අවංක ලෙස ඉදිරියටත් ගෙන යනවා. 1977 සිට අද දක්වා මේ රටේ ජේෂ්කර්මාන්තයේ සිහි දියුණුවක් ඇති කර තිබෙනවා. ජනතාවට කිසිම කරදරයක් නැතිව අද රෙදි ගන්න පුළුවන්. අද රෙදි ගැන කථා කරන්නේ නැහැ. කථා කරන්න සිදු වුණේ මේ අපි කළ ප්‍රකාශය ගැන පමණයි.

එම නිසා මම තමුන් නාන්සේට දැනගන්නට කරුණු කිපයක් කියන්නට කැමතියි. අපේ අමාත්‍යාංශය මාර්ගයෙන් ජේෂ්කර්මාන්තයේ වැඩ කටයුතු රාශියක් ඇති කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඒවා ඉදිරියටත් ගෙනා විත් තිබෙනවා. පවත්නා ආයෝජනවලින් නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීම, විවිධ උපාංගවල නිෂ්පාදනයේ පරතරය පියවීම සඳහා ආයෝජන ක්ෂේත්‍රයන් හඳුනා ගැනීම, විශේෂයෙන්ම ඇඟලුම් නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රයේ අපනයනයන් වර්ධනය කිරීම, රැකියා අවස්ථා වර්ධනය කිරීම, අත් යන්ත්‍ර අංශය වැනි අක්‍රිය උපාංශයන්ට නව පහසුකම්

දීම, සංවර්ධන හා සේවා සංවිධානය කිරීමෙන් දීර්ඝ කාලීන සංවර්ධනය සඳහා වාතාවරණයක් ඇති කිරීම යන කරුණු සියල්ලම අප ඉෂ්ට කර තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා සඳහන් කළ පරිදි අපේ නිෂ්පාදනයන් ස්වයංපෝෂිත වන තත්ත්වයකට ගෙනාවිත් තිබෙනවා.

අද මේ රටට තුල් ගෙන්වන්නට වුවමනාවක් නැහැ. අද හැම මානයකම හැම තුලක්ම මේ රටේ සකස් කරනවා, නිෂ්පාදනය කරනවා. ඒවා කරන්නේ මේ රටේම තිබෙන මෝල්වලින්. රාජ්‍ය අංශයේ තිබෙන මෝල්වලින් පමණක් නොවෙයි, පෞද්ගලික අංශයේ තිබෙන මෝල්වලින්ත් අද ඕනෑම මානයක ශ්‍රේෂ්ඨ තුලක් සකස් කරනවා. අද මේ රටේ ඕනෑම රෙදි වර්ගයක් හදන්නට පුළුවන්. ඒ අනුව රෙදි හදාගෙන යනවා. දැනටමත් හදා තිබෙනවා. 1983 වර්ෂය අවසාන වන තුරු වුවමනා කරන රෙදි දැනටමත් මේ රටේ තිබෙනවා. සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව කොපමණ රෙදි ප්‍රමාණයක් අප ලග තිබෙනවාද කියන එක මම දැක්කා. කපු රෙදි මීටර් දශ ලක්ෂ 106.9 ක් තිබෙනවා. සින්තටික් රෙදි මීටර් දශ ලක්ෂ 50 ක් තිබෙනවා. ඒ දෙකේ එකතුව මීටර් දශ ලක්ෂ 156.9 යි. මුළු වර්ෂයටම අපට අවශ්‍ය වන්නේ මීටර් දශ ලක්ෂ 166 යි. මේ ප්‍රමාණය දැනට අපි ලග තිබෙනවා. ඒ නිසයි අපි රෙදි පිටරවිත් ගෙන්වන්නේ නැත්තේ.

අ. හා. 8.15

ඒ වාගේම, අපි තුල් නිෂ්පාදනය කර තිබෙනවා. තුල් කැටිමේ හා රෙදි විවීමේ නිෂ්පාදනයන් පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන මට ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන්. 1980, 1981 සහ 1982 යන වර්ෂ ගැන කල්පනා කර බලන විට තුල් කැටිම 1980 ට වඩා සියයට 51.9 කින් 1981 වර්ෂයේ නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා. 1981 ට වඩා 1982 නිෂ්පාදනය සියයට 19.5 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. විවිම් අංශයෙන් 1980 ට වඩා 1981 දී නිෂ්පාදනය සියයට 27.7 කින් වැඩි වී තිබෙනවා. ඒ වාගේම 1981 ට වඩා 1982 දී සියයට 17.4 කින් නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා. බලන්න, මොන තරම් දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවාද කියා!

අපේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන වේයන්ගොඩ, තුල් හිරිය, පුගොඩ, මත්තේගම සහ මින්නේරිය යන කම්හල් වල තුල් කැටිමේ ප්‍රමාණයන් ඉහළ ගිහින් තිබෙනවා. ඒ තුල් කැටිමේ ප්‍රමාණය කිලෝ ග්‍රෑම් දශලක්ෂවලින් ගත් විට ඉහළ ගිහින් තිබෙන්නේ මේ විධියටයි: 1980 ට වඩා 1981 දී ඉහළ ගිහින් තිබෙනවා, 85.3% කින්. 1981 ට වඩා 1982 දී ඉහළ ගිහින් තිබෙනවා, 19.8% කින්. ඒ විධියටම වේයන්ගොඩ, තුල්හිරිය සහ පුගොඩ කම්හල්වල රෙදි විවීමේ ප්‍රමාණය මීටර් දශලක්ෂවලින් ගත් විට 1980 ට වඩා 1981 දී 29.2% කිනුත්, 1981 ට වඩා 1982 දී 3.0% කිනුත් ඉහළ ගිහින් තිබෙනවා. වේයන්ගොඩ සහ තුල්හිරියේ රෙදි නිමහම් කිරීමේ ප්‍රමාණය මීටර් දශලක්ෂ වලින් ගත් විට 1980 ට වඩා 1981 දී 94.7% කින් වැඩි වී තිබෙන අතර, 1981 ට වඩා 1982 දී 8.1% කින් වැඩි වී තිබෙනවා.

ලංකා ඉතිහාසයේ පළමු වරට තුල් පිටරට ඇරියේත් අපියි. පොල්ගහවෙල මන්ත්‍රීතුමා (සුනිල් රාජන් ජයකොඩි මහතා) මේවා දන්නවාද කියන්න මම දන්

නේ නැහැ. 1981 දී තුල්හිටිය රෙදි කම්හලින් පමණක් අමෙරිකානු ඩොලර් 4,75,000 ක් වටිනා තුල් ප්‍රමාණයක් පිටරට යවා තිබෙනවා. අපි දැන් ඒ විධියට දිගටම කටයුතු කරගෙන යනවා. එමගින් අපට විදේශ විනිමය විශාල වශයෙන් ලැබෙනවා. මෙපමණ කාලයක් ලංකා ඉතිහාසයේ සඳහන් නොවුණු දෙයක් තමයි, ඒ විධියට තුල් පිටරට යැවීම. කොහොම-කොහොම හරි නොයෙකුත් මාදිලියේ රෙදි නම්—අන් යන්ත්‍රවලින් නිෂ්පාදනය කළ රෙදි ආදිය—මීට කලින් පිටරට යවා තිබෙනවා. නමුත් පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ ප්‍රජාතයට වැටී තිබුණු, පොල්ගහ වෙල ආසනයට අල්ලපු ආසනයේ තිබෙන තුල්හිටියේ රෙදි කම්හලින් තුල් පිටරට යවන්න පුළුවන් විම අපේ ලොකු ජයග්‍රහණයක් බව කියන්න කැමතියි. පෞද්ගලික අශයෙනුත් ඒ විධියට තුල් පිටරට යවා තිබෙනවා. 'යුනයිටඩ් ස්පින්ට්ස් ඇන්ඩ් විවිං මිල්ස්' කියන කම්හලින් අමෙරිකානු ඩොලර් 24,418 ක් වටිනා තුල් පිටරට යවා තිබෙනවා. තුල් නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙනුත් ඒ විධියේ දියුණුවක් ලබන්න පසුගිය කාලය තුළදී පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා.

ඒ අතර අපි රෙදින් පිටරට යවනවා. එක පැත්තකින් අමු රෙදින්, අනෙක් පැත්තෙන් නිමහම් කළ රෙදින් පිටරට යවනවා. එපමණක් නොවෙයි. පිටරටවල සහ මේ රටේත් ඇඟලුම් කර්මාන්තය සඳහාත් අපේ නිමහම් කළ රෙදි පාවිච්චි කරනවා. නිදහස් වෙළෙඳ කලාපයේ තිබෙන ඇඟලුම් කර්මාන්තශාලාත් අපේ නිමහම් කළ රෙදි පාවිච්චි කරන බව ප්‍රකාශ කරන්නේ සන්තෝෂයෙන්.

ඒ වගේම, අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලයෙන් අපේ තුල්හිටිය කම්හලට විශේෂ ආධාර පවා ලැබී තිබෙනවා, මේ රටට විදේශ විනිමය උපයා දීම සම්බන්ධයෙන්. විශාල දියුණුවක් මේ විධියෙන් ඇති කර තිබෙනවා. මේ කම්හල්වලින් එක් එක් වර්ෂවල ලබා ඇති දියුණුව ගැන මම තමුන්තාත්සේලාට කියන්න කැමතියි. තුල්හිටිය කම්හලේ කැටිම් අංශයේ, 1979 වර්ෂයේ ධාරිතාවය සියයට 49.77යි. 1981 වර්ෂයේ ධාරිතාවය සියයට 51.71 යි.

සභාපතිතුමා
(*சலைவர்*)
(The Chairman)

How long will you take ? Ther is a question to be asked by one of the Members.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
(*திரு. விஜயபாலை மெண்டிஸ்*)
(Mr. Wijayapala Mendis)

About 20 minutes. I will read it fast.

සභාපතිතුමා
(*சலைவர்*)
(The Chairman)

Cannot the Hon. Minister finish in about five minutes ?

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
(*திரு. விஜயபாலை மெண்டிஸ்*)
(Mr. Wijayapala Mendis)

No. If they had tabled their speeches, I would have tabled this.

තුල්හිටිය කම්හලේ විවිං අංශයේ 1979 වර්ෂයේ ධාරිතාවය සියයට 41.7 යි. 1981 වර්ෂයේ සියයට 50.12 යි. fපිහිටිය අංශයේ 1979 වර්ෂයේ ධාරිතාවය සියයට 46.42 යි. 1981 වර්ෂයේ සියයට 60.3 යි. 1979 වර්ෂයේ තුල්හිටිය කම්හලේ මාසයකට සාමාන්‍ය පඩිය රුපියල් 587 යි. 1981 වර්ෂයේ මාසයකට රුපියල් 684 යි. 1979 වර්ෂයේ තුල්හිටියෙන් පාඩු වී තිබෙනවා, රුපියල් දස ලක්ෂ 43.068 ක්. 1981 වර්ෂයේ තුල්හිටියෙන් ලාබ ලබා තිබෙනවා රුපියල් දස ලක්ෂ 6.899 ක්. මේ විධියට වේයන්ගොඩත් දියුණුවක් ඇතිවී තිබෙනවා. ඒවාගේම ප්‍රගොඩ, මත්තෝගම, මින්නෝරිය ආදී සෑම ස්ථානයකමත් නිෂ්පාදන ශක්තිය අනුව විශාල දියුණුවක් ඇතිවී තිබෙනවා. මම ඒ සංඛ්‍යා ලේඛණ ඇතුළත් ලියවිලි සහාගත කරනවා.*

විදේශිකයින් යොදවා පාලනය සම්බන්ධව අප අළුත් වෙනස් කිරීමක් ඇති කිරීම නිසා විශාල දියුණුවක් ලබා තිබෙන බව තමුන්තාත්සේලාට පෙනීයනවා ඇති. එසේ කිරීම නිසා විශාල වශයෙන් පඩි නඩි ගෙවන්නට සිදුවී තිබෙනවාය, සමහරවිට ඒ පඩි නඩි මේ රටේ උදවියට ගෙවීවා නම්, මේ රටේ අයගෙන් තත්වය දියුණු කරන්නට පුළුවන් වෙනවාය කියා අත්තනගල්ල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නට යෙදුණා. විදේශිකයන් සේවයෙහි යෙදෙවිවොත්, වැඩිපුර පඩිනඩි ගෙවන්නට ඕනෑ. අපේ රටේ විශේෂඥයෝ, ඉංජිනේරුවරු පිටරට ගියාමත් ඒ හා සමානව වැටුප් ලබා ගන්නවා. ඒක සිරිතක්.

මෙපමණ කාලයක් මේ රටේ කාර්මිකයන්ට වුවමනා කරන පරිසරය මේ රටේ තිබුණේ නැහැ. ඉගෙනීමට වුවමනා කරන සැලැස්මක්, ඒවාගේම අභ්‍යාසයක් ලබා ගන්නට පිළිවෙලක් තිබුණේ නැහැ. අද මේ විදේශිකයන් ඒමෙන් අපේ ලාංකික කාර්මිකයන්ට අභ්‍යාසයක් ලැබෙනවා, මේ කම්හල්වල එක එක අංශවල වෙනම පාරි තබා උගන්වනවා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ කර්මාන්ත ශාලා මාර්ගයෙන් අපේ ලාංකිකයන් විදේශ රටවලට පවා යවනවා. එසේ යවා ඒ උදවියගේ කර්මාන්ත ශාලාවල විශේෂ පුහුණුවක් ලබා දෙනවා. ඒ පුහුණුව ක්‍රමානුකූලව දැන් ලබාගෙන යනවා. අපේ කොන්ත්‍රාත්තුව තිබෙන්නේ, අවුරුදු හතකට. මේ අවුරුදු හත යන විට අපේ උදවිය විශාල පුහුණුවක් ලබනවා. එය ලැබුණාට පස්සේ මේ පාලනය හරියට ගෙනී යන්න පුළුවන් වෙනවා.

පේෂකර්ම ක්ෂේත්‍රයේ අද කොපමණ දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවාද කියනොත් මේ රටේ පේෂකර්ම ක්ෂේත්‍රයට බැඳෙන්නට වුවමනා කරන අයට අවශ්‍ය පුහුණුව ලබා ගැනීම සඳහා එදා නොතිබුණ සහසුඛම් පවා අද ඇති කර තිබෙනවා. ඒ පුහුණුව ලබා ගැනීමට කිසිම

* කථාව අවසානයේ පලකර ඇත.
*உரையின்பிறகுதமிழில் தரப்பட்டது.
* Produced at end of speech.

[විජයපාල තේ සිස් මහතා]

අවස්ථාවක් තිබුණේ නැහැ, ඔපමණ කල. ඒ නිසා අපේ ඇගලුම් නිෂ්පාදනයේ විශාල දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවා. රෙදි නිෂ්පාදනයේ විශාල දියුණුවක් ඇති වී තිබෙනවා. මේ දියුණුව ඇති වෙන්නට එක්කම, රටේ පිළිගන්නා විධියට, ලෝකයේ දියුණු රටවල තිබෙනවා වගේ, අප රටේත් යම්කිසි මධ්‍යස්ථාන තිබෙන්නට ඕනෑ, මේ දැනුම ලබා ගන්නට. ඒ නිසා අපි ඇති කළා, Textile training and Service Centre එකක් තමුත්තාන්සේලා දන්නවා, ලහදී අපි ඒකට මුල්ගල් තිබ්බා. අපේ මන්ත්‍රිතුමා කීව්වා වගේ මේකට UNDP එකෙහුත් UNIDO එකෙහුත් ආධාර ලැබෙනවා. ඒ පිළිබඳ විස්තර සභාගත කරනවා.* ඒවගේම ඇගලුම් නිෂ්පාදන මධ්‍යස්ථානයක්—Clothing Industry Centre —සඳහා මුල්ගල තිබ්බා. අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා, මේ අවුරුද්දේ අවසානයේදී හෝ එන අවුරුද්දේ මුල හරියේදී වැඩ ආරම්භ කරන්නට.

මේ විධියට විශාල වැඩ කොටසක් අපි කරගෙන යන අතර පේෂකර්ම ව්‍යාපාරයේ යම් යම් අර්බුදවලට මුහුණ පාන්නටත් අපට සිදු වී තිබෙනවා. හොරෙන් ගේන රෙදි විශාල තොගයක් මේ රටේ තිබෙනවා. මොන විධියේ මාර්ගවලින් මේක හතර කරන්න පුළුවන්ද කියලා අපි හොයා බලාගෙන යනවා. එය කරන්න බොහෝම අමාරුයි. මොකද, ඇගලුම් නිෂ්පාදනය අපි විශාල වශයෙන් කරගෙන යනවා. දැන් තියෙනවා, “කන්වේනර් සිස්ටම්” කියා එකක් එය මුළු ලෝකයේම පිළිගත් ක්‍රමයක්. තමුත් මේකෙහුත් මොන මොන අක්‍රමිකතා සිදු වෙන්නවාද කියා හොයා ගන්න බැහැ. නොයෙකුත් ආරංචි තිබෙනවා.

මේ සඳහා අමාත්‍යාංශ කීපයක් සම්බන්ධ වෙන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම මුදල් අමාත්‍යාංශය. ඊළඟවේ සිදු වන හොර මාරු සෑම දෙයක්ම අල්ලා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ ඊළඟ නිලධාරීන්ටයි. ඒවාගේම තහනම් බඩු විකුණනවා; තම් නිත්‍යානුකූලව ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්න පුළුවන් වන්නේත් ඊළඟ නිලධාරීන්ට පමණයි. මේ අනුව අපි නොයෙකුත් සාකච්ඡා කරගෙන යනවා. දැනුත් සාකච්ඡා කරගෙන යනවා. හෙටත් මේ ගැන සාකච්ඡා කර, විශේෂයෙන්ම හොරෙන් රෙදි ගෙන් වීම නතර කරන්න මොන විධියේ ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න පුළුවන්ද කියා බලනවා.

විදේශවලින් හොරෙන් ගේන රෙදි අඩු මිලට විකුණන්න පුළුවන්. ඇයි, ඒවා හොරෙකුයි ගේන්නේ; බද්දක් ගෙවන්නේ නැහැ. කුලියක් ගෙවන්නේ නැහැ. මෙහේ නිෂ්පාදනය කරන රෙද්ද කොයිතරම් ඉස්තරම් උනත් විකිණීමට අමාරු තත්ත්වයක් තියෙනවා. අපේ රෙද්ද කොච්චර හොඳ වුණත් පිටරටින් ගේන රෙද්ද කොච්චර තරක් වුණත් පිටරටින් ගේන රෙද්ද හොඳයි කියලා වැඩි දෙනාගේ පිළිගැනීමක් තියෙනවා.

රෙදි නිෂ්පාදන වියදම වැඩි වීමට, රෙදි මිල ඉහළ යාමට එක් හේතුවක් තමයි, අධික අමුද්‍රව්‍ය මිල. මෙහේ නිෂ්පාදනය කෙරෙන කපු මිල අනුව සියයට 65 ක් 75 ක්

වියදම් වන අතර ඉන් දියාවේ කපු මිල අනුව සියයට 52 ක් 58 ක් දක්වා පමණයි වියදම් වන්නේ. මේ හේතුව නිසා කපු මිල වැඩි වී තිබෙනවා, සියයට 45 ක් පමණ. අනිත් එක, පිරිවැටුම් ප්‍රතිගතයක් වශයෙන් සැලකීමේදී වැටුප් සහ වේතන, අලෙවියෙන් සියයට 15 සිට සියයට 22 දක්වා වෙනස් වෙනවා. වෙනත් රටවල නම් මිට අඩුයි. සියයට 8 සිට සියයට 10 දක්වායි.

අ. හා. 8.30

සේවයට පැමිණීමත් හොඳ නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ උදවියට අපට හුඟක් උදවු දෙන්න පුළුවන්, මේ කාරණයේදී. අපි නොයෙකුත් විධියේ යෝජනා ඉදිරිපත් කරනවා, පුළුවන් තරම් වාසි දෙනවා; පැමිණීමේ දිරි දීමනා දෙනවා. ඒ තරම් කටයුතු කලත් බලන්න කොච්චර අසතුටුදායකද කියලා පැමිණීමේ තත්ත්වය? පෙහෙකම්හලේ වැඩි සංඛ්‍යාවක් සේවකයන් සේවයට නොපැමිණීම ඉතා අධිකව පවතින ඇතැම් විට එය සියයට 30 ක් තරම් වෙනවා. ඒ අතර අවුරුද්දේ දින දර්ශනයේ සඳහන් නිවාඩු දින සංඛ්‍යාව වර්ෂයකට දින 72 ක් පමණ වෙනවා. සංස්ථාවල සේවකයන් දින භාගයයි සෙනසුරාද වැඩ කරන්නේ. එතකොට වර්ෂයකදී තවත් දින 26 ක් පාඩු වෙනවා. ඒ වගේම ඉවත්ට දින 42 ක් වැටුප් සහිත නිවාඩු හිමිව තිබෙනවා. ඒ අනුව බලන විට වර්ෂයේ දින 365 න් වැඩ කෙරෙන්නේ දින 140 ක් පමණයි. ඉතින් බලන්න කොහොමද වැඩ කරන්නේ කියා? ඒ කියන්නේ වැඩ නොකරන දින සංඛ්‍යාවේ ප්‍රතිගතය 38 ක් වෙනවා.

එතකොට අතිරේක විදුලි බල ගාස්තු අය කෙරෙනවා. විදුලි බල ගාස්තුව වැඩි වී තිබෙනවා. බොහෝ රටවල විදුලි බලයේ මිල අලෙවි මිල ගණන්වලින් සියයට 3 ක් සියයට 5 ක් අතර වන නමුත් ලංකාවේ සියයට 7 සිට 9 දක්වා බව පෙනී යනවා. මිට හේතු වී තිබෙන්නේ සියයට 110 සිට සියයට 285 දක්වා වෙනස් වෙමින් පවතින ඉන්ධන සාකසුම් ගාස්තු නිසා ඇති වන අධික විදුලි බල ගාස්තුවයි.

මේවා තමයි අපට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී ඇති කරදර, එතකොට ණය මුදල් ගැන බැලුවොත් අද පොලී ප්‍රමාණය වැඩියි. ලංකිකා, එසේ නැත්නම් ස්වදේශීය කර්මාන්තයක් සඳහා ණය ගත් විට ගෙවන්න සිදු වන පොළිය නොහොත් ක්‍රියාකාරී ප්‍රාග්ධනය සඳහා ණය ලබාගැනීමේදී සියයට 21 සිට සියයට 28 දක්වා ප්‍රමාණයක් පොලී වශයෙන් ගෙවිය යුතුයි.

ඊළඟට අත්තනගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) සඳහන් කල කාරණයක් ගැන කරුණු ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. එනම්, ‘කෝවා’ සම්බන්ධව. මම ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ, ඊයේ පෙරේදා ඇමෙරිකාවට ගිය අපේ ලංකා දූත පිරිසකට. ඒ ගියේ ඇගලුම් කෝවා ක්‍රමය ගැන සාකච්ඡා කරගැනීමටයි. මම ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ ඒ දූත පිරිසට. අපේ ලෝකමිතුමාත්, වෙළඳ අමාත්‍යාංශයේ ලෝකමිතුමාත්, ඒ වගේම නිදහස් වෙළඳ කලාපයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්තුමාත් ඇතුළු තවත් නිලධාරීන් කණ්ඩායමක් ගිනිත් විශාල වාසියක් ලබාගෙන පැමිණීම ගැන ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ.

* කතාව අවසානයේ පල කර ඇත.
உரைபின்முதியில் தரப்பட்டிருக்கிறது.
Produced at end of speech.

මගේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා විසින් කියන්න යෙදුණා නිදහස් වෙළඳ කලාපයේත්, ඒ වාගේම ඉන් පිටස්තර වත් අපි මොන තරම් වෙළඳාම් කර තිබෙනවාද කියා, 1982 වන විට නිදහස් වෙළඳ කලාපයෙහි, ඉන් පිටස්තරින්, අමෙරිකාවට පමණක් ඇඟලුම් යටලා රුපියල් දස ලක්ෂ 34,035 ක් විදේශ විනිමය ලබාගෙන තිබෙනවා. අනික් රටවලින් නිදහස් වෙළඳ කලාපයට ලැබෙනවාට වඩා වැඩි ආදායමක් නිදහස් වෙළඳ කලාපයෙන් පිටස්තරව ඇති කර්මාන්ත ශාලාවලට ලැබෙනවා. කාල වේලා මදි නිසා මම ඒ විස්තර සියල්ලම කියවන්න යන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන් අමෙරිකාවට ගිය දූත පිරිසට මගේ ප්‍රශංසාව පිරිනමනවා විශාල වෙළඳ වාසියක් අපේ රටට ලබා ගන්නට පුළුවන් විම ගැන. එය අනික් ලොකු රටවලට ලබාගන්නට බැරි වූ ජයග්‍රහණයක් ගැටියට සලකන්න පුළුවන්. "ඒ විස්තරත් මම සහාගත කරනවා.* අපට ලබාගන්නට පුළුවන් වූ වාසිය ගැන එහි හොඳින් පැහැදිලි වී තිබෙනවා.

ඒකකොට මේ කෝටා බෙදිල්ලේදී අත්තනලල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා) කල්පනා කරනවා, ලංකාවේ නිදහස් වෙළඳ කලාපයෙන් පිටස්තරව සිටින අනික් ස්වදේශීය කාර්මික ශාලාවල උදවිය ගෙන් ඒවා කැපි යනවාය කියා. මේ රටට ලැබෙන කෝටා එක අපි බෙදාගෙන ආවේ තැනින් තැනින් ලාගේ කාලයේ සිට නිෂ්පාදනය කරගෙන ආ ප්‍රමාණයත් හා පිරවට යෑමු ප්‍රමාණයත්—ප්‍රොපෝෂන්ස්—අනුවයි. අළුතෙන් එක් වූණේ නිදහස් වෙළඳ කලාපයයි. නිදහස් වෙළඳ කලාපයට බෙදා දීමේදී අපේ රටේ අනිකුත් ස්වදේශීය කර්මාන්ත ශාලාවලට දෙන්නට සිතා කෝටාවලට හානි යක් නොවන ආකාරයෙනුයි හාම අවස්ථාවකම අපි දී තිබෙන්නේ. එම නිසා මේ වැඩියෙන් ලැබෙන දේවලි නුත් වැඩි හරියක් ලැබෙන්නේ නිදහස් වෙළඳ කලාපයේ තිබෙන කර්මාන්තශාලාවලට නොවෙයි, ඊට පිටස්තරව තිබෙන ස්වදේශ කර්මාන්තශාලාවලටයි. අන්න ඒ නිසා ඒ වැරදි ගැහීම කියාගන්න එපා.

තවත් එකක් මම මතක් කරන්න ඕනෑ. නිදහස් වෙළඳ කලාපය, මේ සුළු කාලය තුළදී රුපියල් කෝටි ගණනක අපනයන සොයා තිබෙනවා. මට මතකයි එදා අයවැය විවාදයේදී නුවරඑළිය-මස්කෙලිය දෙවන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනුර බණ්ඩාරනාක මහතා) කළ කථාව. නිදහස් වෙළඳ කලාපය ආරම්භ කිරීම නිමිත්තෙන් දැන් වර්ෂයක් පාසා පිරිත් දේශනාවක් පැවැත්වෙනවා. මේ දෙවන වර්ෂය, පිරිත් දේශනාවක් තිබුණා. දැන් සිටින අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් පෝල් පෙරේරා මහත්මයා එදා ඒ අවස්ථාවේදී, නිදහස් වෙළඳ කලාපය නැත්නම් මහ කොළඹ ආර්ථික කොමිෂම ඇති කළ පළමුවැනි සහාජ්‍ය වරයා වන උපාලි විජේවර්ධන මැතිතුමා ගැන වචනයක් වත් මතක් කළේ නැහැයි ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ උත්සවයට මමත් ගිටියා; රනිල් වික්‍රමසිංහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාත් සිටියා. ඒ පිරිත් දේශනාවට පෙර, පෝල් පෙරේරා මහත්මයා හාම දෙනෙකුටම තමන්ගේ ගෞරවය පිරිනැමූ අතර, විශේෂයෙන් ඒ

අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ හිටි සෑම කෙනෙකුටම, තම ගෞරවය පිරිනැමුවා. ඒ එක්කම පළමුකොට ස්තුති පූර්වකව මතක් කළා එය ආරම්භ කළ මුල් අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් උපාලි විජේවර්ධන මැතිතුමාගේ නම. එතුමාගේ නම පමණක් නොවෙයි, ඒ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ සිටි අනෙක් අයගෙන් නම් මතක් කළා. එපමණක්ද නොවෙයි, මිය ගිය රාජකුමාරසාමි මහතාගේ නම පවා මතක් කළා. එදා ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් වැරදි ගැහීමක් ඇති වෙනවා. ඒක වැරදි ප්‍රකාශයක්. මනුෂ්‍යත්වයට සලකන පුද්ගලයකු වශයෙන් පෝල් පෙරේරා මහත්මයා එදා ඒ උදවියගෙන් නම් මතක් කළා.

දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, මාවතැල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, බදුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් වැඩියෙන් කථා කළේ අත්යන්ත්‍ර පේෂ කර්මාන්තය ගැනයි. අද අපි බොහොම අමාරුවෙන් මේක කරගෙන යන්නේ. අපි මේක භාරගන්නා විට මේ රටේ තිබුණු නීතිරීති අනුව ලියාපදිංචි වූණු අත්යන්ත්‍ර පේෂ කර්මිකයන් සංඛ්‍යාව ලක්ෂයක් පමණ වුණා. නමුත් ඒවා එකින් එක වැහී ගෙන ගියා, රෙදි විකුණාගන්න බැරිව ගොඩගැසී තිබුණු නිසා. එසේ වැසිගෙන ගොස් විසිපත්දාහකට පමණ වැටී තිබුණා, ඒ සංඛ්‍යාව. අපි වර්ෂ ගනනාවක් තිස්සේ ඒවා අඩු මිලට විකුණලා ඒ රෙදි තොග බොහොම අමාරුවෙන් අවසන් කර ගත්තා. ඒ සියල්ලක්ම සමුපකාර මගින් නිෂ්පාදනය කළ ඒවා. මහජන බැංකුවෙන් ඒ සමුපකාර වලට ණය දී තිබුණා. කොහොම නමුත් රටේ ජනතාවට අදින්න රෙදි තිබුණේ නැහැ. අදින්න නැතුව තිබියදීත් මේ අත්යන්ත්‍ර රෙදි අගේ ගැහුවත් අදින්න බැරිය කියා පැත්තකට දමා තිබුණා.

අපි ඒ ක්‍රම සියල්ලක්ම වෙනස් කර, අද මොනවා නිෂ්පාදනය කරන්න ඕනෑද කියන එක දැන් කියා තිබෙනවා. දැන් ක්‍රමවත්ව කරගෙන යනවා. එහෙත් වැටුණු ඒවා නැතිවුවත් බොහොම අමාරුයි. නිකමි කරන්නන් වාලේ අත්යන්ත්‍ර රෙදි නිෂ්පාදන කරගෙන ගියාට වැඩක් වෙන්නේ නැහැ. නිෂ්පාදනය කළ යුත්තේ අලෙවි වන දෙයක් විය යුතුයි. රටේ ජනතාව පිලිගන්න දෙයක් විය යුතුයි; එහෙම නැත්නම් විදේශ රටවලට අලෙවි කරන්නට පුළුවන් දෙයක් විය යුතුයි. ඒ අනුව අපේ දෙපාර්තමේන්තුව මාර්ගයෙන් සෑම ජන්ද කොට්ඨාශයකම පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන ඇති කර තිබෙනවා. ඒවායින් කියා දෙනවා නිෂ්පාදනය කළ යුත්තේ මොන වාගේ දේවල්ද කියලා. සමහර විට ඒ නිෂ්පාදනවලට ඇතවුම් පවා අරන් දෙනවා. සමහර ආසනවල සමීතිවලට අපි දැනටමත් එබඳු ඇතවුම් ලබා දී තිබෙනවා.

කඩන ආසනයේ 'සන් කෝනල්' නමින් පෞද්ගලික කර්මාන්තශාලාවක් තිබෙන බව මම දන්නවා. ඒ ආයතනය අපේ රටේ අත්යන්ත්‍ර රෙදිවලින් නිෂ්පාදනය කරන ඇඟලුම් ජපන් රටට යවනවා. ඉතින් බලන්න, මොන තරම් දියුණුවක්ද කියලා? ඒ වාගේම අපේ දෙපාර්තමේන්තුව ඇතවුම් භාර අරගෙන ඒවා නොයෙකුත් සමීති අතර බෙදා හැර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අත්යන්ත්‍ර රෙදි සමීතිබයෙන් අපි වෙනමම ආයතන දෙකකුත් ඇති කර තිබෙනවා. එකක් "ලංකා පැබ්ලිසිටික්ස් ලිමිටඩ්" අනික් එක "ලංකා එක්ස්පෝට්ස් ලිමිටඩ්" කියන ආයතනය. ඒ මාර්ගයෙන් අවබෝධයක්

*කථාව අවසානයේ පළ කර ඇත.
 உணர்ச்சியற்ற இயல்பில் தரப்பட்டிருந்தது.
 Produced at end of speech.

[විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා]

ඇති කරන ලද අතර දෙපාර්තමේන්තුව ඇනවුම් භාර ගෙන ගිය අවුරුද්දේදී අත්යන්ත්‍ර රෙදිවලින් නිෂ්පාදනය කර පිටරට යවන ලද ඇඟලුම්වලින් අපට සහෙන ප්‍රමාණයක ආදායමක් ලැබුණු බවත් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

නොයෙකුත් විදේශ රටවල පවත්වන ලද පොලවල් වලට අපේ රටේ අත්යන්ත්‍ර රෙදිවලින් නිෂ්පාදනය කරන ලද භාණ්ඩ යවා ප්‍රදර්ශනය කර තිබෙනවා. ඉදිරිය වත් අපි ඒ විධියේ ව්‍යාපාර ඇති කරගෙන යනවා. අපි ඒ ආකාරයට අත්යන්ත්‍ර රෙදි කර්මාන්තයට ඩෙයෙයීයක් දෙමින් අත්යන්ත්‍ර පේෂකාර්මිකයන් තුළ පුහුණුවක් ඇති කරගෙන යන අතර පිටරටින් රෙදි ගෙන්වීමට අවශ්‍යතාවකුත් නැති නිසා දැන් නැවත වරක් එහෙත් මෙහෙත් අත්යන්ත්‍ර පේෂ කර්මාන්තශාලා විවෘත වේ ගෙන එන බව අපට පෙනෙනවා. අත්නතලේලේ මන්ත්‍රීතුමා ඒ ගැන සතුටු වෙනවා ඇති. අත්යන්ත්‍ර රෙදිපිටි නිෂ්පාදනය කළ හැකි දක්ෂ අය ඉන්නවා නම් ඉල්ලුම් පත්‍ර එවන්නය කියා පොද්ගලික ආයතන මගින් පත්‍රවල පළ කරන නොයෙකුත් දැන්වීම් අපට දකින්නට ලැබෙනවා. ඒ විධියේ අළුත් තත්ත්වයක් දැන් ඇති වී තිබෙනවා.

මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හලීම් ඉෂාක් මහතා) අවුරුදු පහකට පෙර අස් කළ කෙනෙකු සම්බන්ධව කපා කළා. ඒ ගැන මම සොයා බලා තිබෙනවා. ඒක ගැන ඇපැලක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

There are so many other cases. Actually, I do not know whether this person was discontinued or not. The National Textile Corporation was in existence, and then it was changed to a Government-owned business undertaking. Therefore this claim has to be renewed. Anyway, the matter is under appeal now and I cannot give a direct answer.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉන්ට් එම්. හාලීම් ශ්‍රීඛාක්)
(Mr. M. Haleem Ishak)

He has gone before the Magistrate's Court and also the Court of Appeal, and every court held with him. He has to wait five years to get this Rs. 40,000. He is today unemployed.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
(කීරු. විජයපාල මෙණ්ඩිස්)
(Mr. Wijayapala Mendis)

He went to the Labour Tribunal and the Court of Appeal, It was then the National Textile Corporation. It is not in existence now.

එම්. හලීම් ඉෂාක් මහතා
(ඉන්ට් එම්. හාලීම් ශ්‍රීඛාක්)
(Mr. M. Haleem Ishak)

Subsequently there was another court order.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
(කීරු. විජයපාල මෙණ්ඩිස්)
(Mr. Wijayapala Mendis)

I think they have made an appeal to the Competent Authority. Anyway, I will look into this.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(කීරු. ලක්ෂ්මන් ඉයාජකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Sir, I do not know whether we will get an opportunity to raise certain matters on the Adjournment. I have given notice of a very important matter regarding the Voice of America.

සහාපතිතුමා
(කර්මාචාර්ය)
(The Chairman)

I cannot ask the Hon. Minister to wind up.

එ. සී. එස්. හමීඩ් මහතා
(ඉන්ට් ඉ. ඩී. ආම්. හාමීඩ්)
(Mr. A. C. S. Hameed)

I suggest that the hon. Member ask his question tomorrow.

සහාපතිතුමා
(කර්මාචාර්ය)
(The Chairman)

I think that would be the best thing.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(කීරු. ලක්ෂ්මන් ඉයාජකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

We thought you were going to give him about 10 or 15 minutes more and then take up the Voice of America matter.

සහාපතිතුමා
(කර්මාචාර්ය)
(The Chairman)

We will take it up at 8 p.m. tomorrow.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා
(කීරු. ලක්ෂ්මන් ඉයාජකොඩි)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Very well, Sir.

අ. සා. 8.45

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
(කීරු. විජයපාල මෙණ්ඩිස්)
(Mr. Wijayapala Mendis)

පොල් ගහවෙල මන්ත්‍රීතුමා තුල්හිරිය පෙහෙකම්හලේ කළමනාකරුවරයා සම්බන්ධව කපා කළා. පත්විම් දෙන ආකාරය ගැනත් කිව්වා. ඒක මට කලින් කිව්වා නම සොයා බලනවා. මට කිව්වෙ නැහැ. මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රදේශයේ—

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අභිලාෂ රාජරාජන් ඉයාකොඩියා)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody)
 තිබෙන තත්ත්වයක්.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. විඤ්ඤාපාල මෙණ්ඩිස්)
 (Mr. Wijayapala Mendis)

ඒ ක තමයි. මම සොයා බලනවා. දැනුයි මට කිව්වෙ.

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අභිලාෂ රාජරාජන් ඉයාකොඩියා)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody)

මාස නවයෙන් සේවකයින්ගේ සේවය කඩ කිරීමක් කරනවා. දැන් අළුතින් බදවා ගන්නා අයටත් ඒ දෙයම කරනවා. නිෂ්පාදන ධාරිතාව වැඩි කර තිබෙනවා කියා තමුන් නාත්සේ කියනවා. ඒ කතාව සම්පූර්ණ සත්‍යයක්. පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී වගේ අද පේෂකමාන්තය විමට බැහැල නැහැ. අද උපරිම තත්ත්වයෙන් එය පවත්වාගෙන යනවා.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. විඤ්ඤාපාල මෙණ්ඩිස්)
 (Mr. Wijayapala Mendis)

ගරු සහාපතිතුමනි, එතැන යම්කිසි ක්‍රමයක් තිබෙනවා. යම්කිසි නිෂ්පාදනයක් කරන්න ඕනෑ. බලාපොරොත්තු වෙන නිෂ්පාදනය කරන්නම ඕනෑ. අනික් කාරණය නම් පැමිණීම හරියට තිබෙන්නත් ඕනෑ. සමහර දවස් වල සියයට 30 ක් පමණ වැඩට එන්නේ නැහැ. ඒ නිසා එහෙම වුණොත් මේ මධ්‍යස්ථාන පාඩුවට ගෙන යන්නයි සිදුවන්නෙ.

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අභිලාෂ රාජරාජන් ඉයාකොඩියා)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody)

එහෙම කරන අය ගෙදර යැවීමට කමක් නැහැ. තමුන් නියම විධියට සේවයට එන අයගෙන් සේවය මාස නවයෙන් කඩනවා. මම හොදට දන්න දෙයක් මේ කියන්නෙ.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. විඤ්ඤාපාල මෙණ්ඩිස්)
 (Mr. Wijayapala Mendis)

පත්විම් දෙන ආකාරය, බදවා ගන්නා ආකාරය මම සොයා බලන්නම්. තමුන් නාත්සේ කියන ආකාරයට—

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අභිලාෂ රාජරාජන් ඉයාකොඩියා)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody)

මම තමුන් නාත්සේට පැහැදිලි කරන්නේ මින් ඉදිරි යට ගන්නා අයටත් මේ තත්ත්වටම මුහුණ දෙන්නට සිදුවිය හැකි බවයි.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. විඤ්ඤාපාල මෙණ්ඩිස්)
 (Mr. Wijayapala Mendis)

මින් ඉදිරියට ගන්නා අය ගැනත් කටයුතු කෙරෙන හැටි මම සොයා බලන්නම් ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන

කාරණා ගැන සෝදිසි කර බලා නැවත එවැනි දෙයක් සිදු වන්නට ඉඩ නොතබන බව මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි.

ඒ වගේම මට තවත් කාරණයක් කියන්න අමතක වුණා. පේෂකර්මාන්තය ගැන 1981 'මහ බැංකු වාර්තාවේ විශේෂ ප්‍රකාශයක්' කර තිබෙනවා :

"That textile industry contributes almost 12 per cent to the total industrial output and also has within its fold the largest number of entrepreneurs. The investment is around 2,500 million rupees. It is one of the largest branches of industry in the public sector. In the more recent past, the sector has been one of the most dynamic growth sectors".

The Review of the Economy, 1981, issued by the Central Bank of Ceylon continues

"Among the sectors that recorded increased production in real terms were the textile wearing apparel and leather products which grew up to 43 per cent over 1980. The value of textile and wearing apparel sector recorded a sharp increase of 58 per cent in 1981 over 1980. The export earnings from this sector accounted for 15 per cent of the total export earnings of the country".

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අභිලාෂ රාජරාජන් ඉයාකොඩියා)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody)

ගරු ආමතිතුමා අර 150 දෙනා සම්බන්ධ කාරණය පැහැදිලි කළේ නැහැ.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. විඤ්ඤාපාල මෙණ්ඩිස්)
 (Mr. Wijayapala Mendis)

කවද මේ 150 දෙනා කියන්නෙ?

සුනිල් රංජන් ජයකොඩි මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අභිලාෂ රාජරාජන් ඉයාකොඩියා)
 (Mr. Sunil Ranjan Jayakody)

සත්‍යාග්‍රහ කිරීම නිසා මත්තේගම කර්මාන්තශාලාව වසා දැමීම. පසුව මේ 150 දෙනා හැරෙන්න අනික් අය සේවයේ යොදවා තිබෙනවා.

විජයපාල මෙන්ඩිස් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. විඤ්ඤාපාල මෙණ්ඩිස්)
 (Mr. Wijayapala Mendis)

මත්තේගම ගැන මම පසුව කියන්නම්.

ගරු සහාපතිතුමනි, පේෂකර්මාන්තය මේ රටේ තිබෙන ඉතාම වැදගත් කර්මාන්තයක්. කැම වගේම මනුෂ්‍යයාට වුවමනා කරන දෙයක් තමයි ඇඳුම්. ඒ සම්බන්ධයෙන් විශාල දියුණුවක් ඇතිවී තිබෙනවා. ඒ වගේම විශාල විදේශ විනිමයක් උපදවන අංශයක් බවට පත්ව තිබෙනවා. මේ සෑම දෙයක්ම කර ගැනීමට මගේ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමාගේ පටන් අධ්‍යක්ෂ මහත්වරුන් ඇතුළු සියලුම නිලධාරී මහත්වරුන්, සේවක මහත්වරුන් අපට සහයෝගය දුන්නා. ඒ වගේම අපේ මෝල්වල දැනට පරිපාලන කටයුතු කරන විදේශීය පාලන අධිකාරිවරුනුත්, අනික් සෑම සේවක මහත්වරුනුත් විශාල වශයෙන් උදව් උපකාර කළා. ඒ සෑම කෙනෙකුගේම වෛධිකීය මට ලැබුණා. ඒ නිසා ඒ

[විජයසාල මෙන්ඩිස් මහතා]

සෑම දෙනාටම මේ අවස්ථාවේදී මගේ ස්තූතිය පිරිනමනවා. මින් ඉදිරියටත් ඒ සා සමාන අවබෝධයක් ඇතිව, බෞද්ධයන් ඇතිව, මේ රටේ ජනතාවගේ උදෙසා කරන්න පුළුවන් සෑම උදව්වක්ම දෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අද දවසේ විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙකුත් අන් දමේ කරුණු ඉදිරිපත් කළා. විශේෂයෙන්ම පොල්ගහ වෙල මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළ තාරණය ගැන මම සොයා බලනවා. එම ප්‍රශ්නය ගැන මම සොයා බලා දෙවනුව පිළිතුරක් දීමටත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සත්‍ය ග්‍රහ කළ උදවිය ගැන මම සොයා බලන්නමි. ඒ උදවිය සත්‍යග්‍රහ කර තිබෙන්නේ වහලේ උඩයි. බිම නොවෙයි. ඒ නිසා විශේෂයෙන් ඒ ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. සියලු දෙනාටම මගේ අවංක ස්තූතිය පිරිනමමින්, සියලු දෙනාටම සුභ රාත්‍රියක් ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

මේය මහ තමන් ලද ලියවිලි :

சுபாட்டத்து வைக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் :

Documents, tabled :

I
සමහන්—1983

මෙම රජය බලයට පත්වීමෙන් පසුව පහත සඳහන් පුළුල් පරමාර්ථ ඉටු කර ගැනීම සඳහා ප්‍රතිපත්තිය වෙනස්කම් මෙම අමාත්‍යාංශය මගින් ක්‍රියාත්මක කරන ලදී.

- (අ) පවත්නා ආයෝජන වලින් නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීම ;
- (ආ) විවිධ උප ආංශවල නිෂ්පාදනයේ පරතරය පියවීම සඳහා ආයෝජන ක්ෂේත්‍රයන් හඳුනා ගැනීම ;
- (ඇ) විශේෂයෙන් ඇගවීම නිෂ්පාදන ක්ෂේත්‍රයේ අපනයනයන් වර්ධනය කිරීම ;
- (ඈ) රැකියා අවස්ථා වර්ධනය කිරීම ;
- (ඉ) අන් යන්ත්‍ර ආංශය වැනි අක්‍රීය උප ආංශයන්ට ද නව පණක්දීම ;
- (ඊ) සංවර්ධන හා සේවා සංවිධානය කිරීමෙන් දීර්ඝ කාලීන සංවර්ධනය සඳහා වාතාවරණයක් ඇති කිරීම.

2. ඉහත සඳහන් අංශවල පසුගිය කාල පරිච්ඡේදයේ දී බොහෝ දුරට ඉටු වූ බව පේෂ කරමාත්ත ආංශයේ දක්නට ලැබුණු ප්‍රගතිය අනුව විශ්වාසයෙන් යුතුව සඳහන් කළ හැක. ඒ ඒ එක් එක් ආංශවල ලබා ඇති දියුණුව පහත සඳහන් කරමි.

3. අප රජය බලයට පත් වන විට දේශීයව නිපදවන තුල්වල හා රෙදිවල නිෂ්පාදන මට්ටමින්, නිෂ්පාදන තත්ත්වයන් ඉතාමත් පහත් තත්ත්වයක පැවතුණි. මෙවැනි තත්ත්වයකින් ගොඩ ඒමට හත් ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කම් නිසා දේශීයව නිෂ්පාදනය කරනු ලබන තුල්වල සහ රෙදිවල නිෂ්පාදන මට්ටමින්, නිෂ්පාදන තත්ත්වයන් පසුගිය කාල පරිච්ඡේදයේ දී උසස් තත්ත්වයකට පත්වුණි. එයට උදහරණ වශයෙන් පෙන්වීමට පසුගිය අවුරුදු තුනේ දිවයිනේ තුල් කැටීමේ සහ රෙදි විවීමේ නිෂ්පාදන සංඛ්‍යා ලේඛන පහත පළවේ :—

	1980 වර්ෂයට			1981 වර්ෂයට	
	1980	1981	1982	වර්ෂයේ වැඩිවීම	වර්ෂයේ වැඩිවීම
තුල් කැටීම (කි.ග්‍රෑ. දශ ලක්ෂ වලින්)	6.49...	8.25...	9.86...	51.9%...	19.5%
විවීම (මීටර් දශ ලක්ෂ වලින්)	90.00...	97.91...	114.96...	27.7%...	17.4%

4. 1980 මැද බාගයේදී පමණ කලින් ජාතික ජනගහණ සංස්ථාව යටතේ පැවති පෙනහළු 5 හේ පාලනය, අන්තර් ජාතික කිරිකියක් ඇති, රෙදිපිළි නිෂ්පාදනයේ දීර්ඝ කාලයක් තිරතව සිටීමෙන් පුළුල් පළපුරුද්දක් ලත්, විදේශීය සමාගම් කිහිපයකට පවරන්නට යෙදුනි.

- (i) මෙසේ පවරාදීමෙන් අප බලාපොරොත්තු වූයේ එතරම් සතුටුදායක තත්ත්වයක නොතිබුණ නිෂ්පාදන ශක්තිය දියුණු කොට, වැඩි වැඩියෙන් රෙදිපිළි නිෂ්පාදනය දියුණු කිරීම ;
- (ii) නිෂ්පාදනය කරනු ලබන රෙදිපිළිවල හා තුල්වල තත්ත්වය දියුණු කිරීම ;
- (iii) යන්ත්‍රෝපකරණ නඩත්තු කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිබුණු දුර්වලතා මහරවා ගැනීම ;
- (iv) සේවකයන්ට අවශ්‍ය පුහුණුව ලබා දීම ;
- (v) සේවකයන්ට වැඩි වැඩියෙන් උපයා ගැනීමට මහ සැලසීම ;
- (vi) පෙනහළුහල් වෙන් වෙන් වශයෙන් හත් කල ලාභ උපදවන ආයතන බවට පරිවර්තනය කිරීම.

මෙසේ මෙම කම්හල්වල පාලනය අන්තර් ජාතික සමාගම්වලට පැවරීමෙන් පසු තුල් කැටීම, රෙදි විවීම, රෙදි නිමවීම කිරීම යන ආශ තුනේම ක්‍රමානුකූල දියුණුවක් ලැබූ බව පසුගිය අවුරුදු තුනේ නිෂ්පාදන සංඛ්‍යා ලේඛන සංසන්දනය කරන කල මැනවින් පෙනී යයි.

	1980 වර්ෂයට			1981 වර්ෂයට	
	1980	1981	1982	වඩා වැඩිවීමේ සියයට ගණන	වඩා වැඩිවීමේ සියයට ගණන

තුල් කැටීම (කි.ග්‍රෑ. දශ ලක්ෂ වලින්)					
වෙයන්ගොඩ ...	0.98...	1.18...	1.39...	41.8%...	18%
තුල්නිරිය ...	0.88...	1.83...	2.68...	204.5%...	46.4%
පුගොඩ ...	1.21...	1.06...	1.31...	8.2%...	25.5%
මත්තේගම ...	0.55...	1.36...	1.34...	143.6%...	(1.4%)
මින්නේරිය ...	0.55...	1.02...	1.01...	83.6%...	(0.9%)
එකතුව ...	4.17	6.45	7.73	85.3%	19.8%

විවීම (මීටර් දශ ලක්ෂ වලින්)					
වෙයන්ගොඩ ...	3.97...	6.59...	7.14...	79.8%...	8.3%
තුල්නිරිය ...	3.07...	5.04...	5.29...	72.3%...	4.9%
පුගොඩ ...	8.28...	7.47...	7.37...	(10.9%)...	(1.3%)
එකතුව ...	15.32	19.10	19.80	29.2%	3.6%

නිම කිරීම (මීටර් දශ ලක්ෂ වලින්)					
වෙයන්ගොඩ ...	3.02...	9...	9.64...	92. % ...	(0.2%)
තුල්නිරිය ...	6.55...	11...	12.89...	96.8%...	15.3%
එකතුව ...	11.57	20	22.53	94.7%	8.1%

සමස්තයක් වශයෙන් රජයට පවරාගත් ජනගහණ සංස්ථාවේ කම්හල්වල තුල් කැටීමේ නිෂ්පාදනය හත් කල, 1980 ට වඩා 1981 වර්ෂයේ නිෂ්පාදනයේ දියුණුව 85.3% කි. 1981 වර්ෂයට වඩා 1982 වර්ෂයේ දියුණුව 19.8% කි. විවීම නිෂ්පාදනය බලන කල, 1980 ට වඩා 1981 වර්ෂයේ දියුණුව 29.2 කි. 1981 වර්ෂයට වඩා 1982 වර්ෂයේ දියුණුව 3.6% කි. නිමවීම කිරීමේ දියුණුව බලන කල 1980 ට වඩා 1981 වර්ෂයේ දියුණුව 94.7% කි. 1981 වර්ෂයට වඩා 1982 වර්ෂයේ දියුණුව 8.1 % කි. මෙම කම්හල්වල පාලනයට විදේශීය ආයතන හවුල් කර ගැනීමෙන් පසු, කපු තුල්වල සහ රෙදිවල නිෂ්පාදන තත්ත්වය ඉතා උසස්ය. ඉල්ලුමට සරිලන පරිදි ඉතා උසස් තත්ත්වයේ දේ නිපදවයි. මෙම පෙනහළුහල් විදේශීය සමාගම් වලට පැවරීමෙන් පසු අප බලාපොරොත්තු වූ පරමාර්ථ බොහෝ දුරට ඉටු කර ගැනීමට හැකි වී තිබේ. අප රජය යටතේ ඉතිහාසයේ පුළුල් වරට

තුල්තීරිය පෙහෙකම්හල මගින් අමෙරිකානු ඩොලර් 4,75,000 ක් වටිනා තුල් කොහසක් 1981 මැයි මස 28 වැනි දින බංගලා දේශයට අපනයනය කරන්නට යෙදුණි. තවද පෞද්ගලික අංශයේ ආදේ නිපදවන කම්හලක් වූ යුනයිටඩ් ස්පිනිං ඇන්ඩ් විටිං මිල්ස් මගින් අමෙරිකානු ඩොලර් 24,418 ක් වටිනා තුල් කොහසක් 1981 ඔක්තෝබර් සහ නොවැම්බර් යන මාසවල බංගලා දේශයට අපනයනය කරන ලදී. මෙම අපනයනයන් තවදුරටත් වර්ධනය කිරීමට බලාපොරොත්තු වනු ලැබේ. එමෙන්ම තුල්තීරිය පෙහෙකම්හලේ නිෂ්පාදනය කරනු ලබන මුද්දි දැන සමහර ඇඟළුම් අපනයනයකරුවන් උපයෝගී කර ගන්නා අතර, ඒ හේතුවෙන් රෙදිපිළි අපනයනයක් තුල්තීරිය පෙහෙකම්හලෙන් සිදු වන බැව් පෙනෙන්නට තිබේ.

5. පුහොධ පෙහෙකම්හලේ නිමිහම් යන්ත්‍රාගාරය.—වින මහජන සමූහාණ්ඩුවේ ආධාර ද ඇතිව ඉදි කරන ලද නිමහම් කිරීමේ යන්ත්‍රාගාරයේ ඉදි කිරීම් කටයුතු පසුගිය අවුරුද්දේ අවසාන භාගයේ දී අවසන් කරන ලදී. 1982 ඔක්තෝබර් මාසයේ මෙහි වාණිජ නිෂ්පාදන කටයුතු ආරම්භ කරන ලදී.

6. ද්‍රවශීලතා අර්බුදය.—සමස්තයක් වශයෙන් ජේෂ කර්මාන්ත අංශයේ රාජ්‍ය අංශයේ පෙහෙකම්හල්වලට දනව ද්‍රවශීලතා අර්බුදයකට මුහුණපෑමට සිදු වී ඇත. ආර්ථික ලෙස මිළ වෙළඳ මිල ගණන් සාර්ථක කර ගැනීමට නොහැකිව පවතිද්දී නිෂ්පාදන පිරිවැය වැඩිවීම හේතු කොට ගෙන මේ පෙහෙකම්හල්වලට අලාභ ඇතිවීමට හේතුවෙන් මේ ප්‍රශ්නය පැන නැගී ඇත. ඉතා අඩු මිළ ගණන්වලට විදේශීය රෙදිපිළි ද්‍රව්‍ය මහා රාශියක් වෙළඳ පොළෙහි ඇත. ඒ හේතු කොට ගෙන රෙදිපිළි මිළයට ගැනීමට පාරිභෝගිකයන් කැමැත්තක් දක්වන්නේ නැත. රෙදිපිළි මිළට ගන්නා අවස්ථාවල දී වුවද ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන්නේ බොහෝ අවස්ථාවල දී නිෂ්පාදන පිරිවැය ආවරණය කිරීමට තරම් ප්‍රමාණවත් නොවන මිළ ගණන්ය. මේ හේතුවෙන් වාසි රහිත මිළ ගණන්වලට තම නිෂ්පාදන විකුණමින් වෙළඳපොළෙහි දිගින් දිගටම පහත වැටී සිටින්නට පෙහෙ කම්හල්වලට සිදු වී ඇත. පෙහෙකම්හල්වලට ලාභදායී ආර්ථික තත්ත්වයක් ගෙන ඒමට නොහැකි වී ඇති හේතු කීපයක් මෙහි සඳහන් කරමු.

(අ) අධික අඩු ද්‍රව්‍ය මිළ : ශ්‍රී ලංකාවේ නිෂ්පාදනවල වෙළඳ මිළ හා සාදන වීට කපුටල මිළ 65% සිට 75% දක්වා වන අතර, ඉන්දී යාවෙහි සහ රෙදි නිපදවන වෙනත් ඇතැම් රටවල මෙය 52% සිට 58% දක්වා වේ. කපුටල මෙම අධික මිළට ප්‍රධාන හේතුව වී ඇත්තේ අමෙරිකානු එක්සත් ජනපද ඩොලරය හා සැසඳීමේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ රැසියලේ අගය කියුණු ලෙස පහළ වැටීමයි. ඒ හේතු කොට ගෙන කපුටල මිළ වැඩිවීම 45% ඉක්මවා ඇත.

(ආ) වෙනත සහ වැටුප්වල අධික මිළ : පිරිවැටුවේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් සැලකීමේ දී වැටුප් සහ වෙනත අලෙවියෙන් 15% සිට 22% දක්වා වෙනස් වේ. වෙනත් ආසියාතික රටවල මෙය 8% සිට 10% දක්වා වේ.

(ඇ) සේවයට නොපැමිණීම සහ නිවාඩු දින : පෙහෙකම්හල් වැඩ සංඛ්‍යාවක සේවකයන් සේවයට නොපැමිණීම ඉතා අධිකව පවතී. ඇතැම් වීට එය 30% ක් තරම් වේ. ඒ අතර අවුරුද්දේ දින දර්ශනයේ සඳහන් නිවාඩු දින සංඛ්‍යාව වර්ෂයකට දින 72 ක් පමණවේ. සංස්ථාවල සේවකයන් සෙනසුරාද දින 1/2 ක් වැඩ කරති. ඒ හේතුවෙන් වර්ෂයක දී තවත් දින 26 ක ප්‍රාග්ධනක් ඇතිවේ. ඔවුන්ට දින 42 ක් වැටුප් සහිත නිවාඩු ද හිමිව ඇත. ඒ අනුව දින 365 කින් යුත් වර්ෂයකට වැඩ නොකරන දින 140 ක් පමණ සංඛ්‍යාවක් පවතී. එනම්, වැඩ නොකරන දිනවල ප්‍රතිශතය 38% ක් වේ.

(ඈ) විදුලි බලය සඳහා අධික ගෙවීම් : බොහෝ රටවල විදුලි බලයේ මිළ, අලෙවි මිළ ගණන්වලින් 3% ක්, 5% ක් අතර වන නමුත් ශ්‍රී ලංකාවේ විදුලි බල වියදම 7% සිට 9% දක්වා වේ. මීට හේතු වී ඇත්තේ 110% සිට 285% අතර වෙනස් වෙමින් පවතින ඉන්ධන සැකසුම් ගාස්තු නිසා ඇති වූ අධික විදුලිබල ගාස්තුවයි.

(ඉ) ණය මුදල්වල පොලී : ක්‍රියාකාරී ප්‍රාග්ධනය සඳහා බැංකු ණය ලබා ගැනීමේ දී 21% සිට 28% දක්වා ප්‍රමාණයක් පොලී වශයෙන් ගෙවීමට සිදුවේ. එහරම් අධික පොලී ප්‍රමාණයක් බැංකුවට ගෙවමින් කිසියම් ලාභයක් ලබා ගැනීමට කිසියම් පුළුන්කමක් නැති තරම්ය. මෙම පොලී ගෙවීමේ දී කිසියම් අතපසුවීමක් ඇති වුවහොත් ඒ සම්බන්ධව දඩ ගාස්තු ගෙවීමට ද සිදුවීමෙන් පොලී ගෙවීමේ බර ඉසිලිය නොහැකි තරම් අධිකවීම හේතු කොට ගෙන කර්මාන්ත ඒකකවලට පාරමිහයේ දී පටන්ම හිමිහැර වීදීමට සිදුවේ.

7. ජේෂ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවේ බලවේග පෙහෙකම්හල් : රජය ගත් තීරණයක් පරිදි ජේෂ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවකට තිබූ බලවේග ව්‍යාපාර 12 න් 10 ක්ම පෞද්ගලික අංශයට විකුණන ලදී. මෙම බලවේග මධ්‍යස්ථාන පිහිටි ඉඩම් ද 99 අවුරුදු බද්දට දීමට කටයුතු යොද ඇත. පෞද්ගලික අංශයට පවරන ලද මේ බලවේග මධ්‍යස්ථාන 10 යේ නිෂ්පාදන කටයුතු ඉතා සාර්ථකව දනට කර ගෙන යනු ලැබේ. 30% ක් 40% ක් අතර ප්‍රමාණයක නිෂ්පාදන ධාරිතාවක් උපයෝගී කර ගත් සමහර මධ්‍යස්ථාන දනට 90% පමණ ධාරිතාවක් උපයෝගී කර ගනිමින් නිෂ්පාදන කටයුතු කරගෙන යනු ලැබේ. අගනුවරින් ඈත පිහිටි නිෂ්පාදනයේ ඉතාමත් පහත තත්ත්වයක තිබූ, බණ්ඩාරවෙල බලවේග ව්‍යාපාරය 1982 වර්ෂයේ අවසාන කාර්තුවේ දී රෙදි මිටර් 1,223,861 ක් නිපදවා වාර්තාගත තත්ත්වයකට පත්ව ඇත. එමෙන්ම නිෂ්පාදනයේ පහත් තත්ත්වයකට වැටී තිබූ කුරුවිට බලවේග ජේෂකර්ම ව්‍යාපාරය ද පසුගිය අවුරුද්දේ රෙදි මිටර් 3,280,156 ක් නිපදවා වාර්තාගත තත්ත්වයකට පත්ව ඇත. එමෙන්ම ජේෂකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ පවත්වා ගෙන යනු ලබන අනුරාධපුර බලවේග ජේෂකර්ම ව්‍යාපාරය 1982 අවසන් කාර්තුවේ නිෂ්පාදනය සියලයන් ඉහළ ගොස් ඇත. එම කාර්තුවේ දී එම ව්‍යාපාරය රෙදි මිටර් 10,03,771 ක් නිපදවා ඇත.

ජේෂ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පිහිටුවා ගෙන යනු ලබන නිමිහම් යන්ත්‍රාගාරවල ඉදි කිරීමේ කටයුතු ද බොහෝ දුරට අවසන් කොට ඇත.

8. කෘතීම රෙදි නිෂ්පාදන.—අලුතෙන් අනුමත කරන ලද ආයෝජනයන් හා පුළුල් කරන ලද ආයෝජනයන් බොහොමයකට කෘතීම රෙදි නිෂ්පාදන කටයුතු පසුගිය වර්ෂයේ දී ආරම්භ කරන ලදී. මේ හේතුව නිසා 1981 වර්ෂයේ පෞද්ගලික කෘතීම රෙදි නිෂ්පාදන අංශය මගින් නිපදවන ලද රෙදි මිටර් දහ ලක්ෂ 21.94, 1982 වර්ෂයේ දී රෙදි මිටර් දහ ලක්ෂ 28.81 දක්වා ඉහළ නැග ඇත. මේ අනුව බලන කල, පෞද්ගලික කෘතීම රෙදි නිෂ්පාදනය 1981 වර්ෂයට වඩා 1982 වර්ෂයේ දී 15.51— දක්වා දියුණුවක් ලබා ඇත.

9. අත් යන්ත්‍ර ජේෂ කර්මාන්ත අංශය.—(1) අයන්ත්‍ර භාණ්ඩ අලෙවි කර ගැනීමට සහාය වීමක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකා පැබරික් සමාගම නමින්, සමාගමක් පිහිටුවන ලදී. මෙම සමාගම විසින් අත් යන්ත්‍ර ජේෂ කාර්මිකයින් සම්බන්ධයෙන් සමීක්ෂණයක් පවත්වා, ඔවුන් වර්ග කොට ඇති අතර, මෝස්තර පිළිබඳව උපදෙස් දීම සඳහා ද විශේෂඥයන් බඳවා ගැනීමට අදහස් කොට ඇත. රෙදිපිළි සහ විදේශීය වෙළඳපොලට අවශ්‍ය අත් යන්ත්‍ර රෙදිපිළි පිළිබඳ සමීක්ෂණයක් පවත්වා එයේ අවශ්‍ය රෙදිපිළි ජේෂ කර්මිකයන් මගින් නිෂ්පාදනය කරවා, ඔවුන්ට ඒවා අලෙවි කරවා දීමට එම සමාගම මැදිහත් වනු ඇත. එමෙන්ම දනට මෙම ආයතනය මගින් සංචාරක හෝටල්වලට අවශ්‍ය රෙදිපිළි සැපයීමට සංචාරක මණ්ඩලය සමඟ අවශ්‍ය කටයුතු කර ඇත.

(ii) ජේෂ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව මගින් අත් යන්ත්‍ර අංශයේ නිපදවන රෙදි සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ අවශ්‍යතාවන් පුහුරුලීමට අවශ්‍ය ඇණවුම් බාර ගෙන ඇත.

(iii) “ලංකා හැන්ඩ්ලුම්ස්” (අපනයන) යන නමින් තවත් දෙවැනි සමාගමක් පිහිටුවන ලදී. මෙම සමාගම කොටස්කරුවන් වන්නේ පෞද්ගලික අංශයේ අත් යන්ත්‍ර ජේෂ කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින අයයි. එනමුත් එම සමාගමේ අධ්‍යක්ෂ පදවියට ජේෂ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂ පත් කර ගෙන ඇත. දනට එම සමාගම උනන්දුවෙන් වැඩ කටයුතු කර ගෙන යයි.

(iv) ඇඟළුම් නිෂ්පාදනය කොට අපනයනය කරන සමහර කර්මාන්ත කරුවන් ඉන්දියාවෙන් අත් යන්ත්‍ර රෙදිපිළි ගෙන්වා ගෙන ඇඟළුම් මසා අපනයනය කරන බැව් අවට පෙනුණි. එසේ ආනයනය කරනු ලබන අත් යන්ත්‍ර රෙදිපිළි මෙහි නිපදවා දීමට අප දැන් පියවර ගෙන ඇත. එවැනි අපනයනයන් විශාල වශයෙන් කරන සංකෝර්තල් නම් සමාගම සමඟ සාකච්ඡා කොට ඔවුන්ට අවශ්‍ය අත් යන්ත්‍ර රෙදි සැපයීමට ජේෂ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව කටයුතු කරන ලදී.

(v) අත් යන්ත්‍ර ජේෂකර්මාන්තයේ දියුණුව සඳහා අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලය විසින්ද අපගේ යහයෝගය ඇතිව වැදගත් වැදගත් පියවර කිහිප යක් ගෙන ඇත. පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීමට ඔවුන් දනට කටයුතු කරගෙන යන අතර, අපනයනයන් තව දුරටත් දියුණු කිරීමට ද අවශ්‍ය සමීක්ෂණ හා උපදෙස් අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලයේ පුරෝගාමීත්වය යටතේ සිදු කෙරේ.

අත් යන්ත්‍ර රෙදිපිළි මෝස්තර හා වෙනත් නොයෙකුත් ප්‍රශ්න පිළිබඳ සමීක්ෂණයක් පවත්වා උපදෙස් ලබා ගැනීම පිණිස විශේෂඥයකු ද අපනයන සංවර්ධන මණ්ඩලය විසින් ගෙන්වා ගන්නා ලදී. එමෙන්ම මෑත කාලයේදී පිටරට නියෝජිතයන් කිහිප දෙනෙකුම දිවයිනට පැමිණ සාකච්ඡා කිරීමෙන් හා පරීක්ෂා කිරීමෙන් පසු අපේ අත් යන්ත්‍ර රෙදිපිළි මිලට ගැනීමට දඩි කැමැත්තක් පළ කොට ඇත. 1981 වර්ෂයේ දී රුපියල් දශලක්ෂ 6.7 ක් වටිනා අත් යන්ත්‍ර රෙදි පිළි අපනයන කොට ආදායමක් ලබා ගෙන ඇත.

(vi) අත් යන්ත්‍ර රෙදිපිළි ප්‍රදර්ශනය කිරීමටත්, අලෙවි කිරීමටත් කොළඹ මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීමේ වැදගත්කම අපට පෙනී ගියේය. ඒ අනුව එහි ප්‍රථම පියවර වශයෙන් "ජනපථ" නමින් අත් යන්ත්‍ර රෙදි අලෙවි හලක් පිහිටුවන ලදී. එහි ප්‍රතිඵල සාර්ථක වූ නිසා තවත් වෙළඳ සැල් කිහිපයක් දිවයිනේ විවෘත කරන ලදී.

(vii) එමෙන්ම දිවයිනේ බොහෝ ප්‍රදේශයකම අත් යන්ත්‍ර සේවා මධ්‍යස්ථාන විවෘත කරන ලදී.

10. අලුත් ආයෝජන.—රජය බලයට පත් වූ අවස්ථාවේ සිට මේ දක්වා අනුමත කරන ලද අලුත් ආයෝජන පිළිබඳ දළ විශ්ලේෂණයක් පහත දක්වේ.

ආයෝජන ක්ෂේත්‍රය	අනුමත කොට ඇති ඒකක ගණන	ආයෝජන රුපියල් දශලක්ෂ	අලුතින් ඇති කරන ලද රැකියා අවස්ථා ගණන
(i) කපු නොවන රෙදි වීථි	95	556.09	9,379
(ii) කැටීම	03	135.05	800
(iii) අපනයනය සඳහා ඇඟළුම්	145	217.08	20,592
(iv) දේශීය වෙළඳපොළ සඳහා ඇඟළුම් නිෂ්පාදනය (ආයතන පදනම මත)	2,178	22.04	17,673
(v) කඩ, මහණ නූල්, මේස් ආදී අනෙකුත් විවිධ භාණ්ඩ එකතුව	323	239.07	12,478
	2,744	1,169.33	60,873

මේවායේ බොහොයමක් දැන් වැඩ කටයුතු ආරම්භ කොට ඇත. අමාත්‍යාංශ මගින් මින් ඉදිරියට අලුත් ආයෝජනයන් අනුමත කරමු. මෙම ආයෝජන ක්ෂේත්‍රයන් පුළුල් කිරීමට කටයුතු කරනු ලැබේ.

11. (අ) අපනයන කටයුතු අතින් ද පසුගිය කාලය පේෂ කරමාත්ත අංශයේ වාර්තාගත දියුණු තත්ත්වයකට පත් වූ බව ඉතාමත් ආඩම්බරයෙන් සඳහන් කළ හැක. විශේෂයෙන් ඇඟළුම් අපනයනයන් වර්ෂයෙන් වර්ෂයට ලබා ඇති ශීඝ්‍ර දියුණුව අප කවුරුන් හොඳින් දන්නා කරුණක් හෙයින් එතරම් දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු සඳහන් කිරීම අවශ්‍ය වන්නේ නැත. එනමුත් මෙම අංශයේ ලබා ඇති ශීඝ්‍ර දියුණුව ගෙන හැර පැමිට පහත සඳහන් සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කරමු.

(මෙම සංඛ්‍යා ලේඛනවලට නිදහස් වෙළඳ කලාපය ඇතුළත් නැත.)

1977 වර්ෂයේ අපනයනයන්ගේ වටිනාකම රුපියල් දශලක්ෂ	131.0
1978 වර්ෂයේ අපනයනයන්ගේ වටිනාකම රු. දශ ලක්ෂ	421.0
1979 වර්ෂයේ අපනයනයන්ගේ වටිනාකම රු. දශ ලක්ෂ	952.0
1980 වර්ෂයේ අපනයනයන්ගේ වටිනාකම රුපියල් දශලක්ෂ	1,334.1
1981 වර්ෂයේ අපනයනයන්ගේ වටිනාකම රුපියල් දශ ලක්ෂ	1,686.8
1982 වර්ෂයේ අපනයනයන්ගේ වටිනාකම රුපියල් දශ ලක්ෂ	1,998.6

1977 වර්ෂයට වඩා 1982 වර්ෂයේ අපනයනයන්ගේ දියුණුවේ වර්ධනය 14.26% කි. මෙයින්ම මෙම අංශය ලබා ඇති ශීඝ්‍ර දියුණුව මනාව පහදා දීලී වනු ඇත. නිදහස් වෙළඳ කලාපය ඇතුළුව පසුගිය වර්ෂ කිහිපයේදී ලංකාවේ අපනයනය කරන ලද භාණ්ඩයන්ගේ වටිනාකම ද සඳහන් කළොත් උචිත යයි හැරේ. එය මෙසේය :

1979 රුපියල් දශ ලක්ෂ	1,108.0
1980 රුපියල් දශ ලක්ෂ	1,814.0
1981 රුපියල් දශ ලක්ෂ	3,000.0
1982 රුපියල් දශ ලක්ෂ	3,435.0

(ආ) දැනට අපනයනය සඳහා ඇඟළුම් නිෂ්පාදන කර්මාන්ත අංශයට අවශ්‍ය රෙදිපිළි බොහෝ දුරට පිටරටින් ආනයනය කෙරේ. එනමුත් දේශීයව නිපදවන රෙදිපිළි මෙයට යොදා ගැනීමට අප විශේෂ උනන්දුවක් ගනු ලැබේ. දැනටමත් සමහර අපනයන කර්මාන්ත කරුවන් කුල්කිරියේ නිෂ්පාදනය කරනු ලබන මුද්‍රිත රෙදි සහ අත් යන්ත්‍ර රෙදි මේ සඳහා යොදා ගනු ලැබේ. මෙය තවතවත් දියුණු කිරීමට අවශ්‍ය පියවර දැනටමත් ගෙන ඇත.

12. වැල්ලවත්ත පෙහෙකම්හල.—1976 මාර්තු මස 10 වැනි දින රජයට පවරාගත් පි/ස. වැල්ලවත්ත විවිම හා කැටීම පෙහෙකම්හල අවුරුදු 95 ක් පමණ පැරණිය. මෙම පෙහෙකම්හලේ යන්ත්‍රෝපකරණ පැරණි හා සල්පැනණි එවා වන අතර ඉන් බොහොමයක් වැඩෙනි යොදවිය නොහැක. පවත්නා යන්ත්‍රෝපකරණ වලින් පෙහෙකම්හලේ නිපදවිය හැකි භාණ්ඩ තත්ත්වයෙන් හා නවීනත්වයෙන් අඩුව පවත්නා බැවින්, ඒවා වෙළඳ පොළේ පහළ මට්ටමට සැපයීමට සිදුවීමෙන් ලැබිය හැක්කේ අඩු මුදලකි. එම නිසා මෙම පෙහෙකම්හල නවීකරණය කිරීම සඳහාත්, වෙනත් ස්ථානයකට ගෙනයාම සඳහාත්, රජයේ අනුමැතිය ඇතිව තීරණය කරන ලදී. මේ අනුව අවශ්‍ය පියවර ගන්නා ලදුව, අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් මෙන්ඩර් මණ්ඩලයක් ද පත් කරන ලදී. මෙම ව්‍යාපෘතියේ විශාලත්වය හා මේ සඳහා විශාල මුදලක් අවශ්‍ය නිසාත්, කලින් සුදුසුකම් බලා මෙන්ඩර් කැඳවීමේ පිළිවෙත අනුගමනය කළ යුතු බව, මෙන්ඩර් මණ්ඩලය තීරණය කරන ලදී. මේ අනුව මෙන්ඩර් කැඳවනු ලැබූ, මෙන්ඩර් මණ්ඩලය විසින් ලෝකයේ නොයෙක් ප්‍රදේශවලින් ඉදිරිපත් කරන ලද මෙන්ඩර්කරුවන්ගේ ඉදිරිපත් කිරීම් 80ක් සලකා බලා, ඉන් 18 දෙනෙකු සුදුසුකම් ලද්දවුන් ලෙස තීරණය කරන ලදී. ඉන්පසුව එම මෙන්ඩර්කරුවන් 18 දෙනාගෙන් ඉල්ලුම් කැඳවා, එම ඉල්ලීම් මෙන්ඩර් මණ්ඩලය විසින් දැනට විශ්ලේෂණය කර ගෙන යනු ලැබේ.

13. පේෂකර්ම පුහුණු කිරීම් මධ්‍යස්ථානය සහ ඇඟළුම් නිෂ්පාදන කර්මාන්තයට අවශ්‍ය කාර්මිකයින් පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය.—මෙම මධ්‍යස්ථාන දෙක පිහිටුවීම සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය මූලික කටයුතු අවසන් කොට, ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීම් 1982 දෙසැම්බර් මස 13 වැනි දින ආරම්භ කරන ලදී. මෙම වර්ෂයේදී මෙම කටයුතු අවසන් කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ.

14. දේශීය කපු වගාව—දේශීය කපු වගාව ඉතාමත් සුළු වශයෙන් පසුගිය වර්ෂ කිහිපය තුළ සිදුවූවත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් සංවිධානාත්මක වැඩපිළිවෙලක් අනුව, දැනට කටයුතු කරගෙන යනු ලැබේ. දේශීය කපු වගාව කළ හැකි දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන්, පහත සඳහන් දිස්ත්‍රික්ක නිමගනය කොට ඇත.

1. හම්බන්තොට
2. මොණරාගල
3. පුත්තලම
4. වවුනියාව
5. පොළොන්නරුව

පසුගිය වර්ෂ කිහිපය තුළ කපු වගාව සඳහා වෙන් කරන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණයත්, වගා කරන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණයත් සංසන්දය කළ විට පහත වැටීමක් පෙනේ. කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය සහ අප අමාත්‍යාංශය එකතු වී, කපු වගා සම්බන්ධීකරණය කමිටුවක් පිහිටුවා ගන්නා ලද අතර, එම කමිටුවේ පුරෝගාමීත්වයෙන් කපු වගා කරන්නන්ගේ දියුණුව සඳහා කටයුතු රාශියක් ඉටු කර තිබේ. මේවා අතුරින් අප විසින් සඳහන් කළ යුතු වන්නේ,

- (1) ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල සාකච්ඡා පවත්වා, ගොවීන් උනන්දු යැවීම ;
- (2) බීජ කපු ඇට ලබාදීමේ වැඩපිළිවෙලක් සකස් කිරීම ;
- (3) ගොවීන්ට අවශ්‍ය උපදෙස් ලබාදීම සඳහා අවශ්‍ය කටයුතු සංවිධානය කිරීම ;
- (4) නිෂ්පාදනය කරන කපු සඳහා නියමිත මිලක් ලබාදීම සඳහා නිෂ්පාදනය කරන සියළුම කපු ජාතික පේෂකර්ම සංවිධාන මගින් මිලට ගැනීම ;
- (5) බැංකුවලින් ගොවීන්ට ණය සහන සංවිධානය කිරීම ;
- (6) කපු වගාව රක්ෂණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් පියවර ගැනීම ;
- (7) කපු වගාව බෙහෙවින් ඇති හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටුවා ඇති කපු ඉදිකිරීමේ යන්ත්‍රාගාරය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමට කටයුතු කිරීම.

15. රෙදි අලෙවිය.—රජයට පවරාගත් ජාතික ලේඛකර්මාන්ත සංස්ථාවේ කම්හල්වලින්, වැල්ලවත්ත පෙහෙකම්හලේත්, ජ්‍යෙෂ්ඨ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව විසින් පෞද්ගලික අංශයට විකුණන ලද පෙහෙකම්හලේත්, අළුතින් අනුමත කරන ලද පෞද්ගලික පෙහෙකම්හල්වලින් පසුගිය වර්ෂයේ දී උසස් තත්ත්වයේ රෙදිපිළි නිපදවන ලදී. මෙයේ ලැබූ දියුණුව නිසා, පිටරටින් රෙදි ගෙන්වීමේ ප්‍රමාණයන් අඩු කිරීමට රජයට හැකි වී ඇත. “සඵසල මගින් 1979 වර්ෂයේ දී මිටර් දශ ලක්ෂ අනූ එකක් රෙදි මෙරටට ආනයනය කළත්, 1980 වර්ෂයේ දී ආනයනය කරන ලද්දේ, මිටර් දශ ලක්ෂ විසි එකයි දශමපහක් පමණි. මෙය 1981 වර්ෂයේ මිටර් දශ ලක්ෂය දක්වා අඩු කරන ලදී. අමාත්‍යාංශය ගත් දුර්දර්ශී ක්‍රියාවන් හේතු කොටගෙන ඉදිරි කාලයේ දී ඉතා උසස් තත්ත්වයේ ඉල්ලුමට සරිලන පරිදි ශ්‍රී ලංකාවට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයටත් වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් රෙදි නිපදවීමට හැකි වන බව අවසාන වශයෙන් සඳහන් කළ හැක. මේ අනුව නුදුරු අනාගතයේ දී ශ්‍රී ලංකාව රෙදිපිළි අතින් ස්වයං-පෝෂිත වන බවට පුහුණු ලකුණු දනට පහළ වී ඇත.

TEXTILE TRAINING AND SERVICES CENTRE

This Centre will provide Training facilities for the textile industry and also conduct Research Studies.

It will also engage in studying specific problems of textile mills, in other words trouble-shooting.

The main objects of the Centre are -

- (a) to foster, assist, encourage and co-operate in textile research ;
- (b) to offer technical and economic consultancy services to industrial units in the textile sector ;
- (c) to carry out investigations and research relating to institutional factors effecting the development of the textile industry ;
- (d) to promote professional ability of workers and executives by providing or implementing training facilities and programmes relating to the textile industry and the field of study of textile manufacture and to award diplomas, degrees, prizes and distinctions in connection therewith ;
- (e) to study specific technical problems of textile industrial units and render necessary guidance and advice.

Location - U.D.A. Industrial Estate, Ratmalana Total cost of project: Rs. 52 m. (fifty two million). The UNDP/UNIDO is providing assistance in the form of machinery and equipment, services of expatriate consultants and Fellowships for local personnel for overseas training.

The value of the UNDP/UNIDO contribution will be approximately US \$ 2.0 million.

The Textile Training & Services Centre will be managed by a Board of Governors on which representatives of the various segments of the industry will be represented in good measure.

The services of the Chief Technical Adviser from UNIDO have been made available to us since July, 1981, and a separate project office has been functioning for the past 8 months. Local staff is in the process of being recruited.

The Executive Director of UNIDO, DR. A. Khane, visited Sri Lanka, participated in the Foundation Stone Laying Ceremony which took place at 10 a.m. on Monday, the 13th instant.

CLOTHING INDUSTRY TRAINING INSTITUTE

This Institute is also being set up at Ratmalana in the U.D.A. Industrial Estate.

This Institute will cater to the training needs of the export-oriented garment industry which has evidenced a burgeoning growth during the past four to five years. The value of exports has now reached almost Rs. 3435 M as at last year (1982) including exports from the Free Trade Zone. While the industry has grown at a tremendous pace, the availability of trained technicians has been very limited. There has been also a movement of these trained technicians from local industry into the Free Trade Zone, and also out of the country. The Institute is, therefore, being set up to train technicians to look after the needs of the garment manufacturing sector. Training will cover -

- Cutting Room Operators.
- Sewing Machine Operators.
- Production Supervisors.
- Quality Controllers and
- Maintenance Mechanics.

The training facilities will be available to new-comers as well as those already engaged in the industry.

This project is being assisted by the IDA/World Bank. Their assistance will be in the form of equipment and machinery, expatriate consultants and training facilities and Fellowships for local counterparts.

දැනට ලංකාවෙන් අපනයනය කරනු ලබන ඇඟලුම් නිෂ්පාදන සම්බන්ධයෙන් සීමා පනවා ඇති රටවල් නම්; යුරෝපීය ආර්ථික කටුල, ඇමරිකානු එක්සත් ජනපදය, ස්විඩනය, කෝර්වේ හා කැනඩා වයි. යුරෝපීය ආර්ථික කටුල සමග පසුගිය වර්ෂයේ අලුත් ගිවිසුමකට එළඹෙන ලදී. එම ගිවිසුම 1983 සිට 1987 දක්වා බලපානු ඇත. එම ගිවිසුමෙන් ද අප රටට සැලකිය යුතු වාසි ලැබී තිබෙන බැව් සඳහන් කළ යුතුව තිබේ. ඇමරිකානු එක්සත් ජනපදය සමග කලින් එළඹී තුබූ ගිවිසුම මෙම වර්ෂයේ අප්‍රේල් 30 වෙනදාට අවසන් වේ. ඉන් කොකඩවා ඇඟලුම් අපනයන කටයුතු කරගෙන යාමට සැකිවනු පිණිස අලුත් ගිවිසුමකට එළඹීම අවශ්‍ය විය. මේ අනුව අපගේ නිර්මාණීන්ගෙන් සමන්විත නියෝජිත පිරිසක් පසුගිය දෙසැම්බර් කුල වොම්ටත් නගරයේ සාකච්ඡා පවත්වා සතුටුදායක ගිවිසුමකට එළඹ ඇත. මෙම ගිවිසුමේ ප්‍රධාන ලක්ෂණ මෙසේය.

- (අ) ගිවිසුම 1983 මැයි 1 වැනි දින සිට 1988 මැයි 31 දක්වා බල පායි. එනම් අවුරුදු 5 යි මාස 1 ක කාලයකි.
- (ආ) කලින් පැවති ගිවිසුම අනුව සලක වර්ෂයක් අවසන් වන්නේ අප්‍රේල් 30 ස් වෙනිදාය. නමුත් අප්‍රේල් මාසය ලංකාවේ නිවාඩු වලින් බහුල මාසයක් වන හෙයින් අවසාන මොහොතේ අපනයනයන් කර ගැනීම දුෂ්කර වන හෙයින් අලුත් ගිවිසුමෙන් සලක වර්ෂය සංශෝධනය කොට ඇත. ඒ අනුව සලක වර්ෂය මින් ඉදිරියට අවසන් වන්නේ මැයි 31 වෙනි දිනය.
- (ඇ) අලුත් ගිවිසුමේ මුල් වර්ෂයේ සලක ප්‍රමාණයන් පරණ ගිවිසුමේ අවසාන වර්ෂයේ සලකයන්ට වඩා සියයට 7 ක වර්ධනයක් පෙන්වුම් කරයි.
- (ඈ) ගිවිසුමේ පළමුවැනි වර්ෂයේ සිට වාර්ෂිකව සියයට 6 ක වර්ධනයකට ඉඩ සලසා ඇත.
- (ඉ) හාණ්ඩ ව වේ අතර සීමාසහිත ප්‍රමාණයන් හුවමාරු කර ගැනීමටද ඉඩ සැලසේ.

உகல்சி வேலை ஏ. கா. 8 பழகர் கிளியேன், சாட்லேன்ஜுவெ
புறிய வர்சா, கர்சு பிசிய சகசகிதும இரகசனசேன் ஓலன் பிச.
கார்சக சகாவ புறிய வர்சா கர்சு; துவை ௨௧பி 1983 மார்ச்
30 வந லடி.

நேய். பி. ப. 8 மணிக்குப் பிந்திவிட்டவெ குடவன் பரிசிலனை
பற்றி அறிவிக்கும்பொருட்டு தலைவர் அக்கிராசனத்திலிருந்து நங்
கினர்.

குழுவினது பரிசிலனை அறிவிக்கப்பட்டது; மீண்டும் கூடுவது
1983 மார்ச் 30 புதன்சுழமை.

*It being 8 p.m., the Chairman left the Chair to report Progress.
Committee report Progress; to sit again on 30th March, 1983.*

கல்துளிம

ஒத்திப்போடல்

ADJOURNMENT

உகல்சி வேலை ஏ. கா. 8.30 பழகர் கிளியேன் கபாசககதும
பிசின் புறிய தோவிமெ சாட்லேன்ஜுவெ கல் தவந லடி.

சாட்லேன்ஜுவெ சிவ டிசுலுவ ஏ. கா. 8.48 வ
1983 மார்ச் 17 வந டின சக சகிசெய லது, 1983
மார்ச் 30 வந லடி. பி. கா. 10 வந தைன் கல்
செய்.

அப்பொழுது பி. ப. 8.30 க்குப் பிந்திவிட்டமையால் சபாநாயகர்
அவர்கள் வினாவின்றி பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்கள்.

இதன்படி, பி. ப. 8.48 க்கு, பாராளுமன்றம் அத
னது 1983, மார்ச் 17 ஆந் தேதிய திர்மானத்திற்
கணங்க, 1983 மார்ச் 30, புதன்சுழமை பி. ப. 10
மணி வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

*And it being past 8.30 p.m., MR. SPEAKER adjourned
Parliament without Question put.*

*Adjourned accordingly at 8.48 p.m., on 29th
march 1983 until 10 a.m. on 30th March 1983
pursuant to the Resolution of the Parliament of
17th March 1983 this Day.*

1946

1946

1946

1946

1946

1946

1946

1946

1946

1946

ADJOURNMENT

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අකේඩික පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙවීම ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව ගත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දව ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ඉල්ලුම්පත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா: ஹன்சார்ட் அதிகார அலிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஹன்சார்ட் தனிப்பிரதி ரூபா 2.50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அதிகியட்சர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம். த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரண்டும் நவம்பர் 30 ன் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.